

Pensees

gedachten als brief aan God

graaf INKA

DAGBOEK

Gedachten als brief aan God

Dit dagboek begint in 1984 ongeveer in augustus.

Hiervóór had ik reeds enkele dagboeken bijgehouden (vanaf 1956) maar die zijn òf weggedaan òf zoekgeraakt, want ik hield ze voor mijn vrouw verborgen.

Ook had ik kleine boekjes met zelfgemaakte gebeden, maar die heb ik weggegeven of in een kerk laten liggen, omdat ze me soms hovaardig maakten. Ik wilde vrij zijn van vorige gedachten. Waarom ik ze nu wel heb bewaard is, omdat ik gemerkt heb dat het herlezen me ook vaak dichter tot God brengt, vooral als ik geen geestkracht of inspiratie heb.

Het contact met God is de belangrijkste motivatie; daarom is veel in gebedsvorm geschreven.

Wie dit alles leest moet bedenken dat ik een geringe opleiding heb genoten en mijn Nederlands veel spellingsfouten heeft.

Al heb ik veel boeken gelezen, mijn geheugen is zwak.

En ik denk dat God mij zo vaak de kans gaf om te schrijven.

Mijn dagboeken herlezende, bedenk ik dat ook anderen hier misschien nut van zouden kunnen hebben in hun zoektocht naar God.

Woorden geschreven ter ere Gods

Letters der taal van binnen

Ziele leven alzo neergelegd

Moeten mijn hart richten op God

Ingegeven door het verlangen naar de liefde Gods

Mogen zij zijn een richtlijn voor het leven

Zo wil ik bidden

tot glorie van God

mijn ganse leven.

WIE OF WAT IS GOD ?

God is alles. God woont in ieder mens, maar is ook vertegenwoordigd in de natuur. Sint Franciscus van Assisi had de natuur lief, omdat deze door God is geschapen. Hij voelde zo sterk de aanwezigheid van God in al het geschapene, dat hij niet anders kon dan zingen van deze God.

Zo voel ik ook Gods tegenwoordigheid in alles en al zien we in de natuur zoveel wreeds, toch blijft de bewondering boven drijven.

Nu denk ik aan het vissen dat ik graag doe. Dit zou geen diervriendelijke daad zijn. Dat is ook zo. Maar ik laat mijn vissen dan ook direct weer vrij. Ik weet dat God het niet erg vindt dat ik vis, want zijn Zoon liet de apostelen toch ook vissen vangen en Jezus at ook van de vissen.

Ik denk dat Jezus hiermee wilde zeggen : alles is geschapen tot glorie van God en tot dienst van de mens. En de mens is boven de dieren verheven, maar is ook zijn broeder.

Jezus had ook een liefde voor het water, want vaak vertoefde Hij op het water. Soms liep Hij over het water; een andere keer bestrafte Hij de golven.

Het vissen is ook een tijdpassering waarin men veel tijd heeft om te denken. Na te denken over God. Rust vinden voor lichaam en geest. Bezinnen op het leven. Weg uit de dagelijkse sleur, dikwijls verlangend God te zoeken. Soms ook wel gewoon genieten van Gods natuur. De zon, de warmte, de koelte van het water. Ik weet dat God in alles is, ook in mijn medemens en daarom doet het me soms pijn geen contact te hebben met die medemens.

Maar wanneer ik de verhalen van de heiligen lees, kom ik toch steeds weer het verlangen tegen dat men alleen met God wil zijn. Niet afgeleid, maar in volle concentratie. Ik ga vaak naar een stille kapel en voel me daar verbonden met God.

Bekijk ik het nuchter met mijn verstand dan is er eigenlijk niets te zoeken. Een vrij kaal altaar, geen opschik, en een grote stilte.

Maar in mijn hart is deze ruimte gevuld met tal van gevoelens van liefde, waaraan mijn ziel zich koestert. Het verlangen in Hem, met Hem, bij Hem, die onbegrijpelijke God te zijn, doet mij steeds terug verlangen naar die stille plek, die schreeuwt van zijn Aanwezigheid. Onzichtbaar maar vol van gevoelens.

In sommige kerken voel ik een grote leegte, een eenzaamheid. Ik weet niet wat een psychiater zou zeggen als hij dit leest, maar verklaren kan ik het niet. Ook niet de tal van gunstbewijzen, die ik ontvang van God. Ze zijn niet te verklaren. Het is alsof ik wil tekenen en slechts nu en dan de inspiratie heb om het onderwerp te tekenen.

Zo denk ik steeds aan God.

Vaak schrijf ik gebeden waarin ik mijn liefde tot Hem tot uiting breng.

Soms laat ik wat van die gebeden achter en hoop ik dat ze bij hen die ze lezen vrucht dragen. Zo ben ik steeds bezig met God. God als Vader, want zo heeft Jezus dit ons voorgehouden. Bid tot mijn Vader, die in de hemel is en Jezus bad veel en dikwijls en leerde zijn leerlingen bidden.

Lees ik de evangeliën dan kom ik dit steeds weer tegen. Jezus' leven was één gebed, opgedragen aan zijn Vader.

GOD EN VADER.

Nu ik hier tot U schrijf denk ik aan de vele mensen die niet kunnen zeggen : God en nog minder U Vader noemen. Men durft niet meer te praten over God. Men weet niet hoe men dit voor moet stellen.

Zelf vraag ik me soms af hoe ik dit moet verwoorden. Ik weet van uw Bestaan. Ik voel dit zo vaak, vooral tijdens het bidden. Gij zijt de onzichtbare macht die alles leidt : de Bron van alle bestaan. De bron van het leven. Als ik mij U moet voorstellen denk ik aan een altijd liefdevolle Vader, een Man met een baard, waaruit zoveel liefde en goedheid uitstraalt, dat daardoor de Almacht, welke U ook bent, op de achtergrond valt.

Gij zijt Koning met alle macht, rechtvaardig en liefdevol.

Gij zijt zo oneindig in alles, dat elke verbeelding te kort schiet..

Hoe ik aan dit beeld kom ?

Wel door het geloof in uw Zoon, Jezus Christus. Ik geloof in de woorden van Jezus, zoals deze tot mij gekomen zijn in de heilige Schrift en andere verhalen. Van nature voelen wij mensen dat er een hogere macht bestaat. Deze hogere macht heeft Jezus ons doen omschrijven als de Vader, die in de hemel woont. De God van Abraham, Izaäk en Jakob. De God die slechts twee geboden kent, namelijk :

- I. alleen God zei ere en liefde
- II. eerbied en liefde tot het leven, in welke vorm ook.
Liefde tot de naaste, zoals Jezus ons geleerd heeft.

O God en Vader : door Jezus hebben we geleerd dat Gij niet alleen zijt, maar drie in één. De Vader, de Zoon en de heilige Geest.

De Vader : Gods almacht, rechtvaardigheid, wijsheid. Ook de God van het Woord, want door uw woord is alles geschapen. Gij sprak tot ons mensenkinderen en om uw woord gestand te doen werd uw Woord uw Zoon, onze Heer en door het Woord van uw Zoon leerden wij de heilige Geest kennen. De Geest die alles bezielt, die alles omkeert, die het kleine godsvonkje dat we allen hebben, op onverwachte momenten doet oplaaien.

De Geest Gods die roept en wakker maakt allen die onder uw stem vallen. Die een Paulus met geweld zijn dwaling deed inzien. Die op bevel Gods eenieder Gods genade doet zien. Daarom zei Jezus : alle zonden worden vergeven. Maar wee hij die zondigt tegen de Geest. Aardse wetten worden gemaakt en gebroken, maar Gods wetten zijn oneindig. Gods wetten zijn naar de Geest. Wie tegen de Geest zondigt, beledigt God in zijn diepste kern; welke is Rechtvaardigheid en liefde.

O, God, wat schrijf ik nu toch allemaal, hoe kan iemand U hierin vinden ?

Ik kan slechts zeggen : wie Jezus leert kennen, zal God vinden.

Tegenwoordig vermenschelijken we alles. Men zegt : ken jezelf, dan vind je God. Maar mijn erva-

ring is dat je niet jezelf moet zoeken, maar God, dan komt de rest vanzelf.

O, God, als ik aan U denk zie ik zoveel andere werelden voor mij open gaan. Ik begrijp dan soms zoveel, dat het mijn geheugen teveel wordt.

Als ik lees wat er aan Gods gedachten overgeleverd is, begrijp ik vaak de taal welke men bedoelt. Immers niet iedereen heeft Jezus leren kennen, al was dit ook onbewust toch wel zo.

Hoe kan ik al deze gedachten verwoorden ?

Het is alsof ik in een grote kersenboom zit en één voor één de kersen pluk, terwijl de kersen om mij heen vallen en ik pas op de onderste tak zit, zodat er oneindig meer verloren gaan dan geplukt worden. En elke kers bevat een stukje begrip van God.

O, God, leer mij door Jezus uw Zoon een klein stukje van uw liefde te verwoorden.

Heilige Geest ontsteek je lamp in mijn hart opdat hij brande van liefde tot God.

I "84

De achting der wereld is als een schild tussen de ziel en de liefde Gods, zij maakt trots en hovaardig. De nederigheid is als een heldere bloem. God heeft hen die Hem in het verborgen dienen lief.

Moeder Maria, Gij die in het verborgen leven God meer hebt liefgehad dan wij ooit zullen doen, leer ons uw voorbeeld te volgen. Gij hielp hen die dit nodig hadden : uw nicht Elisabeth en de jonge bruidstgangers te Kanaän. Jezus zei van U, o Moeder, zalig zij die het woord Gods aanhoren en bewaren in het hart.

Leer o God uw woord kennen en brand uw Liefde, uw Woord in ons hart.

De bliksemschicht schiet van oost naar west, zo ook is de duivel met zijn kwaad. De donder hoort men daarna en het weer is van slag. Het rommelt in uw kerk, o Heer, wij mensen zijn opstandig en verliezen het geloof.

De maatschappij wordt overspoeld door de emancipatiegedachten.

De heilige Geboorte, het ontstaan van het leven, is aan het verworden tot een biologisch proces in een reageerbuisje. De vrouwen willen gelijke rechten als de mannen, ook in uw kerk. Ze willen nu priester en straks bisschop of paus worden. Dit alles onder het mom van de heilige ijver, straks als geëmancipeerde verworvenheid.

De paus zegt nu nog NEE, maar een paar generaties verder zal het niet te stoppen zijn. Er zijn nog zo weinig mannen die voor U opkomen. Zelf zie ik het zo : het is geen gevolg van de tijd, maar het resultaat van een levensstructuur (de Joodse) die Jezus niet de vrouw als apostel deed roepen. Het godsdienstige leven van die tijd, wordt door ons moderne mensen vergeten. Er wordt teveel gedacht aan de Arabische wereld waar de man dominant is.

De wereld vergeet dat het Jodendom in principe een Theocratische levenshouding is, waarbij gebed en arbeid samen één geheel vormen. De feesten waren Godsdienstige feesten, de eerstgeborenen werden aan God opgedragen.

De vrouwen waren in de periode van de menstruatie onrein, onwaardig om voor God, de "Koning" te verschijnen, mochten niet naar de synagoge.

De reinigingsriten, die men in deze westerse wereld niet meer kent, moesten de mens voorbereiden op de samenkomst met God.

De priester geeft ons raad namens Jezus; dit betekent niet dat de vrouw minder is, zeer zeker niet. Maar de vrouw kan niet op de plaats van God gaan staan, mede door haar periodiek. De man zoekt bescherming bij God. De vrouw bij de man en het kind bij de moeder. Hoe kan dan de vrouw zich opstellen als God. De geest van een vrouw kan hoger vliegen dan die van de man, maar dit stelt haar niet boven de man.

Ze kan leiding en een voorbeeld geven, maar zich nooit in Gods plaats stellen. (De Joodse Theocratie kent geen Godinnen, slechts één God : de "Vader". Zonder vrouw is een man beperkt, maar niet alleen.

God schiep de mens man en vrouw, opdat zij samen één waren. Uit de vrouw wordt het nageslacht geboren. De vrouw is het tabernakel van de man.

Door de eeuwen heen zorgde de vrouw voor het voedsel, het kind en de was, het huis en, indien nodig, het werk. De man werkt en zorgt voor het benodigde en de bescherming van het huis. Hij is de eer van het huis., de vrouw deelt in die eer door haar zorg. Samen doen ze hun werk, samen horen ze ook te bidden, één te zijn voor God.

donderdag 25 oktober

Gezeten in de kapel in Maarsssen. Zie ik de straf Gods dat ons lage land zal treffen. Een muur van water zal ons land overspoelen. Dijken zullen weggeslagen worden, zoals eens Atlantis verzwolgen werd door de zee. Het land zal weer water zijn en moeras. Miljoenen zullen verdrinken en waarom ?

Omdat men het vertrouwen en de liefde Gods verloren is. De mensen zijn teveel uit op eigen gemak en hebben niets over voor een ander.

De politiek is geworden tot een financieel gemanipuleer. Armen kent men niet. Men spreekt over minima, maar eenieder misbruikt zijn geld. Luxe is nu een verworvenheid waarvoor men vecht. De kerken lopen leeg. Dominees of priesters zijn er niet meer, omdat men niet of niet genoeg verdient, of niet kan betalen. Waar zijn de priesters, de geroepenen, die zonder dit alles, maar slechts uit liefde Gods hun werk doen ?

Waar zijn de boodschappers der liefde Gods ? Zijn we allen farizeeërs geworden ?

We kennen de bijbel en weten van Gods Woord, maar het gebed, het leven in liefde voor God en de naaste. Het uit God leven. Het opstaan met God. Het werken met God voor God en de naaste.

Wie kan dit nog ? Welke priester beseft nog dat zijn leven uit dienstbetoon en gebed hoort te bestaan ? Hoe kan een priester, die zich wil plaatsen voor God en namens God ook nog trouwen, terwijl hij in God moet zijn ?

Het leed dat God wordt aangedaan is de oorzaak. God is oneindig goed en geduldig. Het gebed van de enkeling die nog bidt en God liefheeft, weerhoudt God gelijk Ninive waar Lot gespaard bleef op voorbede van Abraham.

Maar wee Nederland wanneer God ook deze laatsten, die God nog liefhebben, geroepen worden. Ik zeg niet dat het afhangt van kloosters, al zijn die bijna leeg, het gaat om de intentie Gods. Om hen, die zich geheel in doen en laten aan God geven.

Wanneer zij er niet meer zijn zal God zijn hand opheffen en deze ramp doen geschieden. De atoomoorlog is niets vergeleken bij Gods wraak.

Wee al die zielen.

O God, moge uw barmhartigheid het winnen van uw gerechte toorn.

donderdag 1 november 1984

Het kruis ligt hier voor me en ik zie mijn Heiland daarop uitgestrekt.

De handen en voeten genageld. De armen uitgestrekt als wilde Jezus ons ondanks alles omhelzen. Gekleed in slechts een lendendoek.

Vergeef me Jezus dat ik nog zo zondig ben. Gij liet mij het Gloria van Poulenc horen tijdens mijn verzoeking, maar ik hield me toch doof en gaf me over aan het kwaad.

Berouw komt na de zonde en ik moet toegeven dit is zo. En ik heb eigenlijk meer verachting voor mezelf voor de zwakheid, dan dat ik besef U beledigd en bedroefd te hebben.

O God, leer mij toch U te zien. Ik kan nòg zoveel lezen, maar zolang het niet tot mij doordringt en ik niet in vreze voor U verschijn, baat het mij niets. Hiervoor zou ik eigenlijk iemand moeten hebben die mij dit duidelijk maakt. Zelfs aan mijn roeping begin ik soms te twifelen. Maar als ik naar uw Beeltenis kijk en in het gebedenboekje lees, besef ik weer dat de stap die ik wil maken geen feest is. Ja, soms zie ik met verlangen uit naar de dag, in het begeren alleen voor U te leven. Maar soms is het ook een zucht van eigenliefde en droom ik een bekend figuur te zijn.

Toch wil ik juist niet op de voorgrond treden, kan ik toch de nuchtere feiten beseffen.

Maar geen enkele appel is zuur, tot je erin gebeten hebt.

Mijn vrouw vindt al dat ik zoveel zware lectuur lees. Ze vindt me veranderd. Maar de tijd is niet rijp om haar te zeggen : nog anderhalf jaar.

O God, wat valt het me soms zwaar. Vergeef mij mijn misstap en help mij me goed voor te bereiden.

Moeder Maria bid voor me.

dinsdag 20 november 1984

Ik las de parabel van de schat in de akker. De dagloner verkoopt alles om deze akker te kunnen kopen, want hij weet van de schat.

Uw heilig evangelie wordt ons steeds als deze schat voorgehouden en dat is ook zo, al is het ten dele waar. De schat in de akker heb ik vanuit de verte gezien. Het is de ervaring van Uw nabijheid. De wetenschap van het bezit van uw Liefde.

Als domme arbeiders verbergen we deze schat weer snel, want we schamen ons nog voor deze wereld. We durven niet voor uw Liefde en onze liefde tot U uit te komen. De beslissende stap daarvoor durven we niet te nemen.

Hoe wonderbaarlijk zijn uw Wegen, o God. Gij weet dat ik weer katholiek wilde worden, maar dat ik dit niet durfde voor te stellen aan mijn vrouw, want zij zou dat niet begrijpen en zie : wat is uw

Liefde groot. Naar aanleiding van een preek, waar ikzelf zoveel in miste, werd uw Genade aan mijn vrouw geschonken en wilde ze er met mij over praten.

We hebben er over gepraat en als resultaat kan ik weer normaal naar de kerk gaan, wanneer ik dat wil. Als het maar niet direct in de buurt is, zodat de bekenden me niet zien, want daar geneert ze zich voor. Vrij te gaan bidden is alles wat ik wens, want door het gebed kom ik directer bij U, O God.

Mijn pelgrimage zal ik misschien uit moeten stellen, maar dat ligt in uw Hand.

Wanneer ik 57 jaar ben hoop ik in ieder geval te kunnen gaan. Goede God in uw Hand beveel ik mijn leven. Geef mij raad, opdat ik doen moge wat besloten is tot uw Glorie.

Moeder Maria bid voor mij.

Jeanne d'Arc wees mijn voorspraak.

God U wil ik slechts liefhebben.

Jeanne d'Arc

Klokkengelui.

Stemmen weerklinken.

Stemmen spreken van een taak. Een taak onmogelijk voor een kind, een meisje uit het volk. Toch is voor God niets onmogelijk en ging dit kind op pad.

Om te volvoeren Gods bevel, want de stemmen bleven spreken. Toen verschenen wonderwel Sint Catharina en Sint Margaretha en de strijder der engelen Gods Michael.

Verlaten deed zij huis en haard, al wist zij van het verdriet van vader en moeder. Maar Gods woord was heilig en de liefde voor haar land, dat haar riep.

Te strijden de oorlogskrijg om de Engelsen uit haar Vaderland te verdrijven en Frankrijks kroonprins te kronen.

Het mirakel begon met Orléans ontzet en daarna een hele rij steden, tot Reims toe.

Karel de Vijfde werd de koning en wat was de beloning?

Door verraders gevangen genomen. Overgeleverd aan de vijand, die dit kind overleverde aan een valse kerkelijke rechtbank, die met tal van valstrikken trachtte dit kind van haar geloof afvallig te maken en uiteindelijk, zoals te verwachten viel, haar veroordeelde als heks tot de brandstapel. Hoe werd dit kind uit het volk zo gemarteld. Haar koning deed niets, zij vond slechts steun in haar stemmen en haar geloof in God. Zij gaf haar leven voor God en haar land.

Jeanne d'Arc.

Ik hou van je, leer mij ook zo op God te vertrouwen.

1985

*In U o God wil ik schuilen
U is mijn steun en kracht
al zal uw stilte me soms doen huilen
Toch vertrouw ik op Uw macht*

*Het bidden, zoeken of wenen
door stilte en weemoed omringd
is door Uw kracht en liefde gegeven
maakt dat mijn hart van vreugde zingt*

*Het vertrouwen op U die mij bemint
maakt dat ik ga op wegen vol verlangen te zijn, dat kind
dat is tot uw zegen; in liefde door gift of daad
wil ik zijn, steeds paraat*

*Mijn doen en laten maakt gewoon
dat ik in alles U vertrouw, als zoon
of ik nu fiets, op mijn bed lig of vis
mijn geluk is Uw zegen, dat gewis*

dinsdag 15 januari 1985

*O Vader leer mij wonderwel
te schrijven een gebed of gedicht op dit vel
waarin ik Uw liefde kan bezingen
want ik wil U van ganser harte beminnen*

*Leer mij Heer door de natuur zo wonder schoon
al is mijn aanwezigheid op dit late uur ongewoon
Het is bijzonder zacht deze avond*

Ik kan nu niet schrijven. Wordt teveel afgeleid. Ga nu verder naar huis toe, maar wil U steeds gedenken.

Het gebed valt mij zwaar nu ik ledig voor u sta. Ik weet niet wat te doen. Wil tv kijken in plaats van bidden. Daarom o Vader, draag ik dit amusement op aan U en ga tv kijken, zodat ledigheid geen overhand krijgt en ik afdwaal van U door te zondigen. Maak dat mijn hart immer bij U zal blijven. Amen.

1985

*Ik zie schoonheid en herkenning
in de ogen van een kind
Ook de verwondering en reine eenvoud
De schoonheid der schepping is
één grote zegen praal van Gods Liefde*

*Donder en bliksem
doen ons sidderen door hun kracht
verblinding van het oog
verstomming van het oor
maar de geest richt hoger
de ziel ziet Gods macht*

*Wolken kleuren als een behang
het firmament
en stralen van zon, ster en maan
doen de geest bij God binnen gaan
Stilte en schoonheid in iedere bloem
Zijn voor reine gedachten
En stille gebeden een Gods zoen*

dinsdag 22 januari 1985

*Gebeden, gedachten, kunnen niet wachten
Want U is steeds om me heen
Uw genade geeft die momenten
die U doen zoeken in stil gebed*

*Vaak is stilte om me heen
en zoek ik verstrooiing in boek of TV,
maar toch spreekt door in die stilte
de stem die vraagt om gebed*

*Veel woorden maken niet uit
wat mijn hart naar boven spuit
Korte woorden, zinnen uit het hart
maken dat satan mij tart
Uw liefde te verlaten, dat nooit !!*

*Mijn gebed is mijn wens
Uw Liefde kent geen grens
U beminnen met gans mijn zinnen
dat is mijn woord wanneer ik
kom bij Uw hemelpoort*

*Uw vreugde, Uw geluk
Uw zegen, U aller lof
zijn belangrijker dan ik, domme zot*

Daarom bid ik nu spontaan om Uw glorie
en hoop en weet dat voor U is en komt
eens de grote Victorie

dinsdag 29 januari 1985

Wat wil ik schrijven ? Mijn gedachten zijn bij U, o God
en wat ik ook schrijf het is zoals Sint Thomas van Aquino zei : stro niets van betekenis.
Mijn ogen zijn droog en ik vind deze plek koud. Toch wil ik nog een wijle hier bij Uw aanwezigheid
vertoeven.

God ik wil U liefhebben, ik kan dit niet vaak genoeg herhalen. Mijn leven en streven zijn hierop
gericht. Ik hoop vaak hier in deze kapel te kunnen bidden. Het zijn de rustpunten in mijn bestaan.
Waar ik rustig met U alleen kan zijn. Men valt mij hier niet lastig. Slechts af en toe controleert men
of ik er nog ben. Heer God, zegen dit huis en laat de zusters uw Liefde ervaren. Schenk ook mij
uw Aanwezigheid, opdat ik bezielde door U moge bidden tot de Vader en U, zijn Zoon.

Moeder Maria bedek met een klein stukje van uw mantel uw kind en doe de liefde tot U en uw
Zoon weer ontvlammen.

Eens hoop ik samen met U, God, eeuwig te loven. Laat mij een wijnrank zijn aan de wijnstok van
uw Zoon en vruchtdragend, tot glorie van God en ten dienste van mijn naaste. U zij lof en eer, o
God.

donderdagavond, 7 februari 1985

Bezoedeld zijn mijn gedachten.

Leegte is in mijn hart.

Beseffen doe ik mijn zwakheid.

Zonder Uw genade ben ik niets.

Gisteren kon ik zingen. Een lofzang voor U. Na de ontvangst van Uw genadegave.

Nu, een dag later, kan ik me zo slecht concentreren op U. Het is of ik moe ben en zo in slaap kan
vallen.

Het lezen van mijn gebeden, welke ik anders met vreugde zou bidden, valt me nu erg zwaar en ik moet vechten tegen de slaap, terwijl het nog voor in de avond is. Omgeven door boeken en Uw beeltenis voor mij, heb ik de neiging om slechts te kijken naar Uw beeltenis en op te gaan in de blik van Uw liefdevolle ogen.

Een heel klein beetje begrijp ik nu uit de woorden van Sint Johannes van het Kruis. Deze geeft het volgende : Er zijn drie tekenen die erop wijzen dat het gewone, als een gesprek verlopend gebed overgaat naar het beschouwende gebed :

1. de werkzaamheid van de verbeelding voldoet niet meer.
Ja, ze wordt zelfs onmogelijk.
2. De verbeelding of de gevoelens hebben geen belangstelling meer voor bijzonderheden. Men vindt in de geschapen dingen geen enkele troost, geen vreugde en geen smaak.
3. Men vindt alleen behagen in een liefdevolle aandacht voor God. Men ervaart inwendige rust en vrede en is zelf zonder activiteit.

Of de volgende zin :

als ik er behoefte aan heb om alleen en in stilte aan Gods voeten neer te zitten, onbeweeglijk, zonder gedachten, maar in liefdevolle aandacht, dan betekent dat heel wat.

Meer schrijf ik nu niet. Jezus, Uw liefde is mij genoeg.

vrijdag, 1 maart 1985

Het vertoeven bij Jezus geeft hart en ziel een hemelse rust. Het is goed aan U te denken, Jezus. Te denken aan al wat Gij voor ons gedaan hebt.

O Heer, Gij kijkt mij zo vragend aan, alsof Gij vraagt : "Heb Ik dit lijden dan voor niets geleden ? Waar blijft jouw lijden ? Wanneer verlicht je Mijn lijden ? Wanneer lijd jezelf daadwerkelijk met me mee ? Hoe lang moet ik nog op je wachten".

Vergeef mij Heer, ik ben een zondig mens en ik laat me zo snel afleiden.

Leer mij Uw weg te volgen. Gaarne wil ik Uw weg volgen, zoals de heilige Theresia.

Door gebed en overgave, eenzaamheid, wil ik boete doen, als ik daarmee tenminste Uw liefdevolle hart een weinig rust zal kunnen schenken. Ik wil U zoveel mogelijk gedenken.

april 1985 (na een biecht)

Uw wil geschiede.

Geduld vraagt Gij van mij.

Hoe gaarne was ik gegaan. De priester zegt : mijn weg is niet de weg van God, want God wil niet dat we een ander verdriet doen. En het huwelijk voor God gesloten, zal niet ontbonden worden om een weg vol twijfel te gaan.

De liefde is een geschenk van God; die mag men niet verstoten. Slechts de scheiding door God gegeven, is het bewijs dat God iets beters van je verlangt.

Hoe zwaar valt het mij te doen wat U wilt. Gij weet hoezeer ik U liefheb. Laat mij niet verdwalen en geve dat ik U vaak mag ontmoeten. Leer mij bidden, want al mijn gestamel is niets. Uw weg is mij lief, hoe zwaar ook.

Met Uw kruis wil ik leven. Als ik U maar behaag. Uw liefde is mij genoeg.

mei 1985

Aan Uw genade lever ik mij over o God.

Zonder U ben ik niets. Doe mij uw wegen bewandelen en leid mij op Uw pad.

Wij willen zo snel de brede weg van het verderf opgaan. Maar ik bid U, o Goede God, wil mij, wanneer ik van Uw pad afwijk mij desnoods terugslaan en schoppen op de goede weg. Immers als wij schapen leiden gebruiken we ook een stok of hond om de schapen in het gareel te houden. We weten dat niet ieder breed pad leidt tot geluk, maar de moeizame weg tussen kloven en dalen doet ons komen in het vredige dal.

Leid mij, o Heer, want een verloren schaap doet U verdriet. Doe ons Uw stok voelen en laat ons horen Uw stem.

Moeder Maria wees onze voorspraak door middel van uw Zoon, Jezus. Amen.

donderdag 8 augustus 1985, na de vakantie

Tijdens het overdenken van mijn bezoek aan de kathedraal van Reims werd mijn geest getroffen door de herinnering aan het beeldje van Jeanne d'Arc.

Dat eenzame figuurtje in die zo grote kathedraal.

Klein, in wapenrusting met het zwaard in de hand en het vaandel achter haar.

Geen gobelin, geen beeld was me zo dierbaar als dat eenzame figuurtje.

Ze stond daar alsof ze zeggen wilde : "ik heb mijn taak volbracht.

Ik heb gedaan voor mijn volk wat God mij vroeg".

Toch was er geen trots of overdreven vroomheid in deze uitstraling. Eenzaam in dat grote koor. Niemand mocht er bij komen. Ik begeerde er bloemen bij te leggen of een kaars, maar ik vond geen bloemen en een kaars durfde ik niet te pakken. En nu ik erover nadenk, schaam ik mij hiervoor. Het is alsof ik de ondankbare koning was, die haar, ondanks alles, in de steek liet, waardoor ze uiteindelijk op de brandstapel kwam. Daarom denk ik met spijt en wroeging terug.

O Maagd van Orléans, Jeanne d'Arc, reine strijdster voor Frankrijk. Gods wil was je kruis, maar je geloof was als een huis, gebouwd op gehoorzaamheid aan je stemmen.

Sint Michael en Sint Catharina. Ondanks de strijd vond je steeds tijd voor gebed en ging je naar de H. Mis om je te onderwerpen aan de Heer Jezus.

Leer mij ook in vol vertrouwen te bidden tot God, de Heer en Jezus, zijn Zoon.

Dit bid ik je Jeanne.

Jeanne d'Arc.

Gegaan ben ik op jouw pad. Als vreemdeling, als pelgrim heb ik vele plaatsen bezocht. Ik droeg een degen, ter herinnering aan jou, die ik uiteindelijk in Fierbois op het altaar van Sint Catharina achterliet, omdat hij anders in beslag zou worden genomen als verboden wapenbezit.

Je pad volgde ik, maar wat wist ik nog weinig.

Het belangrijkste was dat ik veel kon bidden en wanneer het maar even kon de heilige mis bijwonen. Ik hield van je Jeanne, maar nu ik dit schrijf besef ik dat ik eigenlijk

niet wist wat ik deed, de plaatsen waren geen begrippen rond jouw leven. Slechts globaal volgde ik jouw route. Het enige dat voor me telde was, dat jij er was geweest, en ik zocht dan ook altijd jouw beeltenis op. God zorgde voor een voorspoedige reis, terwijl ik je taal niet eens sprak.

Drie maanden deed ik er over en terug in

Nederland maakte ik meteen voorbereidingen voor een grote pelgrimage. Lourdes, Fatima, Rome en Jeruzalem.

Gemaakt heb ik deze reis te voet en vooral liftend, met vele gelukkige en vredevolle momenten. Maar ook met tijden van vervlakking en zondeval. Wat heb ik vaak genadekansen verknoeid en verwaarloosd. Ik ging teveel op in het eigen ik.

Terug in Holland en mijn stad Utrecht, werd alles weer snel sleur en zonder inhoud.

Leerde ik meisjes en kennen en dansen. Ben uiteindelijk met een lief meisje getrouwd, maar ging God vergeten.

God riep me weer tot Hem en ik werd weer katholiek. Wilde zelfs mijn vrouw verlaten om op reis te gaan. Mijn zigeunerbloed riep.

Maar Jeanne, ik moet God en zijn vrede eerst vinden in mijn hart en wanneer God wil dat ik op reis ga om te pelgrimeren, zal Hij mij wel zenden en licht geven.

Jeanne jij had je stemmen en de heiligen, maar ik heb niets. Bid voor mij bij God, dat Hij mij licht geve.

*Het geweten klaagt aan
al de fouten en gebreken
welke in hebzucht of verdwazing
ons Gods stem doen vergeten*

*God die zo oneindig goed
de schulden op zich nam door zijn bloed
die God moeten we bidden
om vergeving, Hem moeten we beminnen*

*De natuur zo wonderschoon
leert ons, door dikwijls wrede toon
Hem de Almachtige te eren
en onszelf steeds binnenste buiten keren*

*Stormwind, bliksemschicht, donderslag
doen ons herinneren Zijn wondermacht
in angst en beven schuilen we dicht bij elkaar
tot het noodweer weer wat bedaart*

*en prevelen we een stil gebed
dat Jezus ons heeft voorgezegd
het Onze Vader of het Wees Gegroet
tot de Vader die ons behoedt.*

*Wanneer ik kijk naar Uw icoon
bestormen me duizenden gedachten
en verwondert me het andere leven
dat uw Gelaat bij mij oproept.*

*Het is een andere wereld
welke toch in deze wereld aanwezig is
Het is als die wonderschone avondluchten
welke we ons bij tijd en wijle bewust worden.*

*Slechts een ding is hierbij altijd
aanwezig en dat is de rust en vrede
soms het gevoel van smart
niet altijd in deze verbondenheid te zijn.*

beschouwing

*We noemen het genade, dit gevoel
van opgaan in U, dit gevoel van liefde
en door die liefde bid ik als vanzelf
wanneer ik ga naar mijn werk
De pijn in mijn rug door vermoeidheid
op het werk maakt dat ik met een
glimlach aan U denk en vanzelf bid
waardoor ik die pijn vergeet*

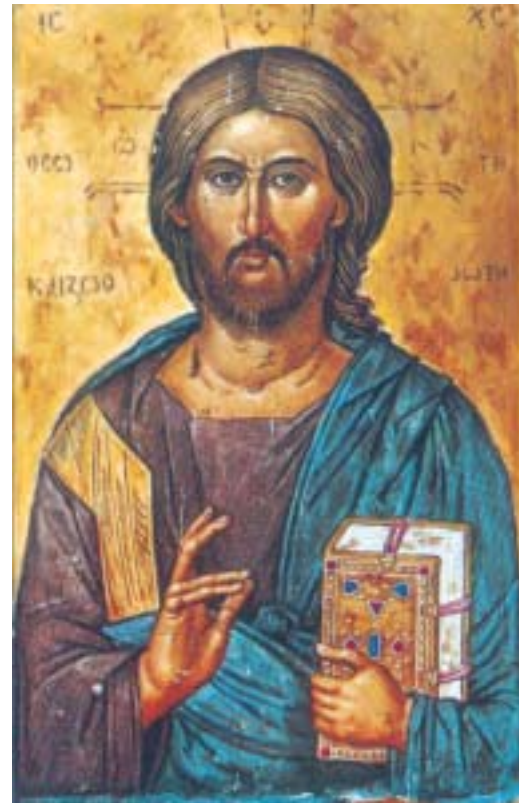
*Hoe wonderlijk is dit alles
en toch heb ik nog
vele andere gevoelens wanneer
ik kijk naar Uw icoon*

*bezorgdheid, ernst, vermaning
soms ook ironie, maar ook
vragend, soms zelfs blijdschap
maar vooral liefde en mededogen*

*Het liefst kijk ik urenlang
maar dan wordt mijn hoofd moe
en word ik afgeleid, sluit
ik mijn ogen, en denk aan Uw liefde*

*Dan druk ik de icoon aan mijn hart
en worden mijn ogen vaak nat
van een gevoel van verbondenheid
en schaam ik me zo weinig te doen*

*Uw liefde zo groot, niet omschrijfbaar
kijk ik weer naar Uw gelaat, dan is daar
die glimlach, ik zou kunnen dansen
zoals David voor de Ark*

"De spiegel Gods is mijn ziel"

Wanneer de spiegel glanst zal zij weerkaatsen op haar omgeving. Wanneer God zijn stralen doet schijnen, weerkaatst zijn licht uit deze spiegel en doet deze blinken boven haar omgeving.

Zo ook kan men een heilige herkennen. Ze stralen een warmte en vrede af op hun omgeving. Ieder die hen tegenkomt voelt de liefde uit hem stralen als een warme gloed. Door de weerkaatsing in je ziel krijg je een gevoel van vertrouwen, van vrede en rust in je hart.

Een heilige zal steeds impulsief handelen vanuit zijn hart, ongeacht de reactie van zijn omgeving. Hij zal altijd handelen uit liefde. Zijn naaste ziende als een stukje van God, dat alle eerbied en liefde nodig heeft.

donderdag 12 september 1985

Op deze willekeurige bladzijde begin ik te schrijven, daar ik deze dwang in me heb. Schrijven over mijn gevoelens, als uitlaatklep van mijn gedachten.

Ik verlang naar de band met God om beter en eerlijk te blijven bidden. Hoe graag had ik een plekje, waar ik geknield zou kunnen bidden, al was het maar een hokje of schuurtje. Een plek voor mij alleen, waar ik naar toe zou kunnen gaan wanneer ik maar wilde, zonder schaamte.

En toch, nu ik dit schrijf, bedenk ik dat iedere plek of plaats goed is, als je het maar doet. Want God is overal.

Maar, o God, ik ben zo zwak en laf, zo snel afgeleid. Toch wil ik nu even gaan bidden.

'85 dualisme

Mijn leven is gedeeld in twee kanten. Ik hou van God en verbind daaraan een verborgen leven. Ik hou van mijn vrouw en regel mijn leven naar haar wensen. Als ik moest kiezen dan gaf ik aan God de voorkeur. Maar God zegt heb mij lief in het binnenste van je hart en heb je naaste lief als jezelf. Geef geen aanstoot. Weest blij met de blijden. Weest bedroefd met de bedroefden.

De grote christelijke leraren leren dat men God moet binnemen op de plaats waar men gesteld is, want het hart van God vindt men niet in een klooster of in een woestijn, niet op een andere plek op de wereld, maar daar waar je woont en waar je werkt, eet en slaapt. Op je eigen plek in de maatschappij. Alles doen voor God, met God en stil, onopvallend, in liefde tot je naaste en je werk zodat alles een gebed wordt voor God, met God en in God.

Daarom moet de mens zijn dualisme overwinnen. Want bidden (de grootste wens) is alles. Het goed zijn voor vrouw en kinderen. Het in vrede leven met je naaste. De inzet op het werk. Het naleven van de wet van God, de kerk en de staat.

God gaat boven alles. Boven vrijheid, boven geluk. We moeten dienstbaar zijn voor onze naaste. O God, verbreed mijn hart, opdat het dualisme moge opgaan in U. Hoe graag zou ik kluizenaar zijn of pelgrim langs de wegen, biddend en getuigend.

Mijn grootste leed is de drang naar vrijheid, maar ik weet dat een ieder zijn offerande moet

opdragen. Jezus stierf uit liefde omwille van de liefde aan het kruis.
Zo ook zal ik doen uw wens. Wees mij genadig.

Levensbeschouwing

Een leven geworteld in gebed zoekt de stilte, de diepste zin van het woord.
Deze stilte is geen terugtrekking van het eigen ik.
Het echte gebed is niet "ik, mij of mijn", maar een innerlijke beschouwing op Jezus. Hem beschouwen is de meest efficiënte weg om onszelf te verbeteren.
Immers de heilige Geest zelf brengt die verandering in ons tot stand.
Door Jezus leren we hoe we de Vader kunnen eren en liefhebben.
Zijn voorbeeld is de weg en geen ascetische inspanning is in staat die liefde te vinden.

De satan leidt ons af van Christus, met vaak mooie vrome gedachten.
Maar wanneer men zich geheel op Jezus richt, niet in eigen belang,
maar in liefde tot de Vader, immers Jezus is zijn Zoon,
dan verliest Satan alle macht.

Het gebed is de basis om ons tot God te richten.
Wanneer iedere gedachte met een zweem van eigenbelang is uitgebannen
en God je alles is, dan vindt men rust in God.
Deze rust is geen passieve houding maar een rust,
die oproept tot activiteit : alles te doen tot zijn Glorie.
Laat altijd God het motief zijn en leef in liefde, doordrongen van zijn Liefde.
Gedenk Jezus, zijn Zoon, die het door zijn leven ons leerde.

dinsdag 11 maart 1986

Neergezeten voor uw altaar, met een hart verlangend naar U, wil ik peinzen over uw liefde. Nog willen de zinnen uit mijn pen niet stromen, want eerst moet uw Geest over mij komen en moeten mijn gedachten rein zijn, steeds inniger en sterker, vol liefde en genade.
Eigenlijk moet ik wenen, zie met tranen van het hart, omdat ik Jezus niet kan vinden, ondanks de zon en het mooie weer. Gestoord als ik ben door fantasieën en door de mens.
Een plekje om alleen met U te zijn. Niet gestoord door de natuur is mijn hartewens. Biddend, verlangend naar U, o Heer, wijs mij de weg. De weg die ik moet bewandelen. De weg die ik moet gaan, waardoor mijn ziel in verlangen zal branden voor uw Liefde.
Ondanks alles heb ik toch geschreven. Hier neergezeten voor Uw altaar. Wil o God geven Uw zegen aan allen die mij dierbaar zijn.
Geef vrede in mijn hart, opdat het voor U branden mag.
Almachtige God,

Tijdens mijn bezoek aan de priorij "Emmaus" te Maarssen, heb ik Uw aanwezigheid ervaren als de reuk van wierook. Het was alsof Gij kenbaar wilde maken dat mijn gebeden aldaar U welgevallig waren. Als Sint Thomas was ik klein gelovig en controleerde het wierookvat dat koud was. Toen bad ik U mij te beschermen en te bewaren voor hovaardigheid, valse trots en ijdele fantasieën. Laat mij Uw aanwezigheid ervaren als een aanmoediging om te doen wat Gij mij ingeeft te doen.

Bidden wil ik daar waar Gij mij ingeeft dit te doen. Laat mij steeds gaan op Uw weg. Ik wil U boven alles liefhebben en beminnen.

Moeder Maria leer mij opgaan in God en bidden zoals Gij.
Leidt mij door dit leven tot glorie van God.

26 maart 1986

In de nacht van Gethsemane werd het offer voltrokken.
Gods Zoon knielde en bad : "Vader indien het mogelijk is,
laat dan deze bittere kelk voorbij gaan, maar niet Mijn,
maar Uw Wil geschiedde". Gods Zoon zweette bloed en tranen, zo overstelpend was het verschrikkelijke leed.

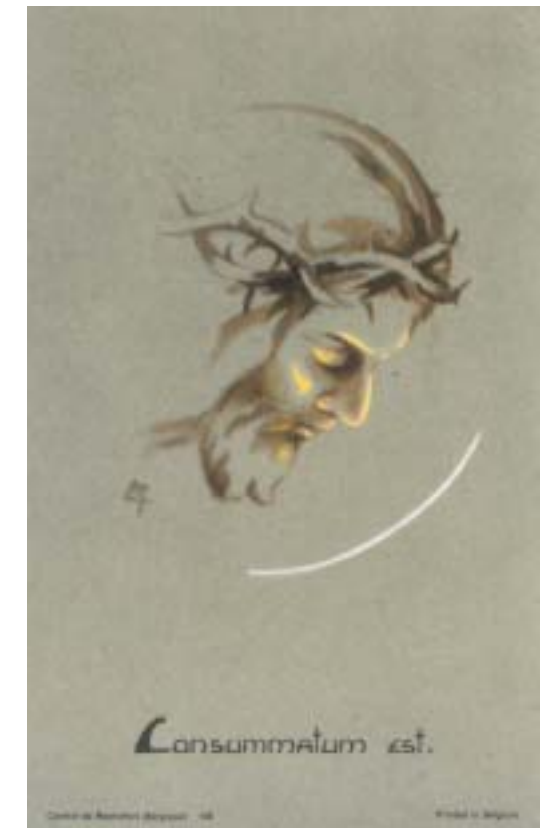
In een apocrief verhaal wordt verteld, dat Thomas van verre naar de kruisiging keek, terwijl op hetzelfde moment Jezus naast hem stond en sprak : "Thomas, wat je ziet ben ik niet, dat is slechts het lichaam van de man die je hebt gekend". Nu ik over deze zin nadenk, begrijp ik wat hiermee wordt bedoeld.

Jezus lijden aan het kruis is niet de grote offergave, maar de gehoorzaamheid aan de Vader in de hemel. Het lijdensoffer bestond niet uit de lichamelijke pijn, maar uit de pijn van de Geest, de Ziel van Jezus, uit het besef dat ondanks deze offergave de mens God zal blijven beledigen en bedroeven.

Het besef dat zo velen niet zullen delen in deze verzoeningsgenade, maar voor eeuwig verloren zullen gaan voor Zijn liefdevolle hart. Jezus nam de schuld van onze zonden op zich, maar wist ook dat zo velen in ondankbaarheid zijn liefdesgaven zouden miskennen en verachten. Wij denken vaak sentimenteel over het sterven van Jezus, maar Jezus is niet gestorven, slechts zijn Lichaam stierf aan het kruis. Zijn Ziel en Zijn Wezen Gods kon niet sterven.

Het verliet het Lichaam om af te dalen naar de zielen van de reeds gestorvenen en ze daar op te roepen en te zeggen : "Vreest niet Ik heb de Vader verzoend. Uw schulden zijn vereffend. Ook gij zult eens verrijzen."

Het grootste lijden van Jezus was niet de kruisdood. Net zomin als de dood van een bok of stier op het altaar God verzoent.

Maar de geest van de Offeraar. De geest der offerande verzoent God. Graag nam Jezus Zijn kruis op zich. Met liefde offerde Hij zich en onderging de smadelijke dood en de verachting van de mensen. Maar de grootste offerande was dat Jezus wist dat deze verzoening met de Vader voor zo velen niet zou baten.

Hierom droeg Jezus een zo grote smart, dat het bloed van Zijn liefdevolle Hart samen met het angstzweet zich door de poriën perste. In Gethsemane werd het kruisoffer reeds gedragen. In Gethsemane werd ook de bittere kelk gedronken. Werd Jezus verraden door en overgeleverd met een kus, symbool van liefde en vriendschap.

In Gethsemane moest Jezus bemerken dat Hij het alleen moest doen.

Zijn vrienden op aarde sliepen en zouden later vluchten voor de soldaten. Zelfs Simon Petrus, die voor Hem zijn zwaard trok, zou Hem verloochenen. Maar Jezus wist ook dat als Hij niet zou sterven, Hij niet verworpen zou worden door zijn geliefde volk, Hij niet de verzoening kon bewerkstelligen met Zijn Vader.

Zijn Vader verlangde dit offer en door dit Goddelijk offer, zou een ieder die Jezus zou volgen, behouden blijven. Jezus wist ook dat door dit offer velen in Hem zouden geloven en de genade krijgen om met Hem zich te offeren tot verzoening. Dat velen Zijn voorbeeld zouden volgen en zich in zouden zetten voor de naasten, tot glorie van God.

Moge Maria, de Moeder Gods, zij die de moeder van smarten genoemd wordt, onze voorspraak zijn. Amen.

Gethsemane de overgave aan God de Vader. Het weten dat ondanks al dit lijden, waardoor de Vader verzoend werd en toch nog zo velen verloren zouden gaan. Dat deed het liefdevolle Hart van Jezus zoveel lijden, zodat Hij bloed en tranen stortte.

Ik weet dat veel heiligen, die zich met hart en ziel in offerande aan God zich hebben overgegeven, samen met Jezus de genade verdienen, die nodig is tot bekering der zondaars en tot vreugde en glorie Gods.

Bid daarom dat God ook u die genade mag schenken. De genade die mensen doet opstaan als een moeder Teresa, een sint Franciscus en tal van andere heiligen, die door hun voorbeeld of door de verkondiging van Gods woord, de liefde Gods op aarde hebben doen wonen.

dinsdag 13 april 1986

Ik bad tot U toen ik hoorde van de nood die mijn dochter Els op het dak was gevallen. Ik vroeg U om hulp en werd zo snel verhoord dat het me bang te moede is. Hoe kan ik Uw liefde, Uw genadegaven vergelden. Zonder Uw genade ben ik niets en kan ik ook niets. Maar Uw hulp is zo wonderbaarlijk. Ik dank U, o God. Laat mij U steeds liefhebben, beminnen.

Gaan wil ik Uw wegen en steeds U gedenken. Wanneer het mij mogelijk is wil ik steeds schrijven of bidden, in dank en aanbidding op die plek of plaats welke Gij mij ingeeft.

Moeder Maria wil Uw Zoon Jezus voor mij bedanken. Maak, o Moeder, dat ik tot U weer die liefde

koester, welke ik had in mijn jeugd. Laat mij met liefde weer bidden : Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum.

maandag 21 april

Ik las in het boek van Titus Brandsma 'Mystiek Leven' (Bloemlezing) dat God zich vaak aanpast aan de persoon en de tijd. De verschijningsvorm is steeds anders en soms verrassend. Toen ik dit las kwam in mij ineens de gedachte op : hoe zou God zich nu in Nederland manifesteren. En plots kwam daar voor mij het beeld van een man die met een hengel aan de waterkant zit te vissen. De vrede en de rust straalt van dit beeld af.

Jezus als visser, dat zouden we allemaal kunnen begrijpen. De grote vissen in de stroom van het leven. Maar wat heeft dit voor mij te betekenen. Zelf ga ik ook graag langs de waterkant vissen en vaak is dit voor mijn genoeg. Alleen te zijn aan de waterkant.

Ook gebruik ik deze visuurtjes vaak om te bidden. Weesgegroeten en onze vaders vloeien als vanzelf over mijn lippen, of ik duik een kapel of kerk in om wat met God te bidden.

Zo nadenkend, begrijp ik waarom dit visbeeld in mij opkomt. Het mooie weer komt weer nader en het is niet meer zo koud.

O God om terug te komen op Uw beeltenis als visser. Ik denk dat U hiermee te kennen wilt geven dat ook U behagen scheidt in mijn gebeden langs de waterkant.

De grote leegte die mij soms overvalt mag mij niet weerhouden te bidden. Alleen mis ik zo vaak een doel om voor te bidden. De wereld spreekt mij zo weinig aan. Alles is een en al ellende, oorlog hier en rampen daar. Dominus Deus Agnus Dei. Heer God,

Lam Gods. Als Lam is Uw Zoon geofferd op het kruishout voor ons mensen. Maar de kerken lopen leeg. Wanneer Gij weer komt zal er dan nog iemand zijn, die U herkent ?

O God, grote Visser, leer mij vissen naar Uw genade, opdat vele zondaars zich mogen bekeren en Uw kerk weer vol komt. Tot Uw glorie. Amen.

maandag 2 mei

O God, soms overvalt mij de twijfel. De twijfel van Uw bestaan. Ik wil dan als een nuchter mens denken, de wetenschap en techniek doen ons vaak twijfelen. De drang om te bidden wordt als dwaas en onzinnig (niet nodig) uitgelegd. Dat hoeft niet zo nodig, als je maar mens bent. Bidden is binnengaan in een waanwereld, alsof de godsdienstige gevoelens een soort van drug, een ontkennen van de werkelijkheid is.

Toch denk ik dan als troost, dat er sinds de mensheid bestaat, er religieuze gevoelens waren en dat deze gevoelens velen als richtlijn voor het leven waren.

In deze moderne tijd staat de mens centraal. Alles moet vermenselijkt worden. Alles moet democratisch beredeneerd worden, vooral humaan en menselijk zijn.

Bij dit al denk ik nu aan Uw woord. Wanneer gij niet zult zijn als een kind, zult ge het Rijk Gods niet binnengaan, kinderen geloven wat hun geleerd wordt en geven hun volle vertrouwen.

Zo ook hebben we het geloof in U moeten leren en het is aan ons dit in vertrouwen te aanvaarden.

Als volwassen man ben ik steeds geneigd dit geloof te toetsen, maar nu ik dit schrijf moet ik bekennen, dat Gij alles zijt of niets. Geloof is een gave en ik beken dat ik als een kind op U wil vertrouwen. Gij hebt mij vaak verrast. Gij deed mij, ondanks alles, steeds weer U vinden en blaast het vonkje in mijn ziel aan tot een vlam. En kijk ik terug op mijn leven, dan moet ik bekennen : ik ben een dwaas en zondig mens, maar weet mij geborgen in Uw hand.

donderdag

Gij glimlacht Heer, nu ik kijk naar Uw icoon en als ik wat langer kijk, verandert Uw blik in een vragende. Uw glimlach is voor mij het teken dat gij deze gewoonte (een vaste dag voor Jezus) waardeert. Uw vraag is : wat wil je voor mij doen ? Het liefst Heer, zou ik willen bidden, mij verpozen in U.

Wat wilt Gij dat ik schrijf ? Gij houdt het boek des levens vast en zegent met de andere hand. Wat gaarne zou ik een blik in Uw boek slaan. Het boek waarin al het goede, maar ook het kwade staat. O wat hoop ik dat het goede zal overheersen.

Ook wat nog komt staat geschreven, want Gij zijt alwetend. Wij als mensen kunnen slechts fantaseren en hopen over de toekomst.

We staan allen bij onze naam opgetekend. Voor mij is de naam Theodorus van grote betekenis. Theodorus betekent : geschenk van God.

O God, laat mijn leven een geschenk zijn tot Uw glorie. Sla geen acht op mijn fouten, maar leidt mij door dit leven, tot glorie van U.

Moeder Maria wil ook mij leiden tot Uw Zoon. Laat de zorg voor het lichamelijke niet tot afdwaling van het geestelijke zijn. Nog steeds hoop ik een leven vol gebed te vinden. Gij weet wat ik bedoel. O God, Gij wilt mijn ziel vormen. Schaaf en snijdt al het dwaze weg en vorm mij naar Uw behagen. Wees mijn leidsman.

1986

Fluisterende stemmen waren rond mij heen. Gebeden en verlangens vullen het zwerk. Ze babelen als ruisend water in een beek. Als de reuk van wierook. Ze omgeven me en voeren als het ware een spotlach met mijn aanwezigheid. Zusters komen en gaan. Verstoren mijn zijn in U. Toch is het noodzakelijk voor deze wereld dat er nog huizen van gebed staan, waarin al die fluisterende stemmen verlangen en bidden naar de liefde Gods. Het in vertrouwen spreken met God en zijn Heiligen is het schild van deze aarde tot verzoening van Gods toorn. Laat, o God, velen steeds vinden een huis van gebed, opdat ze aldaar mogen spreken van hun liefde tot U. Neem onze zorgen en noden erbij en blijf bij ons, in en met Uw liefde.

Ook nu wil ik een moment schrijven, denkend aan U, o God. Met nederigheid moet ik U bekennen : dat hoe mooi ik ook alles geregeld en bedacht had, alles toch anders loopt. U doet mij duidelijk blijken dat alles, al is het goed verzonnen, toch gaat zoals Gij dit wilt. Ge neemt mij het heft uit handen. Gij regelt alles zoals het U beter schikt.

Ach Heer, ik geef mij aan U over en hoop te vinden de juiste weg tot Uw glorie. Ach, zoeken hoeft ik eigenlijk niet, want Gij leidt mij immers. Maar wel zoek ik steeds een middel te vinden om mij op U te richten. Bidden wil ik, waar ik ook ben. Al laat ik me soms wat amuseren door een boek of amusement, of de TV. Toch zijt Gij, o God, mijn alles.

donderdag 15 mei 1986

De Dalai Lama, geestelijk leider van Tibet, is in ons land. Door toeval zag ik hem in de Priorij binnen komen. Ik schonk er geen aandacht aan, maar verwonderde me over de drukte. Snel ging ik door naar de kapel, welke stil en leeg was. Daar voelde ik mij eenzaam en berouwvol, want met Pasen heb ik niet gebiecht en ik heb U een tijdlang niet ontvangen. Mijn fantasie liep door mijn gedachten, terwijl ik wilde bidden met hart en ziel. Bitter heb ik geweend en ik las het geschrevene over "Gethsemane".

Ik bad U mij te laten wenen over het leed Uw liefde toegedaan. Te wenen niet uit zelfbeklag, maar uit liefde tot U, want mijn gestamel is niet anders dan de wens U lief te hebben en geheel in liefde tot U te leven. Slechts mijn vrouw weerhoudt mij te gaan op het pad der pelgrimage en het is mij bitter in het hart.

Deze dag wilde ik hierover spreken met een karmeliet of een zuster. Maar het mocht niet zo wezen. Here God ontferm U over mij en mijn vrouw en kinderen. Wijs mij de weg. Uw wil geschiede boven alles. Laat mij niet verdwalen, maar nuttig zijn voor U.

Het doet mij pijn in het hart niet te gaan het pad van mijn verlangen. Het verlangen te zijn in U. Gekluisterd ben ik aan deze wereld, gebonden met ijzeren boeien. Ik moet moeite doen om niet te verdwalen. Verdwalen in de huiselijke en maatschappelijke sleur. Want de zon, de bomen en bloemen lonken en roepen mij toe : kom en ga.

Bitter is mijn dralen. Mijn verlangen naar de stilte, waar ik hoor de klopp van Uw hart.

Moet ik mijn verlangen opgeven en wandelen in het niets ? Of zult Gij mij wijsheid geven. Een raad, een goed advies.

Wat zal ik nu schrijven ? Ik luister naar een orgelplaat en kijk naar de vaas bloemen. Gele leliën. Wat zijn het toch mooie bloemen en wat kan muziek ons toch doen genieten. Natuurlijk denk ik ook aan U, o God.

Het schrijven valt me moeilijk, want mijn ogen zijn vermoeid en Gij, o God, leest immers in mijn hart, zodat ik eigenlijk niet hoeft te schrijven. Maar met dit schrijven concentreert mijn hart zich op U. En dat is het belangrijkste. In U en met U te leven, wat ik ook doe.

Uw aanwezigheid, o God, moet mijn hart mijn doen en laten doordringen.

Want U is alles. Mijn geluk mijn vrede.

Daarom bid ik, o God, met mijn schrijven

ontvlam mijn hart, o God, want ik heb U lief.

Zijn geest staat open. De gedachten zijn bij U. Wachtende op een idee, een impuls van genade. Want leeg is mijn geest.

De icoon heb ik opgehaald, want het portret van Jezus richt mijn hand en de gedachten aan U bereiken mijn hart

Het stil zijn en mijn ogen gericht op Jezus gelaat;
doen een wereld van gedachten openen, als dronk ik aan een fontein,
maar ik ben onmachtig deze gevoelens te verwoorden.

Het maakt mijn zwakheid duidelijk en doet mij roepen :

Heer wees mij zondaar genadig

en toch hoe hol zijn mijn kreten

ik voel me zo zwak en laf.

Genadegaven worden door U geschonken om niet.

Verdienen kunnen we niets

slechts Gods Goedheid is onze bron.

1986 Maarssen

Wanneer ik hier in deze kapel zit, schrijf ik af en toe korte gebeden en gedachten, welke ik bij de kerkboeken van de zusters leg. Waarom dat weet ik niet. Maar mijn hart vloeit over van liefde voor God en ik wil een ander daarin laten delen.

Soms maakt het me hovaardig en zie ik de zusters in gedachten stiekem loeren en fluisteren over die briefjes. Hoe dwaas is dat van me. De meeste zullen ze weggooiden, want mijn handschrift is slecht. Toch hoop ik dat zij ze zullen lezen en iets begrijpen van wat mij bezielt.

Want U, o God, geeft mij in dit te doen en aan Uw wil geef ik mij over. Schenk vrede Heer in mijn hart en laat mijn vrouw ook voelen die vrede van U, zodat ze begrijpt wat mij bezielt.

dinsdag 15 juli 1986

De 14e juli is verstreken.

Ik keek uit naar deze dag al weken.

Ik had niet de kans te zijn alleen.

Vervlogen is die dag al heen.

In twijfel hoorde Gij mij zuchten,

al zocht ik vele uitvluchten.

Gegaan ben ik toch maar niet dat pad,

waardoor ik mijn zorgen verliet.

De liefde bloeide op in mijn vrouw

Ik ben haar man en blijf haar trouw.

Gegaan was ik anders op vreemde wegen

(misschien in een vlucht, onder ons gezweven).

Voor de sleur het eenzame pad

werken - thuis - boeken lezen

geen zinnig ding doen

maar verlangend naar gebed te spreken met God

en woorden al in dit schift gezet

14 juli de dag van verlangen

afgeschreven tot latere tijd.

Nu zoeken een weg in dit leven

met mijn vrouw zolang we leven

soms schuilend in een stille kerk of plek

God zoekend in een eenzaam gebed.

Liefde verlang ik, o God, te geven aan U, o God

gaan op deze aarde op een stil pad in mijn hart.

Moge voor U, o God, zijn mijn smart.

woensdag 16 juli 1986

Het is vakantie Heer, de derde dag. Nu wil ik wat bidden bij U, voordat ik straks ga vissen en daarbij U gedenk.

Uw eerste discipelen waren ook vissers, daarom voel ik me niet bezwaard deze dieren te vangen. Gij zelf at geroosterde vis en bood deze aan, toen de apostelen met hun boot, na een nacht vissen, niets gevangen hadden en aankwamen aan de oever van het meer. Maar over het vissen wil ik nu niet praten, al is de mogelijkheid om tot U te komen hiermee wel verbonden.

Mijn vrouw zou niet begrijpen wat ik nu in een kerk of klooster moest zoeken. Vissen naar Uw genade is ook een vissen en dit vissen is mij veel meer waard. En al ben ik net als met het echte vissen niet veel van doen, toch wil ik steeds tot U komen. Ik kan van mezelf niets. Slechts Uw genade kan mij leiden en om die genade kom ik af en toe vissen bij U.

Gij, o God, zijt de grootste Visser. Gij vist naar harten en zielen die U bekoren. Gij vist en maakt heiligen. Ik weet, Gij gedenkt ook de liefde van de jeugd en vergeldt deze op oudere leeftijd door ons te binden en steeds opnieuw te roepen als wij U mochten vergeten.

O God, ik hou van U. Wil o God ook anderen, mijn vrouw en mijn kinderen en allen in deze wereld tonen Uw liefde, Uw kracht. Laat in Zuid Afrika iemand met een grote kracht en liefde opstaan en een einde maken aan de rassenhaat. Laat zwart en blank in harmonie samenwerken en opbouwen een rijk in Uw liefde. Doe de scheuring der kerken weer helen en maak van Afrika een land van belofte van Uw komend rijk.

Dat bid ik U, o God, in de Naam van Uw zoon, Jezus Christus en de gloed van de heilige Geest.

Amen.

dinsdag 5 september 1986

Gezeten in Uw kerk te Aalsmeer overdenk ik wat ik kom doen. Ik heb mijn levensloop verteld, maar de kern van mijn vragen komt nog niet over mijn lippen. In deze pauze bid ik in deze kapel, overdenkend al mijn gedachten. Wat kom ik vragen? Ik zoek steun in mijn geestelijk leven en weet dit niet te verwoorden. Ik praat over het verlangen te pelgrimeren, maar het antwoord weet ik al. Hoe vind ik de juiste woorden, die spreken van mijn band met God. Die spreken van mijn verlangen om een antwoord. Terwijl de vraag nog niet is geformuleerd.

O God, Gij weet en kent mij. Wees mijn licht. Gij leidde mij naar hier. Geef mij licht, opdat ik weet en Uw weg mag volgen. Uw liefde is de warmte, die ik nodig heb.

Een antwoord heb ik in Aalsmeer niet gevonden en hetgeen ik te berde bracht was slechts een echo van mijn ziel, welke de pater ook als ervaring voelde. Mijn eigen antwoorden brachten hem ook in verrukking en erkenning, dat hij dit ook zo verstond.

Steun kon ik niet vinden, want wat ik weet behoeft geen onderstreping. Misschien was het voor de pater zelf een goed gesprek. Hij kon slechts zeggen dat ik me vooral op Jezus moet richten. Vader in de hemel, U zeg ik dank voor deze dag. Ook dank ik voor het vissen en de vrede in huis, ondanks dat ik te laat was. U, o God, zij gezegend.

(Deze dag eerst met de auto naar Aalsmeer om een priester te spreken. Toen gaan vissen aan de weg naar Hilversum. Het horloge stond stil, dus te laat thuis. Boekje met gebeden achter gelaten op het altaar.)

donderdag 18 september 1986

Het bidden is een samenspraak van het hart en God. Het is een uitspreken van verlangens en gedachten. Niemand antwoord. Slechts de geest wordt verzadigd. Toch heb ik gebeden en weet ik vaak verhoord te zijn. Soms snel een andere keer wat langzamer, maar wel duidelijk.

De feiten wil ik niet noemen, maar God weet wat ik bedoel en daar God mij zo vaak verhoort, weet ik dat ik val onder Zijn liefdevolle aandacht. Toch verbaast het mij dat ik zo vaak ledig ben, niet in staat te bidden en me overgeef aan gemakzucht. Ik ben een groot zondaar, want God verhoort mijn gebeden en ik doe zo weinig terug.

De heiligen zeggen dat de genade Gods zichtbaar is en zich uit in goede werken, maar ik weet van Gods genade, maar de goede werken blijven uit. Toch heb ik U lief, o God.

woensdag 1 oktober 1986

Terwijl ik hier zit en de zon zie schijnen verlangt mijn lichaam naar de warmte van die zon en wil ik mij al vissend mij verpozen aan de waterkant. Toch blijf ik hier in Uw kapel bidden, al lonkt de

zon nog zo fel, want het vissen naar Uw liefde, Uw genade is voor mijn hart belangrijker. Mijn ziel heeft het nodig bij U te toeven.

Mijn aardse zinnen roepen: "wat ben je dwaas. Je zou in die heerlijke zon kunnen zitten". Maar mijn ziel zegt: "geef deze paar uurtjes aan God, uit dank", en Hij verlangt naar mijn liefde, zijn vertroosting.

Zonder God is mijn leven leeg en God geeft reeds zoveel blijken van Zijn liefde. Daarom wil ik, ondanks dat verlangen, toch blijven bidden en de uren geven aan God, die ik daarvoor bestemd heb, want ik hou van God.

donderdag 2 oktober 1986

In gedachten wil ik altijd verpozen bij U, o God. Mijn leven moet een cadans zijn van liefde tot U. Al mijn doen en laten moeten zijn een gebed van liefde. Maar, o Goede God, het is moeilijk steeds bij U te vertoeven. We zijn zo snel afgeleid en kunnen ons zo moeilijk concentreren.

Toch draag ik alles aan U op. Ook mijn seksuele verlangens, Gij hebt ons immers geschapen. Neem onze liefde aan o God, met al onze gebreken. Stroom met Uw genade in onze harten, opdat we U steeds meer en meer liefhebben.

donderdag 16 oktober 1986

Het lam moet geslacht worden wil men van zijn vlees eten en verzadigd worden. Zo ook heeft Jezus zich ter slachtbank laten leiden, opdat wij van Zijn vlees, Zijn genade zouden eten en slechts wanneer wij van zijn vlees, zijn genade eten worden wij verzadigd. Agnus Dei (Lam Gods) qui tollis peccata mundi, (dat wegneemt de zonden der wereld) miserere nobis (ontferm U over ons).

Zonder de genade Gods zijn wij niets en zullen wij hongeren en dorsten. Jezus de mens geworden genade Gods heeft zich gegeven en ons getoond in woord en daad, dat de liefde Gods onuitputtelijk is. Kon de mensheid dit toch begrijpen. Dan zou er vrede heersen, want wij allen moeten ons leven geven in liefde tot de naaste.

oktober 1986

Het is God een welgevallen te schrijven in meditatie. Hem te gedenken. Hem lief te hebben. Immers als een jongeman de persoon van zijn liefde niet kan bereiken schrijft hij een liefdesbrief, opdat de persoon van zijn liefde via het geschreven woord zijn liefdesverklaring kan lezen. Nu is het wel zo dat we God ook direct kunnen aanspreken. Hij is immers overal, maar omdat Hij voor ons ook zo vaak ver weg is, is Hij ook gelukkig met het geschreven woord. Wie leest niet de liefdesbrieven met genoeg na, al is men reeds getrouwd. Zo ook God. Hij bewaart dit woord in Zijn boek en wanneer de afrekening komt zullen ook deze brieven een getuige zijn. Wat we ook

schrijven, bedenk dat de concentratie op het geschreven woord ook een gebed tot God is. Wij moeten immers in alles God loven en beminnen.

God is liefde en wanneer je eenzaam bent en je van alles verlaten voelt en dan toch durft te schrijven, dan zal God omwille van dit geschreven woord je gedenken en vrede geven in je hart. Ziekte, pijn of dood kunnen gaven zijn van God, waarin wij Zijn liefde kunnen vinden. Hoe onbegrijpelijk dit ook klinkt. De grootste heiligen waren blij voor God te mogen lijden en velen verlangden naar de dood om daardoor sneller bij Hem te zijn. Ook vroegen velen om uitstel van de dood om Hem hier op aarde nog wat langer te kunnen dienen en eerherstel te geven voor het kwaad van anderen.

Wanneer we het lijden van Zijn zoon gedenken en hoe God de Vader van ons allen, hieronder geleden moet hebben, worden we stil en kunnen geen woorden meer uitbrengen dan slechts een stamelend woord van vergeef ons, ontferm U onzer.

We hebben een troost : wanneer we niet meer kunnen spreken, kunnen we toch nog schrijven. Welk een heil hebben de brieven van de eerste Christenen ons niet gebracht. De heilige evangeliën, de brieven van de Apostelen, de richtlijnen van de grote Kerkvaders.

Het geschreven woord achtergelaten door velen en gelezen door velen. Ook als iets niet gelezen wordt, blijft het van waarde voor de ontvanger en de schrijver. Door te schrijven richten we onze gedachten en niets is God welgevalliger dan dat we Hem gedenken. Hem onze liefde betuigen. Schrijf daarom vaak in liefde tot God, dan zal de heilige Geest over je komen en je vanzelf doen schrijven door Zijn ingevingen en zo ook voor jezelf het geschrevene van waarde maken.

De een zal schrijven in gedichten, een ander met gebeden. Weer anderen met verhalen waarin Gods liefde spreekt of met muziek, zoals tal van componisten. Bedenk alles wat je ook doet is voor God en wanneer dit tot je doorgedrongen is, leef je vanzelf in en door God en ontvang je Zijn liefde.

Wie kan een steeds herhaalde bede weerstaan ? God is geen Sinterklaas, maar God is liefde, gerechtigheid, wijsheid, de Oerbron van ons bestaan. Zonder Hem zijn we niets. Daarom is God onze liefde waardig. Hij is immers die liefde.

dinsdag 28 oktober 1986

De liefde tot God doet mij schrijven. Tal van gedachten dwarrelen door mijn hoofd. De Paus was samen met de geestelijke Leiders in Assisi om te bidden voor de vrede. Slechts de Mohammedaanse broeders miste ik in het verslag. En het zijn juist deze broeders die al jaren in oorlog met elkaar leven. De kinderen van Ezau, de afstammelingen van Israël, volgelingen van Mohammed. De fluisterstem van de satan in Mohammeds oor heeft veel leed op deze wereld gebracht. De boodschap welke wel verstaan was : namelijk Alleen God zij eer en liefde, heeft vele volkeren, omwille van die liefde doen omzwaaien in oorlog en haat. Zozeer dat men Jezus boodschap dat de liefde Gods ook inhoudt de liefde tot de naaste niet verstaan wordt.

Goede God strooi Uw licht uit over deze bezoedelde aarde. Laat de schellen vallen van de ogen der verblinden. Doe Uw goedheid wonen in de harten van alle mensen. Schenk vergeving voor het vele kwaad. Doe de liefde wonen in ons hart.

donderdag 13 november 1986

De stem van God is als een fluistering in de wind, wanneer mijn hart er vol verlangen naar luistert en in stilte ervoor openstaat. Het kloppend hart is als een vuist op de poort van Gods huis. Bonzend om door te dringen in dat almachtige Hart. Al mijn vezels, zintuigen, atomen, neutronen schikken zich naar deze liefdevolle almacht.

De schoonheid van een bloem, een mooi stuk muziek, een insect of een vogel in de lucht, alles roept en schreeuwt : 'ziet dit is God.' En in mijn doen en laten weet ik mij geborgen in Zijn Vaderhand. Toch is mijn ziel niet verzadigd en hongert en dorst het naar Zijn liefde en het verlangen deze liefde te beantwoorden.

Ik voel mij een zondig mens, zo nutteloos, zo zonder daadkracht. Wensen en gebeden worden zo snel verhoord en toch wat doe ik als wederdienst ? Niets. Slechts verlangend prevelen, hopende op een andere tijd, vrijheid, zonder verplichtingen. Dromend, wandelend op Gods wegen. Alzo getuigend, biddend in de kerken of kapellen.

Nu moet ik nog huisvader zijn. Soms verlang ik de dood van mijn vrouw. Maar dit is dwaas. God heeft mij haar gegeven op mijn eigen wens en ik hou van mijn vrouw.

O God, hoe kan ik U dienen. Zet mij op Uw pad. Zou ik dit niet schrijven als dit niet een liefdesbrief tot U, goede God, is ? Geschreven heb ik omdat ik voelde dat Gij dit wilde en ik doe het met vreugde. Al is elk regeltje een tijd van overdenken waard. Ik hou van U, o God.

dinsdag 18 november 1986

O God, mijn liefde. Ik bemin U uit geheel mijn hart. Gij zijt de vlam van mijn leven. Hoe zal ik zoeken naar U, mijn lief. Als een hert naar de heldere stroom. Als een vogel naar haar nest. Wat moet ik zonder U beginnen ? Mijn leven zou zijn als een dorre tak, welke bij de minste stoot brak. Of als een vis in vervuild water, happend naar zuurstof.

Toch is mijn liefde zwak als een kaarsenpit, welke, als ze niet door God beschermd wordt, zo uitgeblazen zou zijn. Het is een klein pitje, zwak en teer. En het verlangt meer te zijn een toorts of een lamp. Maar zwak is mijn geest, vol fantasie. Nog onberekenbaar, zonder daadkracht. En al schrijf ik nog zulke mooie woorden, het is slechts een vernislaagje.

Het is met mijn hart alsof ik in de verte een runderlapje ruik, maar de pan met het vlees niet kan vinden. Zoeken wil ik U, o mijn Lief en niet verdwalen. Al ben ik een rietstengel, welke snel kan breken, ik weet dat vele rietstengels tezamen een beschut dak vormen. Warm in de winter en koel in de zomer. Maar o zo kwetsbaar. Daarom heb ik, en velen met mij, Uw beschuttende hand zo hard nodig. En als ik bid, brandt mijn hart vol verlangen om te zijn bij U. En verlang ik te drinken aan de stromen van Uw genade. Bidden wil ik ook voor anderen, opdat ook zij Uw bron mogen vinden.

Al kan ik niet daadwerkelijk helpen, toch hoop ik te kunnen bedelen naar Uw liefde, ook voor hen. Want hoe meer men U liefheeft, hoe meer verlangt men dat ook een ander deze liefde vindt, zodat we niet alleen, maar met velen Uw lof mogen zingen. O, mijn lief. Mijn Heer en God, ik bemin U.

donderdag 27 november 1986

Lieve God. Wanneer ik dit schrijf moet ik denken : oei, wat kinderachtig, alsof een klein kind gaat schrijven. Toch realiseer ik me dat de werkelijkheid ermee overeenkomt, want voor God ben ik een klein en jong, zelfs achterlijk kind. De onnozelheid om te denken dat God, de Almachtige, de Gestrenge, die niets ontgaat, die alles bestuurt : zon, maan, sterren, het heelal, de evolutie, de steeds weer nieuwe scheppingen, aandacht zou schenken aan dit dom (vroom) gebazel.

Toch voel ik van binnen dat mijn stem wordt gehoord. Immers, God schiep ook onze vrije wil en Zijn genade is in ons als Zijn heilige Geest. God bidt in ons en het is onze vrije wil, die hieraan gehoor kan geven. Wanneer we van deze God houden en dit tot Hem laten blijken, zal Hij ons, wanneer we dwalen, op de rechte weg zetten. Want blinden doet Hij zien, doven horen en stommen spreken. Een blinde, als Sint Paulus liet Hij zien. Een dove Farao in Egypte liet Hij horen en de stomme Mozes liet Hij spreken. Mensen die de wereld beïnvloedden.

God kan men niet begrijpen, de menselijke geest kan Hem niet bevatten. Wij kunnen slechts stamelen. De waarheid ontsnapt aan onze menselijke vermogens, want zo gauw we God vereenzelvigen met de een of andere gebeurtenis of situatie, spelen we voor god en doen we de waarheid geweld aan.

Het enige wat we kunnen doen is ons overgeven aan die God en proberen overtuigd te blijven van Zijn liefde. Niemand heeft de aard van God in zijn hand. We kunnen slechts leven van deze God door al wat Hij ons ingeeft.

Zo ook zal al wat we lezen vaak door Zijn heilige ingeving ons richten op Hem en Zijn heilig Mysterie. Hierover las ik in een boek met een citaat van Rabbi Abba Akiba die in 247 is gestorven. Deze zei als voorbeeld. Als God bidt, hoe zou Hij dan bidden ? Toen gaf hij dit woord : "Moge het mijn wil zijn, dat mijn barmhartigheid mijn woede overtreft, dat mijn erbarmen zegeviert over mijn andere eigenschappen, opdat ik met mijn kinderen om kan gaan in een geest van genade en mij ter wille van hen kan inhouden, vlak voor de grens van de starre gerechtigheid."

Zo zal ik, ondanks mijn kleinhartigheid, verlangen te bidden tot deze God. Deze lieve God en wanneer de tijd daar is zal ik blij zijn met Zijn gerechte straf. Als zijn kind weet ik mij, ondanks alles, geborgen bij die grote liefdevolle Vader, die niet schroomde Zijn Zoon te zenden als boodschap en zoenoffer. God liet ons door Zijn Zoon zien dat Hij geen slachtoffers als zoenoffer verlangt.

De heidense priesters begrepen God zeer wel, maar ze begrepen de bedoeling niet. God verlangt offers, maar geen bloedoffers. Slechts totale liefde tot Hem. Een liefde die vergevingsgezind was, zelfs ten koste van het leven. Zoals Zijn Zoon die heeft getoond. God verlangt een leven in liefde, nederigheid, rechtvaardigheid.

Zo wil ik bidden tot God in nederige liefde en schrijf ik en bid ik lieve God. En bidden wil ik om Hem mijn liefde te tonen. God ik heb U lief. Moge ik het voorbeeld van Uw Zoon volgen. En moge Maria Zijn aardse Moeder, Uw dienstmaagd mij helpen.

woensdag 3 december 1986

Vandaag ben ik bezig geweest met de Franse les. Het is moeilijk. Maar ik denk dat ik er zelf wat meer moeite voor moet doen. Ik neem het wat te makkelijk op. Wel leer ik wat meer woorden kennen en uitdrukkingen.

Goede God ik schrijf dit omdat ik het aan U gevraagd had, wat meer van het mooie Frans te leren. Mijn favoriete heiligen komen er vandaan. Jeanne d'Arc, de heilige kleine Theresia, Sint Bernardus van Clerveaux, Blaise Pascal. Nu ik al deze heiligen opschrijf moet ik denken aan Abbé Pierre, daar wordt niets meer van gehoord. Nadat hij in de publiciteit geweest is door zijn werk voor de clochards van Parijs en hij beroemd was, is hij opeens verdwenen. Niemand kent of weet nog van hem. Toch is hij nog niet dood.

O goede God, ik vermoed dat hij nu zijn grote strijd moet leveren tegen de satan. Na de roem komt veelal de verguizing. Help hem Heer, help hem in Uw liefde grond te vinden voor zijn vertrouwen op U en laat zijn werk niet verzanden. Wij mensen maken van een goed doel zo vaak een bureaucratische janboel, zodat alle liefde het elan, het vuur verdwijnt. Wil zijn met Uw genade, o God, bij allen die Uw hulp zo van node hebben.

Hoe graag zou ikzelf gegaan zijn op Uw wegen, maar Gij hebt mij vastgeprikt aan mijn vrouw en kinderen en het is moeilijk daarin te berusten. Soms zou ik U, o lieve God, willen vervloeken omdat ik mijn zin niet kan doen. Maar wat zou dat baten ? Ik blijf immers steeds van U houden. U beminnen is alles wat ik verlang.

Moeder Maria, U die ik zo vaak vergeet, terwijl ik U zo lief heb. Door Maria tot God, was mijn devies. Leer mij, o Moeder, dit waar te maken. Laat mijn hart weer ontbranden van liefde. Dan zal ik Jezus vanzelf ook liefhebben en door Jezus de Vader in de hemel.

dinsdag 23 december 1986

Goede God, Vader in de hemel. In deze dagen wordt herdacht dat Gij uw Zoon op aarde geboren deed worden, uit een Maagd, de maagd Maria en dat Hij mens werd onder de mensen. Het kindeke Jezus, geboren in een stal.

We maken er mooie taferelen van en er wordt extra lekker gekookt en gegeten. Zelfs de armsten proberen er nog iets aan te doen. Zo wordt U over de gehele wereld herdacht. We zingen van vrede en proberen goed te zijn voor elkaar. Het is een hele sfeer met dennentakken, kerstbomen en kransen.

Toch vraag ik me af wat is het wezenlijke van de kerst. Is het niet zo dat we eigenlijk bevreesd weg horen te kruipen, want die Zoon van God hebben we toch maar aan een kruis geslagen. Die Zoon Gods die niets anders deed dan de mensen te wijzen op zijn Vader in de hemel, die de mensen leerde goed te zijn voor elkaar. Zelfs te bidden voor je vijanden. Die Zoon Gods die zieken genas, doven deed horen en blinden weer zien, kreupelen deed lopen, zelfs doden deed herrijzen.

De satan, die als koning heerst over de mensen, deed ons mensen door zijn influistering de Zoon Gods grijpen en ter dood brengen. Toch verloor de satan zijn strijd, want het Woord van God blijft eeuwig bestaan en Jezus verrees uit de dood en kondigde ook onze verrijzenis aan. Maar dan

ook in recht en oordeel.

Mijn gedachten rond het kerstfeest zijn niet somber, maar met stille hoop vervuld. Al voel ik me niet steeds zo. Toch hunker ik naar de liefde Gods, geboren in de stal van Bethlehem.

donderdag 27 december 1986

Goede God. Vandaag hebt Gij door uw dienstknecht, Simonis, kardinaal en aartsbisschop van Utrecht, mij gewezen op de band van het huwelijk in samengang met God. Ik dank U daarvoor. Leer mij o God, in gebed te leven en te werken, want ik hou van U, o God. Jezus wijs mij de weg en laat mij niet in zelfgenoegzaamheid verdwalen. Leer mij Uw weg van offerande en liefde tot de dood toe. Leer mij te bidden voor mijn ouders en mijn kinderen. Vergeef, o God het kwaad dat zij bedreven en laat mijn kinderen Uw woord vinden. Geef hen aldus een doelgericht leven. Dit bid ik U God omwille van de voorspraak van Uw Zoon Jezus, die ik in de communie heb ontvangen. Amen.

woensdag 7 januari 1987

Goede God. Wanneer ik schrijf, schrijf ik in verschillende stijlen. Aan mijn schrijven is mijn goedstoestand te herkennen. Maar wat geeft het? Beter slecht geschreven, maar met een hart vol liefde, dan heel mooi, zonder Gods liefde.

Ik verlang naar de brand in mijn hart. De godsvlam, dat kooltje dat soms door de heilige Geest aangeblazen wordt en opvlamt van liefde en verlangen. Dat mij doet begeren met Hem alleen te zijn. Te bidden in kapel of kerk en zwijgzaam Hem gedenken. Heer Jezus Christus, ontferm U over ons.

Dan wil ik schrijven of dichten. Goede God ontbrand en wakker aan dit verlangen. Laat dit jaar mij dichters tot U brengen. Niet in de dood maar in liefde. Vijftig jaar word ik. Laat de komende jaren nuttig zijn, tot glorie van U en ten dienste van mijn naaste.

Moeder Maria bid voor ons. Laat mij, die zoveel moederliefde gemist heeft, bij U die liefde vinden. Moeder Maria ik wil aan uw hart rusten en uw Zoon gedenken.

Onrust heerst rond mijn hart. Onvervuld verlangen en toch begerend de overgave volle liefde. Gedenken wil ik God en als ik lees mijn brieven aan God, verlang ik weer te schrijven en weet mij aangeraakt door die vonk.

Laat dit jaar mijn pen doen overvloeien van vruchten ter glorie van U en zo Gij wilt voor een ander

donderdag 15 januari 1987

Goede God. Het gemis van het verlangen naar U doet mij zeer. De leegte en de nutteloze bezigheden vervreemden mij van U. Ik begeer U lief te hebben, maar kan geen invulling van deze liefde vinden. Het "Onze Vader" en het "Wees gegroet Maria" bid ik als vanzelf, maar mijn ge-

dachten zijn steeds vluchtig en niet bij het gebed.

Ik beloofde U te schrijven, maar ik heb moeite met de woorden. Mezelf weer pijnigen durf ik niet, omdat ik daardoor mijn vrouw aanstoot zou geven.

Here God blaas die vonk in mijn hart weer aan, zodat ik licht moge vinden op mijn pad. Ik zou graag een gespreksvriend willen hebben, maar tot wie moet ik mij wenden? God ik hou van U. Laat mij uw dienstknecht zijn.

woensdag 21 januari 1987

Even denken aan U, o God. Even schrijven een gedachte. U, die Uw Zoon op aarde geboren deed worden, en die sprak Uw woord. Uw Woord van liefde; Uw liefde die Woord werd om verstaan te worden door ons mensen. Liefde woord. Liefdes woord, dat ons brengen wil in Uw liefdesoord. Uw oord van liefde. Vrede, rust, begrip voor elkander. Liefde voor elkaar. Liefde voor al het geschapene. Vrede met al het geschapene. Vrede waar mens en dier in gemeenschap met elkaar wandelen. Waar het kind kan spelen met de slang en de leeuw knuffelt met het lam. Waar de lucht helder en puur is en het gras groen, vol bloemen.

Dit verlangen door God geplant in het hart van ieder mens, werd door de liefde Gods opnieuw verwoord en bewezen. Door de Zoon, die Zich gaf in liefde en de mensen leerde.

Zieken genas. Maar getrouw aan dat woord zich gaf. Zich gaf tot de dood toe. Die Zich gaf en niet veroordeelde, maar vergeving vroeg. Die zelfs na de dood, die Hem niet overwon leerde en liefheeft allen die God zoeken. De Zoon Gods die ons leerde dat de liefde alle pijnen verdriet opheft. Die leerde dat elke offergave, in liefde gegeven, in liefde verdragen, vrede geeft. Die leerde dat het geloof in die liefde, de liefde Gods, en het vertrouwen daarin nimmer zal vergaan. En als we maar een mosterdzaadje van dat geloof hadden, we letterlijk alles zouden kunnen doen.

Zo kan ik doorschrijven, urenlang. Maar ik ben klein en o zo bang om God te verliezen.

Daarom bid ik om Zijn liefde, Zijn vuur in mijn hart.

woensdag 28 januari 1987

Ik lees nu over de heilige Bernadette en word weer indachtig de heilige Maagd Maria. Ik herinner mij Lourdes, dat ik tweemaal bezocht. De plaats is me bijgebleven als een plaats vol tegenstrijdigheden. De enorme commercie en de talloze bezoekers. Straatjes vol met winkels. Allemaal vol met rozenkransen en devotie beeldjes, gevuld met bronwater. De verafgoding van Maria, maar ook de smekende zieken en pelgrims vol hoop en geloof.

Tweemaal ben ik er geweest en ging ik leeg weer weg. Want onderweg voelde ik me meer met U, o God, en met Maria verbonden dan in dit bedevaartsoord. Nu ik dit schrijf bedenik ik dat ik voor de wereld een volwassen man ben. Maar voor U, o God, voel ik mij nog altijd een kind. Een kind, de ene dag vol nederige liefde, de andere dag alles vergetend.

Nog steeds voel ik het verlangen te reizen en te trekken. Om in U, o God, te leven, te bidden en

waar ik kan goed te doen. Maar ik ben onmachtig. De dood van mijn vrouw wil ik niet en daarom hoop ik een andere weg te vinden. Want ons hart is in ons en dat hart moet U vinden. Dan doen reizen er niet toe, want Gij zijt overal.

Laat mij immer een kind blijven, vol liefde en verlangen naar U. Leer mij zinvol bezig te zijn. Zend Uw heilige Geest, opdat ik door Zijn gloed nuttig voor U bezig mag zijn.

Moeder Maria op aarde heb ik geen gevoelens van moederliefde gekend. Slechts Gij, o Moeder, hebt mijn liefdesuitingen ervaren en ik weet dat Uw hand mij af en toe weer wakker schudt, zodat ik weer Jezus zoek. Laat, o Moeder, mijn liefde weer bloeien en geef mij het vertrouwen en het geloof als een kind terug, want ik hou van de Vader en U. Daarom wil ik steeds schrijven.

woensdag 4 februari 1987

Goede God. Ik ben nu zo goed als hersteld van de griep. Langer thuisblijven zou luiere betekenen ten koste van collega's. Daarom ga ik morgen weer werken. Ook om zaterdagavond naar de kerk te kunnen. Want dit weekend moet ik werken.

Ik hoop o God dat ik van nu af aan wat beter zal werken in liefde tot U. Ik wil meer en meer aan U denken, o God. De cel van mijn ziel zal mijn kapel zijn, waar ik in zwerven kan als over de wereld. Soms denk in dat ik zigeunerbloed heb, zo verlang ik rond te trekken. Maar in U, o God draag ik dit op en reis met mijn ziel, zoekend naar wegen van Uw liefde. De landen van glorie en ik zie met mijn menselijke ogen de schoonheid van Uw schepping : de mens, de dieren, de lucht, de ganse natuur.

Ik voel me een gespleten persoonlijkheid, levend in U en de wereld. En al heeft de wereld soms de overhand, toch springt mijn ziel steeds weer terug naar U. O God ik bemin U. En om Uw liefde lees ik die boeken die mij op U richten. Voor mijn vrouw lees ik weer andere boeken, om haar niet te storen. Want met haar moet ik samenleven. Gij hebt haar aan mij geschonken en zij is goed voor mij. Zij is een stukje liefde van U, die voor mij zorgt. En het is niet juist haar te verlaten om in U te kunnen leven en te zwerven, terwijl zij een verlengstukje van U is.

Wil, o God, haar beschermen. Zegen haar ouders die een leven van dienende liefde hebben geleefd. Schenk hen een gelukkige oude dag en een plaats bij U in de hemel.

Moeder Maria leidt ons tot God. Heilige Bernadette, bid voor ons. Heilige Elisabeth van Dijon, leer ons jouw liefde voor de heilige Drieenheid. Jeanne d'Arc, maak mij strijdbaar voor God. Gods liefde is mij alles.

vrijdag 27 februari 1987

Vijftig jaar ben ik nu. 10.02.'37.

En nu ik dit bedenk, moet ik ook denken aan de kleine hoeveelheid tijd, die ik van deze vijftig jaar aan U heb besteed, o God. Voor mijn gevoel word ik 102 jaar. Dus ben ik pas op de helft van mijn leven. Ik verlang deze volgende helft wat meer in Uw liefde beantwoord te zien. Meer tijd aan U, o God en voor U, o God te leven.

Mijn ziel is als een stukje papier, vol met potloodstrepen en vlekken. Ik hoop dat U, o God, het

gummetje zult pakken en al die lijntjes en vlekken weg zult gommen, want dat zijn mijn fouten en gebreken.

Laat, o God, op het eind van mijn leven mijn zieltje blank zijn, of slechts woorden bevatten van liefde. Leer mij me richten op U. Laat mij Uw kladblaadje zijn, zodat Gij dikwijls in mijn ziel kunt schrijven

donderdag 12 maart 1987

Goede God, deze avond was ik bezig met mijn franse les. Het viel niet mee, maar het meeste heb ik af, ondanks de herrie die mijn zoon met zijn platen maakte. Hij is al zo weinig thuis, dus neem ik het maar voor lief.

Ik heb een boek over Sint Franciscus van Assisi gelezen, in een aangrijpende stijl geschreven. Het deed mij verlangen ook te gaan, maar ik mag mijn gezin, dat van mij afhankelijk is, niet alleen laten. Ik zal nu slechts met mijn ziel mogen reizen.

Maar het belangrijkste is de overgave aan U, o God. Al het reizen en trekken heeft geen waarde wanneer U niet in het hart meereist. En zolang ik nu nog teveel aan mijzelf denk en geen algehele overgave aan U bewerkstellig, moet ik nog veel leren en heb ik oneindig veel genade nodig om U te vinden.

5 april 1987

Gezeten in Uw kerk te Maarssen, ingegeven door Uw stem, luister ik naar de jonge stemmen, die aan het oefenen zijn om Uw dienst op te luisteren. Het zijn jonge bloemen, die nu nog Uw kerk bezoeken, een lust voor het oog. Al klinkt de muziek wat rommelig, de bedoeling is goed.

Vader wil met Uw genade bij hen zijn en ze ook verder in dit leven onder Uw hoede bewaren. Het zullen straks jonge vrouwen zijn, die op hun beurt hun kinderen tot U zullen leiden. Geeft hen Uw genade, opdat Uw zaad niet verloren moge gaan. Ontferm U over deze gemeente en ontvlam Uw liefde, zodat ze opnieuw moge groeien en bloeien. Geef elan aan Uw discipelen, opdat ze door voorbeeld en enthousiasme anderen mogen aansteken in Uw liefde.

Moeder Maria laat deze mis tot deze intentie zijn. Moge het offer van Uw zoon die genade geven. Amen.

dinsdag 14 april 1987

Niet weten en toch geloven.

Niet zien en toch ervaren.

Liefhebben en toch niet voelen.

Samenzijn en toch leven in eenzaamheid.

Bitter is de klacht van de ziel, die verlangt, maar niet weet hoe. God liefhebben, maar weten van

de eigen zwakheid. Weten van falen. Weten en voelen hoe God trekt, maar niet durven uit angst van misleiding.

Het doet mij denken aan Sint Theresia van Avila, die van haar biechtvaders te horen kreeg dat haar visioenen en samenzijn in God, van de duivel was. Nu zal men dat niet meer zeggen. De duivel is uit de maatschappij verbannen en wordt slechts voor films of spannende griezelverhalen gebruikt. De duivel is een fabel geworden, zoals ook engelen niet meer bestaan.

God mijn God, ik moet vechten tegen de leegte. Wil zijn bij U, maar voel me zo ledig. Ik bid wanneer ik zit te vissen, maar voel me tegelijk dwaas, want ik vergeet U snel in het spel tussen de vis en de dobber. Ik bid U vaak om een vis, terwijl dit zeer onwaardig en zelfs kolderiek is. Maar toch doet het vissen me steeds aan Jezus denken en aan Maria, al zit er veelal geen diepte, geen warm gevoel van mijn hart achter.

Langs de wegen van de wereld wil ik bidden, maar een uurtje is mij soms al te veel. Ook ontdek ik dat mijn ogen achteruit hollen. Ik kan zonder bril steeds minder zien.

O God, leidt mij, dwaas, op Uw weg en zend een raadsman, die mij zal kunnen leiden. Uw wil is boven alles. Jeanne d'Arc wil mijn voorspraak wezen bij God, mijn koning.

donderdag 14 mei 1987

O goede God, ik wil hier een gedachte opschrijven. En deze gedachte is deze :

Ik zie U als een vorst, een Koning Arthur van de ronde tafel, besprekend met Uw vazallen en Uw zoon, de gebeurtenissen in Uw rijk. De engelen zijn Uw pages en boodschappers en wat er ook gebeurt, alles is U bekend.

Jezus, Uw Zoon, die een zeer bijzondere plaats inneemt, is veelal de verzoenende, die U wijst op het berouw van hen die fouten maken. Maria en de heiligen zijn veelal de getuigen van hen, die hun bescherming en voorspraak hebben afgeroepen. De ware grote heiligen zijn zij, die de schulden op zich nemen en boete doen voor hen die U bedroefden. In mijn geest zie ik Maria als eerste Vrouwe in Uw gezelschap steeds klaar staand en zonodig Uw beker vullend. Maar soms met een verzoenend gebaar of een stille smeking, een goed woordje doen voor hen die zich tot Haar gewend hebben.

Zo zie ik Uw troonzaal niet met vleiers, maar met eerbied vervulde grootheden.

Gij, o Vader, de Vorst en wij mensen de onderdanen. Een ieder krijgt van U talenten en het is aan ons deze talenten te gebruiken. Soms geeft Gij ook extra talenten aan hen die Uw genade goed gebruiken. Hierbij denk ik aan een Sint Franciscus van Assisi of een Sint Theresia, die met vreugde pijn en smart op zich namen, om U die pijn en smart te verlichten. En wat Gij ons vooral leert is dit : dat zij die het nederigst zijn door veel leed en smart gelukkig worden omwille van dit leed en deze smart, als uiting van liefde.

Immers iemand die oprecht liefheeft zal voor zijn geliefde alles doen, ook al kost dat veel. Want het geluk van hen die men liefheeft maakt gelukkig.

Daarom moet ik nu denken aan Uw zoon en het woord van Sint Jan. Alzo heeft God de wereld liefgehad, dat Hij Zijn Zoon heeft geschonken en die Zoon heeft Uw liefde niet verloochend, maar is er zelfs voor aan het kruis gestorven. Om ons duidelijk te maken dat wat je ook doet, doe dat in

liefde, zelfs al kost het je de dood.

Uiteindelijk zal de Vader alles vergoeden. Maar doe iets nooit om het gewin voor jezelf. Doe alles voor God. En wat we ook doen, besef dat wanneer God je niet deze ingeving en liefde gaf, je gelijk stond met een grasspriet, welke zonder voeding verdort of verbrand wordt.

Vader, Gij die Vorst zijt in het al, U wil ik dienen en al ken ik mijn talenten niet, toch weet ik dat ze door Uw genade vrucht zullen dragen, want ik weet mij in Jezus woord een kind in Uw hand. En zoals een kind alles moet leren, zo zult Gij, o Vader, ook mij alles leren.

Moeder Maria bedien Uw Vorst, God onze Vader met liefde en wees ook voor mij een voorspraak en tip Uw zoon voor mij aan, opdat Hij mij lere de Vader lief te hebben, zoals Hij.

Dit was het weer Vader. Ik hou van U.

vrijdag 15 mei 1987

Vader in de hemel, ik dank U voor Uw liefde. En verzekerd van Uw liefde wil ik nu schrijven om steun en hulp.

Gij weet wat het probleem is. Mijn dochter wil in Houten blijven wonen en ook verder studeren in Baarn. Maar de financiën worden nu wat hoog door de reiskosten. Ik zal de financiën moeten nakijken en wat zuiniger moeten leven. Wil mij de ingeving geven hoe ik het moet redden. Het is voor haar en dat zal vier jaar duren.

Geef mij licht en wijsheid. Tot nu toe hebt Gij mij steeds geholpen. En ik weet dat Gij mij weer zult helpen. Maar wanneer het niet gaat, Uw wil geschiede,

donderdag 4 juni 1987

Vader het duurde lang maar toch wil ik nu even schrijven. We laten ons als mens zo gauw verleiden. Vergeef het ons.

U, o Vader, bent alles en als we ons vermaken met een film of TV, zijt Gij ook daar in. Morgen wil ik een wijle bidden en vertoeven bij U in de stilte van een gebedshuis. Daarna zal ik wat gaan vissen. God ik hou van U.

Laat mij schrijven of alleen in stilte bij U zijn en leer mij me op U te richten en noteren wat Uw heilige Geest mij ingeeft.

Laat het leven me niet van U afleiden, maar steeds dieper in Uw liefdevolle hart brengen. Ik bemin U, God. U is mijn vreugde.

woensdag 1 juli 1987

De vakantie is bijna voorbij. Drie weken, waarvan twee met regen, maar de laatste in overdadige zonnegloed. Kilometers heb ik met mijn vrouw gefietst, zelfs haar seksleven bloeide wat op. Vader in de hemel ik dank U hiervoor. Het spijt me dat ik zo weinig tijd kon besteden om met U samen te zijn. Toch was mijn gedachte steeds bij U en voelde ik dat verlangen op pelgrimage te

gaan of kluizenaar te worden. Maar steeds komt dan ook de fantasie om de hoek kijken met zijn hovaardige gedachten. En ik weet dan dat ik nog niet rijp ben. O, God, wat verlang ik een week met U samen te zijn. Maar ik kan mijn vrouw niet in de steek laten. Ik hou van haar en wil haar geen verdriet doen.

Vader wanneer Gij het wilt zult Gij ook mij zeggen, op een duidelijke wijze, hoe ik dit moet doen. Gij leidt mij immers en ik wil niets liever dan Uw wil doen, te luisteren naar U, in alle dingen van het leven.

JEZUS

*Te doen Uw wil
Te luisteren naar Uw woord
Doet onze ziel zien
in de klare heldere zon
welke Uw liefde doet opvlammen
tot een laaiend vuur
Al verlangen we nog zoveel
U geeft ons hart brood
U drenkt ons met de wijn
Lichaam en bloed in Uw gedachtenis
Teken van leven : Lam Gods
die weg wist onze zonden
en ons uitnodigt ter bruiloftsmaal
Laten we onze klederen van de ziel wassen
opdat zij rein zijn voor dit feest Gods
Gods verbond.*

zaterdag 4 augustus 1987

Ook op deze dag ben ik gekomen om steun en hulp, o God. Gebonden als ik ben aan deze verdorven aarde, word ik meegesleurd in de maalstroom van het leven.

U wil ik steeds gedenken en ik weet dat zonder Uw genade dit niet mogelijk is.

Oorlogen dreigen, rampen naderen en toch zoekt men U niet. Uw licht schijnt in de duisternis en er wordt gesproken over ontwapening. Wanneer zal de ploeg het winnen van de wapens ? Wij zijn in egoïsme en hebzucht gevangen. Laat Uw licht schijnen. O God, doe Uw kerk zegevieren en leer mij te doen Uw wil, want ik wil en heb U lief God. Brandt Uw liefde in mijn hart.

donderdag 10 september 1987

Vader in de hemel, dank voor deze dag. Deze dag waarin ik bij U mocht zijn en het levensbrood van Uw zoon ontvangen. Laat mij vaker toeven bij U. Niet opgejaagd door de tijd, want bij U vind ik rust. Rust in mijn ziel.

Ik voel Uw vrede in mijn hart. Vader geef mij vaak de inspiratie om te gaan Uw pad. Laat mij niet dwalen in zelfgenoegzaamheid. Hoe gaarne zou ik met iemand praten die ook zo Uw liefde zoekt. Ik weet zeker dat er velen zijn die U zoeken in eenzaamheid. Geef mij het licht om die mensen te vinden.

Gij wilt immers bemind worden. O God, laat mij hen vinden en samen met Uw genade hen leiden tot U. Ik heb U lief o God. Laat toch velen Uw liefde vinden.

Moge Maria en al de heiligen dit van U afsmecken. Laat ons U in liefde dienen.

donderdag 17 september 1987

Vader in de hemel. God, Gij onbevatbare bron, die alles bestuurt. Ik tracht hier enkele gedachten op te schrijven, die mij te binnen schieten.

Ik zeg en schrijf steeds dat Gij mijn liefde zijt, maar hoe ik dit gevoel van liefde moet omschrijven weet ik niet. Wel kan ik zeggen dat ik soms door een groot gevoel van vrede overspoeld wordt. Dat ik soms vele dingen in de natuur met andere ogen zie, alsof alles straalt in een nieuw zonlicht.

Maar ook zijn er momenten dat ik overvallen word door een gevoel van leegte, zodat ik moeite heb te bidden of mij zelfs in te spannen tot gebed. Door tal van dingen word ik afgeleid; zelfs de gedachten aan U, mijn God, zijn mij dan vreemd. Ik moet toegeven dat mijn gemakzucht er ten dele schuld aan heeft. Maar ook ben ik soms alles vergeten, alles wat ik geleerd heb. Op school of bijstudie. Andere momenten vind ik de leerstof zo begrijpelijk alsof ik dat alles reeds wist.

Maar om mij tot U, o God te beperken : ik leef misschien te veel in het verleden want toekomstvisie heb ik niet. Ik leef met de dag. Vandaag heb ik de behoefte om veel te schrijven en te denken aan U, o God. Maar over een paar minuten kan dit plots geheel omslaan en zit ik weer te denken aan iets geheel anders.

Nu herinner ik me de jeugdperiode, waarin ik me pijnigde om boete doen uit liefde voor U. Andere keren in mijn jeugd had mijn seksuele leven de boventoon. Deze seksualiteit kan ik nu herleiden tot een behoefte aan genegenheid en liefde, die ik niet ontving.

Bij gebrek aan de andere sekse had de homoseksualiteit de hoofdtoon. Maar deze contacten sloegen om in wroeging en spijt bij de gedachte te zondigen en daardoor God in zijn schepping te beledigen. Mijn leven is vaak zwart/wit. Gelukkig ben ik nu wat meer bezadigd, al voert op gezette tijden mijn verlangen naar Uw liefde, o God, de boventoon. Voor mijn vrouw houd ik me in, anders zou ik een monnik zijn.

Mijn werk als kok doe ik met plichtsbetrachting en soms met gevoel voor mijn vak, maar als ik moest afwassen of een ander werk doen het blijft mij hetzelfde. De spirit zit er niet meer in.

Dromen (denken aan U, o God) ligt meer in mijn gedachten. Maar ik ben eenzellig en tot niet veel in staat, vooral als er geen drang achter zit.

Vijf jaar heb ik verlangd op pelgrimage te gaan. Ik droomde er iedere dag van. Trok mij zelfs soms

terug. Maar als ik nu één uur in de natuur alleen ben valt het bidden mij moeilijk, want ik ga liever vissen. Al bid ik daarbij ook wel. Geconcentreerd bidden is voor mij nu slechts mogelijk als ik alleen in een kerk of kapel zit te mediteren.

Toch brandt in mijn hart het verlangen te bidden, te denken aan God. Zozeer dat ik Jezus, Uw Zoon, of de heiligen vergeet. Hoe onbegrijpelijk zijt Gij, o God. Ik zou nu uren kunnen schrijven, maar dat kan nu eenmaal niet, want mijn vrouw zou zich ergeren. En Gij zelf hebt door Uw Zoon gezegd : "geeft geen aanstoot, opdat men zich niet over u ergere, maar bidt in uw binnenste kamer". Mijn binnenste kamer is mijn hart.

Hoe heerlijk moet het zijn in de hemel, waar men niet anders dan aan Uw heerlijkheid en liefde kan denken, zonder beperkingen. Waar men met de heiligen van gedachten zal kunnen wisselen over U en Uw lof zingen. O Vader in de hemel, het lijkt wel een biecht, maar ik vraag U vergeving. Laat mij vaak schrijven in verlangen naar U. Geef mij de genade dat ik Uw Zoon Jezus niet vergeet en Zijn moeder, onze middelares van alle genade. Want Jezus is de weg, de poort tot U en Maria, onze voorspraak. O God wat zijn wij mensen zonder U?

9 oktober 1987

Goede God. Ik weet niet wat ik nu zal schrijven. Ik probeerde licht te vinden in de brieven van Seneca aan Lucilius. Maar het fragment ging over de vrees en gaf aan dat men meer bevreesd wordt als men de dingen ziet. En als voorbeeld gaf hij aan dat een beul meer succes heeft met het uitstellen van zijn martelwerktuigen dan met de pijn zelf.

Maar Goede God hoe kan ik U vrezen, als ik U slechts in liefde gedenk ? Ondanks al mijn fouten voel ik tot mijn spijt geen smart. Ik weet dat ik U niet wil bedroeven, maar besef dat ik dit helaas maar al te vaak doe.

Maar waarom voel ik geen spijt en smart en zal ik slechts in een groot noodweer iets van angst voelen. Angst voor de straffen. Toch geloof ik op dit moment niet aan straffen. Want ik weet mij beschermd door Jezus, uw Zoon. Jezus heeft al het kwaad reeds verzoend, omdat Hij dit op Zich nam bij Zijn geboorte en Zijn dood.

Volgens de evangeliën heeft Hij alles ondergaan wat wij voor mogelijk houden.

Hij is geboren als verworpene en toch weer geëerd als Koning door de herders en de drie wijzen. Hij is gegriefd geweest in Zijn Liefde tot de Vader en joeg de marktkooplui uit de tempel. Hij werd gehoond en men wilde Hem stenigen.

Anderzijds werd Hij bijna tot koning uitgeroepen, na de wonderbare spijziging. Maar ook als koning bespot en geslagen door de gerechtsdienaars, gekroond met doornen en met een mantel omhangen. Zelfs boven zijn kruis stond : dit is de koning der Joden. Zo nam Uw Zoon, o God, alles op Zich en zal Hij eens ons allen berechten en oordelen. Maar wie denkt nu nog aan God in gerechtigheid. Zelfs nu ik dit geschreven heb denk ik in liefde aan God de Vader, want ik bemin Hem.

oktober 1987

Vader. Hier weer een paar letters van de dwaas die U lief heeft.

Ik kom net terug van de Franse les en moet bekennen dat ik er niet veel van heb opgestoken. De lessen pakken me niet en ik zal er wat meer aan moeten doen, anders is het verloren tijd, die beter besteed had kunnen worden. Het valt me wel op dat ik toch meer opgestoken heb dan ik dacht. Eerst kende ik immers niets.

Vader ontbrandt mijn hart. Het verlangen weer op reis te gaan steekt nog steeds de kop op, terwijl ik weet geduld te moeten hebben en beter in mijn ziel te reizen. Want in mijn eigen hart moet ik U zoeken. Geen enkele reis zou mij baten wanneer ik U niet in mijn hart zou kunnen vinden.

Ik weet dat de geroepenen door U vaak plotseling op Uw pad geworpen worden en het geen verdienste is een wonder aanschouwd te hebben. Of, zoals Jeanne d'Arc stemmen te horen. Want Gij doet wat U behaagt en Gij strooit Uw genade daar waar het nodig is.

Zo ook deze genade dat ik tot U schrijf. Het is wel onbeholpen en eigenlijk pretentieus, maar mijn hart kan niet anders.

Komende week heb ik weer vrij en ik hoop een dag te vinden om bij U te bidden. Daarom hoop ik op mooi weer. Maar, zo niet, dan wil ik toch proberen tijd voor U te vinden in mijn hart. Want ik hou van U, o Vader.

Leer mij, sterk mij in Uw liefde en geef mij de spirit om handelend op te treden in Uw liefde. Ook voor mijn naaste. Maak ook mijn vrouw gelukkig en schenk haar Uw zegen. Amen.

oktober 1987

Wat is het dat God vraagt. Contact met de mensen heb ik niet. Lid van een liefdadige vereniging ben ik niet. Geld of goederen om weg te geven, heb ik niet.

Wat kan ik doen dat al die dingen overbodig maakt ?

De rijkdom van het gebed, kenmerk van het christendom, is de grote genade, die God gegeven heeft. Zo kan het gebed helpen hen die arm zijn. Hen die vervolging lijden. Hen die hongeren en dorsten. Daarom bid ik ook tot U vader. Gij die mij de genade van het gebed hebt gegeven. Laat mijn gebeden vaak klinken en wil er naar luisteren.

Schenk vrede aan hen die dit nodig hebben. Geef brood aan hen die hongeren. Geef liefde aan hen die ervan verstoken zijn. Bevrijdt de gevangenen. Schenk wijsheid aan hen die moeten regeren. Wees hen die vervolgen een licht, opdat zij inzien hun fouten.

Maak, o Vader, de rijke landen wat armer en de arme landen wat rijker, zodat men bovenal U zal zoeken en liefhebben. Want Gij, o God, hebt alles geschapen en wat wij mensen verknoeien kunt Gij weer leiden op het goede pad. Laat Afrika weer een land van melk en honing worden en bevrijdt de rijke landen van het kwaad, zodat de welvaart verdeeld over de wereld vrucht moge dragen en een ieder U lof moge zingen.

Want Gij zijt alle lof waardig. U is alle liefde. Verdiep mijn gebed, opdat mijn gebed één moge zijn met Uw wens. Amen.

22 oktober 1987

Vader aan U is mijn hart. Voor U is mijn liefde. Zo wil ik schrijven, steeds weer. U wil ik danken voor het mooie weer waarin ik steeds mocht vissen.

Graag had ik ook met iemand van gedachten gewisseld over mijn gevoelens van liefde tot U, maar ik weet niet wie. Nu luister ik naar de muziek. Naar tal van klassieke componisten. Wat is de mens, o God dat Gij hen zulk een mooie muziek doet schrijven ? Wat hebt Gij de mens toch wonderbare gaven geschonken. Maar Heer wat voel ik mezelf toch ledig, zo nutteloos. Maak, o God, dat ik toch nuttig voor U mag zijn. Wil ons onze zonden vergeven en leer ons bidden : dit is U loven en dienen.

U, o God, zijt mijn liefde. Neem deze brief aan, o God, en antwoordt mij met de kracht van de heilige Geest.

Uw pelgrim.

1987

Vader in de hemel. Bidden wil ik, o Vader, met hart en geest, zodat Gij met Uw liefde in mijn hartje leest. Wat zijn mijn domme noden, waarmee ik tot U wil komen ?

Het is de leegte in mijn leven, mis daadkracht, kom moeilijk tot gebeden.

Terwijl ik geproefd van Uw liefde, steeds weer opnieuw naar U verlang. Concentratie ontbreekt, het is alsof satan me van U losweekt, weg van U, weg van liefde. Toch wil ik graag mediteren, bidden in Uw liefde.

Gij doordringt nog steeds mijn hart, en wanneer ik zie de zon of de sneeuw, dan is in mijn hart steeds weer die schreeuw. God ik hou van U, laat mij steeds U beminnen. Beziel, o Vader, tot Uw eer, mijn ziel en zinnen. Maak dat ik ook van mijn zwakte leer en nimmer van U afkeer.

Maak mijn hart licht en blij in U. Zo bid ik U hier en nu.

1987

Oneindig goed is de Heer. Hij gedenkt ons in liefde.

Overvloedig zijn Zijn weldaden. Hij ziet neer op zijn dienstknecht.

De Heer bestuurt mijn wegen, al wat ik doe is door Zijn hand
Hij schenkt zonneschijn of regen. Mijn hart en ziel zijn Zijn pand

De liefde Gods is oneindig. Hem is mijn innige dank
al faal ik soms te doen Zijn wil, Zijn liefde geeft vrede
en maakt mijn onrust stil

De Heer is mijn Rots. Op Hem bouw ik dag en nacht
Hem bid ik om vrede en liefde, ondanks rampspoed en oorlog
Alles is in Zijn gezegende macht.

november 1987

Schrijven, uitdrukking geven aan wat de geest bezielt. Stil verlangend de stem te horen van God in je hart.

Want begin ik te schrijven, ik weet niet wat uit mijn pen zal vloeien.

Geen idee of richtlijn stuurt me, slechts de behoefte te schrijven, het hindert niet wat.

Veelal laat ik mijn hart spreken, dat klopt en brandt van verlangen aan die hemeldeur.

Waar de Heer woont met al Zijn heiligen en engelen, biddend om zijn gena, in dit leven of hierna.

Nu zie ik egocentrische cirkels in mijn geschrijf. Terwijl mijn verlangen eerder bij een ander hoort te zijn.

Vergeving en genade tot verzoening, hoort mijn hart te smeken
voor mijn naaste in de eerste plaats.

Want het schrijven is niet bedoeld als een egotrip.

Maar het bezinnen op al wat leeft, vooral de verzoening van Gods liefde om het kwaad Hem aangedaan.

Schrijven om vergeving voor een ander heb ik zelden gedaan. Dat moet ik nog leren.

Niet dat mijn hart zo rein is. Ik ben een groot zondaar vol fouten.

Maar ik weet mij bij God verzoend door Zijn Zoon Jezus.

En hoor Hem te vragen ook een ander die genade te geven.

En al lijkt dit geschrijf gebazel, onzin en zo meer. Toch weet ik dat deze zogenaamde brieven gehoor krijgen bij God.

Daarom eindig ik met deze letters, met een bede tot God.

Dat hij velen tot Zich moge roepen tot Zijn vreugde.

Immers Gij zond Uw dienaren op de kruispunten der wegen om eenieder te roepen. Laat dan ook velen komen.

En mocht er iemand zijn die niet Uw bruiloftskleed heeft, laat die dan er een lenen van Maria of Uw Zoon. En werp hem niet van U weg in de duisternis. Want gewezen en geknars der tanden zullen Uw feest niet verhogen.

november 1987

"Vader, God van Abraham, Izaäk en Jacob van het Joodse volk". Gij hebt ons door Uw Zoon Jezus U leren kennen als een Vader. En al ben ik geen Jood, toch weet ik U als Vader, want er is geen God dan U, o God. En door de doop en de dood van Jezus weten we kinderen te zijn van U. Jezus zei : wie Mij lief heeft, heeft ook de Vader lief.

Als mens begrijpen we allen dit woord. Maar het grote wonder is dat Gij, o Vader, gezegd hebt tot Jezus : "Deze is mijn Welbeminde Zoon in wie Ik welbehagen heb".

Zo heeft Jezus U, o God, geëerd en hebt Gij Jezus Uw Zoon geëerd.

O Vader wat zit ik toch te bazelen. Als dit niet reeds een zo groot wonder was.

Ik schrijf maar ik weet niet wat ik schrijf, waarom ik schrijf ! Wel, ik kan het niet laten te schrijven dat ik U lief heb en U zie als Vader. In mijn aardse leven heb ik mijn vader niet als vader gekend. En misschien wel daarom wil ik U, o God als Vader zien en liefhebben. Toch is deze gedachte

eigenlijk hovaardig, want wie heeft de moed om een Koning, laat staan God zijn Vader te noemen.

Toch durf ik dit, gesteund door het woord van Jezus en de wetenschap, dat Gij, o God de Vader zijt van alles wat geschapen is.

Wij zijn allen geschapen door Uw Almacht. Gij hebt onze ouders samen vruchtbaar doen zijn en wij zijn door deze liefdesdaad geboren. En ieder moment van het leven is een geschenk van U. Daarom wil en moet ik U, o Vader, danken en liefhebben. Daarom bid ik tot U in liefde en ken geen vrees. Laat mij U liefhebben, o God.

november 1987

O Vader, ik heb de gebeden gelezen, die ik geschreven heb. Het zijn er vele, maar het belangrijkste was dat ik steeds bad om Uw liefde. Want zonder Uw liefde kan ik niet en zal ik nooit gelukkig zijn. Uw liefde, o Vader, te voelen, te beseffen, te ervaren is mijn hoogste geluk.

Vader in de hemel ik kan U niet zien als een boeman en ik weet dat mijn fouten door U vergeven worden, want Gij hebt mij geschapen en ik heb mij in Uw hand gesteld. Hoe zou Gij met Uw groot hart dit vertrouwen kunnen beschamen.

Uw heilige Geest zou in opstand komen en Gij zou Uw zoon "Jezus" beschamen. Daarom durf ik steeds tot U komen met de bede om genade en liefde.

Mijn hart is klein en vol domme dingen, maar het spreekt wel steeds het verlangen uit U te willen liefhebben.

Hier op aarde kennen wij zo genaamde idolen, die hun fans voorzien van hun handtekening en die ze dan als een dierbare herinnering bewaren. Zo ook zou ik U, o Vader, willen bidden om Uw handtekening in mijn hart, opdat ik U steeds indachtig, meer en meer moge beminnen.

dinsdag 1 december 1987

Vader in de hemel. Op de terugweg van de Franse les was mijn hart vervuld van Uw liefde en zong ik op de fiets. Tal van gebeden, gebeden van dank. Ik vroeg U om zegen voor allen die mij goed gedaan hebben in deze wereld. Maar ook genade voor hen, die mij verwensten.

Zo bad ik tot U de hele weg naar huis. Thuis ben ik gaan lezen in het boekje "De kleine prins" van Antoine de Saint Exupéry. Het zijn korte hoofdstukjes met een diepe inhoud. Een inhoud die slaat op het leven van alle dag. Verstaanbaar voor een kind, maar ook voor ons ouderen. En met Uw genade, o Vader, begrijpen we wat er bedoeld wordt. Namelijk "Het belangrijkste is dat men open moet staan voor elkaar en trachten elkaar te begrijpen. En dat dit belangrijker is dan al het andere, geld, werk, of wat het ook is, openstaan en kunnen luisteren naar de naaste is het grote gebod van deze wereld. Daarom was Jezus op aarde. Leefde 30 jaar in het verborgene. Maar toen Hij zich had laten dopen in de Jordaan (Zich verootmoedigd had als voorbeeld voor de mensen) begon Hij een leven van openstaan voor de naaste. Genas de zieken en gaf de mensen richtlijnen voor het leven.

Wij Hollanders kennen een spreekwoord en dat zegt : "Wie goed doet, goed ontmoet". Maar niets

is minder waar, want Jezus kreeg voor al het goede de kruisdood als dank. En wie het in zijn hoofd haalt, geld weg te schenken krijgt in deze maatschappij slechts haat en hoon en de belastingdienst op zijn dak. Met zelfs het risico van gevangenisstraf.

Jezus gaf dan ook de goede raad : weest slim als de kinderen van de duisternis. Doe het goede in het verborgene en gij zult een schat ontvangen in de hemel. Maar Jezus zei ook : wie Mij lief heeft volgt Mij. Daarom moeten we openstaan voor onze naaste en alles opzij zetten, als de naaste naar ons vraagt en elke vraag moeten we trachten te beantwoorden in liefde en wijsheid. Want dat was ook de vreugde van God toen Salomo God vroeg om wijsheid. Daardoor kon Salomo rechtvaardig zijn in zijn oordeel. Rechtvaardigheid begint met het openstaan voor de naaste. Het kunnen luisteren wat deze zegt. "Het niet bij voorbaat veroordelen". Maar begrip hebben voor wat de ander zegt of doet. Al kan dit nog zo vreselijk zijn.

Eenzaamheid van de mens is de grootste ramp, want door deze eenzaamheid zoekt men begrip door en in het kwade. De één drinkt, de ander steelt en velen van de hedendaagse jeugd zoeken het in drugs.

Daarom voelde Jezus zich zo geroepen tot de zondaars en tollenaars. De eenzame mens heeft hulp nodig door een gesprekje, een glimlach of een gebaar. En al is soms het antwoord een snauw of grauw, toch kan de mens niet zonder. De dank zal God je schenken door vrede te geven in je hart. Al voel je je soms nog zo verguisd, bedenk dat Jezus er aan is gestorven, maar beloofde Gods liefdes huis. Zo is de les geleerd. Deze dag een genade Gods, die alles vermag.

december 1987

Lieve Vader in de hemel. Wanneer ik lees in de brieven aan U, met al die kreten van verlangen naar liefde. Wanneer ik zie hoe verschillend alles is geschreven : de ene keer rustig en mooi, een andere keer weer gehaast, dan weer grote letters, dan weer kleine, slordige letters. Dan boeit mij de inhoud en is het als een mooi boek met steeds verrassende wendingen. Het is een boek dat ik steeds weer zou willen openslaan en lezen.

Want het spreekt van liefde, genadegaven van U, o Vader. De variatie maakt steeds weer een lichtje wakker en ik grijp als vanzelf de pen om weer een stukje van Uw liefde toe te voegen aan het verhaal. Geen boek kan mij zo boeien als Uw brieven. Want al schrijf ik ze zelf, de geest is steeds verschillend en steeds wil ik mijn verlangen naar Uw liefde beklemtonen.

Het is een caleidoscoop van stemmingen, vol bonte pracht. Maar, o Vader, het is niets vergeleken met dat van Uw Zoon. Wat mij trof, o Vader, dat is dat er nooit angst of spijt de boventoon voert. Slechts het vertrouwen in Uw goedheid, voert de boventoon.

Toch zou de vrees voor de gerechtigde vergeldingsstraf wat aandacht moeten hebben. Want wat ben ik ? Ik ben een dwaas, die wil liefhebben, maar tegelijkertijd zondigt. En waar blijft de boete tot verzoening ? Als kind kon ik me pijnigen en niemand die dit zag. Maar nu ik ouder ben, vergeet ik die vormen van versterving en boete.

Toch weet ik dat de heilige Geest me (als Hij dit nodig vindt) zou bezielen boete te doen, wanneer Gij, o Vader, dit nodig vindt.

Toch, o Vader, eindig ik deze brief met de bede : vergeef mij mijn fouten en leer mij die dingen te

doen die mij met U verzoenen. Want ik heb U lief, o Vader. Zonder U ben en heb ik niets. Moeder Maria bidt voor ons. Jeanne d'Arc, geliefde maagd van Frankrijk en mij bijzonder dierbaar. Bidt voor mij.

donderdag 17 december 1987

Wanneer ik aandachtig zie naar Uw beeltenis op mijn kleine icoon, zie ik U glimlachen en toch tegelijk mij vermanen. Glimlachen alsof Gij tevreden over mij zijt. Maar ook vermanend om mijn zwakheid en geringe moed. Gij zegt mij, bidt voor alles waarin je zwak bent. Bidt tot mijn Vader, zodat de genade je kracht mag worden.

Leef in en voor God en draag alles aan Hem op, opdat de leegte je niet overvalt en de beproeving aan je voorbij gaat. Weest sterk en onbeschroomd, want de plaats die je in deze wereld inneemt, heb Ik je geschonken. Uit jezelf ben je niets. Jezus help mij te bidden, zoals Gij. En wanneer Uw genade tot mij komt, laat mij dan ook goed zijn voor mijn naaste, tot glorie van de Vader. Amen.

25 december 1987

Vader, Heer God. Uw liefde is groot. Gij zijt gul met Uw gaven. Niet alleen Uw Zoon schonk Gij aan ons mensen, maar ook nu nog schenkt Gij Uw genadegaven.

Wie zijn wij, dat Gij ons zo gedenkt? Wie ben ik dat Gij naar mij omziet?

In zonde ben ik geboren. In zonde heb ik geleefd. Toch hebt Gij mij steeds weer geroepen. In den Geest wordt mijn hart voor U geopend.

Nu, op dit moment, is mijn hart bij U. Verlang ik U steeds meer te beminnen. Daarom schrijf ik deze letters, opdat ik U steeds weer herinner te wonen in mijn hart.

Groten van ons land ontslapen. (Alfrink, den Uyl, van Oorschot, Anton Piek). Staatsman, kardinaal, schrijver of schilder. Grote namen, zij vergaan. Maar Uw liefde blijft bestaan. Wil hen tot U nemen en gedenken het vele goede, gegeven aan ons land en breng hen in Uw vaderland, Uw liefde

donderdag 7 januari 1988

God, Vader.

Hier een kort briefje. Dank o Vader voor Uw gaven en gunsten. En deze vrije middag.

Mijn hart is bij U, o Vader. Ik heb U lief en wil U steeds gedenken. Beziel mijn geest al is die nog zo zwak.

Vader ik wil U ook vragen met Uw genadegaven ook zo mild te zijn voor hen, die dit nodig hebben. De missionarissen, de zusters, onze vader de Paus. Maar ook voor al die eenzame mensen, die van verdriet niet weten wat ze moeten doen. Wil ook zijn met onze gastarbeiders.

Laat hen het huiselijk geluk niet verliezen.

Wil mij, o Vader, leren steeds te bidden voor de naaste en moge mijn leven één gebed zijn tot glorie van U. Doe mij Uw wensen kennen en aan Uw ingevingen gehoor geven, want ik wil alles doen voor Uw liefde en het geluk van de naaste.

donderdag 21 januari 1988

Vader in de hemel. Hier weer een korte memorie.

In de afgelopen periode heb ik wel geschreven, maar dat waren meer gedichten of gebeden. Vorige week ben ik bij pastor v.d. Bild geweest en het gesprek deed me goed. Het leerde mij dat ook de goede poëzie ons tot God kan richten. De pastor was verbaasd over de veelzijdigheid van mijn lectuur. Maar ook de diepgang van mijn gedachten. En toen ik mijn vrees voor in een waanwereld te leven uitte, gaf hij mij het goede voorbeeld van Jezus ter overweging.

Want Jezus ging ook vaak Zich terugtrekken om te bidden. En al was de dadendrang van Jezus na zo een moment groot en is die bij mij moeilijk te vinden, toch voelde ik me getroost. Te weten dat ik niet een eenling hierin ben. Vader de dadendrang is dikwijls groot in mij, maar de juiste weg moet ik nog vinden.

Gaan als een Sint Franciscus lijkt mij een ideaal, maar ik word door de leiders van Uw kerk gewezen op mijn plaats, naast mijn vrouw. En ik besef het leed dat ik haar zou aandoen.

De raad die ik ook steeds krijg, is dat als God wil dat je iets bijzonders moet doen, dan zal Hij je leiden en de gelegenheid geven.

O Vader, wat Gij ook wilt. Zelf wil ik U slechts liefhebben en leven voor en in U. Ik ben zo zwak en heb U lief. Niet om de vrede, niet om het geluk dat ik mijn hart voel, maar omdat ik niet anders kan dan U liefhebben. Zo schrijf ik, Uw pelgrim.

februari 1988

Het is weer een tijdje geleden dat ik geschreven heb, o Vader. Wel enkele versvormen, maar geen persoonlijk briefje.

Vergeeten doe ik U niet en ik denk iedere dag aan U. Al kom ik daar niet altijd openlijk voor uit. Vergeef me Vader.

Wat ik nu wil schrijven weet ik nog niet, maar dat komt wel. We hebben een kwakkelwinter. Veel regen en weinig vorst.

Vader de verlangens, welke ieder voorjaar bij mij opkomen, kwellen me weer. Graag zou ik alles achterlaten en op reis gaan om alleen met U te zijn en voor U te getuigen. Maar ik weet dat het dwaas is. Ik ken nog nauwelijks Frans. Laat staan een andere taal. Toch wil ik steeds weer pelgrimeren en ik weet dat ik eens zal gaan. Wanneer dat weet ik niet.

Ik hoop eigenlijk op Uw stem. Maar wie ben ik? Vergeef me Heer? Leer me in U te reizen met een hart vol liefde. Leid mij, o Vader. Uw wil geschiedde. Let niet op dit gekrabbel maar op het verlangen in en voor U te leven.

februari / maart 1988

Het begerend verlangen U lief te hebben, o God is latent aanwezig. Het verlangen alleen te zijn is vaak overweldigend. Maar wanneer ik lees een goed, boeiend boek, of kijk naar een spannende film, is leegte rond mijn hart en vergeet ik U.

De gemakken van de welvaart en het geborgen weten bij U, doen mij vaak U vergeten.

Vader vergeef mij deze veronachtzaamheid en laat Uw heilige Geest mijn hart ontvlammen van liefde. Ik bekeer meer te doen dan alleen U op een afstand te beminnen. Hoe kan ik van U getuigen? Leer mij een weg te vinden. Misschien moet ik gaan schilderen? Maar ik weet niet hoe. Laat Uw geest over mij komen en leer mij hoe ik het beste U kan dienen. Ideeën zijn er genoeg, want vaak wil ik ook schrijven. Verhalen tot Uw glorie. Maar ik weet niet hoe. Geef mij licht en wijsheid, opdat mijn liefde ontbrande in mijn werken. U, o Vader zijt mijn liefde.

3 maart 1988

Door Uw liefde ben ik weer wezen dichten, al stelt mijn taal niet veel voor. Toch lieve Vader zoek ik geen eer of roem, daar is het mij niet om te doen. Maar mijn geest richten op U en Uw liefde. Het is als een vogel, die vliegt door het zwerk, zo klein en nietig in dat grote bijna lege niets. Zo zijn mijn zinnen, die ik schrijf, niets in Uw wereld. Toch verpoos ik graag in dit lege geschrijf, omdat het mijn geest op U richt.

Ik hou veel van U God en zou dit van de daken willen schreeuwen. Maar mijn stem is stil en mijn binnenkamer is mijn schrift. Daar kan ik schrijven, bidden en denken aan U. Laat mij vaak schrijven tot Uw glorie of in stil gebed. Amen.

maart

Welvaart?

Op weg door stad en land grijpt de leegte om me heen.

In Uw bossen hoor ik Uw stil geweest.

Het geraas van jachtende mensen. Op reis naar iets, dat in zich heeft het lege niets. Koortsig gejaagd spoeden zij voort naar onbestemde bestemmingen, razen zij vluchtig voort. Wanneer komt men weer tot rust? Het is het goud dat men kust.

Beken waren eens heldere stromen. Nu een grauw glijdend iets. Bloemen, die eens het veld toiden, zijn nu groene velden met niets. Bomen, waar we als kinderen in speelden, zijn nu grijs en kaal. De natuur, waar we vroeger in droomden, wordt nu opgevreten door het staal.

De mens, eens goed voor een praatje, heeft nu geen tijd. Al jachtend en jagend, verliest zij de eeuwigheid. De dood, die vroeger nog wel eens draalde, is nu snel en zeer gehaast. De mens kan niet meer dromen, totdat hij is uitgeraasd. De stille vrede in bos of land glipt hem steeds weer uit de hand. En wanneer men is uitgeraasd en op oudere leeftijd de dagen zat, dan zit men stil voor zich uit te turen in een of ander gat.

De eeuwigheid heeft men allang vergeten. Die kent men uit een of andere krant, die in het

verleden is gedoken, het journalistenland. Het heden is alles, het verleden was niets. Toen moesten ze nog reizen te voet of op de fiets.

Toch komt er eens een tijd dat men, ondanks dat jachten en jagen, die oude stilte benijdt. Dan worden oude kerken hersteld en klinkt muziek op het plein. Dan ziet men vrouwen en kinderen dansen als op een festijn.

De ouden hoor je weer praten over hoe het toen was geweest. En de kinderen luisteren alsof dat, die rust, was een feest.

De jongeren dromen dan over een wereld zonder verkeer en oude priesters vertellen verhalen uit de bijbel, over Onze Lieve Heer. Dan zal weer komen dat heerlijke gezicht van mensen, die dromen van Gods aangezicht en komt Gods Rijk weer hier op aarde. Dan zullen kinderen weer voor Jezus zijn samen gegaard en is vrede op aarde voor ieder mens geen droom meer, maar een reële wens.

maandag 21 maart 1988

Vader een kort briefje. Ik dank U voor Uw steun en hulp in de afgelopen dagen.

Veel heb ik niet geschreven, maar mijn gedachten waren in verlangen steeds bij U. Het doet mij soms pijn, dat ik zo weinig tijd om te mediteren heb. Wil mij vergeven Heer?

Ook het dichten is wat op de achtergrond geraakt. Toch houd ik van U. Vader, kunt Gij mij één weekje (alleen) geven, waarin ik me op U kan bezinnen. Ik zou me graag een poosje in een klooster terug trekken en me geheel aan U weiden. Maar ik beken, dat zelfs een uurtje soms al moeilijk is. Niet dat ik het zo druk heb, maar ik ben zo gauw afgeleid en mijn geschrijf is niets voor mijn gezin. Mijn vrouw begrijpt het niet en ik zou het niet kunnen uitleggen.

O Vader in de hemel, ik hou van U. Wie ben ik, Gij zijt mijn al.

*De geest zwerft rond
en doet het hart kond
van ongeziene vergezichten
en spreken van eindgerichten*

*De geest zwerft rond
maar verzegelt de mond
door al die dromen
kan op aard slechts angst komen*

*De geest zwerft rond
en heeft zichzelf het hart verwond
want door al het slangensissen
kan het hart niet beslissen*

De geest zwerft rond

*heeft geen huis, geen grond
slechts het woord van Gods Zoon
doorbreekt die ban, en zegt gewoon*

*De geest zwerft rond
verzoend door mijn hartewond
zal liefde slechts wonen
in het hart en in liefde tronen*

*De geest zwerft rond
en heeft door deze kond
gevonden zijn vrede en rust
want het is God die hem kust*

*De geest zwerft rond
verzoend door dat liefdes verbond
gegeven door Vader, Zoon en Heilige Geest
in glorie en lof als in een feest*

*De geest zwerft rond
maar nog zwijgt de mond
grijpt naar papier en inkt
omdat zijn geest op één gedachte hinkt
De geest zwerft rond
en schrijft op als door een mond
niet gezien en toch gehoord
zwerfen langs hemel en hellepoort*

*De geest zwerft rond
en schrijft op aarde zijn kond
ik ben verloren in mijn lief
want God is mijn hartendief*

*De geest zwerft rond
en bekent uit volle mond
God die ik beminde o zo zoet
heeft gegeven zijn hartenbloed*

*De geest zwerft rond
maar heeft nu een goede grond
te dromen en te bidden, stil in het hart
God te geven het grootste part*

*De geest zwerft rond
in stille aanbidding verwond
is Hij nu stil gaan staan
en zwerft niet méér voortaan*

*De geest zwerft rond
heeft verstaan het woord dat God zond
Ik heb je lief, rust in vree
dat is het verbond tussen ons twee*

*De geest zwerft rond
zo schreef deze pen woorden rond
gegeven door de Geest Gods
dit gedicht voor God mijn rots.*

25 maart 1988

Vader in de hemel. U zei dank.

Ik vroeg U vandaag mooi weer om naar de kapel te gaan in Maarssen. Maar ook om de mensen een plezier te doen na al die regen. En zie, ondanks de voorspellingen, was het een stralende dag.

Deze dag had ik voor mezelf en ik was hoopvol naar Maarssen gefietst. Hoopte daar de dienst bij te wonen, maar het mocht niet zo zijn. Ik werd verzocht heen te gaan daar er een besloten dienst zou zijn voor de zusters, met als hoogtepunt de inkleding van een nieuw lid. Ik heb toen maar voor de nieuwe bruid een kort briefje geschreven en ondertekend met : geschreven door een dwaas man, die zich noemt pelgrim Gods.

Ja Vader, ik ben pelgrim op deze aarde en hoop eens bij U te komen. Ik was teleurgesteld toen ik weg moest, maar Uw wil geschiede. Door de toch koude wind ben ik wat verkouden geworden en heb de rest van de dag thuis doorgebracht. Ik voelde me ontzettend moe. Nu ik dit schrijf voel ik de kou op mijn hoofd en heb een aspirine genomen.

Vader, ik had deze dag geheel voor U willen besteden, maar door deze kou en de lusteloosheid, vermoeidheid, kwam er niet veel van. Zelfs met mijn gebeden had ik moeite. Toch, o God, heb ik U lief en dank ik U voor het goede weer. Ik hoop dat vele mensen van de zon genoten hebben.

Vader mijn ogen doen zeer en ik moet ophouden te schrijven. De letters dansen voor mijn ogen. Maar toch ben ik blij even geschreven te hebben, aan U, o Vader, want ik heb U lief. Bevestig mij in mijn liefde tot U.

Genade

*Het ongeziene doet verlangen te beminnen de onzichtbare
laat zwijgen de schreeuw en het egocentrische begeren
doet verstommen het welvaartspatroon tot een nietswaardig iets*

*Het verlangen te luisteren naar en het beminnen van die onzichtbare God,
welke door Jezus genoemd werd Vader
en wiens Geest roept in liefde geduld en zwijzaamheid
dat verlangen is "Zijn" stem, die ons roept*

*Het schrijven over die Onzichtbare maakt kenbaar
het vibreren van zijn stem in het hart door velen begeerd,
maar door blindheid niet begrepen of gehoord*

*Die stem is een genade onvoorstelbaar groot
gehoord op stille momenten doet het hart ontvlammen in zielsvol geluk*

3 april 1988

Vader in de hemel. Deze morgen werd ik wakker met de gedachte in mijn hoofd : "De Heer is waarlijk verrezen, alleluja". Ik dacht bij mezelf hoe kom ik op deze tekst ? Het is vandaag weliswaar Pasen, maar daarom wordt je nog niet wakker met zo'n tekst. De Heer is waarlijk opgestaan. En Paulus zei dat hiermee het hele geloof in Jezus gegrondvest is. Zonder opstanding geen geloof.

Vader hoe moet ik dit vatten ? Natuurlijk geloof ik dat Jezus is opgestaan. Maar wat is er nu zo bijzonder aan deze tekst, dat ik daarmee wakker word en de drang had dit op te schrijven. Ik weet dat ik dit mysterie niet verstandelijk kan beredeneren. Daarom stop ik even met schrijven en ga een andere keer verder.

Vader, ik heb U lief en ik bemin Uw Zoon Jezus.

maandag, 7 april 1988, 2e Paasdag

De Heer is waarlijk verrezen, opgestaan uit de dood. Hoe moet ik dat zien ?

Jezus verscheen tussen de Apostelen door gesloten deuren. En ze dachten dat het een geest was. Maar als blijkt dat Hij werkelijk met lichaam en ziel aanwezig was, liet Jezus brood en wijn geven en at voor hun ogen. Een Thomas, die het ook niet kon geloven, liet Hij zijn vinger in de wonden leggen en zijn hand in de keep in zijn zijde.

Jezus was werkelijk aanwezig. Ook Maria en tal van andere heiligen zijn op aarde verschenen. Jezus zelf sprak van Gods Rijk hier op aarde en Zijn Vader in de hemel.

Jacob zag een ladder die naar de hemel ging en vanwaar engelen op en neer gingen.

Stephanus zag in het uur van zijn dood Jezus zitten aan de rechterhand van God.

Al die getuigen, door de eeuwen heen, spreken ook van het zien met de Geest. Ze bedoelen geen dromen, maar het zien zonder verstoring, met hun ogen. Ik geloof dat er een andere wereld is hier op aarde die we nu niet kunnen zien. Maar waar we na de dood binnentreden.

Ook geloof ik dat, wanneer God dit behaagt, we soms reeds in dit leven een blik op deze wereld kunnen slaan.

Hierbij denk ik aan ervaringen die ik had in liefde tot God, waardoor ik alles anders, en met nieuw elan, bezag. Een boom bloeide opnieuw op, zoals een artiest of schilder dit zou kunnen zien. Of soms melodieën, die door componisten werden opgeschreven, maar die niemand nog gehoord heeft.

Zo ervaar ik soms een andere wereld, die toch de huidige wereld is. De boom die ik anders zie staat er, maar heeft dan een nieuwe dimensie. Ik kan hem aanraken, voelen en toch staat diezelfde boom er al lang.

Zo denk ik ook dat Jezus, opgestaan uit de dood, aanwezig kan zijn op aarde. Maar het is de genade, het "licht" dat ons Jezus doet herkennen.

Geloof in God is een genadegave die we niet mogen miskennen. Geloof in Jezus is het aanvaarden van Zijn Woord en wanneer we ons onbaatzuchtig in liefde aan Hem geven, zal Jezus ons ook verschijnen. Goed, we zijn zondige mensen. Maar wanneer we worden als kinderen is de onbevangingheid al een waarborg voor de genade Gods.

In liefde gegeven en geschreven, uw Nar.

8 april 1988

Vader, deze morgen had ik naar de kapel willen gaan om te bidden bij Uw Zoon. Nu hoop ik vanavond te gaan. Wat weerhield mij te gaan ? Het regende, maar dat is nu opgehouden en ik verdeed mijn tijd door de krant te lezen.

De krant die zoveel kwaad aanricht met zijn publicaties. Maar daarnaast ons, al is het wel wat gekleurd, op de hoogte houdt van wat er in de wereld gebeurt, daarom lees ik de krant. Al is mijn betrokkenheid tot deze wereld nihil, toch wil ik op de hoogte blijven.

Vader nu ik dit schrijf voel ik ook mijn nutteloosheid. Maar ik weet niet hoe ik me nuttig moet maken ? Goed, ik zet me wel in voor Spirit, de personeelsvereniging, om een volleybaltoernooi te helpen organiseren. Maar dat is incidenteel en niet bepaald als hulp voor mijn naaste.

Met bidden de naaste helpen zou eigenlijk ook moeten kunnen, maar ik ben zo vaak verstrooid en afgeleid. Toch bid ik vaak en prevel ik mijn gebeden tot U. Maar de intentie, zoals die van Uw heiligen kan ik nog niet bereiken. Daar moet ik wat meer aan doen, bidden, spreken met U. Maar niet alleen spreken, ook smeken en in oprecht berouw wenen om Uw liefde. Dat verlang ik diep in mijn hart.

15 april 1988

Deze dag ben ik vrij Vader. Ben eerst naar de tandarts geweest voor een gaatje in mijn kies. Daarna wat gerust en nu wat gerepeteerd van mijn Franse les.

Vader in de hemel, de afgelopen nacht was ik erg onrustig. Steeds kwamen er seksuele gedachten in mij op en zag ik filmbeelden van TV, welke ik verbond met mij bekende mensen. Dit stil begeren wil ik steeds van me afzetten, maar deze nacht ging dat niet zo makkelijk. Al die dwaze vleselijke lusten doen me van U verwijderen. Maar dat is satan die druk bezig is. Toch probeer ik steeds te bidden om deze gedachten kwijt te raken. En vraag ik U vergeving. Laat mij U, o Vader, liefhebben dag en nacht. En wanneer ik droom laat mij dan dromen in liefde tot U.

Vanmiddag ga ik misschien vissen. Het is goed weer. En misschien komt er nog een gedicht in mij op. Waar ik wil vissen weet ik nog niet, hangt af van de zon.

Morgen gaan we naar Lisse, de Keukenhof, naar de bloembollen kijken. Pa en Ma Meijer hebben ons voor een dagje uitgenodigd. Ik hoop op een stralende zon, zodat zij volop mogen genieten. O Vader, wat Zijt Gij goed. Wil ook hen die het niet zo goed hebben gedenken en een stukje geluk geven.

Vergeef de kapers in Koeweit en laat ze zich menselijk opstellen ten opzichte van hun gijzelaars. Laat Uw vaderlijke liefde alom heersen tot glorie van U. Leed en verdriet kan U immers geen vreugde brengen. Wees, o Vader met allen die U nodig hebben in liefde. Amen.

Maria weest onze middelares.

18 april 1988

Vader in de hemel ik heb weer wat aan de Franse les gedaan, maar met het mooie weer valt het mij moeilijk mij te concentreren. Toch wil ik me nu op U richten.

Wie zijt Gij Vader, dat ik zo vaak door U verhoord wordt. Zaterdag was het zwaar bewolkt en we zouden naar de "Keukenhof" gaan. Er zat regen in de lucht. Toen vroeg ik U, o Vader om mooi weer en zie U gaf ons mooi weer. En mijn schoonouders hebben genoten. En als dank voor Uw goedheid hebt Gij ze nog beloond met een gezellige avond met hun zoon Niek.

O Vader waarom schenkt Gij mij zoveel liefde, terwijl ik zo weinig liefde teruggeef? Ja Vader ik hou van U, maar laat dit zo weinig merken. Ik ben vaak humeurig, terwijl de liefde en de vrede van me hoort af te stralen.

Goed Vader, ik ben wel willig, maar hoe kan ik me meer in U verdiepen? Eigenlijk ben ik dom geweest en had naar de kerk kunnen gaan, maar ik dacht er geen ogenblik aan. Zo dom ben ik nu Vader. Toch Vader wil ik U liefhebben.

Vader leer mij me nuttig voor U te maken. Hoe dan ook, geve dat mijn liefde U een weinig tot glorie moge strekken.

Liefde van mijn hart,

*weest mijn vreugde en smart
als Herder kunt Gij mij leiden
laat mijn ziel U steeds verblijden
Dat bid ik U God en Heer
totdat ik tot U wederkeer.*

22 april 1988

Vader het is weer donderdagavond, de paar uurtjes voor U. Bep is naar de koorrepetitie en ik heb weer wat aan het Frans gedaan. Begin het beter te begrijpen.

O Vader wat verlang ik steeds weer me helemaal aan U te geven, niet gestoord door deze wereld. Het zijn met U, in U en in ootmoed voor U, is nog steeds mijn ideaal. Ik weet Vader dat het gebed de belangrijkste schakel is met U en al zeg ik, en ik voel dit ook zo, dat het hele leven één gebed moet zijn. Toch is de concentratie op Uw liefde mij het dierbaarst. Schrijven, dichten, bidden, zingen, het zijn de bloemen die in een bont boeket aan U worden aangeboden. Maar zoals ook in deze wereld, je niet ieder moment een boeket met bloemen kunt plukken, zo ook kan ik niet altijd zo innig met U verenigd zijn. Vader geef mij wijsheid, opdat ik U moge dienen in oprechtheid en trouw. Maar vooral in liefde. Gij zijt mijn alles. Weest Gij, o Vader, mijn bron, mijn lust, mijn leven, zodat ik bloeie tot glorie van U. Vader, Gij overlaad mij zo vaak met Uw goedheid en genade, wil ook zijn vergevingsgezind voor alle zondaars, die zich bekeren. Laat het offer van Uw Zoon Jezus U verzoenen.

Moeder Maria, Gij die boven alle vrouwen verheven zijt, wil met Uw mantel mij bedekken en door Uw warmte mijn liefde tot Jezus en God de Vader doen groeien.

Jeanne d'Arc bidt voor mij en voor je dierbaar Frankrijk, opdat de liefde tot God opnieuw moge bloeien.

*Rust is om me heen
zachte muziek speelt op de achtergrond
Eindelijk wat rust na het werk
zalig niets doen, heerlijk in bed
niets dat me opjaagt, niets dat me trekt*

Gedachten, fantasieën dwarrelen door mijn hoofd, na het lezen van een boek.

Hoe alles had kunnen zijn als ik rijk zou zijn.

*Vrouwen, meisjes, slank en wonderschoon
voeren in mijn hart de boventoon
maar met de wijsheid der jaren
weet ik dat ze ook geen smart zullen sparen*

Mijn gevoel dat zo graag omarmt

*en beschermt, koestert nog steeds
die dromen die nooit boven mijn
armoede kunnen komen*

*Nu, getrouwd met een lieve vrouw
waar ik toch wel veel van houd,
is die droom niet gekomen
door het milieu en het werk*

*Toch heb ik alles in het burgerlijk bestel
het gaat me goed
voor zover ik het me kan permitteren
geen overdaad maar als werkmans wel*

*Wat ontbreekt me wat zint me niet
het is het lef te doen, te zeggen waar het op staat
het gaan in vrijheid zonder dat dat mijn vrouw schaadt
reizen en trekken overal*

*Het geld dat ik beurt is niet veel
voldoende om te leven met vrouw
en kinderen zonder weelde
want de beurs is altijd krap*

*en al doe ik soms heel royaal
op de keper beschouwd leef ik wat kaal,
maar de behoeften zijn niet groot
ga daarom veel vissen langs een diepe sloot.*

mei 1988

Vader in de hemel en hier op aarde. Uw geest gaat waar zij wil. Gij roept en richt ons mensen. Ik lees in een boek over de klooster stichtingen. Al die kloosters, die met een heilig ideaal begonnen zijn, maar door de mens bureaucratisch verworpen tot instituten van macht, rijkdom en vaak tot bespotting door de afgang der leden.

Slechts de kluizenaars zijn de enigen die nog met respect genoemd worden. Maar de grote kloosters zijn door hun grootte tot ondergang gedoemd. Want hun bestuursorgaan is door de grootte een machtsinstituut geworden. De stichters hadden niet zulke pompeuze gebouwen en zulke logge stichtingen voor ogen.

Slechts het zoeken van de tegenwoordigheid van U, o Vader, Uw liefde was het doel.

Een klooster mag ook niet groter zijn dan 20 personen; 12 broeders en maar 8 leerlingen. Zijn het

er meer dan behoren ze te splitsen en elders opnieuw te beginnen.

Zelf o Vader hunker ik naar een vorm die misschien nieuw is of ook weer oud.

Mijn ideaal is een combinatie van Karmelieten en Franciscanen. Niet gebonden aan een huis, trekkend en zwervend, getuigend van U, o Heer. Biddend in de kerken en kapellen, levend van wat Gij geeft, wegschenkend wat voor de dag teveel is. Vooral trekkend door de wereld, te voet. Door kleding en gebed, getuigend van U. Geen grote afstanden afleggend, maar met een vaste regel, met veel tijd om te bidden, lezen, schrijven en vooral te zingen in eenzaamheid tot glorie van U. Indien dit kan helpend de medemens, zonder gebonden te zijn. Geen loon of geld aannemend, slechts voor de aller noodzakelijkste dingen. Hieronder versta ik papier, schrijfmateriaal, indien nodig zeep of kleding. Maar dit alleen als het op, versleten is.

U zult denken waar al dat papier te laten. Maar wanneer iets is volgeschreven - en ik ga uit van een bv. schrift - dan mogen er slechts twee in het bezit zijn. Eén vol, een om te schrijven. Is het tweede vol dan laat men het eerste in een kerk achter, of geeft men het aan een ander die ook God zoekt, zodat je gedachten een ander misschien ook op God kunnen richten.

O Vader wat schrijf ik ? Ik zie voor mijn geest vaag het beeld van een grot in een berg. En zelf aarde slepend naar boven om een tuin aan te leggen op de richels van die berg. Dat is het kluizenaarsbestaan dat mij ook lokt.

Gij ziet Heer twee uitersten die toch één doel hebben. Leven in en met U. Want ik heb U lief, o God. Vader wil mijn hart leiden op Uw pad en vergroot mijn liefde tot U.

2 mei 1988

Vader, geloofd en geprezen zijt Gij, o God.

Ik bad U om vrede en een spoedige dood voor Cor de Ruyter. Eén week vrede en een snelle dood. Gij beschikte in een snelle dood, zodat het lijden niet verlengd werd. Daar dank ik U voor. O Vader wil ook zijn ziel spoedig tot U nemen, zodat hij de vreugde van Uw licht mag aanschouwen. Wees ook steun en kracht voor zijn vrouw. Zij is voor haar naasten altijd zeer behulpzaam. Schenk haar nog een paar gelukkige jaren.

O Vader ik vraag en vraag maar en toch weet ik dat ik dit mag. Uw Zoon Jezus heeft het ons zelf geleerd. En ik vraag het dan ook op voorspraak van Hem en Zijn Moeder Maria.

Ook Vader wil ik U bidden om wijsheid voor onze Koningin. Wil haar steun zijn. O Vader ik weet verder nu niets te schrijven. Slechts dit : ik heb U lief, o God.

18 mei 1988

Vader, deze week heb ik een korte vakantie en ik heb reeds twee stralende dagen, vol zon en warmte ontvangen. Vandaag is het wat koeler en Bep is naar haar moeder, koffie drinken.

Vanmiddag ga ik naar de begrafenis van de heer van Ee. Deze man was het zonnetje van Rosendaal. Ondanks zijn ziekten, reuma en astma. Nu is hij plotseling overleden. De zin in het leven was hij kwijt en hij verlangde naar het einde.

Ik dank U, o Vader, dat Gij hem tot U genomen hebt en hem voor een smartvol lijden gespaard hebt. Schenk hem Uw vrede en ontsla hem van schulden omwille van Uw Zoon.

Vader geef mij deze week de kans om met U samen te zijn in de eenzaamheid, zodat ik bidden kan tot Uw glorie en steun moge vinden bij U.

O Vader, ik heb U lief. Gij hebt de liefde in mijn hart geplant. Laat mijn plant vrucht voortbrengen tot glorie van U. Leer me mijn blikken te beheersen, want soms ben ik dronken door de schoonheid van Uw schepselen. De mooie meisjes roepen een gevoel van liefde en mededogen in mij op, soms bewondering. Kijk ik bij sommigen naar hun lippen, dan zou ik ze willen kussen. Ook de zachte ogen doen mij, samen met het lange haar, mijn hart sneller kloppen. O God, wat hebt Gij toch veel schoons geschapen.

Het is meimaand en overal is alles fris en groen, doorweven met tal van bloemenpracht. Soms zou ik al die schoonheid op een eigen manier vast willen leggen, bijv. door foto's of getekend, geschilderd. Maar de gave daartoe en het geld heb ik niet. Ik kan er slechts van genieten en gelukkig denk ik daarbij ook aan U. Ik dank U, o God.

Laat mij U steeds beminnen. Jezus wees met Uw genade mijn sterkte.

Moeder Maria versterk mijn liefde tot God. Jeanne leer mij luisteren.

26 mei 1988

*In de Majellakerk gezeten schrijf ik nu deze woorden
Mijn verlangen gaat naar U, o Heer
en ik herinner mij weer de woorden, die ik hier in deze kerk
geschreven heb voordat ik ging op pelgrimsreis.*

*Hoe dierbaar was voor mij dit geschrijf
het bracht me innig met U in contact,
maar de woorden toen geschreven zijn niet meer
nu schrijf ik in akkoorden van het beminnen toen*

*Jezus kom in mijn hart
naar U wil ik nu vissen
naar U roep ik met heel mijn hart
Laat uw offerande zijn voor het heil van allen die U zoeken
naar allen die stil vissen langs de levensstroom
die vissen naar vrede, naar U, o Zoon*

Het schrijven in deze kerk herinnert mij Uw liefde
Toen het een feest was te komen tot U in het heilig Sacrament.

2 juni 1988

Vader in de hemel. Nu ik weer schrijf in dit schrift, weet ik niet goed wat te schrijven. Maar belofte maakt schuld en die schuld wil ik inlossen.

Vader, armoede heb ik niet en smart bezit ik niet. Ook voel ik me niet verlaten of eenzaam, want Gij zijt bij me. En het lijden heb ik nog niet hoeven ervaren. Toch heb ik deze dingen opgeschreven als een leidraad van Jezus.

Ik denk dat ik me op een andere manier zal moeten bezinnen op Jezus. Heb ik het over armoede, dan weet ik dat Jezus geen gebrek had. Goed, als kind geboren in een kribbe, daar kon Uw moeder niets aan doen. De vlucht naar Egypte was ook geen teken van armoede.

Bezit, zoals wij dit kennen, had voor U geen waarde. Immers de Vader zorgde voor alles en Uw leven was een getuigenis in het vertrouwen op Hem. Zo kan ik U niet zien in armoede. Overgave van de smart. Ja deze zin kan ik begrijpen, want wat moet het toch smartelijk geweest zijn, dat Gij, ondanks al het goede aan ons mensen gedaan, verkocht en verraden werd door een kus. Veroordeeld omdat Gij de waarheid sprak en tenslotte gekruisigd, met Uw Moeder naast U, onder het kruis.

En welk een smart moet Gij niet geleden hebben, te weten dat zo velen verloren zouden gaan. En dat er, zelfs in Uw naam, vermoord en geplunderd werd door Uw zogenaamde volgelingen, Uw kerk.

Maar, goede Jezus, zelf voel ik deze smart niet en ik zou toch samen met U willen lijden. De genade mis ik nog mee te voelen in Uw lijden, mee te voelen met Uw smart.

Want als mens denk ik ook meteen aan Uw verrijzenis. Het leed is immers voorbij. En toch, hoe dwaas ben ik nog.

Gij, geboren als mens, om ons mensen te redden, om ons mensen opnieuw de weg naar de Vader te wijzen. Hoe dwaas dat we niet beseffen dat Uw liefde te groot is om te begrijpen. Slechts door U komen wij tot de Vader. En al schrijf ik steeds Vader als aanhef, wanneer ik niet beziel door Uw voorbeeld was, zou ik nimmer beseffen dat er een God is, die Vader genoemd mag worden.

Blind voor het kwaad ben ik ook niet, maar echt voelen U te bedroeven, daar is mijn liefde nog te klein voor. En let wel, Heer, al ons doen en laten is in Uw hand. Slechts Uw genade kan ons doen beseffen welk kwaad wij doen. Denk ik aan die momenten dat ik weende om Uw lijden, Uw liefde aangedaan, dan moet ik bekennen, ze waren slechts kort en ik ben weer verder gegaan op het pad van het kwade.

O God en Vader leer mij te bezinnen op Uw liefde. Wat ben en kan ik zonder U, slechts Uw genade kan mij doen zien wat ik verkeerd doe. Slechts Uw genade kan mij richten op de verzoening tot U. Een heilige wordt slechts heilig door Uw roeping, door Uw genade en zonder Uw kracht zijn we niets.

Vader het wordt donker en laat. Ik moet nu ophouden te schrijven, maar ik hoop nog vaak te schrijven om mij U te gedenken. Ik heb U lief Vader. En al ben ik 51 jaar toch ben ik maar een kind voor U. U beminnen o God, verlang ik steeds meer. Wanneer zal ik gaan of volgen Uw pad. Daarom heb ik onder de richtlijn geschreven.

(Het leven is een pelgrimage van de ziel, het hart, naar God.)

16 juni 1988

Vader in de hemel. Ik heb weer de pen ter hand genomen om wat te schrijven, al weet ik nog niet wat, en het schrift raakt vol. Vader ik bemin U en dank U voor Uw liefde.

Het werk in Verpleeghuis Rosendaal gaat goed, al hebben we vaak ziekmeldingen, die twijfelachtig zijn. Maar ik mag niet oordelen, want zelf zou ik ook niet weten hoe te handelen. De meningen zijn zo verdeeld en de daadkracht is zo fnuikend voor de rest van het leven.

Maar Vader hierover wilde ik niet schrijven. Ik wil slechts U, o God gedenken en niet wegdromen in dwaze gedachten. U o God heb ik lief en U behoort mijn hart. De laatste tijd schrijf ik weer korte gebeden in dichtvorm.

Wil mij o Vader behouden in Uw liefde en ontwikkel in mij die vonk welke Gij geplant hebt in mijn ziel. Laat Uw Geest in mij vruchtbaar zijn ten dienste van U en de naaste. Leer mij die dingen te lezen welke mij opheffen tot U en richting geven aan mijn schrijven. U, o Vader zij lof en eer.

*Mijn geest dwaalt
onvast is mijn voet
maar wanneer ik U vind
slaat mijn hart snel en vlug
toch ben ik leeg
een hol vat vol met gaten
broos en o zo kwetsbaar
een zondaar vol van gebreken
die slechts stamelen kan
wees mij genadig Heer
ik wil U slechts liefhebben.*

23 juni 1988

Vader in de hemel. Het is donderdag en ik heb een groot gedeelte van de avond verdaan met het lezen van een boek. Terwijl deze avonden voor U zijn. Daarom wil ik toch nog even schrijven. Vader ik hou van U.

Deze week heb ik onverwacht 300 gulden gekregen. Daar dank ik U voor. Gij weet dat ik dat geld niet voor mezelf gebruik, maar voor mijn gezin. Mijn salaris blijft nog steeds hetzelfde. Maar de kosten worden steeds hoger, daarom is ieder extraatje nodig om het huishouden draaiende te houden.

Ach Vader ik klaag soms wel eens in mijn hart, maar Gij weet beter. Ik hou van U en ik wil U steeds meer beminnen. Laat al het doen en laten tot Uw glorie zijn.

Vader graag zou ik wat meer willen bidden, zoals ik dat geleerd heb. Maar mij ontbreekt de moed en de spirit en dat terwijl ik zo van U hou. Het is dikwijls niet te rijmen. Zelfs het avondgebed bid ik snel, zodat mijn vrouw soms zegt : " kon het nog sneller ?" Maar dan troost ik mezelf met de wetenschap dat ik, als ik ga liggen om te slapen, toch nog aan het bidden ben.

En het is misschien wel Uw werk, want ik val na mijn gebed : "God ik heb U zo lief, leer mij U

steeds meer lief te hebben," zeer snel in slaap. En wanneer ik wakker word, midden in de nacht, al is het soms om te plassen, dan bid ik toch als vanzelf tot U.

Nog steeds verlang ik op reis te gaan, biddend, wandelend en lezend tot glorie van U, maar nu moet mijn ziel eerst rijp worden en mijn hart ontvlammen. In het verborgene bid ik tot U, o God.

Zo schreef ik weer een kort woord, o God.

Uw domme zot.

4 juli 1988

Vader U zij dank. Ik hou van U.

Vandaag is het mooi weer en ik ben aan het vissen. Ik had geen behoefte om naar de kapel in Maarssen te gaan. Maar wil U wel gedenken in liefde.

O Vader soms heb ik weer van die heldere momenten waarin ik U zie in het oneindige. Wij mensen zijn op elkaar aangewezen, als zodanig hebt Gij ons geschapen. Maar ieder mens is een stukje van U en ons handelen is ook een part van Uw handelen. Alles grijpt in elkander. En ik begrijp, al kan ik het niet omschrijven, dat Gij in het licht bent, maar ook in de diepste duisternis aanwezig. Het is als een black hole, een ster die zó dicht is, dat het licht eruit niet doordringt en we slechts een zwart gat zien. De kern van een cycloon is ook in rust en licht. Zo zie ik weer een stukje van U, o goede Vader.

Vader, maandag ga ik op vakantie naar Frankrijk. Wil, o Heer, dat we opgaan in liefde tot U en elkander. Geef mij licht en leidt mij op Uw pad. f 500,- wil ik geven aan iemand die dit nodig heeft. Wijs mij dit aan Heer. U is mijn liefde en mijn gave.

3 augustus 1988

Vader de vakantie is voorbij en op deze laatste dag wil ik nog even aan U schrijven.

Dank Vader voor het mooie weer en Uw beschermende hand. Vader vele kerken hebben we bekeken in het wijde Frankrijk. Maar tijd om te bidden vond ik niet. Toch was ik blij dat mijn vrouw de moeite nam om mee te gaan kijken.

Maar wat trof mij de armoede van Uw kerken. Gebouwen, eeuwenoud, maar van binnen verarmd en duidelijk weinig geestkracht in de parochies. O Vader laat de liefde van Uw Zoon niet overwonnen worden door de satan. Ontsteek opnieuw Uw licht, zodat men weer tot U moge bidden. Laat naastenliefde opbloeien en vul Uw kerken met dankbare zielen. Beziel de jeugd en doe opstaan een Sint Franciscus, die Uw kerk opnieuw leven geeft.

Breek af, o Vader, de kerkelijke bureaucratie en leer de geestelijkheid weer herder te zijn. Gedenk ook de Anglicaanse kerk, behoedt haar voor misstappen.

O Vader het is Uw glorie die ik wil. Amen.

23 augustus 1988

Vader de vakantie is voorbij en ik heb reeds enkele weken gewerkt. Nu mijn vrouw naar het koor is ben ik alleen thuis en kan ik weer wat schrijven.

Vader van de f 500,- heb ik slechts f 250,- kunnen uitgeven. De rest houdt U tegoed.

Vader ik heb vele kerken bezocht, maar meestal samen met mijn vrouw en er was geen gelegenheid alleen met U te zijn. Slechts in St Flour was ik even alleen in de kerk om te bidden en och, ik had ik me er zoveel van voorgesteld. Maar Vader Uw wegen zijn niet zelf te bepalen. Laat mij U toch liefhebben, o Vader, en doe mij niet zo vaak verzoeken. Ik ben een zwakke zondaar. Geef mij de genade der sterkte, zodat ik de talrijke verzoeken kan weerstaan.

Dag in dag uit zijt Gij in mijn gedachten. Al laat ik me soms ook in verpozingen (vissen of lezen) afleiden. Toch verlang ik steeds meer, me ik U te vermeien en te bidden. Maar tot de daad komt het steeds niet.

Vader wanneer Uw liefde in mij zou branden, zou ik niet anders kunnen doen dan tot U te bidden. Nu bid ik U nog steeds om Uw liefde. Ik weet ik doe nog steeds kleine zonden. Maar ik wil geen Judas zijn en U niet verraden met een kus.

U, o Vader, heb ik lief in Uw Zoon en wanneer ik de beeltenis van Uw Zoon kus, of dat van Maria, dan wil ik hiermee mijn verering van U benadrukken. Hoe graag zou ik willen leren bidden. O Heer, leer mij alles opgeven en me in U verheugen.

Wil, o Vader mijn vrouw zegenen, ze is zo goed voor me.

1 september 1988

Vader, het is weer donderdagavond en ik draai de grammofoonplaat "Messa di Gloria" van Puccini om mijn gedachten op U te richten.

Vader mijn geest is zeer onbestendig. Gisteren was ik in Uw kapel te Maarssen en een kort moment door diepe gevoelens gegrepen. Maar dat ebde snel weg en na de Communie, toen ik ging vissen, was mijn geest weer helemaal leeg. Vis heb ik dan ook niet gevangen. Slechts een klein spierinkje. Alsof dit vissen nu ook niet goed was. Tot overmaat van ramp overspoelde seksuele gedachten en begeerten mijn geest. Toegegeven heb ik niet, maar het maakt me zo droevig, omdat ik dan niet met heel mijn geest bij U kan zijn. Satan doet zijn best en slaagt soms een klein beetje. Maar hij heeft ook een groter vuur klaar liggen als ik niet toegegeven heb, namelijk de valse trots en ijdelheid, hovaardigheid.

O Vader de beeltenis van Uw Zoon ligt hier voor me en ik voel me bewogen door de steeds veranderende uitdrukkingen die ik er op lees. De ene keer ernstig, dan weer liefdevol, of vragend. Wanneer ik lang kijk naar dat gelaat ga ik vanzelf wenen, of moet ik het kussen, uit gevoel van verering en liefde.

Vader, ik weet niet wat ik nu nog moet schrijven, want ik voel me nu weer afgeleid, ondanks de liefdevolle blik van Uw Zoon. Daarom ga ik de gedichten lezen, die ik over U geschreven heb en hoop een nieuw gedicht toe te voegen.

PS Ik heb eerst wat strofen uit het Thomas evangelie opgeschreven. Ze zijn diep van gevoelens.

24 september 1988

Vader het is een ongewone dag dat ik nu schrijf, namelijk zaterdagmorgen. Mijn vrouw is naar het muziekcentrum, waar een koormuziek happening is.

Daardoor ben ik nu alleen thuis en neem ik de gelegenheid waar weer wat te schrijven.

Vader het is wat stil rond mijn ziel en ik kan me maar met moeite er toe zetten me in U en met U bezig te houden. Ik word veel afgeleid en ben wat gemakzuchtig aan het worden. Toch hou ik van U, o Vader. En ik zou niet anders dan me steeds met U willen bezig houden. Het dichten wil nu ook niet meer zo. Terwijl eerst het ene gedicht na het andere uit mijn pen vloeide.

O God, ik heb U lief, maar kan me zo weinig concentreren. Ook dit schrijven valt me moeilijk. Niet dat ik niet wil, maar ik ben zo snel afgeleid.

Op dit moment zijn de media, radio en TV, geconcentreerd op de olympische spelen in Seoul, Zuid Korea. Onze Hollandse vedetten doen het niet best in de krachtmetingen met de wereld. Als ik bedenk hoeveel geld aan deze spelen, door de hele wereld, wordt besteed, en daarnaast moet bedenken hoeveel mensen sterven in Bangladesh of de Sudan, omdat er geen voedsel is, dan is het mij vreemd te moede. Het vreemde is dat ik zelf ook moeite heb de 100 gulden, die ik voor een goed doel wil besteden, te storten op de bank.

O Vader, vergeef me mijn traagheid en schenk me Uw spirit om te doen het goede. Ontbrandt Uw liefde in me, opdat ik U love, prijze en beminne. God ik heb U lief.

Laat mij zijn Uw dwaze zot.

30 september 1988

Vader ik heb een nieuw morgengebed geschreven, dat ik vaak hoop te bidden tot glorie van U. De gebeden in het schrift zijn wel goed, maar ik kom er niet toe dat schrift te pakken. Het is te dik geworden en was ook voor op reis bedoeld en die dagen dat ik alleen was. Maar de momenten dat ik rustig alleen bezig met U kan zijn, zijn spaarzaam. Ik moet bekennen zelf ben ik wel wat traag.

Mijn vrouw wil niet graag dat ik met zgn. "zware dingen" bezig ben. Haar verlaten mag ik niet want Gij hebt haar aan mij gegeven en ik hou van haar en wil haar geen zorgen geven.

Vader wat ik U wil bidden, schenk mij meer tijd om U te zoeken en te bidden. U wil ik immers lief hebben.

Amen.

20 oktober 1988

Vader het is weer donderdag avond. Ik ben weer alleen en heb wat zachte muziek opgezet.

Deze avonden zijn voor U O Vader. Volgens de datum zou ik weinig geschreven hebben. Maar dat is niet zo. Ik schrijf ook in mijn gedichten schrift.

Waarom wil ik nu schrijven? Het is de drang de voorvallen van gisteren te verwerken.

Gisteren werd mijn zoon 21 jaar. Hij is geboren uit zonde en dat moet ik steeds ervaren door zijn

vreemde gedrag.

'S Morgens nog alles koek en ei. Maar 's avonds toen zijn zus speciaal voor hem kwam, sloeg alles in eens stuk. Hij wilde niet dat zijn zus bij hem en zijn vrienden kwam zitten en dat terwijl ze hem een mooie grammofoon plaat had gegeven en ze zich speciaal had omgekleed.

Wat is het O God dat zo in deze jongen opspeelt. Begrijpen doe ik hem allang niet meer. Hij doet niets terwijl hij alles mocht doen wat hij wilde. Op de MAVO ging het al mis. 3 keer van school gewisseld en uiteindelijk niets gedaan. Geprobeerd zelf iets te zoeken waarbij we alle hulp gaven. Maar uiteindelijk niets. Hij leeft in een droomwereld. Wordt vaak toegestopt door ma in materiële zin. Maar als dank vreemd gedrag.

Vader ik heb U vaak gebeden om werk of een zinvol bestaan voor hem, maar het heeft nog niet zo mogen zijn. Toch houd ik van U Vader en ik weet dat Gij alles ten goede zult keren.

O Schepper H. Geest stuur een stukje van je geestkracht naar mijn zoon.

Vergeef O God mij mijn zonden en red mijn kinderen.

Behoed ze voor het kwaad en wanneer Gij ze zou willen straffen, straf dan mij in plaats van hen want ze kunnen er niets aan doen. Soms denk ik als ik hun moeder verlaten had, zou dan alles wel goed gegaan zijn ? Zouden ze onbewust geweten hebben dat hun vader in twee werelden leeft, en leven ze daardoor ook in twee werelden.

O God ik ben een mens en Gij hebt mij geschapen en wat ik ook doe het is uit Uw hand. Veranderen kan ik niet, want ik wil U steeds blijven liefhebben wat er ook gebeurd.

Is mijn leven soms een leven van Job, welke Gij hebt doen beproeven ?

Vader laat mij U nimmer verlaten. In liefde wil ik branden voor U. Moeder Maria wil mijn schutse zijn.

Jeanne D'Arc gij die in het bittere uur alleen was, verstoten door iedereen. Zelfs door de kerk. Leer mij door deze tegenslagen te blijven luisteren naar Gods stem.

Vader ik heb u lief.

Uw dwaze zot. Amen.

2 november 1988

Vader in de Hemel.

Let niet op mijn gezemel, maar op de liefde in mijn hart.

Gij doorgrond mij o God. Vergeef Heer mij mijn zwakheid en brand uw stempel in mijn hart. Vader ik bid vaak en menig moment van de dag gedenk ik U. Maar vrij ben ik niet en ik verlang vrij te zijn om U ieder moment, ieder uur van de dag te kunnen gedenken. Vader zend Uw Geest opdat deze mij moge bezielen.

Ik ben het dagboekje aan het lezen van "Paston Loek". De wandeltocht naar Assisi. Wat gaat mijn hart weer open als ik dat lees en herinner de reis die ik zelf gemaakt heb, geheel verzorgd door U. Niemand keek naar mij om. Maar ik voelde mij gelukkig in U en nu ik ouder ben geworden en wat meer ervaring heb opgedaan van het leven, weet ik ook wat mijn fouten waren en waarom ik uiteindelijk faalde.

Het gebed en de regelmaat in doen en laten waren de grote oorzaken die ik vergat. Ik liet me

teveel leiden door eigen dunk en mijn hoogmoed bracht mij tot de val welke resulteerde in het volgen van mijn vleselijke verlangens en mijn gemakzucht.

O Vader ik weet dat ik nog niet rijp ben om alleen op weg te gaan. Maar het verlangen openlijk te getuigen van U roept aan mijn hart. Ik verlang op te gaan in Uw liefde. Leer mij o Vader Uw pad. Dank dat Gij mijn zoon die kamers hebt gegeven. Maak dat hij ook een zinvol bestaan gaat opbouwen. Help mijn dochter met haar studie en zegen mijn vrouw met Uw genade.

10 november 1988

Vader, lieve God

Hier een kort briefje van Uw zot.

Ik wil nu wat in dit dagboek schrijven

En met mijn geest bij U verblijven.

In wat korte strofen

Wil ik U wat schrijven en loven

Want Gij zijt mijnlicht

Zo begint mijn gedicht.

Het leven gaat zo zijn gang

Mijn vrouw is nu weer naar zang

Om nieuwe liederen te studeren

Van tal van componisten en te concerteren

O God wat ben ik aan het bazelen

Mijn geest is wat verwacht

Kan zich moeilijk concentreren

En is leeg, en toch vol verlangen

Te schrijven in liefde tot U

Wat wil ik schrijven ?

De eerste regels van het Evangelie van St. Johannes spelen door mijn hoofd nl. in den beginne was er het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

Dit was in den beginne bij God.

In het Woord was leven

En het leven was het licht der mensen.

Het licht der mensen is het woord dat komt van God, want het woord van God is licht.

Het maakt de duisternis als een dag

De donkerte als een licht

Want God is licht en zonder God is er geen licht.

Licht, wat verstaan we daar onder.

Licht is helderheid, het breekt de duisternis als een lamp. Godslamp. Het licht is ook De Wijsheid. De liefde. De macht. Gods licht straalt wanneer we kunnen zien met ons hart en onze ziel.

Wanneer deze godslamp straalt, kunnen we God zien in een steen, of in de schoonheid van een bloem. Wanneer het licht Gods schijnt verstaan we het "Woord". Het woord dat "zelf" ons leerde hoe we God moeten dienen.

Gods zoon Jezus Christus was en is het "Woord". Het woord dat het licht is in de duisternis. Wij kunnen leren van dat "Woord" door de Evangelieën. Maar vooral door te luisteren naar dat "Woord" dat spreekt in ons hart dat spreekt van rechtvaardigheid en liefde.

Dat zelfde "Woord" kan ons hart verlichten zodat we "weten".

Zijn genade is dat "Licht".

Het woord Gods is "Leven".

Zonder God is er geen "Leven", is alles uiteindelijk dood, duisternis. Wanneer men met zijn moeilijkheden tot God keert zal Hij zijn Woord gestand doen en Licht brengen.

Licht is een rijkdom van het hart. Licht is geen materiële welvaart, geen geld of goederen, maar iets dat veel meer waard is. Licht is zekerheid en vertrouwen. Licht is liefde.

Iemand die bezeten is door Gods liefde straalt dan ook deze liefde af op zijn omgeving.

Een ieder die met iemand vol liefde in aanraking komt, voelt die straling die kracht en raakt er van onder de indruk zonder dat die persoon dat wil.

Hierbij denk ik aan Moeder Theresia, welke op dit moment de bekendste heilige op aarde is. Zij zet zich in voor de armen en behoeftige, waar dat ook is. Voor hen die sterven zonder hulp voor de slachtoffers van het leed in deze wereld. Zij is een klein stukje van de lichtkrans van God.

Zo straalt Gods licht en dit licht straalt door het Woord Gods. Het woord is de taal waarmee we ons uitdrukken. Maar het Gods Woord is geschreven in een taal die geen grenzen kent, de taal van de ziel.

Onwillekeurig moet ik denken aan de presidentsverkiezing van Amerika. Daar straalden de kandidaten uit in nietszeggende woorden. Nietszeggende campagnes en troefden elkaar af in een ordinaire scheldpartij. Een woordvoerder die gevraagd werd commentaar over de programma's van beide kandidaten sprak dat als men een duidelijk programma als b.v. de bergrede naar voren zou willen brengen, men deze zonder meer zou verwerpen. En dan te bedenken dat Gods Zoon deze bergrede heeft uitgesproken. Tot mijn diepe schande moet ik bekennen dat Jezus in deze tijd dan ook opnieuw gekruisigd zou worden.

Want wie verheerlijkt nu de armen. Wie zou nu durven zeggen dat de rijken dwazen zijn en een dief van hun ziel.

O Here God vergeef ons dwaze zondaars we weten niet meer wat we doen en zijn verblind door alles wat we nastreven.

We zien niet het leed dat we onze naaste berokkenen.

O Vader het is dat ik me geborgen in Uw liefdevol hart weet, want anders zou ik van schaamte niet weten wat ik zou moeten doen.

Uw liefde is nog in de boventoon. Daarom wil ik U ook steeds meer liefhebben. Uw liefde is mijn "Licht" en ik weet van Uw liefde door Uw "Woord" diep in mijn hart.

17 november 1988

Vader in de Hemel.

Het is weer donderdag avond en ik wil mijn gedachten aan U wijden. Al was ik eerst een aardig boek aan het lezen van Thanit Lee, "de Stormheer". Maar deze avond is voor U.

Denk ik terug aan deze week dan springt de woensdag er uit als een mooie dag.

Het was niet vergunt naar Maarssen te gaan, maar toch heb ik deze dag in liefde tot God doorgebracht. 'S Morgens heb ik geschreven en 's middags ben ik gaan fietsen in het mooie weer. U al lovend en biddend. Bij Breukelerveen heb ik nog wat gebeden gelezen en ik voelde mij voldaan over de dag.

Nu op dit moment voel ik mij wat leeg en kijk naar de icoon van Uw Zoon. Zijn ogen trekken mij en ik bid als vanzelf.

Here God ontferm U mijnen. En voel ik wat angst om weer in de leegte te vallen, die nutteloze zelfzucht, terwijl ik liever aan U denk en wil bidden.

Vader er is een leegte om mij heen. Misschien komt dat omdat ik me niet genoeg voor U inspan, maar het is ook dat gevoel van verlangen om een opdracht duidelijk omschreven.

Het me duidelijk openstellen voor U o Vader is me nog niet steeds mogelijk. Daarom bid ik U om genade, Uw H. Geest zodat mijn hart sneller voor U moge kloppen.

Vader wil mijn vrouw ook zegenen en behoeden.

Het geschrevene heeft weinig om het lijf maar ik ga verder lezen in de gedichten voor U.

O God ik dank U voor de boswandelingen die ik samen met mijn vrouw mocht maken.

1 december 1988

Vader in de Hemel.

Luister naar wat ik U nu schrijf.

Iedere dag denk ik aan U O God. Maar het zijn slechts korte momenten en ze stromen over van onbeholpenheid omdat ik meer tijd in U zou willen besteden. Hoe graag zou ik een week alleen met U willen zijn. Maar hoe moet ik dat doen. Slechts Gij kunt mij daarmee helpen. Nog steeds stroomt in mij het verlangen op pelgrimsreis te gaan of kluizenaar te worden. Maar ik moet mijn verplichting ten opzichte van mijn vrouw in acht nemen. O Vader uw wil geschiede. Het werk bied me ook geen vreugde meer. Ik voel me zo gebonden en nutteloos. Soms ook waardeloos, want mijn geest is soms zo leeg dat ik niets meer herinner en alles alleen op automatisme rust. Vader ik ben niets. Slechts Gij kunt mij nuttig maken.

In liefde geschreven gebed

Kern van mijn hart

Heeft mij bewogen te schrijven

Een vol verlangen

Begeerte Gods

Uw liefde en Genade

Loutering en Smart

Ideaal door Jezus gegeven

En gesterkt door zijn beloften

Fouten zijn vergeven

Overgave aan U

God die immer in mij woont

O eenzaamheid Gods

Doe mij immer U zoeken

Januari 1989

Vader nog een kort briefje.

Ik houdt van U en ik wil U steeds meer en meer beminnen.

Wie ben ik heer dat Gij mijner gedenkt.

Het schrift is vol, en het andere schrift met (gedichten) is ook al vol.

Het doet me goed al het geschrevene over te lezen. Het doet mij Uw liefde voelen. Het zijn steeds blijken van Uw aandacht O Vader. Ook hoor ik steeds mooie muziek van tal van componisten.

Mijn vrouw geniet er ook steeds meer van. Schenk haar ook de genade van Uw liefde.

Leer mij O Vader U als kind eerlijk en onbevangen te beminnen.

Het schrijven valt me moeilijk.

Mijn geest is wat verward en moe.

Daarom eindig ik deze brief aan U Vader want Gij zijt lof en eer waardig en geen gebrabbel van een dromer.

U is mijn liefde.

Januari 1989

O God wat een mooi boek. Het dagboek van Pieter v.d. Meer de Walcheren.

Het is één schreeuw van verlangen naar U ondanks de twijfels. Maar steeds groeiend in contact met u.

Ik herken vele momenten. Ik herken dat verlangen naar dat hogere.

("het verlangen naar de zuivere bergtoppen der heiligheid eeuwig omgloeit door het afgrondelijke Licht van God.")

En toch gebonden door de aardse schreeuw, het gewone en alledaagse leven.

Het willen uitstijgen uit de dagelijkse sleur en willen opstijgen in één brandende Liefde tot U O Vader.

Het is niet zo dat ik in een klooster zou willen wonen, maar ergens op deze aarde getuigend van u.

Ik zou zo graag de zot willen zijn die alleen voor U en in U leeft en Uw liefde verkondigen, gegrepen door U.

Wanneer ik in dit dagboek lees heb ik steeds de neiging om mijn pen te pakken en de gedachten op te schrijven die in mij opwellen.

Soms wil ik alles afsluiten en op weg gaan. Pelgrimeren.

Maar dan denk ik aan mijn vrouw en vraag me af hoe zij rond moet komen.

Ze heeft zo weinig begrip wat werken is. Ze leeft zo beschermd, daarom blijf ik en kan slechts verlangen naar U O God.

Wanneer Gij O Vader mij Roept, zult Gij mij ook leiden.

Nu tracht ik mijn liefde tot u te verdiepen in mijn gedichten en gebeden. Al is mijn bekwaamheid gering. Maar alles moet groeien. Ook mijn liefde tot U O Vader, want U is mij Alles.

Mijn Bloedend hart wacht op Uw wonder.

*O Vader gegrepen door Uw Geest
Is het schrijven U gedenken een feest
Waarom hebt Gij ons toch zo Lief
En vinden we U een hartendief*

*Steeds willen we met onze dromen
In Liefde tot U komen
Verlangen we op te gaan in U
Die onze Liefde verdient hier en nu*

*Jezus Uw Liefhebbende Zoon
Leerde ons heel gewoon
Dat we mogen bidden in Zijn Naam
Om Liefde of vergeving zonder blaam*

*We weten O Vader God
Dat Gij verlangt van ons domme zotten
Liefde tot U diep in het hart
Maar ook tot de naaste het volle part
In wie ook Gij aanwezig zijt
Zonder naijver of domme nijd*

*Gij omvat het geschapene alom
Uw aanwezigheid is steeds Rondom
Maar vooral bij leed en smart
Lijd Gij mee met Uw medelijdend hart*

*Uw liefde wil al het leed
Te niet doen met onze hulp
Laat ons niet weg kruipen
In onze schulp
Maar met Liefde, gebed en daad
Hulp geven tot in de dageraad*

*De poort van mijn Ziel
is als de ingang van een grot
grillig, soms smal, dan weer
breed, voor velen onzichtbaar*

*Onzegbaar groot is het hart
dat door God gegrepen wordt
pijn of leed kunnen de Liefde niet doven*

*Het is mij pijn om het hart
wanneer ik Gods Liefde mis
eens door die vonk geraakt zoek
ik deze steeds opnieuw*

*Verstand en fantasie blokkeren
de prikkel die de ziel doet beven
en tranen wellen van droefheid
om gemiste kansen*

*Het is bitter te weten van de
leegte in mijn hart, dat open
wil staan in Liefde en dienst betoon
aan de naaste maar niet weet Hoe ?*

*Slechts mijn verzen aan U O God
Kunnen verwoorden wat ik zoek
Te zijn in U met beden van
dank en ontferming*

*Kniel ik neer, en gedenk ik U
Dan gaat mijn hart bonzen
vullen tranen mijn oog
en smeed ik om vergeving
bid ik om de genade der liefde
in U*

*Voel me leeg zonder daadkracht
alles loopt uit op niets
is dat de leegte die Gij verlangt ?
Gij die slechts kunt scheppen ?*

*Daarom schrijf ik tot U
Talenten zijn in me
maar door die leegte komen
ze niet tot ontplooiing
Verdomme God, Gij wilt
toch satan niet helpen van mij
een nutteloos wrak te maken ?*

*Gij zegt schrijf en schrijf
steeds opnieuw
totdat je de Vader gevonden hebt
maar is dat alles wat Gij wenst ?*

*Mijn geschrijf is als onnozel
vroom gekwezel
Hoe moet ik schrijven zodat
het u behaagt*

*Het moeten zinnen zijn
welke ieder die het leest
wakker schudt en opnieuw
doet wenden tot de Vader*

*God onzichtbaar maar o zo
dichtbij zodat onze atomen
opgaan in het grote geheel
dat God is*

*Geen atoom bestaat zonder
Hem, daarom is zijn liefde
zo groot, Zijn atomen zijn ons
brood.*

*Lees ik deze verzen
ze zijn me wonderbaar
Hoe komt het dat ik zo schrijf
is het Uw Geest die mij drijft?*

*Memoreer ik deze verzen
dan pak ik vanzelf weer mijn pen
en schrijf nieuwe regels
ter ere van Hem, mijn liefde*

*Zie ik op naar Uw icoon
die afbeeldt Jezus Uw zoon
dan zie ik de glimlach in zijn ogen
en is mijn hart bewogen
door de troost die Hij mij geeft*

*O Vader zendt steeds Uw H. Geest
die maakt dat het schrijven is
als een feest ter ere van U
Leer mij steeds Uw liefde zoeken*

*O God ik sta soms verwonderd
over de dingen die ik schrijf
Maar het is Uw Heilige Geest
die mij drijft*

*Al die gedachten zo wonderlijk
en soms zo zoet
getuigen van Uw Liefde
weerschijnen Uw gloed*

*Al die woorden zo verschillend
geschreven
getuigen van Uw invloed in
mijn kleine leven*

*Daarom dank ik U O God
voor de warmte die ik bij U zocht
Gij geeft zo dikwijls Uw gena
wanneer ik in ootmoed voor U sta*

*Lof zij U onzichtbare God en Heer
Gij gedenkt Uw dienstknecht en leert
steeds dat we tot U mogen komen
met onze kleinburgerlijke noden.*

2 maart 1989

Vader in de Hemel

ik ben toch weer aan een nieuw schrift begonnen, want als ik lees in mijn dagboek en de tal van goede momenten teruglees, dan weet ik dat dit dagboek door U geleid en bezielde wordt. Momenteel lees ik ook dagboeken van Pieter van der Meer de Walcheren, uitgegeven door Desclée de Brouwer, en als ik af en toe in mijn eigen dagboek terug lees, dan zie ik veel overeenkomsten. Het verlangen naar de Liefde Gods voert de boventoon. Daarom wil ik weer verder gaan.

Iedere keer wanneer er de gelegenheid is wat aan U O Vader te schrijven.

Ik hou van U O God en dat zal naar ik hoop steeds meer de boventoon voeren.

Het is Uw liefde die in mij brand en mij met u bezig doet zijn.

*Uw Liefde O Vader
hoe moet ik deze beantwoorden
ik ben immers niets
en weet niet goed hoe ik
mij moet verwoorden
een drang om te bidden heb
ik nu niet, ik wil slechts
me in U verpozen (slechts aan
U denken en opzien naar Uw Zoon)*

*Krachteloos is mijn gebed
wanneer het hart zich niet open zet
zondig is mijn geest*

*wanneer het verlangt te zijn als een beest
want leeg van zinnen
kan men God niet beminnen
Open en zonneklaar is de dag
Wanneer ik Hem zie en lach
Blij van ziels geluk
Door dat ik zijn genade pluk
en opga in liefde voor Hem
die luistert en beantwoordt mijn stem*

15 maart 1989

Vader in de hemel, ik draai een bandje met de muziek van Klaus Schulze, "Time Wind". Deze muziek doet mij altijd denken aan Elia de Profeet tot wie Gij sprak als het suizen der wind, daardoor komt deze muziek mij ook vaak over als Uw stem en wordt ik geroerd tot diep in mijn hart, wanneer ik mijn gebeden lees of Jezus Uw Zoon doormiddel van de icoon gedenk.

Het suizen met daar tussen door een zachte melodie laat mijn hart als het ware mee bidden in de stilte het verlangen kluizenaar te zijn of zwerver op Uw wegen klopt dan extra sterk, maar ik weet dat we ons hart goed moeten voorbereiden en ons altijd moeten schikken naar Uw Wil, samen leven met mijn vrouw zolang zij leeft (ik hou van haar), maar het meeste hou ik van U O Vader. Het 2e boek van Pieter v.d. Meer v. Walcheren heb ik uit en de episode dat Mathias en Christine weer uit het klooster treden is een van diep gevoel, welke ik in mijn leven zeer goed kan aanvoelen.

De overgrote Liefdesband van Mathias en Christine kan ik me wel indenken, al heb ik deze niet met mijn vrouw.

Maar het leed en daarna de opheffing van de scheiding overgegeven in Uw hand kan ik volkomen mee voelen.

Gij O God beproeft ons op zoveel ondoordringelijke manieren en we zijn zo klein in het Grote geheel (Uw Liefde) daarom wil ik weer regelmatig schrijven in dit dagboek van Liefdes brieven en gedachten aan U.

Leer mij O Vader altijd Uw weg te gaan, en niet de weg van de minste weerstand.

Laat mijn leven zijn tot nut van U en de naaste.

Ontbrand opnieuw Uw vuur in mij, zoals ik in mijn jeugd vaak in U ontbrande. Leer mij weer offeraar en offerande te zijn in Jezus Uw Zoon.

H. Geest laat mij weer kind zijn en de liefde vinden in de Vader en Jezus, Maria en mijn geliefde heilige Jeanne D'Arc.

Ontsteek weer het grenzeloze Geloofsvertrouwen, maar maak dat het heimwee naar vroeger niet de boventoon voert maar slechts de liefde tot God.

Leer mij in wijsheid te schrijven zodat mijn gepen ook van nut moge wezen voor God de Vader die daarin zal kunnen lezen hoeveel ik van Hem hou.

Alles is voor hem, heel mijn doen en laten.

Vanmiddag ga ik naar de bibliotheek voor nieuwe boeken. Ik hoop het derde deel van het dagboek te vinden, en wat andere verhalen die mij op U O Vader richten, zonder daarmee mijn vrouw te ergeren, want met haar moet ik leven, al begrijpt ze mijn zielstoestand niet, samen zijn we voor U O Vader, Uw kinderen, schenk haar Uw Liefde door mijn leven met haar.

Wil O Vader nu we de lijdensstijd van Uw Zoon gedenken, zijn met een ieder die lijd. Geeft vrede in deze wereld en behoed ons voor de oorlog die stil rond sluipt in de onmenselijke verhoudingen, tussen Islam en de rest van de volkeren.

Laat ons rijke westen de ogen geopend worden voor het kwaad dat onder onze onverschilligheid sluimert. Leer ons weer te luisteren naar Uw Zoon die is Uw Liefde.

22 maart 1989

Vader in de hemel

gisteren ben ik naar een uitvoering geweest van de "Matheus Passion" van Johan Sebastiaan Bach, waarbij mijn vrouw meezong in het koor.

Ik herinner mij dat ik vroeger altijd zeer getroffen werd door deze melodieën, maar nu doet het me niets. Waarom ? Ik weet het niet. De uitvoering was goed, maar ik word teveel afgeleid doordat ik naar de mooie meisjes en vrouwen kijk. Daardoor vervlakt mijn aandacht, terwijl het hele gebeuren toch als een eerbetoon voor Uw Zoon Jezus is bedoeld.

O Vader, hoe moeilijk kan ik me concentreren op Uw Zoon Jezus en de reden dat ik op reis wil gaan is eigenlijk alleen die behoefte om me geheel op Uw Zoon en U te concentreren.

Moet ik dan toch gaan op die weg ?

Hoe leer ik mij op U concentreren. Als ik schrijf dan ben ik wel bij U, maar de rest van de dag o zo weinig.

Loop ik naar mijn werk, ik bid.

Loop ik een blokje om of fiets ik een eindje, ik bid.

Maar zo gauw mijn aandacht afgeleid is door mijn werk of zie ik wat aardige meisjes, dan is daar weg die concentratie op U.

O Vader hoe kan ik bidden in de geest van Uw Zoon. Ik kan slechts U smeken, zend Uw H. Heest, opdat die mij verlichte en ontvlamme in de Liefde tot U.

Ik hoop deze week nog even in de kapel te kunnen bidden, maar het weer werkt niet mee.

Toch is mijn verlangen op U gericht en daardoor schrijf ik nu weer een stukje tot U. Ik ben weer met de franse les bezig (repeteren wat ik geleerd heb). Echte les heb ik nu niet meer, maar ik hoop toch verder te kunnen, want ik wil leren lezen in het Frans. Er zijn zoveel heiligen uit dit land opgestaan waarvan veel lectuur is. Maar de taal moet ik eerst beheersen.

Vanmiddag ga ik naar mevrouw W. een bloemetje brengen als teken dat ik haar niet vergeet.

Vader schenk haar een zachte dood en het geluk om samen met haar man bij U te komen en op te gaan in Uw heerlijkheid. Zij heeft zoveel Goeds gedaan. Wil haar belonen in Uw Liefde. Roep haar snel tot U en ledig haar eenzaamheid.

Laat zij, nu wij straks de verrijzenis van Uw Zoon gedenken, ook spoedig bij U komen. Want zij

was een vrouw die open stond voor iedereen die het moeilijk had. Beproof haar niet O Vader, maar schenk haar de Vrede.

Leer mij bidden Heer in doen en laten en maak dat ik nuttig mag zijn voor U en de naaste.

U is immers mijn Liefde.

*Want reizen of trekken het heeft geen zin
als ik daarmee Uw liefde niet win
ik ben een zwak en zondig mens
dat zonder Uw genade nooit vind een grens
voor het zoekende hart
dat U wil liefhebben als enige wens.*

25 maart 1989

Vader ik ben in de kapel geweest.

Hoopte op de eucharistie, maar er was alleen een vesper.

Geboden heb ik en ik was gelukkig in U, maar mistte de communie. De volgende dag ben ik naar de stad gegaan en volgde een gedeelte van de kruisweg (Goede Vrijdag).

Te laat las ik dat er biecht gelegenheid was. Ik haastte me wel, maar had pech. Nu hoop ik vanmiddag te gaan.

Nu ben ik even met de franse les bezig geweest, maar o wat ben ik weer veel vergeten. Ik zal toch wat meer moeite en materiaal (cassette bandjes) zien te krijgen, want ik wil het graag leren lezen en spreken. Er zijn zoveel heiligen uit Frankrijk opgestaan en er is zoveel lectuur. Maar als ik het niet kan lezen blijft die schat verborgen.

Vader , U is mijn Liefde en Uw Zoon gedenken wij in deze dagen. Morgen vieren we de verrijzenis, de opstanding van de dood.

O God Vader, doe mij inzien het hoe en waarom, want Uw Liefde is mij alles en deze heb ik geleerd door Uw Zoon.

Leer mij U kennen Heer.

Dat bid ik U steeds weer.

Opgaan in U

is mijn begeerte nu

Liefde diep in mijn hart

is mijn gave, dat is mijn part

Dat zonder U niet bestaat

Wanneer Gij niet Uw Liefde geeft

27 maart 1989

Dank O Vader

dat Gij vergeven hebt. De zonden welke ik mij had beladen.

Gij hebt door Uw bedienaar mij Uw absolutie gegeven.

Ik weet Heer, dat ik mijn vrouw niet mag verlaten om mij geheel en al aan U te geven, maar ook met mijn vrouw kan ik mij aan U geven, al is dit soms moeilijk. Toch kan al mijn doen en laten voor U zijn, O Vader. Ik hou van mijn vrouw en zij doet zoveel goeds voor mij. Wil haar beschermen en bewaken en een klein beetje laten begrijpen van mijn Liefde voor u.

Wil Uw genade ook over haar storten en misschien een Christine laten zijn, zoals bij Pieter v.d. Meer v. Walcheren.

Leer mij O Heer opgaan in U.

U is mijn liefde.

Jezus, leer mij de Vader te beminnen zoals Gij, want Gij, wiens Dood wij deze dagen hebben herdacht, hebt de Vader lief gehad tot de dood aan het kruis toe.

Kom, O Jezus, in mijn hart, zodat ik één met U de Vader beminne.

U is mijn Liefde.

Vader, door de dood heen gaat uw schoonheid.

Zoals de tarwekorrel moet sterven om te groeien en vrucht voort brengen.

Zo moest Uw Zoon sterven om Uw kerk te doen groeien en de vrucht van Uw heiligen voort te brengen.

Zonder Uw genade, geschonken door de dood van Uw Zoon, zouden heiligen niet hebben bestaan.

Zou de liefde verworden zijn tot een biologische daad. En al het Goede zou dwaasheid zijn in de wanpoel den wereldse zuchten.

Door U is de goedheid, het wapen tegen het kwaad. Door U is de Liefde de bron van kracht die door de dood heen wenkt en opbloeit.

Is het niet zo Vader, dat we een lelie slechts door U

(zowel letterlijk als figuurlijk) kunnen zien en bewonderen ?

Hoe kon Uw Zoon verrijzen en zitten aan Uw rechter hand als hij niet eerst gestorven was en alzo ons voorbeeld kon zijn.

Liefde vind zijn hoogte punt in de dood, de dood voor de naaste. Niet in verspilling, maar in offerande. Daarom wilde Jezus ook dat we zijn verbond zouden gedenken door zijn vlees en bloed te nuttigen. Brood en wijn, de tarwekorrel geplet en gemalen als voedsel voor het leven. De druif uitgeperst als drank. Zo ook moeten we in de liefde ons laten vermalen om te groeien in liefde en zullen we geperst door de maatschappij bloeden van liefde en opstaan om door die liefde gegrepen een te zijn in God De Liefde.

maart 1989

*Op deze stralende dag
zit ik in de zon te schrijven
want ik wil in de geest
bij U verblijven*

*Het is warm zo vroeg in het jaar.
Het eind van de winter vlak voor het voorjaar
16 graden is de temperatuur
en er is reeds veel groen in de natuur.*

*Vader, ik wil U danken voor deze dag
waar in ik van de zon genieten mag
Over een paar maanden kan ik weer vissen
En wat langere tijd bij U vissen*

*Met gebeden diep uit het hart
Wil ik bij U zijn en Uw smart
Wil ik met U delen
En vergiffenis vragen voor velen*

*Gedenk Heer Uw kostbaar bloed
Dat ons voor schulden behoed
En wij opgaan als Uw kind
Dat Gij in Liefde zozeer bemind.*

6 april 1989

Vader, het is reeds laat en ik wil toch nog iets schrijven, want ik hou van U O Vader. Mijn kinderen beginnen zich iets in het geestelijke te interesseren, al is de mystiek van India de hoofdmoot. Het Gods besef leeft nog steeds in ze en ik hoop dat ze uiteindelijk U en Uw Zoon zullen vinden. Wil O Vader mijn onze vaders en weesgegroeten aannemen als voorbede voor Uw genade in hen. Laat ze ook deelachtig worden aan Uw Liefde. Ook U steeds meer zullen zoeken en vinden, dat bid ik U O Vader.

Vandaag heb ik het verhaal van de wachtende man overgeschreven en genoemd Tobias. Misschien is het iets voor de Coch-krant, een krant voor jonge lui, waarin E. een dikke vinger in heeft samen met S.C..

Tobias

Tobias was een man met typische trekjes. De mensen vonden hem maar vreemd, maar toch was hij zelf gelukkig. Tobias had ook bijzondere trekjes en invallen, zoals het volgende.

Op een mooie dag ging Tobias met zijn auto naar een plekje langs de Vecht waar hij vaak ging vissen. Daar aangekomen ging hij zitten, met zijn gezicht naar de weg op zijn visstoeltje, zodat iedereen die langs kwam zou denken : die wacht op iemand. Tobias keek iedere voorbijganger goed aan, en de mensen dachten : wat een vreemde man, die wacht zeker op iemand die hij niet kent.

Tobias genoot op zijn stoel van al die voorbijgangers; de kinderen op weg naar school, de mooie jonge meisjes, de auto's die langs reden en de mooie natuur. Tobias zei niets en genoot van de zon en keek iedere voorbijganger aan. Soms stopte er een auto en vroeg men of hij autopech had, maar Tobias schudde nee. Na verloop van een uurtje stopte er een fietser en vroeg hem waarop hij wachtte. Tobias antwoordde : "Ik wacht op God". De fietser reed toen maar weer verder en schudde zijn hoofd om dat vreemde antwoord.

Een tijdje later kwam er een dokter langs, hij stopte en vroeg : "Kan ik u misschien helpen ?" De dokter dacht, die is zeker niet goed geworden, hij is misschien wel ziek. Maar Tobias schudde zijn hoofd en zei : "Nee, ik wacht op God". "Dan kan ik je niet helpen, want daar heb ik geen pillen voor", sprak de dokter, en hij reed verder.

De volgende persoon die stopte was een dominee. "Dag goede man", sprak de dominee. "Wat zit je hier lekker in de zon. Wacht je soms op iemand ?" "Ja", glimlachte Tobias, "ik wacht op God". "Maar man, je zit hier niet in de kerk dat je op God kunt wachten", sprak de dominee, "bovendien kun je God niet zien, dat staat in de bijbel, hoe kun je dan op hem wachten ?". Hoofdschuddend ging de dominee verder. Maar Tobias dacht : toch blijf ik hier op God wachten.

Na verloop van enige tijd kwam er een mooi jong hoertje langs. Ze stopte en vroeg : " Zo meneertje, u zit lekker in het zonnetje, wilt u misschien een nummertje ? Het kost vandaag maar f 25,-!". Maar Tobias schudde nee. "Och", zei het hoertje, "Ik ben niet de slechtste. Met dit mooie weer mag je een keer voor niets". Maar Tobias antwoordde : "Beste meid, al ben je mooi, jouw nummertje hoef ik niet. Ik wacht hier op God". Het hoertje reed langzaam verder en dacht : wat een sufferd, die wacht op God en wil niet eens een gratis nummertje maken. Menigeen zou maar wat graag willen.

Na enige tijd kwam er een psychiater voorbij. Hij stopte en vroeg aan Tobias waarop hij zat te wachten. Tobias antwoordde : "Ik wacht op God". De psychiater antwoordde : "Dan kun je lang wachten goede man. Weet je niet dat God dood is ? De kerken worden trouwens ook een voor een afgebroken en die er nog zijn zitten pot dicht, omdat men bang is voor diefstal of spuitende junkies". "Toch wacht ik hier op God", sprak Tobias. De psychiater sprak : "Op een dode kun je niet wachten. Misschien kom je hem tegen als je dood bent, maar ik heb nog nooit met een dode gesproken, dus ik weet het niet. Ik kan je niet helpen". En hij ging verder op zijn weg en dacht: wat

halen de mensen toch een dwaze dingen in hun hoofd !

Een half uurtje later, het werd al wat stiller op de weg, kwam er een pastoor langs. Die zag de man en vroeg : "Wacht u op iemand ?". "Ja", glimlachte Tobias, "ik wacht op God". "Maar man", sprak de pastoor, "God is toch overal, hoe kun je op hem wachten ? Hij is in de ganse natuur en in het hart van alle goede mensen". "Toch wacht ik op God", sprak Tobias. De pastoor schudde zijn hoofd en zei : "Beste man, we zullen Hem allemaal ontmoeten bij onze dood, maar niet hier. Ik neem aan dat je geen zelfmoord gedachten hebt ?". "Nee", zei Tobias, "maar toch wacht ik hier op God". De pastoor ging hoofdschuddend verder.

De hele dag zat Tobias daar. Hij kreeg honger en dorst, maar hij durfde niet weg te gaan, bang de kans dat God langs kwam te missen. Tegen het eind van de middag kwamen er enkele kleine kinderen langs, druk tikkertje spelend. Ze zagen Tobias zitten, die al die tijd op die stoel zat en holden naar hem toe. Ze vroegen nieuwsgierig : "Meneer, waarop zit u hier te wachten ?". Tobias antwoordde vriendelijk : "Beste kinderen, ik wacht hier op God". "Hè, hoe kan dat nou", spraken de kinderen, "die is toch in de hemel ?". "Nee hoor", sprak Tobias, "ik weet dat hij hier langs zal komen, als ik maar goed oplet".

"Dan moet u het zelf weten meneer. Mamma en meneer pastoor hebben het zelf gezegd, dus dat kon wel eens lang duren en het is zo avond".

Daar de kinderen verder wilden spelen vroegen ze : "Meneer, mogen we uw stoel als buutplaats gebruiken, dan kunt u opletten of alles eerlijk gaat en kunnen we heerlijk verstoppertje spelen". "Goed hoor", sprak Tobias. "Ik waarschuw wel als ik weg moet. Tellen jullie maar af, anders is het zo donker". De kinderen telden af en verstopten zich terwijl een kind de stoel met Tobias als buutplaats gebruikte. De kinderen speelden dat het een lust was tot het tijd werd om naar huis te gaan. Ze vonden die man op zijn stoel best aardig. Een van de kinderen vroeg Tobias : "Meneer, nu het donker wordt wilt u zeker niet langer wachten. Als u wilt, kunt u bij ons, dat is vlakbij, een kopje koffie drinken. Dat vinden papa en mama vast wel goed". Tobias zei : " Graag, want ik zit hier al een hele dag en ik heb nog niets gedronken". Toen gingen de kinderen samen met Tobias naar huis, dat vlakbij was.

Daar aangekomen vroegen de kinderen : "Mama, mag deze meneer een kopje koffie van je hebben ? Hij heeft de hele dag langs de weg zitten wachten op God en nu is het donker". "Dat is goed", sprak de moeder. Tobias kwam binnen en genoot van het kopje koffie. "Heeft u al gegeten meneer ?" vroeg de moeder. "Nee", zei Tobias. "Dan maak ik een boterham voor u". "Dank u zeer", zei Tobias. Toen Tobias zijn boterham op had en op wilde stappen vroegen de kinderen aan hem : "Meneer, gaat u nu weer langs de weg in het donker op God zitten wachten ?". Tobias lachte en zei : "Als ik rijk was gaf ik ieder van jullie een mooi huis, want ik hoef niet meer te wachten. Ik heb zojuist God ontmoet". "Maar wanneer dan ?", vroeg de moeder. "dat was", zei Tobias, "toen de kinderen mij hun vertrouwen schonken en mij met mijn stoel als buutplaats gebruikten voor hun spel. Niemand bood mij iets te eten of te drinken aan, maar deze kinderen en u mevrouw, gaven mij een kopje heerlijke koffie en brood om te eten. Dat was het moment dat ik God in mijn medemens ontmoete. Al de anderen die met mij spraken wisten het beter en vonden

mij een dwaas".

Na bedankt te hebben ging Tobias gelukkig naar huis, want hij wist dat je God overal kunt vinden, als je er maar voor open staat !

Vader, ik zit in mijn bed te schrijven. Ik heb deze week vrij en hoop veel te kunnen lezen.

Vader verdiep mijn band met U. Omdat dit een dagboek brief is schrijf ik ook dat het me opvalt dat ik steeds vaker als het ware automatisch bid en aan U denk. Ook 's nachts wanneer ik in mijn slaap wakker wordt en weer wil inslapen bid ik vanzelf tot U.

Vader verdiep mijn innerlijk gebed. O Heer ik wil vaak verhalen gaan schrijven, maar ik kom er niet toe. Misschien op de dinsdag of donderdag avond wanneer B. naar haar koor is. Ze is nog steeds zeer zorgzaam voor me en liefdevol.

Alle oppervlakkige dingen bespreekt ze met me en samen lossen we vaak cryptogrammen op.

De tijd om te schrijven was er niet, ondanks alle vrije tijd. Het regende veel waardoor ik me niet kon terug trekken. Wel ben ik met een nieuw verhaal bezig over Tobias. Een man uit het volk die Gabriël ontmoet. Maar het einde is er nog niet, zodat het nog niet af is, en de diepgang ontbreekt nog. Die wilde ik in het eind verwerken.

Nu eerst een ander verhaal.

Tobias en vraag maar

Tobias, een man uit een gewone straat, had weer een avontuur. Op een mooie zonnige morgen ging Tobias op zijn fiets een eindje om fietsen. Hij had geen bepaald doel en reed maar wat in een onbestemde richting. Na een paar kruispunten gepasseerd te zijn moest Tobias plotseling remmen, want daar lag een jonge man op straat die kennelijk niet wist waar hij was, want hij lag te snurken. Tobias vond dat wel wat al te mal en stootte voorzichtig met zijn voet tegen de knaap om hem wakker te krijgen. Het is toch niet gepast, en zelfs gevaarlijk, om zo op de weg te slapen, dacht Tobias.

De jonge man werd na wat aandringen wakker en keek verwonderd rond. "Waar ben ik ?", vroeg hij, "en waarom staat u mij zo te porren ?". "Nou," zei Tobias, "u kunt toch niet zo op straat liggen te slapen ! Straks wordt u nog overreden; zelfs ik botste bijna op u met mijn fiets."

"Maar hoe kom ik dan hier ?" vroeg de jonge man. "Nou, dat weet ik niet", zei Tobias, "dat moet u toch zelf weten. Weet u wel hoe u heet en waar u vandaan komt ?" vroeg Tobias, die het een zonderling geval begon te vinden.

"Nou u het me vraagt," sprak de jonge man, "ik kom uit Weet-ik-niet en mijn naam is Vraag-maar."

"Wat een rare naam. Ik vraag toch je naam; "vraagmaar" is toch geen naam ?"

"Toch heet ik zo" zei de jonge man, "en ik kom uit Weet-ik-niet. Hoet heet u dan ?"

"Nou, ik heet Tobias en ik kom uit deze stad.

"O", zei de jonge man, "aangenaam." En hij gaf Tobias zijn hand en sprak : "Mijn naam is

Vraagbaar. Dat klinkt wel wat vreemd voor u, maar zo noemt men mij sinds ik geboren ben.”
“Nou meneer Vraagbaar, ik heb dan wel een vraag : waar woont u dan en hoe komt u hier ?”
“Ja, hoe ik hier kom, dat weet ik niet. En dat ik hier lag te slapen verwondert mij ook. Gisteren was ik nog in Amsterdam, maar nu ben ik ineens in deze stad.”

“Kunt u zich niets herinneren ?” vroeg Tobias.

“Nou u het zegt begint er wat te dagen. Gisteren was ik in Amsterdam en liep in het Vondelpark. Daar kwam ik in gesprek met en aardig meisje, waarmee ik op het Rembrandtplein nog iets heb gedronken. Daarna ben ik in een trein gestapt en wat er daarna gebeurd is weet ik niet, totdat u me wakker maakte.”

“Nou, dat is dan een vreemde gewaarwording, in een onbekende stad wakker worden. Dus u weet u niets meer te herinneren vanaf het moment dat u in de trein stapte ?”

“Nee, en ik weet zelfs niet waar ik naartoe ging. Ik weet wel nog dat ik een kaartje bij de conducteur wilde kopen, maar die had geen kaartje voor me.”

“Waar wilde u dan naartoe ?” vroeg Tobias, die het maar een zonderling geval vond dat een conducteur geen kaartje had.

“Ja, nu u het zo vraagt geloof ik dat ik het weer weet. Ik vroeg een kaartje naar mijn geboorteplaats Weet-ik-niet, en toen zei die conducteur, als u naar Weet-ik-niet moet. Kunt u beter de volgende halte uitstappen, want Weet-ik-niet dat is....., vraag maar waar dat is op het politiebureau. Toen vroeg ik hoe hij mijn naam wist. Hij zei welke naam ? Nou, Vraagbaar, dat is mijn naam zei ik. Nou ik denk dat die conducteur wel wat kwaad werd, want hij riep maar steeds “Vraag maar !” en “Weet ik niet !”. Totdat hij rood aanliep en aan de noodrem trok; sinds dat moment weet ik niet meer wat er is gebeurd tot ik hier wakker werd.”

“Nou dat is een zonderling verhaal”, sprak Tobias, “maar ik begin het te begrijpen. Mag ik u een raad geven, meneer Vraagbaar ?”

“Graag”, zei de jonge man.

“Laat uw naam veranderen, want anders krijgt u overal last.”

“Nou, dat heb ik al een keer geprobeerd; toen noemde ik mezelf klaagbaar, maar toen begon iedereen ellendige verhalen tegen mij te vertellen, dus heb ik gauw mijn oude naam weer gehouden, maar dan op een kaartje. Iedere keer dat men mijn naam las, keek men mij vreemd aan, en moest ik eindeloze vragen beantwoorden. Ik weet echt niet wat ik moet doen.”

Tobias dacht toen even goed na en moest lachten toen hij aan de oplossing dacht. Hij zei : “Ik weet hoe jij je eigen naam kunt houden zonder er last mee te krijgen.”

“Nou meneer Tobias, hoe dan wel ?”

“Heel eenvoudig; wen je eraan je naam in het Engels uit te spreken, dan zul je van niemand last hebben. En mocht je een keer naar Engeland gaan, dan noem je gewoon je naam in het Nederlands. Of in het Frans, dat klinkt daar dan weer goed.”

“Nou, bedankt voor de tip. En hoe moet dat dan met mijn geboorteplaats ?”

“Nou, ook precies hetzelfde. In het Engels klinkt het nog : “I don’t know”, en dat is wat gemakkelijker herkenbaar, maar doe het in een vreemde taal en niemand zal je lastig vallen. Bijvoorbeeld

Turks of Arabisch kan ook.

“ Nou bedankt, Tobias, voor deze tip. Ik zal hem beslist gebruiken.”

“Nou, dan ga ik ook maar weer verder”, sprak Tobias, en hij dacht : wat is een naam soms een lastig ding, en wat kom je toch een vreemde mensen tegen met vreemde problemen.

En hij fietste rustig verder.

18 mei 1989

Vader, het is stralend mooi weer. Gisteren ben ik wezen vissen na eerst in de kapel gebeden te hebben. Het verraste me er D. de G. te zien, die de dienst samen met de zusters mee vierde.

Hij was daar omdat hij 6 weken studie verlof had en een kamer had bij de zusters.

Het deed me goed deze zo vol van gevoel en liefde prekende dominee daar te zien en ik dacht bij mij zelf misschien wordt hij ook katholiek. Hij heeft u gevonden, maar de kern van het katholieke leven kent hij nog niet. Misschien O Vader wilt Gij Uw H. Geest zenden en zijn geest verlichten. Heimelijk hoopte ik op een gesprek of invitatie. Maar dat kwam er niet van.

Gij weet Heer, dat ik nog steeds een klankbodem zoek, een zielsverwant. Iemand zoals Pieter van de Meer de Walcheren. Want zijn boeken lees ik nog steeds. Het is alles één herkenning, dat gevoelsleven, dat verlangen naar Uw liefde, want dat is hetgeen wat mij het meest aanspreekt. De liefde van U Vader. Ik ben nu ook het boek “De laatste verzoeking van Christus” door Nikos Kazantzakis aan het lezen. O Vader wat schrijft deze man toch roerend en brengt hij het verhaal van het evangelie op een menselijke en begrijpelijke taal naar voren. Het menszijn van Jezus Uw Zoon wordt wat sterker benadrukt. En dan de Apostelen en Judas, hoe zet hij ze neer als gewone burgers, niets verhevens, niets apathisch, maar reëel, zoals dat nu ook zou gebeuren.

Vader, menig traan heb ik laten vallen bij het lezen van dit boek.

18 mei 1989

Deze week heb ik 6 dagen vrij en ze ingedeeld in de werkzaamheden die gebeuren moeten.

Gisteren was het (bidden) en vissen. Vandaag moest het behang eraf en zou ik gaan witten, maar dat laatste vond B niet goed, gezien het werk dat het was om al het behang er af te krijgen. Morgen gaan we fietsen bij Meerkerk.

Zaterdag zal het witten en vissen worden.

Zondag naar de kerk en waarschijnlijk 's middags fietsen. Maandag behangen. Zo is deze week ook weer druk bezet met vele wereldse beslommingen.

Vader laat al mijn doen en laten toch ook tot Uw Glorie zijn, want Gij zijt mijn Liefde.

Laat mij veel U gedenken en als het kan wat bidden in liefde tot U.

Goede Vader laat Uw Geest ook komen over Rusland en China. Men is er weer wat open voor democratie, de glasnost of de perestrojka, noemt men het.

Laat Heer vooral de Geestelijke waarden weer opbloeien.

Zegen Uw kerk en leer ook ons westerlingen dat de natuur een broeder is die men niet mag

vermoorden omwille van gemak en welvaart. Laat Heer deze aarde niet kapot gaan, maar getuigen van Uw Liefde.

Bidden is beseffen dat

Het "leven" een gave Gods is.

Niemand kan "leven" maken.

Zelfs een reageerbuis baby ontstaat door het samenvoegen van twee levende organismen.

Uit chemische stoffen ontstaat geen leven. Het zijn dode atomen die samengevoegd een reactie oproepen.

Aminozuur of protoplasma, elementen van ons bestaan, moeten door die onzichtbare almachtige geleid worden tot die bijzondere reactie ontstaat dat men biologisch leven noemt.

Maar de geest (het verstand) kan men niet maken. Die bijzondere kern moet worden geschapen.

Men kan chemisch de gedachten beïnvloeden. Maar hoe kan je een genie maken ?

Zelfs de beste omstandigheden, zowel milieu, als wel berekende DNA protozoön of erfelijke krachten, maken nog geen genie.

Waarom is de een rijk of de ander arm ? Voor een genie is dat geen verschil. Het scheppend denken komt niet uit een reageerbuis.

Zelfs de computers kunnen de geest niet evenaren. En "Liefde", men kan deze wel beïnvloeden.

Maar wat is liefde. Waarom is liefde meer dan een biologisch aangetrokken voelen ?

Waarom kan liefde zoveel, dat zelfs de dood geen grens meer is.

Wat is de kracht, die het gevoel overboord zet, en men er lijden en dood mee trotseert.

Wat is "het" dat mensen dienstknecht voor de medemens doet zijn ? Uit liefde voor een onzichtbare ?

Goede God U is de Glorie

U is de Vreugde

U is het Welzijn

U is de Vrede

Maar gedenk niet alleen

hen die U liefhebben

Maar ook hen die U nodig

hebben omwille van Uw

Liefde.

Amen.

14 juni 1989

Het is weer enige tijd geleden dat ik tot U O Vader geschreven heb in dit dagboek.

Het is de laatste tijd erg mooi weer en dan vraagt de natuur en mijn vrouw wat meer aandacht.

De liefde van mijn vrouw groeit nog steeds en ik tracht zoveel mogelijk aan haar liefde tegemoet te komen.

Het alleen zijn is niet zo een grote behoefte meer en door het drukke werk (veel zieken) heb ik meer behoefte aan rust en het lezen van een boek. Toch vergeet ik U niet O Vader en ik gedenk

U iedere dag. Vorige week ben ik weer in Uw kapel geweest en heb door U ingegeven het schrift met gedichten aan een jonge zuster gegeven met de woorden, "Waarom weet ik niet, maar ik moet dit schrift aan U geven." Toen ben ik weggegaan. Een reactie heb ik niet gehad. Maar dat hoeft ook niet. Het was immers voor U Heer dat ik schreef en mijn verlangen een ander van Uw Liefde te laten delen. Ik was wel wat erg gehecht aan de gedichten en ze maakten me soms hovaardig. Nu ben ik met nieuwe gedichten bezig en ik verwonder me soms over wat ik schrijf. Het verhaal van Tobias dat ik geschreven had heb ik aan E gegeven. Nu maar afwachten wanneer het gedrukt wordt.

O Vader ik heb U lief en ik wil U steeds meer liefhebben. Zend mij Uw licht zodat ik mag doen wat Uw wens is. Volgende week, 26 juni, gaan we op vakantie en ik hoop in het Uw dierbare Frankrijk veel te vinden dat mij op U kan richten. De franse lessen willen niet meer vlotten, de puf is er uit, maar ik hoop nog steeds het te lezen, zodat ik het ook kan lezen en schrijven. Misschien vind ik wel een correspondent.

Vader, wanneer ik kijk naar de beeltenis van Uw Zoon op de icoon, dan is het alsof de ogen mij steeds toespreken.

Soms lachend, dan weer ernstig of vragend. Maar nu voert de glimlach de boventoon.

O Vader door Uw Zoon hebben we U weer leren kennen en durven we U Vader te noemen. Gij die onze God zijt, die ons verrukt met een lekker biertje tijdens dit warme weer. Of met een lekker glas koele wijn.

O vader, Gij geeft ons zoveel goeds, terwijl er ook zo vele zijn die niets hebben of die, zoals in China, vervolgd worden. O Vader wees toch ook in Uw liefde met hen, die omwille van geloof, ras of volksaard vervolgd worden.

Schenk hen Uw zegen en laat alle rampspoed leiden tot zegen voor hen of hun kinderen.

Gij hebt alles in uw hand. Laat het genieten van ons zijn tot Uw glorie en tegelijk een stille bede om ook hen, die het moeilijk hebben, te gedenken.

22 juni 1989

O Vader in den Hemel

overweldigd door mijn gedachten heb ik dit dagboek gepakt om daarin wat gedachten op te schrijven.

O Vader ik zou soms, wanneer ik in een van de kerken zit naar de kansel willen lopen en Uw liefde verkondigen. Maar ook de mensen als hypocrieten willen uitschelden. Iedereen zit apart. Verdeeld over de hele kerk, terwijl men eigenlijk samen één gemeenschap hoort te vormen.

Samen naast elkaar in de bank vooraan.

Ik zou Uw Liefde verkondigen met de mensen er op te wijzen dat de kerkgang geen gewoonte of gemeenplaats moet zijn.

Maar een samenkomen om God te aanbidden, te loven en danken.

Ik zou de mensen erop willen wijzen dat ze hun buurman of buurvrouw in de kerk of zelfs soms thuis niet kennen. En ze zeggen wat komen jullie doen en waarom gaan jullie ter communie ?

Waarom is er geen besef van de Grootheid van God ? Waarom is men niet meer bewust van zijn liefde ? Waarom wordt er niet gebeden, eerlijk en oprecht.

Waarom wordt er naar andere landen gekeken terwijl de eigen kerk leeg loopt.
O Vader zo zou ik door kunnen gaan, maar wat gebeurd er, ik zit zelf stil in een hoekje te kniezen
en heb niet het lef mijn mond te openen.

O Vader beziel mijn geest en ontbrandt in mijn hart opdat ik Uw Liefde mag verkondigen.
Maandag gaan we op reis. Ik weet niet wat het deze keer wordt, want we nemen nieuwe campings
en een kant die we nog niet hebben gehad.
N.I. Berone – Chatres – St. Giles Croix de Vie (Nantes) De westkust.
Het bakken en braden in de zon hoeft van B niet meer.
Dus hoop ik wat meer van het land te zien.
Maar Uw wegen O vader zijn ondoorgrondelijk. Alles is in Uw hand. Ik hoop ook de 600 FrFr, die
ik U beloofd heb, goed te kunnen uitgeven.
Misschien een klooster ?

Uw wil zal geschieden.

*Bidden wil ik Heer
Een moment in U verwijlen
En lezen gebeden
Geschreven in Liefde tot U.*

*Het doet mij goed, U te gedenken
en al die gedachten en gebeden te lezen
geschreven in aanbidding en Liefde.
Het richt mijn hart tot U.*

*Leer mij Heer mij mijn fouten
te gedenken, en beseffen dat
ik ondanks al die vele genade
welke Gij mij schenkt, U toch
nog bedroef.*

*Wil met Uw liefdevolle hart
vergeving schenken
en laat mij immer Uw Liefde zoeken
zodat ik U met hart en ziel
steeds meer moge beminnen.*

Gebeden, gedachten

*kunnen niet wachten
geschreven te worden in dit schrift
het zijn de onpeilbare diepten
die God uit mijn hartje licht.*

Gebed voor de maaltijd.

*Vader in de hemel
zegen deze maaltijd.
Moge dit brood mij sterk maken
want Gij hebt deze tarwekorrels
gezaaid en tot wasdom gebracht
dat het door Uw woord
gemalen, het geloof in me
moge groeien tot Liefde in U.
Zegen ook deze melk, de gift
van Uw boezem die door
de Maagd Maria Uw Zoon Jezus Christus
deed opgroeien tot wasdom.
Moge door deze melk mijn ziel
steeds gelaafd worden in Uw Liefde.
Zegen ook Heer de arbeiders
die gezorgd hebben dat ik thans
dit maal kan nuttigen.
Zowel in Uw kerk als in deze
wereld en laat vrede heersen
in de harten van allen, zowel
mens als dier.
Want van U O Vader is deze schepping.
Amen.*

*Wat is het O Vader, dat mij steeds
U doet zoeken in gebed ?
Heeft Uw genade in mij wortel gezet ?
Dag in dag uit, zelfs in de nacht
heeft het verlangen naar U mij in zijn macht.*

Wat is het Vader dat mij zo machteloos maakt wanneer ik wil bidden ?

*Is dat de Satan die mij van U weg jaagt ?
Het maakt mij zo doelloos, zo leeg.
Het hart is zo stil nu Uw genade zo zweeg.*

*Wat toont mij het doel, wat is het dat me raakt.
Is het die kikker die kwaakt, of die schone bloem
dat mij in verlangen raakt als een Gods zoen,
of moet ik verder zoeken naar Uw stem
die roept in mijn hart ik Ben die ik ben.*

*Schone muziek of verre luchten
doen mij naar U verzuchten
van verlangen dat te vinden dat ik hoor
in stille winden Uw stem die zegt "ik Hoor".*

*Ondefinieerbaar is Uw aanwezigheid.
Niets stel ik me daar bij voor.
Slechts de wetenschap in het hart dat ik bij U hoor
en al mijn gaan en al mijn wegen
door U geleid worden tot allen zegen.
De regen drenkt het dorstige land
Jong groen spruit welig op
Verre landen, verre gezichten drogen op
Het leven is dichtbij en vraagt.*

*De tuin is van zijn meester
Hij bepaalt wanneer de oogst is daar
De arbeiders mogen bloemen,
vruchten plukken, wanneer
Hij zegt de tijd is klaar.*

*Velen zullen komen om te plukken
Op ieder uur van de dag
Het loon zal gelijk zijn
Zijn genade geeft ieder zijn part.*

*Zo zullen bloemen der Liefde
en vruchten bedauwt door smart
aan de meester gegeven
de Liefde vullen met
vreugde in het hart.*

*Tal van dwaze dromen
zijn in me als stugge bomen
weerhouden het gebed
brengen leegte zonder hoop
een uitzichtloze stilte.*

*Ik zoek de bron van warmte
Liefde, genegenheid in het hart
Deze kan slechts door genade komen
en soms vullen tranen mijn oog.*

*Toch roept die stem om antwoord
en wordt die leegte gevuld met gebed
Laat de Liefde spreken
in daden en geduld.*

*Zo kan de zon schijnen
omringt door wolken
een kleine bloem
kan ons verblijden
een liefdes daad
in nederigheid vervult.
Wanneer je hart openstaat
om God in Liefde te dienen
zal Hij je ingeven wat, hoe en wanneer.
Dit kan zijn een gift of een gebed
Maar soms ook een offerande.*

*Niet het zoete of visioenen
getuigen van God
maar de weg van Zijn Zoon Jezus
die de weg der naastenliefde
bewandelde ondanks tegenwerking
en lijden.*

*Het hart door genade vervuld draagt
het werk en alles op als gebed
Roept nederigheid op in je ziel
en maakt je bezigheden tot een
taak van liefde voor je naaste
in wie we God zien.*

1 juli 1989

*Ik zie schoonheid om mij heen
en in de donkere vlekken
op bomen of muren
gezichten van onbekenden
Is dat het ongeziene leven
om mij heen ?*

*God laat mij zien elk uur
de schoonheid der natuur.
Al die wonderbare kleur effecten
in zonneschijn of regen
wonderbaarlijk zijn Gods wegen.*

*Elk moment van de dag of nacht
denk ik steeds aan God en wacht
op een teken, een fluistering, een stem.
Die met mij mee leeft in de Liefde tot Hem.
Hoeveel pijn doet het Uw Liefde te zoeken,
mezelf leeg te weten, moet ik nog boeten ?
De verloren tijd is groot
Dat ik God uit mijn hartje sloot
Toch weet ik me door hem bemind
en behoort ik hem als zijn kind.*

1 augustus 1989

Vader, het is weer 3 weken geleden dat we terug kwamen van vakantie. De vakantie gaf niet datgene dat ik verwachtte, maar gaf wel een nieuw aspect aan de verlangens van mijn vrouw B. hoeft niet meer zo nodig naar de zee stranden en ze had al een (nieuwe camping) op het oog voor de komende vakantie van volgend jaar. (een rustige camping in het binnenland). Maar ook het verlangen Parijs te zien. Nu zullen we gaan sparen om als zogenaamd huwelijksreis, wanneer we 25 jaar getrouwd zijn, naar Parijs te gaan.

Zelf ben ik ook nog nooit in Parijs geweest, maar dat zal dan gebeuren. Het zullen wel de gebruikelijke dingen worden, de Sacré Coeur, de Notre Dame en misschien een nachtclub.

Zo ziet U O Vader dat onze aardse verlangens steeds weer anders worden.

Zelf hoop ik weer een Franse cursus te gaan volgen, want ik wil nog steeds Frans leren lezen, schrijven en spreken, om me vooral in U O vader te kunnen verdiepen in deze mooie taal.

Het verlangen te pelgrimeren is nog steeds sterk aanwezig. Maar mijn doen en laten is in Uw hand O God.

Doordat we met ons tweeën zijn is de mogelijkheid me terug te trekken moeilijk geworden en zal

het vaak onder het mom van vissen of iets van dien aard gebeuren.

Een stil plekje heb ik nog niet gevonden, maar Vader, mijn geest is ook zo verstrooid en soms wat gemakzuchtig.

Goede God, geef mij wijsheid, maar vooral "Liefde" in het hart, zodat ik levend in Liefde tot U alles moge doen wat U behaagd.

H. Geest ontbrand in mij het vuur en doe de duisternis wegvloeien. Laat mij zoeken en vinden de juiste weg tot Glorie van de Vader.

Moeder Maria, waar is de innige genegenheid tot U gebleven die ik had in mijn jeugd.

Gij die de Moeder van Jezus bent. Uitverkoren door de Vader onze Here God.

Beziel me opnieuw met een kinderlijke liefde en doe mij ook U steeds weer gedenken. Laat mij raad vinden en niet de Liefde tot Uw Zoon of tot de Vader verliezen.

Wil O Vader ook mijn dochter E. onder U hoede bewaren. Ze heeft het moeilijk nu ze haar studie heeft moeten beëindigen wegens psychologische ongeschiktheid.

Ze leerde zo graag en nu dit. Laat haar door het vrijwilligerswerk op de school opnieuw een bezielde richting vinden.

Maar bovenal laat haar Uw liefde vinden als steun en kracht. Schenk ook O God mijn zoon M. de rust in het hart en de spirit om een ideaal te vinden en daarnaar te handelen.

Laat hem niet afdrijven naar de drugs wereld. Maar doe hem de energie vinden om de handen uit de mouwen te steken en nuttig te zijn voor de naaste en zichzelf. Doe hem een echt "goede vriend" vinden die hem oppept om iets te doen.

Zegen O God mijn vrouw en kinderen en allen die Uw zegen zo hard nodig hebben.

Want U is de Liefde van mijn hart.

31 augustus 1989

*Mijn hart bewogen door een
schuldig gevoel
heeft de pen doen pakken
om te schrijven enkele woorden
want onbenut was deze dag
ging vissen in plaats van naar
een plek om te bidden te zoeken
en het stilte centrum werd snel
ontvlucht door de drukte
Deze avond bleef ik tv kijken
in plaats met tot U te richten
Het is allemaal verloren tijd
en maakt me duidelijk dat ik zonder
Uw genade U zo snel vergeet
Zelfs mijn gebeden en gedichten*

*stoten mij af.
Is dit weer een zwarte nacht ?
Agnus Dei Lam Gods.
Laat mij Uw lam zoeken O vader.*

21 september 1989

Vader,
Het is de derde donderdag in september 1989. Het laatste was 31 augustus dat ik in dit dagboek schreef.
Vader, tussentijds heb ik nog wat gedichten en gedachten geschreven. Zo ook gisteren in de kapel te Maarssen. Toen ik ging vissen ben ik eerst bij de zusters langs gegaan, en heb Uw Zoon in de communie ontvangen. Het deed me goed even alleen te zijn en te bidden met als finale de H. Mis.
O Vader, wat wordt de H. Mis door de leegte een dood iets. Soms wil ik niet meer naar de kerk. De satan woedt om mij heen en doet mij alles leeg aanvoelen en dat terwijl het een groot mystiek wonder is dat we opdragen. Het offer van Uw Zoon die steeds weer de moeite neemt tot ons te komen onder de gedaante van Brood en Wijn. Maar zo gauw de dienst is afgelopen hollen we weer naar huis of gaan we vissen.
Het maakt het offer tot een holle frase, een leeg iets.
In mijn kinderjaren herinner ik me dat ik niet lang genoeg kon bidden en danken. Zo voelde ik me verbonden met Jezus en Maria. Ik begrijp nu heel goed dat Jezus zei dat we moesten zijn als kinderen.
Het geloof der kinderen is nog niet bezoedeld door sleur of zogenaamde grote mensen wijsheid.
O vader, wanneer ik dit alles schrijf, schaam ik me diep. Maar ik weet niet wat ik eraan kan doen. Het enige dat ik kan doen is bidden wanneer ik de gelegenheid heb. Ook de groet doormiddel van een kus voor ik ga werken en wanneer ik wegga uit Rosendaal. Het houd me met U verbonden. Ik wil het inwendige gebed wat meer beoefenen en U bidden om hulp.
Het is zoals St. Theresia zegt, we moeten ons zelfvertrouwen opgeven en ons geheel aan U O vader overgeven.
Wel wil ik proberen iedere donderdagavond me op U te richten Vader, want als ik geen regelmaat houdt, dan verwaterd al mijn verlangen. Ledigheid doet de bekoring zoeken en ik wil liever U O vader steeds meer beminnen. Soms denk ik dat ik toch op reis had moeten gaan, maar dat is mezelf voor de gek houden.
Als ik nu niet geheel en al in u kan leven, hoe moet dat als ik alleen op reis ben en dan overvallen wordt door ijdelheid en trots, terwijl ik van schaamte voor al het kwade U O vader aangedaan zou weg moeten kruipen.
Vader, alles is in Uw hand. Wil O Vader mijn vrouw beschermen tegen mijn dwaze gedachten. Zij doet zoveel goeds voor me en al verstaan we elkaar op geestelijk gebied niet, ze begrijpt wel dat ik af en toe alleen wil zijn. Laat haar seksuele behoefte niet de hoofdtoon zijn van haar liefde.
Vader laat mij goed doen naar Uw ingeving. Maar doe wel mijn losse hand wat beperken. Zodat

het niet ten koste gaat van het verlangen naar meer.
Zo heb ik toch nog wat geschreven aan U O vader en ik hoop dat nog vaak te kunnen doen. Uit Liefde tot U.
Laat mij Jezus en Maria weer in mijn hart vinden.

september 1989

Duistere leegte is om mij heen, ik weet niet hoe ik moet bidden. Vermoeidheid drukt mijn geest en wanneer ik naar mijn behoefte zou handelen sloot ik mijn ogen en sliep een diepe slaap. Toch is in mijn geest de begeerte tot gebed, samenspraak met God, want het is nog vroeg in de avond. Vader laat Uw H. geest fluisteren in mijn oor. Beziel me met nieuwe kracht.
Gij zegt dat men het oude niet bij het nieuwe moet vergelijken, anders verliezen ze beiden kracht. Leer mij Heer steeds nieuwe gedachten, gebeden, liefde te schrijven. Onbezoedeld door het oude. Oude wijn heeft geen krans. Het nieuwe moet in rust rijpen. Ook een slaap kan gebed zijn zolang het niet een zelfgenoegzaam verlangen is, maar een overgave aan U.
Ik herinner me nog die momenten dat ik me in Uw liefde neervlijde onder de takken van een dennenboom om na gebeden te hebben wat te gaan slapen, zodat de ledigheid geen vat op me had, maar ik me onder Uw bescherming voelde.
Nu zijn de omstandigheden anders en wil ik U iedere avond, wanneer ik alleen ben U gedenken. Lezen en schrijven in aandacht en tot eer van U O vader.
Laat mij U welgevallig zijn O Heer, en ontbrandt Uw Liefde in me.
Zodat al mijn doen en laten tot Uw eer is.
U O Vader is mijn al en nu ik schrijf is die duisternis weer opgeklaard.
O vader, O Jezus, O H. Geest.
U Goddelijke Drieëenheid.
U is mijn Liefde.

september 1989

Het verlangen te zijn in U O God Doet mijn schreden richten naar plekken van eenzame rust alwaar ik weg kan dromen in aanbidding en "U zien" in elk stukje natuur.	Het doet mijn bloed stromen en bonzen als klopt het aan bij U tranen stromen vanzelf en mijn hart bid om ontferming Gij geeft Vrede in het hart.
--	---

oktober 1989

Vader,
Het overgeven aan U en Uw inspraken moet niet door het verstand worden beredeneerd, want dan gaat alles verloren. Hoe kan een dichter beredeneren waarom hij dicht, want zijn antwoordt is een ontkennen van het verstand.

Hij dicht omdat hij zich gedreven voelt om te dichten.

Zo ook Vader wil ik me steeds aan u overgeven, want al is u voor ons menselijk oog onzichtbaar, toch doet Gij U ons zien met de ogen van het hart.

Het is nu oktober, en ik zie de beeltenis van Maria staan naast het altaar.

We bidden dan om haar steun bij het gebed en hopen door haar voorspraak eens Jezus te zien in Liefde en Majesteit.

Moeder Maria bidt voor ons en laat ons vinden de Liefde voor U en Uw Zoon Jezus.

3 oktober 1989

Vader in de Hemel.

Deze avond is weer voor U.

Ik wil nu een klein stukje schrijven hoe het met me gaat.

Deze week was het prachtig weer en ik ben dinsdag wezen "vissen".

Nu denk ik ieder dag aan U. Al is nog niet alles in eenheid en zondig ik nog vaak door Uw vermaningen te negeren.

Toch bid ik steeds op de vreemdste momenten het onze vader of een weesgegroet. En toch is er satan die me probeert te verleiden, alles als dwaasheid op te geven.

Uw bestaan O vader, het geloof in U en Uw Zoon vecht soms in me. Toch wil ik blijven geloven in U O God en in de heilsgeschiedenis van Uw Zoon en ik bid soms om een teken, terwijl Gij al zo vaak Uw aanwezigheid hebt doen voelen. O God weest mij zondaar genadig.

Ontvlam Uw Liefde in mijn hart. Laat mij zien met mijn hart. Laat mij niet twijfelen.

Want het is vaak zwart om me heen. Ook heb ik vaak een gevoel van koorts of klopt mijn hoofd en kan ik mijn hoed of muts niet verdragen.

Ook als ik aan de waterkant aan het vissen ben heb ik vaak last van mijn hoofd.

Soms denk ik in mijn hovaardigheid dat het misschien de doornen kroon van Jezus is en dan denk ik als dat zo is wil ik hem graag verdragen uit Liefde tot u. Maar wat het is weet ik niet. Ziek ben ik niet. En het is ook geen migraine. O vader ik ben tot zo weinig in staat. Ik borrel over van ideeën. Maar de daadkracht of de inspiratie hoe, ontbreekt. Een dokter zou zeggen, je bent overspannen.

Maar dat is het niet, het is het teveel dat mij legatarisch doet zijn.

Nu heb ik mijn favoriete band op staan met muziek van Claus Schulze en Philip Glass.

Deze muziek doet mij aan de oneindigheid denken en geeft mij een gevoel van warmte en concentratie op de meditatie. Op U O Jezus en op de Vader. O onzichtbare God die met Uw genade zichtbaar zijt in tal van dingen die mij omringen, die mij wijst op Uw zoon.

En met het portret in mijn hand wordt mijn hart weer zacht. Van liefde bewogen kijk ik naar zijn

ogen en bid dan als vanzelf ik heb U lief O God door Uw Zoon.

Vaak komen tranen in mijn ogen en smee ik om ontferming en de genade der liefde. Maar wanneer dit moment, dat oneindig maar toch ook weer zo kort, voorbij is, bestookt satan me weer met fantasieën of verleid me toch maar tv te kijken.

Het klinkt zo ondankbaar, maar ik wil dit niet zijn. O Vader wat heb ik nu allemaal geschreven en mijn pen doet het zo slecht. Wil het me niet kwalijk nemen. Bedenk dat ik U wil liefhebben en dat daarop mijn streven is.

Nu eindig ik dit briefje. Tot de volgende keer vader.

12 oktober 1989

Vader,

Hier een kort briefje.

Deze week heb ik een korte vakantie, maar moet tot mijn dwaasheid bekennen dat ik niet naar de kerk geweest ben. Niet dat ik U niet zoek of bemin, maar de enige dag dat ik kon heb ik niet gebruikt.

Deze week heb ik gewit en behangen in de gang en één dag ben ik wezen vissen. Gebeden heb ik wel en Gij schonk me dan ook een stralende dag vol zonneshijn. Maar toch, één uur alleen bidden lukt me niet. Goed, op de fiets of aan de waterkant bid ik vanzelf, maar dat is niet wat ik bedoel. Een uur alleen met U bezig zijn en niets anders. Gebeden lezen tot eer en glorie van U doet nog veel moeilijkheden opleveren door mijn wilde fantasie. Kortom, gebrek aan concentratie.

Deze avond die anders geheel voor U zou zijn, ga ik tv kijken (een jongensfilm, Startrek 9.

Ik weet dat als ik zou bidden mijn gedachten toch steeds bij de tv zouden zijn. Daarom, Vader, laat het kijken ditmaal ook tot Uw glorie zijn.

Want wat heeft U aan mijn geprevel als mijn hart er niet bij is. Ik heb nog even tijd voor het begint en zal alvast een van de schriften boven halen.

Nu eindig ik met dit briefje. Vader ik heb U lief. Leer mij bidden zoals Uw zoon en tal van heiligen.

Soms bid ik U O Vader, stuur Jeanne tot me om mij te leren bidden en te luisteren naar U.

26 oktober 1989

Jezus, Uw icoon staat voor me en muziek klinkt op de achtergrond. Een glas bitter lemon staat klaar. Dat bitter drankje wordt nu een versnapering. Ik vond het eerst vies, maar ik dronk het uit liefde tot u. Zo ook als ik andere dingen doe, b.v. brood met sambal.

Ze smaken na een tijdje zelfs lekker en daarvoor was het niet bedoeld. Elk klein offertje wordt door U omgezet in een vreugde, zodat ik ze vaak niet meer kan doen zonder hovaardig te worden.

Het kijken naar Uw icoon of het schrijven van gebeden of gedichten worden een prettige werkzaamheid. Is dit soms wat de Grote Theresia bedoeld met het stromende water in de Tuin Gods, waarbij we zelf niet meer putten maar de Meester zelf voor de Tuin zorgt?

Het gevoel is wel anders. Niet zo overrompelend en mijn ogen worden niet zo snel meer nat. Maar dat hoeft ook niet. Ik wil slechts liefhebben met geheel mijn wezen en in alles wat ik doe. Stille dingen in Liefde voor U doe ik nog steeds. Al vind ik de bezieling in het H. Mis offer momenteel niet meer terug in mijn hart.

Hoe dat komt weet ik niet.

De diensten zeggen me zo weinig en toch bid ik ieder moment van de dag. O Jezus, waarom is deze duisternis. Gij hebt Uw offer ingesteld vlak voor het lijdensuur en Gij sprak, doe dit tot mijn gedachtenis.

Noem het geloofscrisis. Maar waarom dan toch nog steeds wel bidden. O Jezus, ik heb U lief in de Vader. Maar door U kan ik slechts de Vader vinden. Leer mij en beziel mij met Uw brandend hart opdat mijn hart ook weer met een nieuw kinderlijke liefde U moge ontvangen.

Uw priesters zeggen je mag je vrouw niet verlaten, maar als dat verbod er niet was ging ik U geheel en al dienen. O Jezus, hoe dwaas deze kreet, want juist door te blijven moet ik mijn nederigheid tonen.

Gij blijft mijn liefde en het zal iedere keer wanneer het gegrepen wordt door Uw genade steeds meer opbloeien in liefde tot U.

Leer mij O Jezus Uw pad te volgen. Niet in zelfgenoegzaamheid, maar in liefdevol verlangen te leven tot Glorie van de Vader en U.

Het is dwaas om U niet lief te hebben, maar al schrijf ik dit, ik weet me in Uw liefde. Een groot zondaar dat eigenlijk in angst en zweet het hoofd moet buigen. Het is dwaasheid van mij al die mooie woorden te schrijven terwijl op bepaalde momenten ik nog geen uur in gebed of meditatie kan volbrengen. O Jezus, ontbrand in mijn hart die vlam die mij deed bezielen om te bidden, te schrijven en te pelgrimeren.

Nieuwe wijnen doet men niet in oude vaten.

Maar Heer, we moeten allen toch steeds in U opnieuw geboren worden en een jonge geest is sterk wanneer Gij zijn tuin bevoeid. Wil wel O Heer ook een strenge tuinman zijn en wiedt al de jonge onkruid plantjes weg uit mijn ziel.

Gij weet toch dat ik een roos voor U wil zijn.

Laat mij niet verstikken in het onkruid, maar bloeien tot glorie van U.

O Jezus, ik eindig met dit dagboek en hoop nog vaak hierin te schrijven. Laat mij ook vaak gebeden schrijven, zodat ik daar vreugde in mag vinden ze te lezen tot glorie van de Vader en U. Moge de H. Geest mij verlichten.

Jeanne D'Arc, leer mij te luisteren naar de stem van God en help mij weer devoot de H. Mis te horen, want zonder Jezus ben ik niets.

oktober 1989

Vervuld is mijn hart van verlangen om het ongewisse pad op te gaan.

Maar Uw priesters weerhouden mij dit pad van gebed op te gaan.

Mijn vrouw mag ik niet verlaten. Geborgenheid is de weg. Maar het verlangen in U te leven maakt dat ik U veel liefde ontzeg. U te dienen, in U te zwerven dat is mijn droom.

Is dat mijn egoïsme of is dat Uw woord dat ik droom.

Huis en haard wil ik verlaten om te gaan op Uw pad. Maar ik moet nog wachten op Uw teken dat dit verlangen wel mag. Bidden doe ik steeds meer en meer om Uw zegen, Uw liefde iedere keer. En wanneer Gij mij Roept, hier op aarde of bij de dood, hoop ik te luisteren en te doen Uw liefdeswerk in het klein of in het groot.

Zo is vervuld gans mijn leven
in verlangen naar Uw liefdes leven.

Te doen dat wat Gij van mij wilt
zodat wanneer Gij de bladzijde tilt
van mijn levensboek
mijn verlangen U lief te hebben
de boventoon roept
want ondanks al mijn zondige kwalen
zal ik steeds het "Kyrie eleison" herhalen.
En al vindt Gij O Vader mij nog zo dwaas
Gedenk dan dat Gij zelf mij net als een haas
Geschapen hebt op deze aarde
Welke zonder de liefde voor U
Heeft totaal geen waarde
Het zijn in U O Vader God
Maakt dat ik glimlach als een zot
Van vreugde om Uw gena
Nu ik met mijn boek voor U sta.

oktober 1989

*Oost en west komt tot elkander
In Rusland is de bekering gaand
maar het westen is veranderd
De liefde Gods is door de welvaart vergaan.*

*Toch stralen nog enkele sterren
Gods gemeenten die Uw woord verstaan
Contact in geloof en gemeenschap
steun en hulp, het liefde werk staat vooraan.*

*Geen verwijten, geen bittere klacht
Alles achterlaten opnieuw beginnen
Het geloof in Gods liefde is de kracht
Om samen op weg te gaan, elkaar te beminnen.*

*O Vader, God van liefde, door Jezus Uw Zoon
Laat ons elkander begrijpen, laat in uw
welvaren de liefde voeren de boventoon
en komen Uw Rijk alhier op aarde.*

*Junks of Aids patiënten
Moeten geholpen worden door Uw kracht
Daarom bid ik U O Vader want
alleen heb ik geen macht*

*Want ik zit in een lekker warm huis
welvaart is alom om mij heen
Toch wil ik helpen al mis ik het kruis
Met gebeden, misschien een daad alleen.*

*Ik weet ,Heer, ook gebeden hebben kracht
Al is het leeg zijn soms een nacht
Want mijn hart brand van liefde voor U O God
En ik kan voor een ieder genade vergaren als een zot.*

*Jezus Christus is de bron
waardoor ik tot U kom
Uw Zoon heeft beloofd hier op aarde
Uw heilige Geest als troostende waarde.
Daarom durf ik bidden tot U O God
Om genade voor allen als een zot
Om genade voor een ieder die alleen
In lijden en eenzaamheid om U weent.*

*Vrede vraag ik niet voor deze aarde
Want vrede in het hart heeft meerdere waarde
Geeft deze Genade O Vader eeuwige God
En neemt ons allen op in Uw Slot.*

*Vader
U is mijn dank
U is mijn Liefde
U is mijn Al*

*In U O onzichtbare God en Vader
wil ik steeds meer en meer geloven
want Uw werken zijn altijd om mij heen
daarom wil ik U Loven en Prijzen
schenken mijn hart, mijn ziel, mij geheel*

*Gebeden en gedachten
Overgave aan het onzichtbare al
Doen lichten schijnen
Zien het ongeziene
Kloppen het bonzende hart
Blussen tranen de gloed
Schoonheid Vrede is alom*

*Getroffen door de Heilige Geest
ontbrandt een verlangen
één te zijn in de Vader
beminnend de Zoon Jezus Christus
beschermt en onder de hoede
van de Vrouwe
de Moeder maagd Maria*

2 november 1989

IN EEN DROOM LIET GOD ZIEN

Dat mijn leven moet zijn als een violist in de woestijn die daar sonaten van Beethoven speelt. Niemand is er en je speelt steeds weer opnieuw totdat het volmaakt is. Doordat je in de woestijn speelt komen er eerst Arabieren kijken en luisteren. Ze begrijpen het niet en vinden het lelijk. Dan komen na lange tijd toeristen er op gewezen door de Arabieren. Ze horen en herkennen het en vertellen het door. Dan komen de kenners. Ze horen het en roemen het, want het is volmaakt. Zo ook is het schrijven van je gedichten en verhalen voor God.

*Gereed en toch wachtende
Ligt mijn ziel voor God.
Een fluistering van wind misschien ?*

*Op elk ogenblik is het onbekende rondom je.
Daar moet je je kennis zoeken.*

8 november 1989

Vader in de Hemel.

Deze woensdagavond schrijf ik nog wat in dit dagboek.

Ik wist eerst niet wat ik zou gaan doen, want ik ben iedere avond deze week alleen thuis. Mijn vrouw B. is naar repetities en uitvoeringen. Dat zijn haar uitjes. Zingen. Iedere avond lees ik in mijn schriften met gebeden en gedichten en schrijf af en toe nieuwe.

De tv boeit mij niet zo en de seksuele prikkels doen me neigen naar zelfbevrediging. Maar dat is dwaas en U O God niet waardig, te meer daar mijn vrouw op iedere prikkel van mijn kant in gaat, al is het midden op de dag. Haar behoefte schijnt even groot te zijn. Al heeft ze nu niet meer de pil, ze denkt niet meer zwanger te worden. Zelf zou ik een kind erbij niet erg vinden, maar B. zou het verschrikkelijk vinden. Maar toch als het zover zou komen zal ik tegen abortus zijn. Het leven door U geschapen mogen we niet doden of verwerpen, maar waarom schrijf ik dit alles. Gij weet immers alles.

Vader een paar maand geleden heb ik het schrift met gedichten aan een van de jonge zusters gegeven, met de woorden "waarom weet ik niet, maar ik moet dit aan U geven".

Nu is het al een tijd geleden dat dit is gebeurd en ik weet nog half de motivatie. Ik wilde niet steeds terug zien op gedichten die me een beetje trots maakten.

Daarom ben ik met nieuwe gedichten begonnen en ik hoop dat ze me in nederigheid op U richten. Leer mij O Vader nederig te zijn en te verlangen me meer met U en Uw heilswerk te bezinnen. U is immers mijn liefde.

Zend O vader Uw H. Geest opdat ik U van nut moge zijn. Laat mij U steeds meer zoeken. O liefde van mijn hart. Maak mijn leven deel van Uw part, opdat al mijn streven zal zijn, met U in liefde leven.

30 november 1989

Vader in de hemel,

Het is weer donderdag, dus wil ik me even tot U richten met dit briefje.

De kleur is groen omdat het zwart teveel hapert. Maar dat mag niet hinderen. Groen is immers de kleur der hoop en van het jonge leven.

Vader mijn liefde groeit en ik denk iedere dag aan U en hoop steeds meer te groeien in Liefde tot U.

Alles wat ik doe wil ik tot liefde voor U doen, zo ook tv kijken of lezen, slapen werken, bidden. Alles is in liefde voor U. Gij zegt "draag al het gewone aan mij op en alles zal genade worden". Dat is ook zo. Want elk moment van ons leven is een grote genade. Het is een voorrecht te kunnen luisteren naar muziek van eigen keuze in een verwarmde kamer met al de gemakken die ik maar zou wensen, terwijl miljoenen mensen niets hebben en in armoede moeten leven.

O Vader, wat is het dat Gij mij zo gedenkt. Laat mij U nimmer bedroeven, want Gij bent de Goedheid zelve.

Vader laat mij steeds Uw wensen doen.

Het valt mij op dat ik de laatst tijd vaak giften in geld ontvang, maar dat tegelijk dat geld mij niet bekoord. Soms verlang ik naar geld om uit te kunnen geven. Maar wanneer dat geld er plotseling is, verdwijnt dat geld net zo snel aan dingen die nodig zijn, dat het zijn bekoring al verloren heeft voordat ik realiseer dat ik er iets mee doe.

Vroeger kocht ik boeken, maar ik realiseer dat ik nog zoveel ongelezen boeken heb, dat het dwaasheid zou zijn weer een boek te kopen.

Daarbij komt nog dat ik vaak te krenterig voor mezelf ben om een kop koffie te kopen als ik in de stad ben.

O vader, wat ben ik toch een dwaas. Laat mij U beminnen met geheel mijn hart en wijs mij de weg tot Uw zegen en glorie. Amen.

(ik ga nu de gebeden lezen in dichtvorm).

12 december 1989

Vader in de Hemel U zij lof en dank. Wil niet neerzien op mijn fouten, maar mij leiden op Uw weg.

Vandaag heb ik de Nikola gemeenschap bezocht, ter nadere kennismaking naar aanleiding van een artikel in de krant.

Daar ontdekte ik een gemeenschap die samen leeft en werkt in gemeenschap met Jezus, met als basis het 3 keer per dag samen bidden. O Vader, als ik deze gemeenschap eerder tegen was gekomen, zou ik zo bij ze aangesloten hebben. Het is als in Rome bij de jongeren. Verschillende leden kwamen mij bekend voor. Een was zelfs gelijk met mij in het Johannes te Deo aangenomen en werkte in het Overvecht ziekenhuis een lange tijd.

O vader, zend Uw zegen over deze gemeenschap. Laat satan er niet binnentreden. Bescherm en bewaar allen die al zo in Jezus willen leven en werken tot Uw glorie.

O Vader het gaat eigenlijk niet zo best met me. Ik geef teveel toe aan gemakzucht, slapen en lezen, en kom aan nuttige zaken niet toe.

Mijn vrouw heeft graag een tekening of schilderij van mij, maar de inspiratie ontbreekt.

Zelf wil ik franse les of verhalen schrijven, maar kom daar ook niet toe.

Ook heb ik vaak pijn op mijn hoofd, maar als ik bij de dokter kom, doet die het af als niets bijzonders, wat te veel spanning zegt hij.

Toch weet ik dat ik wanneer dat matte gevoel weg is ik weer een lawine van activiteiten zou ontplooiën. Ik vind alleen zo jammer dat mijn naaste daar ziet zoveel mee geholpen is. Want ik

vind geen contact. Vader, mijn troost is dat ik steeds ervaar dat Gij over mij waakt en mij dikwijls inspiratie geeft om iets te doen waardoor ik iets van Uw liefde kan overdragen. Grillen zou een ander zeggen, maar ik weet beter.

Deze avond schreef ik weer gedichten en gebeden tot U O Vader lief. Maar nu eindig ik deze brief. Ze is niet af dat weet ik Heer, maar ik schrijf weer verder een andere keer.

Moeder Maria en Jeanne d'Arc, wil voor mij bidden bij de Vader. Leer mij Hem lief hebben.

24 december 1989

*De ziel spreekt
Het oog weent
Vlammen branden rond het hart
Bitter is het leed, de smart.*

*De zonden satans buit
Roven god van zijn bruid
Bittere klacht uit Rachels mond
Verdiept de pijn der ziele wond.*

*Ontzet schreeuwt de ziel het uit
Waarom bleef ik niet Gods bruid ?
Waarom moest Rachel zo wenen ?
Zijn al die jonge levens thans verdwenen ?*

*Zo veel doden om een kind
Dat nu nog door zo weinig wordt bemint
Moet Rachel nu weder wenen
Nu zoveel kerken zijn verdwenen.*

*Ontferm U O God en Heer
Schenk berouw en vergeving inkeer
Opdat al dat onschuldig bloed
Niet voor niets is geboet*

*Laat de wereld weer komen naar Uw Zoon
Zodat de mensen weer komen voor Uw troon
Met beden vol liefde en dank
Dat is toch beter dan satans stank.*

*Maakt Rachels klacht weer zoet
Immers Uw Zoon heeft voor ons geboet
Verzoen U O God en Heer
Bekeer ons zondaars iedere keer.*

*Gij hebt ons zo zwak geschapen
Laat ons door de welvaart niet in gaan slapen
Laat erkennen Uw grote macht
Die al onze dwaasheden verzacht.
Leer ons weer bidden groot of klein
Opdat de aarde weer tot Uw glorie zij
Ontbrand in vele harten Uw gloed
Zodat we weer knielen aan Uw voet.*

*Ontsteek die liefde wonder schoon
En voer velen in geluk voor Uw troon
Zo schrijf ik nu dit gedicht
Dat tot Uw glorie voor me ligt.*

Kerst 1989

*Roemenië
Honderden liggen als sprokkelhout
Afgekapt en neergeslagen onder de zoden
Angst de macht en privileges te verliezen
Doen het volk onderdrukken met bruut geweld
Maar de roep om vrijheid blijft klinken.*

*Verwondering over zoveel wrede onderdrukking
maakt de brandende vlam tot een laaiend vuur een roep om
erkenning van het mens zijn; en doet soldaat en volk keren tegen
brute en wrede politiemacht.*

*Gejuich klinkt door de wereld en vind erkenning alom
Maar wanneer de vrijheid is herwonnen blijven de armen achter met hun doden en is het land gehuld in
een schuldenlast opgebouwd door verrijkte onderdrukkers.*

*Vader Uw liefde heeft gewonnen
Maar koste net als bij Uw Zoon
Zoveel leed en smart
Want satan drinkt bloed en tranen*

*Satan heeft de menselijke waarden verkracht
Laat O Vader nu in blijde tonen
Uw liefde alom wonen
Laat Roemenië herrijzen als Uw Zoon*

*Want uit de dood herrezen
Gaf Uw woord duizenden de zegen
En glorie aan U O God
Laat dit zijn het Roemeense lot.
Ontbrand mijn hart, steek op O storm
Het oor luistert maar vind stilte
Toch brand er een vuur van verlangen
Aangeraakt te worden door die Stem.*

*Waarom dat verlangen, waarom dat geschrijf,
Waarom dat luisteren
Wanneer slechts de stilte blijft ?
Toch is er steeds die stille vonk
Door alles heen, een stil begeren
Naar de liefde van God alleen.*

*Steeds is daar dat verlangen
Door de leegte begrensd
Die het hart doet huiveren
Nu is er die leegte, maar straks
Als ik in nederigheid kniel
Is daar het gevoel van dankbaarheid om me heen
En voel ik me door Gods genade
aangeraakt me niet meer alleen.*

*Vaak komt dat verlangen in me boven
Om in stilte God te loven
Voel me kind van Hem mijn liefde
Maar de leegte maakt me zo alleen
Overgave aan die stilte geeft soms rust
Maar het hart verlangt God zijn liefde te tonen.
Wil immer bij Hem wonen
In Hem vind ik liefde.
Vader in de hemel
O zon, o licht, o duister wezen
Gij kunt ons van dwaasheid genezen
Leegte eenzaamheid van het hart*

*Zal door U gevuld worden zonder smart
Want U o zon missen doet zo pijn
Wanneer we door dwaasheid verloren zijn
Voor velen is de nacht zo leeg
Wanneer de naaste liefde zweeg
Gij o zon hebt met Uw warme kracht
Die leegte te vullen met liefdes macht.*

*O zon, gij straalt door wolken heen
Maakt dat elk een zich kan koesteren in uw warmte
En lof zingen U drieënige God
Maak Uw glorie aller lot
En maak ons dagelijks brood niet dood
Schenk ons Uw goddelijke wijn
Het welk Uw Zoon in herinnering zijn bloed doet zijn.
Tot verzoening van al het kwaad
Bood Hij deze liefdes daad
Door dit gebed, goede God,
zij U lof gebracht en eer altijd weer.*

Gods werk

Het leeg zijn en het open stellen van je hart is als een schreeuw om aandacht voor de onzichtbare bron.

Die bron vol oneindige wijsheid en liefde.

Die je hart mee doet vibreren op de onzichtbare melodieën.

Melodieën welke hoorbaar gemaakt door tal van instrumenten, zichtbaar in klank en kleur, gecomponeerd met een gevoel van eerbied.

Die onzichtbare bron die leert dat Hij is licht en leven.

Die fluistert in het ritselende blad. Die dondert als een bliksemschicht, zingt als het kabbelende water van een beek.

Maar leeg en open moet zijn je hart zodat de liefde in dat hart, geraakt door die bron, vol liefde overstroomt.

Onder het kruis.

O lam Gods

*Vast geslagen op het hout
doordat wij zondaars zo koud
de Vader beledigde en griede
U verdient gegeven worden
alle liefde.*

*Gij bent een Zon, die verbleekt alle sterren
Gij verwarmt ons hier op aarde
Zonder Uw licht zijn we zonder waarde
Want Gij nam op U het kruis
Zodat we weer konden komen in Uw Vaders huis.*

*De natuur zo wonderschoon
Leert ons door zijn pracht vertoon
dat we allen eens zullen vergaan
en voor Uw troon in de hemel staan.*

*Daarom goede God en Heer
Maak dat ik steeds van U leer
In liefde klaar te staan met hart en ziel
nu ik in liefde bewogen voor U kniel.*

*O vader, laat mij niet zitten dromen
Maar met hart en ziel tot U komen
Ontferm U over dit stukje stof
Leer het zingen en schrijven
Tot Uw lof.
Onzichtbare dingen
doen ons besluiten tot daden
welke we anders nooit zouden doen.*

*Zoals nu, ik schrijf, maar weet eigenlijk niet wat ik zal schrijven
Het is het bidden van God in mij.
Het verlangen Hem de Vader lief te hebben, doet mij begeren Hem te antwoorden.*

*Achter elkaar schrijven doe ik ook niet,
maar in de tussen pozen verwijl ik in gedachte bij Hem.*

*Libero me Dominum
et lux perpetua eis
Zo maar een tekst die in me opkomt.
Bevrijd me Heer en schenk mij het
eeuwige licht.*

Soms luister ik naar muziek.
Vooral klassieke. Die mooie melodieën doen me het gevoel geven dat ik Gods stem of zijn engelen hoor. Vooral is voor mij van belang dat de liefde tot God er in doorklinkt. En voel ik me in liefde

tot U verbonden, dan komen tranen in mijn oog.
Weet me klein en zwak en bid als vanzelf.
Heer ontferm U. Ik wil U zo graag liefhebben.

*Vader Gij sprak "Ik ben die Ben !"
Alom zijt Gij aanwezig.
Gij zijt die stille stem
ondanks storm wind of regen.
Gij sprak : " Ik zal er zijn wanneer je mij zoekt.
Wanneer de nood groot is, ben ik daar.
Wanneer je gelooft
zal niets een wonder zijn.
Heuvels bergen of dalen,
ze zijn een effen pad,
wanneer je je hart geeft.
Ik gaf je mijn stem.
Jezus geboren in Bethlehem
Zoekt en je zult vinden.
Blijf altijd trouw in liefde
Je woord aan Mij gegeven
dekt ook je lieve vrouw.
Ik roep; wanneer de tijd daar is
Leef gerust, bid veel,
dan loop je je doel niet mis.
Ik ben de Liefde".*

Genade

*Een vonk
Een vlam
Een vuur
Het is Gods liefdes uur.*

*Een druppel
Een spat
Een tranenvloed
Het is Gods liefdes gloed*

Een noot
Een melodie
Een koorgezang
Het is Gods taal eeuwenlang

Een glimlach
Een lichtstraal
Een zonnegloed
Het is Gods teken dat ons behoed

Een woord
Een vers
Een gedicht
Het is Gods stem dat het hart verlicht

Zinnen, strofen, ze doen Gods gena
In me bovenkomen.
Verwoorden wat ik voel
en hebben Gods verheerlijking
tot Doel.
De wind waait en suist
De lucht is vol met orgeltonen
Zonnestrallen schieten langs
Het firmament
Hoe kan ik daar in God vertalen ?

De kracht der storm
Doet velen zuchten
En van verlangen
In de luwte vluchten
Maar beweging is alom om ons heen
Wanneer de liefde ontbreekt
Is er bitter geweest.

Toch is er bij alle duisternis
De zekerheid, dat het licht overwint
De liefde is sterker dan de dood
God is de verrijzenis.

Het vuur, die vlam die het hart ontsteekt
Is de liefde Gods

Zijn vonk ontsteekt de toorts
Die ons doet handelen
Tot Zijn glorie.

Rusteloos dwaal ik rond
Zoek die onbekende tot ik hem vind
Zoek de vrede die het hart wond.

Winden waaien alom
En klokken beieren
Roepen op tot gebed
Tot die Onbekende
Die zich in mijn hart heeft neergezet.

Ontvankelijk voor gebed en dromen
Moet mijn hart vol liefde tot Hem komen
Opdat Hij loutert die daden
Die door Hem gegeven zijn
In genade.
Ik zag een gezicht
In Gods morgen licht
Een hart dat brandde
Van liefde in Gods handen.

En met een lach en een traan
Verlang ik naar die dag
Dat ik op ga naar Hem
Die was geboren in Bethlehem.

Melodieën weerklinken
Wanneer het hart bij God vertoeft
Elke toon vibreert stil in het hart
De ziel straalt, is één in God
Niets kan je deren.

Maar is dat moment heen,
Dan ik er stil geweest om dat verlies.
Gods aanwezigheid missen doet pijn.
Wil steeds weer terug bij Hem zijn.

*Bij Hem horen we engelenkoren.
Is de melodie herboren
Als een streling, en zucht wind
Spreekt een stem, ik ben die ik ben
Die jou bemind
In Zijn genade zijn we
Steeds Zijn kind.*

Liefde voelt het hart wanneer de genade ons omringt
De geest staat open en ziet ongekende gezichten, de glorie Gods.
De natuur jubelt tot God in onvermoede pracht.
Slechts een dichter kan verhalen
wat we voelen diep in het hart.
God toont ons zijn Liefde.

januari 1990

Vader in de Hemel
Het is nu nieuwjaar en tot mijn verwondering had ik geen wensen of bepaalde verlangens voor dit jaar. Het enige was een verdieping in de liefde tot U.
Tot mijn verbazing kreeg ik post van mijn zus I.. Ze wilde weer contact met me opnemen. Ik ben bij haar op bezoek geweest in Amsterdam. Ik schrok toen ik hoorde welk een lijdensweg ze in haar jeugd gehad had.
Het leek op de geschiedenis met R., maar dan met een nog slechter begin, namelijk geboren in de gevangenis, door dat moeder daar toe veroordeeld was wegens slecht seksueel gedrag in de oorlog. Zelf dacht ik altijd dat ze van ons allen het beste terecht gekomen was. Lange tijd in een pleeggezin en goed kunnen studeren. Maar het pleeggezin was ook voor haar een trauma. Ze moest zogenaamd altijd dankbaar zijn en was maar een slecht kind. Deze ervaringen hebben nu na lange tijd een uitbarsting gekregen waardoor ze geestelijk in elkaar geklapt was. Nu ze in therapie is komt dit alles weer naar boven en probeert ze alles van haar familie weer op te helderen. Ze is nu ongeveer 49 jaar en ze had door veel te studeren het gevoelsleven op de achtergrond geduwd. Wel had ze steeds last van het feit voorgedijkind te zijn.
Nu hoopt ze op wat opheldering en bezoekt ze de familie.
Het verwondert mij dat ze maatschappelijk werkster was geworden. Ik had eerder een baan als lerares verwacht. Ik heb een goed gesprek met haar gehad en het speet me dat ze niet godsdienstig was. Immers U O vader was voor mij toch steeds een zo grote steun. Van U kreeg ik de liefde die ik op aarde zo moest missen. Daarom bent U voor mij ook het aller belangrijkste. Zelfs boven mijn liefhebbende vrouw B..
Vader wil met U liefde ook I. bezielen. Schenk haar vrede in het hart en een vonk van geloof. Dit bid ik U Vader door de voorspraak van Uw Zoon Jezus Christus en de voorbede van Moeder Maria.

29 januari 1990

Vader in de Hemel.

Dag en nacht denk ik aan U maar toch bedroef ik U door teveel dwaze dingen. Zelfs momenten van gebed vertraag ik zodat er weinig tijd voor U over is.
Mijn pen schrijft zelfs slecht door het weinig gebruik.
Immers ik had U beloofd steeds te schrijven. Gedichten of gebeden.
Zelfs de zin om deze gebeden te lezen is er vaak niet.
O Vader vergeef me. Ik weet me zo onmachtig, zo klein en zwak. Het is voor me onmogelijk zonder Uw genade in liefde te leven.
Ik wil geen dier zijn dat alleen slaapt, eet, werkt, zonder U in alles te beminnen met heel zijn verstand en ziel. Ik wil niet leven naar mijn instincten, maar in volle geestelijke overgave en liefde tot U. Niets waardig ben ik en zelfs mijn bidden, zie ik soms als een rijkdom boven mijn naasten.
Onbarmhartig is mijn tong over mijn naaste. O Heer laat mij U toch steeds beminnen en tot dienst zijn.

februari 1990

Het is februari 1990.
Zaterdag 10 februari word ik 53 jaar. Het wordt nu weer minderen in jaren want ik ben nu over de helft van mijn levensjaren.
Wanneer ik terug kijk op mijn leven kan ik maar weinig hoogte punten vinden. En wat moet ik als hoogtepunt vinden in mijn leven tot nu toe ?
Het is het leven van een paria geweest zonder veel echt gelukkige momenten. Nooit ben ik echt blij geweest met een geschenk, de verrassing. Het spontane ontbrak.
Ik heb me voor alles moeten uitsloven. Het gevoel van warm geluk, waarbij ik deze warmte kon beantwoorden ontbrak. Zelfs voor mijn vrouw ben ik soms afstandelijk. Ik ben een vreemde man. Het enige geluk en gevoel van warmte kwam van God, Jezus en Maria.
De momenten dat ik in Borculo stiekem in de kapel bad en bij de Lourdes grot, wanneer het donker was, geven nog steeds een diepe herinnering van vrede. De gelukkigste tijd is die welke ik in gemeenschap met God doorbracht. Het bidden in Borculo, de kleine pelgrimage, later de grote pelgrimreis en de eerste maanden van mijn ommekeer toen ik weer katholiek wilde worden. Nu zijn de avonden welke ik al schrijvende tot God alleen en met mooie muziek op de achtergrond, de rustpunten voor mijnziel. Ik hou van U O God en voel me zo vaak nutteloos.
Het doet me zo pijn niet te pelgrimeren. Dag in dag uit. Te bidden, samen te zijn in U O vader. De vonk van Uw liefdevolle aanraking te missen doet mij zo zeer in het hart.
O vader, mijn vrouw heb ik lief, maar U veel en veel meer.
Op het gordijn stond het ja.
Toen ik om Uw liefde vroeg en ik herkende Jezus zijn kruis in de figuren.
Laat mijn hart overstromen van liefde tot U O God.
Laat mij leren van Jezus en doe mij luisteren naar Uw stem en daarnaar ook te handelen.
O Vader neem nimmer Uw genade van mij weg. Want ik heb en ben niets meer zonder U. Doe Uw H. Geest zenden opdat ik door zijn liefdesvuur de weg moge vinden om U te dienen. Ik ben

gehoorzaam aan Uw kerk. Anders was ik reeds op weg geweest en wanneer Gij O Vader iets van me wil, zult Gij ook zorgen dat dit ook gebeurd.

Nu kan ik U slechts dienen door gebed en moet ik mijn dromen intomen, want ik geef toe er zit een grote egocentrische drang bij offergaven. Zelfs mijn vroegere zelfkastijding maken me vaak hovaardig, terwijl onderdanigheid, nederigheid in liefde veel belangrijker zijn.

Alleen Vader, waarom is die drang om op mijn eigen wijze te pelgrimeren al zes jaar lang in mijn hoofd ? Is het satan die me zo verleid ?

O vader nu ik dit alles schrijf, is het net of ik me in een crisis bevind, maar dat is niet zo. Ik besef heel goed dat Gij mij leidt en ik steeds meer leer van U. Immers mijn grote pelgrimage, hoe goed ook bedoeld, was op het laatst toch ook een dwaling. Ik weet O Vader, alléén is men niets en door het lijdend verlangen naar U bid ik ook en pelgrimeer ik met mijn ziel.

U O Vader wil ik dan ook vragen, wil de liefde in ons huwelijk groter maken in u en leer mij vinden de harmonie tussen U en het huwelijkse bestaan.

O Vader, leer mij bidden met al mijn doen en laten en liefde geven.

Laat O Vader mij mijn hart ontsluiten voor mijn naasten, mijn vrouw in het bijzonder.

En doe mij vinden Uw weg van liefde en vrede. Zonder Uw genade O Vader kan ik niets. Gij hebt me geschapen. Maak O vader dat Uw schepsel van nut moge zijn voor Uw glorie. U is immers door Uw genade mijn liefde.

Wil O Vader ook de vrede brengen in het hart van I. mijn zus, mijn moeder, en al mijn familieleden. Zegen O Vader mijn schoonouders en mijn vrouw.

Bescherm en leid mijn kinderen. Laat hen niet lijden door mijn fouten, maar geef ze werk en geluk in U.

1 maart 1990

Vader, Heer en God.

Hier weer een kort briefje van Uw zot.

Deze dagen moet ik de drang en begeerte naar U missen. Bidden (o wat een groot woord) doe ik toch nog op onverwachte momenten. Maar in huis samen met mijn vrouw komt er niet veel van. Goed we luisteren veel naar religieuze muziek en daarbij denk ik natuurlijk wel aan U en probeer de inhoud van het gezongen lied mee te beleven. Maar het gaat dan veelal vooral om de melodieën, de muziek die daarbij boeit.

Het weer liet niet toe dat ik naar de kapel in Maarssen ging. Veel stormen, regen en koude temperatuur.

De financiële belofte heb ik gehouden. Nu moet ik alles nog ordenen.

Zondag ben ik 25 jaar getrouwd en buiten de geestelijk beperking heb ik er geen spijt van. Het is jammer dat de kinderen geen vast werk hebben, maar ze zullen het zelf moeten uitzoeken. Ik kan ze niet helpen (tegen hun zin). Vader geef toch dat ze een vaste basis vinden in U en eventueel in de hulp van anderen. Laat ze niet verdwalen in egoïstische zelfbeschouwingen. Schenk hen het geloof in U want Gij O Vader hoed toch ook mijn kinderen. Gij zult ze leiden op deze aarde zoals Gij mij ook leid. Ontbrand de liefde in hun harten.

Wees ook mijn vrouw B. tot steun. Ze heeft het soms moeilijk met al die verwijten van haar

dochter. Maar ja, zondag gaan we met zijn allen eten. Samen met B. haar ouders in een restaurant. Vader ik eindig dit briefje om nog wat te bidden, al is dit geschrijf ook al een gebed.

29 maart 1990

Ik zit in mijn huis

Met in mijn handen Uw kruis

Kijk ik er naar met bewogen gemoed

Dan moet ik U kussen, O zo zoet

Druk U aan mijn hart

Door verlangende liefde bewogen

En sluit als vanzelf mijn ogen

U gedenkend, U die zo goed

voor onze zonden stortte Uw bloed

Zie ik weer op naar Uw kruis

Dan pak ik weer snel in mijn vuist

Die pen om te schrijven een gedicht

Dat als vanzelf komt door Uw licht

God O vader Gij zijt in Uw Zoon Één

Vergeef me dat ik niet met bittere tranen ween

Ik voel me verzadigd door al het goed

Dat Gij zo dikwijls met mij doet

Daardoor vergeet ik vaak Uw gerechte toorn

Denk steeds aan U in liefde welke maakt een voorn

diep in mijn hart

Moge deze voorn vrucht voortbrengen

Tot glorie van U.

april 1990

Vader in de Hemel.

Hier weer een kort briefje van Uw zot. Het is weer een tijdje geleden dat ik geschreven heb. Redenen zijn er genoeg, maar geen echt excuus.

O Vader, de Matheus Passion was mooi en ik ben samen met B. op paaszondag naar de kathedraal op de Lange Nieuwstraat geweest, waar kardinaal Simonis de H. Mis opdroeg.

Nu ben ik thuis aan de grote schoonmaak van de flat. Witten, verven, behangen etc. M. heeft geholpen met witten en verven. Hij heeft nog steeds geen zin om zijn kost te "verdiene". Leeft nog steeds van sociale zaken.

O Vader geef hem en mijn dochter Uw genade, vrede en werk. Zowel in hun hart als in de wereld. Laat ze niet verdwalen in zelfmedelijden en eigenwaan, maar leer hen dat we allen voor elkander zijn in liefde, maar ook in hulp.

3 mei 1990

Vader in de Hemel.

Momenteel lees ik een boek dat heet "Koning Jezus".

Geschreven door Robert Graves in de vorm van een roman.

Ik had het boek gehaald in de bibliotheek met de hoop me wat meer in Jezus te verdiepen en door Jezus in U O vader. Maar wat een pech. Het eerste gedeelte dat ik nu gelezen heb, belicht de geboorte van Uw Zoon uit de Maagd Maria in een geromantiseerd daglicht, waarbij de feiten verdraaid worden in een dwaas romanverhaaltje. Namelijk, Herodes Antipas zou als koning de maagd Maria met behulp van de Hoge Priester gehuwd en zwanger gemaakt hebben en om de veiligheid van moeder en kind uitgehuwelijkt zijn aan Jozef. Zonder bekrachtiging van het huwelijkscontract.

O Vader hiermee wordt Uw zoon wel is waar koninklijk, maar ook ontdaan van alle band met U. Engelen en heiligen worden veranderd in gewone menselijke bedriegerijen. Alles wat het geboorte verhaal in de bijbel belangrijk maakt wordt verworpen tot een achterbakse bedriegerij.

O Vader, ik weet dat er veel geschreven wordt om U en Uw Zoon belachelijk te maken. Een spel om geld. Maar dat men hiermee ook openlijk te koop loopt, dat kan ik niet bevatten.

Onwillekeurig moet ik denken aan die andere schrijver, Salman Rushdie. Hij had het zelfde gedaan met de Koran, maar moet nu ondergedoken verder werken, want de moslim leiders in Iran hebben hem ter dood veroordeeld. En o wat een kritiek heeft de westerse christelijke wereld daarover, terwijl Uw Zoon, in wie ze zeggen te geloven, op de zelfde manier wordt verschreven. En daar doet men niets tegen.

O Vader, Uw Zoon verkondigde liefde, maar sprak dat deze liefde ook zou zijn als een zwaard dat de mensen van elkaar zou scheiden.

Ik moet bekennen, slechts het woord van de priester weerhoud mij op weg te gaan en te getuigen van U. Daarom O Vader vraag ik U, geef licht in mijn hart en laat mij U immer liefhebben en zo Gij dit wil, getuigen van U in deze wereld.

Het portret, de icoon in mijn hand.

De blik op Uw ogen laten mij vinden een ander land.

Geen grot, geen woestijn, geen kluizenaarsland

kan ons leren alles te geven in Uw hand.

De donkere poort, die ijzeren hand, omsluit iedere ziel die zich niet overgeeft aan Uw genade, die niet leeft in Uw hart.

Toch is die poort steeds om ons heen en doet ons verzuchten van verlangens naar andere luchten.

Maar door het kruis met al het verschrikkelijke lijden, heeft Gods Zoon voor ons de weg kunnen bereiden.

Tot de Vader en al is de weg nog zo smal.

De liefde aan de Vader gegeven eindigt in een hemelsbal.

Vissen kom ik Heer

Naar Uw liefde, Uw kracht

Zonder die liefde is mijn hart een nacht.

Vissen kom ik Heer

Met gebeden gedachten aan U

Leeg zijn mijn handen maar mijn geest is bij U.

Vissen kom ik Heer

Mijn verlangen is mijn hengel

Uw liefde in mijn hart

Daartoe stuur ik mijn engel.

Vissen kom ik Heer

Uw genade is mijn tuig

Waarmee Gij mij tot U zuigt

Door gebed en verlangen

Is mijn haakje omhangen.

Vissen kom ik Heer

Mijn hart is mijn net

Dat voor Uw genade zich wijd openzet.

Vissen kom ik Heer

Naar vrede diep in mijn hart

Want mijn ziel is O Heer soms

Zo zwart als de nacht.

Vissen kom ik Heer

Leer mij te vissen

Naar genade voor iedere mens

Dat voor U zijn hart openzet

Dat is mijn aas, mijn wens.

Vissen kom ik Heer

Wil toch niet zo met ons strijden

Maak dat een ieder zich in U kan verblijden

Neemt weg Heer alle leed, alle smart

Zo dat we in U vinden vrede in het hart.

*Vissen kom ik Heer
Met mijn pen wil ik met U strijden
Opdat de genade en het lijden
Vrucht dragen in U
Dat O God, bid ik U hier en nu.*

30 mei 1990

Robert Graves is de schrijver van het boek "koning Jezus".
De schrijver heeft het leven van Jezus met zijn geboorte en dood in een romanvorm trachtten weer te geven.
Hierbij gebruikmakend van apocriefe en oosterse verhalen en legenden.
De maagdelijke geboorte en de verrijzenis worden door hem ontkend. Wel laat de schrijver zich kennen als een kenner der bijbel en de joodse geschriften.
Het boek heeft me iet wat teleurgesteld. En ik denk dat het wel een verhaal is dat een niet christen zal boeien. Persoonlijk doet het boek me pijn, omdat ik er wat meer spiritueel gevoel is verwacht had. Het einde van het verhaal is dan ook wat haastig in elkaar gedraaid en laat een leegte achter.

14 juni 1990

Het is niet goed, te leven zonder Uw liefde O God.
Gij doet alles groeien en bloeien. De chrysanten die nu voor me staan bloeien reeds 6 weken. Het is alsof ze voor mij tot God bidden, want ik heb ze gevraagd te bloeien tot eer en glorie van God.
Normaal staan ze slechts twee weken, maar nu, wonderbaarlijk lang. Het blad is fris en stevig. O Vader in de hemel, laat mij U steeds gedenken in liefde en ootmoed. Wil O Vader me leiden op het pad van Uw wil, Uw welbehagen, zodat ik U niet bedroef. Leer mij wegen te vinden om U steeds meer lief te hebben. En verdiep de samenspraak met U. Laat mij schrijven tot Uw glorie en ontplooi in me die genade welke is tot glorie van U en dienst van de naaste.
U Vader wil ik danken voor de voetbalwedstrijden op tv. De wereldkampioenschappen. Al heeft Nederland slechts een povere entree gemaakt, 1-1 tegen Egypte.
Vader breng mijn dochter en zoon dichtert tot U zodat ze U leren kennen.

10 juli 1990

Vader in de Hemel.
U is mijn liefde, mijn leven, mijn alles.
In U O Vader gedenk ik ook Uw Zoon Jezus en door Jezus gedenk ik al die heiligen die door hun voorbeeld en geloof ons leren U O Vader lief te hebben.

Nog steeds verlang ik naar een complementatief leven naar het voorbeeld van de H. Rochus; maar leven in armoede met alleen het gebed als rijkdom is nog moeilijk. Immers ik moet eerst leren bidden en in overgave aan U te leven. Daarnaast hebt Gij O God mij een zeer lieve vrouw gegeven. En al begrijpt ze mijn geloofsleven niet, toch tracht ze me gelukkig te maken en ik weet dat ze erg veel van me houdt.

Daarom O Vader, schenk haar Uw zegen, Uw genade. Wil haar ook gelukkig maken met haar kinderen M. en E.. Laat hen O Vader leren Uw liefde te zoeken en wat meer begrip en liefde voor hun moeder. Doe hen in de maatschappij opnemen als nuttige en heilzame figuren. Laat ze in een huwelijk de rust vinden die ze nodig hebben.

18 juli 1990

Het is vandaag woensdag en ik heb nu zeven dagen vakantie gehad met mooi en zonnig weer. Het is vandaag bewolkt, maar droog.
Het balkon wordt gerepareerd (nieuw vloertje).
Vader, ik heb weinig kunnen bidden buiten het vissen. Ik verlang naar momenten om me geheel in U te verdiepen en met het vissen denk ik wel aan U, maar dan indirect, want de aandacht blijft steeds bij de hengel.
O Vader mijn fantasie maakt me dikwijls hovaardig. Het nederige, de liefde volle overgave en het berouw ontbreekt. Ik wil U waardig liefhebben en zonder U kan ik dit niet. Leer mij te bidden. Verwond mijn hart met Uw liefdespijlen. Leer mij mijn aandacht op Uw Zoon te richten.
Dank O Vader voor het bureautje dat ik nu heb. Daardoor is het kleine kamertje echt een kamertje voor mij geworden waar ik kan lezen, bidden, schrijven en andere dingen doen.
O Vader geef dat ik vaak daar zal mogen vertoeven.
Het leven voor U alleen roept nog steeds, maar ik moet wachten. Zo hebben de priesters steeds gezegd.
Tenzij U O vader anders beslist.
Toch wil ik mij geheel aan Uw liefde overgeven en trachten U steeds meer te beminnen.
Gij geeft alles en bestuurd mijn leven. Moge Uw liefde ook zijn met mijn vrouw en kinderen. Laat ze Uw liefde vinden. Wees ook O Vader met al de slachtoffers van de aardbevingen, burger oorlogen of politieke twisten.
Vergeef ons mensen onze dwaasheden. Vergeef onze zonden en leer ons Uw liefde.
Moge Jezus en moeder Maria onze voorsprekers zijn.

4 september 1990

Leegte doet zoeken naar vermaak.
Verlangen schreeuwt in gebed.
De wereldse verlangens overschreeuwen de drang naar het een zijn met God. Het zich schikken naar gewoonten maakt de ziel tot slaaf en doet het hart snikken van onmacht die in werkelijkheid niet bestaat. Het is moeilijk je terug te trekken uit het dagelijks leven. Zelfs wanneer ik in een-

zaamheid ga vissen, is dit

Vissen een bron van afleiding die belet dat ik ga schrijven of bidden.

Natuurlijk bid ik wel wat onze vaders of weesgegroeten, maar het toegeven aan de drang gebeden te schrijven of ze maar te lezen, daartoe kom ik niet. De wereld draait door met zijn rampen en oorlogen.

Irak heeft Koeweit geannexeerd, en de hele wereld schreeuwt omdat de welvaart in gevaar komt in verband met de olie.

De olie die door de petrochemische industrie veel welvaart brengt, maar ten koste van zoveel in de natuur.

Zure regen, olievlekken op zee en de stranden, verontreinigde grond, machtswellust. Terwijl zoveel landen in armoede leven.

De Arabische landen, rijk aan olie, vergeten God en hun mede volksgenoten. Slechts enkele zijn Rijk. Velen leven in armoede. De oorlog moest een stukje welvaart inpikken, maar de mensen zijn mens en zijn slechts uit op eigen welvaart. Liefde Gods wordt vergeten. Slechts de macht telt. Alles draait om geld en macht en vele dingen, in principe goed bedoeld draaien uit op wreedheid en macht.

Waardoor de armen armer worden en de rijken rijker.

De landen die zoveel verschrikking veroorzaakt hebben tijdens de 2e Wereldoorlog zijn nu de rijkste landen. Maar geluk en vrede van hart en ziel hebben ze nog niet gevonden.

O Vader Here God.

Kon Uw boodschap van liefde maar verstaan worden.

Korte gebeden uit mijn notatieblok

Uw liefde O Vader

is als de Zon, die zijn warmte doet voelen

en ons door zijn glans

doet verheugen in de schoonheid

van Uw schepping.

Mijn hart is als een roos in een tuin

welke verdort wanneer U als hovenier

het niet af en toe water geeft

Deze roos kan alleen door Uw genade geuren

Maar vergeef Heer mij mijn doorns

welke mijn zonden zijn.

O Vader leer mij door Uw Zoon

de weg te gaan in Uw liefde

Maak dat ik U steeds meer moge beminnen

liefhebben met hart en ziel

Leer mij Uw leed kennen.

Het is moeilijk O vader

Ook door de leegte heen

U te gedenken

Mijn verlangen is Uw liefde

Maar mijn vlees is zwak en mijn geest onvast

Ondanks deze gebreken gedenk ik U

wanneer mijn bezigheden dat toe laten

Want zonder U heeft mijn leven geen grond.

Zomer 1990

O Vader Dank

Ik heb U gebeden om regen in Italië en Frankrijk ten behoeve van de armen die daar het zwaarste onder lijden.

Er heerste een grote droogte en zie, Gij zond regen in onweersbuien. Hoe kan ik U bedanken ?

Leer mij U in liefde te dienen.

11 oktober 1990

Vader in de Hemel.

Mijn schrift heb ik gepakt om toch nog even wat te schrijven.

Het nieuwe boek over Jeanne d'Arc boeit me en ontroert me. Het roept me mijn eerste reis door Frankrijk voor de geest.

O Vader hoe verlang ik weer te gaan door de streken van Frankrijk te pelgrimeren. Vooral het in overgave aan U trekken van kerk tot kerk, stad tot stad om te bidden. En u lief te hebben. Hoe bitter is het te wachten.

O Vader de wereldse welvaart rukt ons zo sterk van U af. Leer mij bidden zoals Uw Zoon ons geleerd heeft.

Leer mij luisteren, niet naar eigen verlangens, welke vaak hoogmoedig zijn, maar naar de verlangens van Uw stem. Doe me voorbereiden op het pad dat Gij voor me hebt uitgestippeld. Laat me handelen naar Uw wil. Vergeef me mijn zonden, het vaak toegeven aan de zwakheid van mijn lichaam. Soms zou ik blind willen zijn, maar dan moest ik ook mijn fantasieën kunnen uitschakelen, want een lieve mooie stem roept ook vaak een gevoel van begeerte op.

Vader ik zie vaak de schittering in de ogen van sommige jonge meisjes en zou ze graag omarmen.

Maar ik ben een oude man in hun ogen en mijn begeerten zouden verkeerd geleid kunnen worden.

O God zegen die kinderen en leid ze op Uw wegen in liefde. Leid ook mij o Vader opdat ik U steeds meer moge beminnen.

Deze middag ga ik vissen. Laat me deze vissen zo min mogelijk pijn doen, maar laat me veel aan

U denken. U die liefde zijt. Moeder Maria ontvlam in mij weer het kind zijn.
Jeanne d'Arc laat mij luisteren en bidden tot God ons aller koning. Bid ook jij Jeanne voor je volk opdat het geloof in Jezus opnieuw moge opbloeien.
Moeder Maria Gij die zovaak Uw heiligen uit Frankrijk hebt geroepen. Wil ondanks de vele afwijzingen toch nog goedertieren over hen beschikken en ze opnieuw als voorbeeld maken tot glorie van God de Vader en Jezus Uw Zoon.
Amen.

25 oktober 1990

Vader deze avond is voor U.
Het is voor me zo zinloos steeds te dromen om te gaan op de weg van gebed en omzwervingen, als mijn hart van U wegdrijft. Ik hou van U Vader, maar ik voel me zo gebonden door het niets doen. Elk elan, elk gevoel van daadkracht ontbreekt me.
Jezus op de icoon kijkt me somber aan met een gevoel van droefheid en weemoed, maar als ik beter kijk komt die vragende blik weer boven en ben ik geneigd weer veel te beloven. Het patroon van regelmaat ontbreekt in mijn bestaan.
Het is zoals mijn vrouw zegt, hollen en stilstaan.
Maar Vader mijn leven heeft zijn kleur door het wisselvallige en ik richt me ook naar dat wisselvallige. Deze week heb ik het boek gelezen over "Charles Lepetit" Charles de Foucauld. Het leven van deze man begrijp ik niet. Goed zijn ideaal kan ik wel volgen maar dat bezeten bezig zijn met dat woordenboek Frans-Toearegs, dat begrijp ik niet. Natuurlijk moet je in zo een eenzaam bestaan iets hebben dat je doel of richtlijn geeft, maar bezig zijn en toch niet Uw liefde verkondigen, wat is dat.
Hij trachtte broeder mens te zijn door zich afzijdig te houden. Misschien was dat zijn kluzenaars bestaan. Het zichzelf bewaren door zichzelf weg te cijferen en toch veel spreekt me aan. Want ik wil dat zelf toch ook. Niets dan schrijven, gebeden, verhalen of gedichten in liefde tot U zonder er ook echte waarde aan te verbinden. Slechts het verbonden weten met U O Vader. Ik vraag O Vader steeds om licht en mijn hart en wijsheid om die dingen te doen of te leren (door Uw hand) die me op U richten zodat wanneer de tijd daar is ik voorbereid kan gaan op Uw weg, welke deze ook mag wezen.
Ontferm U O Vader over mijn hart. Laat mij U steeds meer beminnen. Vergeef me mijn fouten. Leer mij Uw liefde kennen.

*Hoe zoekt mijn geest
Hoe laakt mijn ziel de daden
Verlangen is nog steeds groot
Maar wordt door leegte zinloos
Weet niet wat te raden.*

*Eenzaam was het leven van Charles de Foucauld.
Hij was klein, maar in het beminnen groot
Fransman in hart en nieren
Uit het land van Gods "Grote Kinderen".
Wat was zijn boodschap
Gebed en het altijd openstaan voor de ander
Geen dogma's maar eenvoudige liefde
Jegens de naaste.*

*O Jezus leer mij te zijn zoals hij
Die U volgde, leer mij te horen
Naar de nood, leer mij vriendschap
Want ik heb geen vrienden dan slechts U.*

16 november 1990

Lieve Vader,
Hier weer een kort briefje van Uw kind. 53 jaar ben ik nu, maar ik voel me nog steeds een kind in Uw hart. Gisteren hebt Gij mij de kans gegeven me nuttig te maken. Het personeelsfeest waarvoor R, onze nieuwe kok, zou koken, is toch een succes geworden. Het was veel te veel werk voor een persoon alleen. Daarom sprong ik in met het sleepwerk (het steeds aandragen van de spijzen voor het feest). Hij was me er wel dankbaar voor en zorgde dat ik f 60,- kreeg voor de moeite.
Om het geld ging het mij niet. Maar om het geven van hulp.
O Vader veel kan ik nu niet schrijven, slechts mijn dank voor het geld en de wetenschap dat Gij nog steeds bij mij een klein luister oortje aan mijn ziel hebt.
Stille wensen verhoord Gij zonder dat ik U uitdrukkelijk hoef te vragen.
O Vader laat mij steeds nuttig zijn en als herinnering wil ik mijn morgen gebed in dit dagboek schrijven, zodat ik het voor later bewaar.
Vader U is mijn liefde.
Morgen gebed.
Dat ik bid voor mijn ontbijt als ik moet werken en dus vroeg opsta.

Aan het begin van de dag
Dank ik U O God
Voor de rust en de slaap van deze nacht
Moge ik met de hulp van Uw genade de werkzaamheden op deze dag verrichten tot glorie van U en tot vreugde van mijn mede mensen.
Laat O Heer al mijn doen en laten één gebed zijn tot Uw eer.
Moeder Maria Gij die door Uw Zoon Jezus ook onze moeder bent geworden, wil mij leiden en leren te leven tot Gods glorie.

Jeanne d'Arc mijn geliefde heilige, doe mij bezielen en leer mij te luisteren naar Gods stem.
Engel aan mijn zijde, wil mij bewaren voor het kwade en laat mij door het goede te doen de taak tot vreugde voor God worden opdat mijn hart slechts klopt in liefde voor God de Vader en Jezus zijn Zoon gesterkt door de Heilige Geest.
Amen.

Vader hier een herinnering aan gisteren 19 november 1990.

Deze ochtend heb ik uitgeslapen en in bed zitten lezen. Het leven van Bernadette Soubirous en in een verhaal over Abeland en Helois. Het laatste boek vind ik niets waard. Maar het lijdens-verhaal van Bernadette greep me wel aan en ik nam me voor 's middags te fietsen om een frisse neus te halen en te bidden. Het was fris dus besloot ik eerst stoofperen te halen en dan naar de kapel te gaan.

Er lagen veel peren. Een zak vol en nog meer. Dus besloot ik de zusters een zak met peren te geven. Ze zijn overigens heerlijk. Om twee uur was ik in de kapel en heb daar intens gebeden en tot twee keer toe tot tranen toe gebeden om liefde tot God. "Laat mij U O God steeds beminnen". Voordat ik de kapel verliet las ik het verhaal van de genezing der blinde en waarom dat weet ik niet, maar ik ging mijn ogen en gezicht wassen met wijwater in de hoop Gods wil beter te kunnen zien. Toen las ik wie zegt zonder zonden te zijn heeft God niet lief en wie de wereld niet verlaat om Gods liefde die is een leugenaar.

O Vader ik dacht toen meteen aan mijn verlangen me geheel aan U te geven, maar voel me geremd door het woord van de priesters en mijn vrouw.

Het reizend bidden, vastend, zwerfend door de wereld vertrouwend op U en misschien in een kluis te bidden zoals een poustinic is nog steeds mijn verlangen en het wachten valt me zwaar en doet me soms als een verrader voelen ten opzichte van Uw liefde. Want mijn leven wordt steeds meer welvarender.

Vader geef mij licht. Laat mij U steeds meer lief hebben. Op de terugweg naar huis heb ik weer wat peren geraapt. Toen zelfs appels en paprika's waarvan ik in de flat wat weg gegeven heb.

's Avonds tv gekeken. Gelukkig waren er een paar goede series zodat ik niet naar de seksfilms bleef kijken. Gelukkig doen de seksfilms mij niet veel maar de verleiding kan weer groot worden en dat wil ik niet. Ik voel me ook vaak laf de tv niet af te zetten om te lezen of te bidden tot U O vader. Goede God help me de weg Uwer liefde te vinden.

Ik las dat als men niet wil zondigen de zonde niet telt. Maar Vader elke minuut van ons leven waar in we U niet gedenken of zelfs in onze eigenwaan boven U stellen is een zonde en slechts berouw in nederigheid en de hoop op ontferming door middel van Uw Zoon kan ons redden.

Vader leer mij U lief te hebben in al mijn doen en laten.

En Uw Zoon die Gij zo lief hebt gedenken opdat ik door zijn voorbede U O vader niet bedroeven maar lof en eer brengen.

10 december 1990

Vader in de Hemel.

U zij dank.

Vorige week bad ik tot U met bepaalde intenties en zie de volgende dag hoorde ik reeds dat Gij mij verhoord had.

Leer mij me steeds ootmoedig U mijn verzoeken voor te leggen opdat door Uw genade ik goed mag doen voor de naaste.

Leer mij Heer ook te schrijven zoals Gij dit wil.

Schenk mij vaak dromen die me tot U richten.

Zoals deze nacht, dat ik droomde te preken tegen de zusters als afscheid en dat ik in andere kerken preekte van Uw liefde en almacht. Door zulke dromen ga ik als vanzelf bidden.

Maar in deze dromen hoorde ik me zelf twijfelen wat ik moest doen, want toen ik dacht niet te kunnen preken hoorde ik Uw stem zeggen schrijf en blijf schrijven tot mijn glorie dan zal de preek vanzelf doorgaan in een ieder die het leest. Maar Vader dan komt ook weer de gedachte dat ik hoogmoedig ben.

Want in mijn droom kleepte ik me in het zwart en droeg mijn kruis. Daardoor dacht men dat ik priester was, maar ik moest steeds zeggen dat ik wilde bidden en een dienst leiden. Maar het Heilige Sacrament moet ik aan de plaatselijke geestelijke overlaten. In mijn fantasie vroeg ik de mensen mijn hoed te vullen. Niet met guldens maar met dubbeltjes of stuivers zodat ik wat ik niet nodig had weg kon geven aan anderen.

Die preken spelen me steeds door het hoofd en in mijn droom liet ik me leiden door de bijbeltekst van de dag. Ook mijn verlangen naar Frankrijk te gaan speelt steeds mee, maar ik ben de franse taal nog steeds niet machtig. O Vader zend Uw Heilige Geest opdat ik moge doen wat in Uw wilsbeschikking bepaald is.

Heb O Vader dank dat ik verschillende keren een gift heb kunnen weggeven van mijn overvloed.

Nu eindig ik dit briefje en hoop spoedig weer te kunnen schrijven.

Uw nar. Graaf INKA.

1999

Ik bid U O Vader

Om zeer veel gena

Voor al die mensen die denken

dat Uw liefde niet meer bestaat

Zij die lijden, gekweld door smart

Daarvoor vraag ik U

Uw liefdevolle hart.

Wil onze zonden niet gedenken

Vergeef de leegte en het kwaad
Wil O Vader steeds gedenken
Dat niemand zonder U bestaat
Gij zijt de Herder van ons leven
Staat steeds voor ons paraat
Wanneer we af mochten dwalen
Zoekt gij ons tot de dageraad.
Gereed en wachtend
Ligt mijn ziel voor God
Een fluistering van de wind misschien ?

Mijn oor geopend
Maar vaak doof en ongewis
Zoekende een zonnestraal

Het oog open
Zoekend naar het licht
Door een muur van nevel omringd.

De mond prevelend een gebed
Stil verlangen diep begerend
De liefde in de ziel

Verzegelde woorden stil
Maar een hart over borrelend van
Gedachten, verlangens in liefde

Onzichtbaar, stil aanwezig
Werkzaam in hart en geest
Tranen, vrede, de liefde Gods.

In zonnestralen
Liep ik te dromen
Of de genade van God
Nog in me kon wonen.

Gedachten aan Hem
Zijn signalen van Hem
Immers al Zijn dromen
Moeten door het duister komen

En wanneer je ziel openstaat

Is het vaak de leegte die Hij laat

Gedreven door Zijn zon
Sta je soms op het balkon
Van Gods verheven dromen
Maar steeds moet je uit het paradijs naar beneden komen
En als mens met de mensen samen wonen
Dit was ook het voorbeeld van zijn Zoon
Die we moeten volgen zonder schroom
Om te zijn in Hem, de Liefde

De drang tot gebed is in me
opgekomen, verlangend te zijn
In samenspraak met God

Zijn genade de Heilige Geest
Doet mij mijn pen pakken om
al schrijvend één te zijn in Hem

Eenzaamheid zoek ik, want het
oriënteren op gebed is moeilijk
nu ik nog geen leidsman op deze aarde heb gevonden

God leid mij in mijn bestaan;
en het verlangen één te zijn
met Hem doet mij de stilte
zoeken of doet me luisteren
naar muziek die mijn geest
op Hem doet richten

O Vader ik heb U lief
Leer me door Uw Zoon en Uw Heilige Geest
Me open te stellen voor Uw woord
En laat de liefde groeien tot U

Hoe zal ik me verpozen
Zonder U te loven ?
Hoe drinkt mijn hart aan Uw bron
Wijl het daadkracht zoekt ?
Hoe vind ik de weg die
Ook mijn naaste tot U brengt ?

*Dromen zijn dwaas en ijdel
Overgave in rust en toegewijde liefde
moeten me leiden op Uw pad
Geduld vraagt Gij want de
eeuwigheid is in U en onbezonnen
daden leiden af van Uw genade
Maar Vader het wachten doet pijn
Nu ik steeds meer in liefde bij U wil zijn
En ik niet weet hoe
Uw kerken zijn leeg en koud
De jeugd is er niet meer te vinden
Toch zoekt de jeugd U en Uw liefde*

*Laat Uw licht schijnen over hen die U zoeken
En de jeugd nieuwe leiders die hen tot U kunnen voeren*

*Hoe moet ik me voorbereiden ?
Wanneer zal ik waardig zijn ?
De aandacht van Hem te ontvangen ?
Wanneer zal Zijn woord mij roepen ?
Ik wil niet zweven maar slechts opgaan in Hem mijn liefde.
Is dit hovaardig Heer ?*

*Stil is steeds in mij het verlangen
te pelgrimeren, het eenzaam zwerven
In gebed en liefde tot U
Maar mijn leven is nog niet
bezwangerd van gebed en vlucht
nog steeds in dwaze dromen*

*Één worden in gebed en liefde
In mediterend verlangen naar Gods stem
Diep in het hart
Zodat ik Hem weer zie
In de bloemenpracht of in de hulp aan de naaste
Ik zoek God
Hij is mijn Vader
De gedachten aan Hem
En Zijn Zoon beheersen
Mijn leven*

Ik zoek God

*Geen angst of vrees
Leiden mij tot Hem
Slechts het verlangen
Kind te zijn van Hem*

*Ik zoek God
Maar de leegte maakt
Dat ik stil ben om te doen
Het Goede
Maar weet vaak niet hoe*

*Ik zoek God
Geluk of verdriet
Alles is in Zijn hand
Hij is het pad van mijn bestaan
Zwerven als pelgrim
Naar Hem in mijn hart*

7 januari 1991

Heer God bron der liefde Gij hebt Uw liefde kenbaar gemaakt door Uw Zoon Jezus.

En tal van heiligen die het woord en voorbeeld van Uw Zoon volgde hebben ons in hun geschriften nagelaten de bezieling die zij vonden.

De wijsheid van hun woorden zijn nog altijd in tel.

Zo ook de woorden van St. Teresa v. Avila dat een kleine fakkel meer waard is dan een groot lauw vuur, en nederigheid en liefde beter is dan een zwaard van vuur.

Het inwendig gebed naast een leven vol arbeidzaamheid in nederigheid is meer waard dan opzichtige devotie.

Maar het gebed staat boven alles want het in en door God leven is het hoogste dat we kunnen vinden.

O Vader ik zou karmeliet willen zijn maar ook een St. Rochus, biddend en zwerwend.

Maar Vader voor alles moet ik eerst mijn zinnen beheersen en me toe leggen op het gebed. Daarom schrijf ik ook steeds deze gebeden. Ze richten me tot U beter dan al die gedrukte gebeden. De psalmen zijn de enige gebeden die me op U richten. Alleen moet ik nog steeds leren hoe ze te gebruiken. Want hoe kan ik verderf over mijn vijanden afsmecken terwijl Gij zegt hebt elkander lief. Ja o Vader, ik haat hen die U haten, maar ik bid U tevens dat Gij hen tot inkeer moge brengen. Laat o Vader het licht van Uw Zoon schijnen over deze wereld en de grote leiders tot inkeer brengen. Laat hen leren dat

vrijheid een recht is, dat liefde voor het volk groter is dan macht. Doorbreek de bureaucratie en het materialistisch denken. Laat de volkeren elkander respecteren en in vrede leven. Maak dat de wapens om gesmeed worden tot ploegen zodat hongersnood en oorlog niet meer die duizenden levens opslokt.

Doe de geest verlichten van hen die de economie beheersen en laat er een andere bron van energie komen die de olie en de kernreactoren overschaduwde. Laat Uw aarde weer een aarde van U zijn.

Vissen kom ik Vader
Naar Uw liefde Uw zegen Uw vrede
Vissen kom ik Vader
Naar het licht in mijn hart
Vissen doe ik Vader
Naar vrede op deze wereld en in Irak
Vissen kom ik Vader
Voor Saddam Huseyn. Wil Gij een bron van wijsheid zijn in zijn hart
Vissen kom ik o Heer
Breng de leiders der wereld tot inkeer
Vissen kom ik o Heer
Voor de Baltische staten. Schenk hen wijsheid en vrede
Vissen kom ik o Heer
Voor het Russische volk. Weest Gij met Uw liefde hun tot tolk
Vissen kom ik o Heer
Voor Uw uitverkoren volk. Maak het inzicht van hun leiders niet tot een donderwolk
Wil geven Heer, ieder land en volk, vrede voorspoed en geluk in U.
Dat bid ik U hier en nu.
Wil ook zijn met allen die zuchten onder onrecht of kwaad.
Laat Uw liefde alles overwinnen. Weest met Uw kracht en genade voor allen paraat en ledig de hongersnood. Schenkt vrede in de dood.
Amen.

15 januari 1991

*Vader
U is lof eer en prijs
Tot in eeuwigheid.*

Deze dag is de halve wereld in de ban van de oorlogsdreiging. Saddam Husayn heeft Koeweit bezet. Maar de VN heeft een ultimatum gesteld die deze nacht afloopt. Daarna zullen de legers met de Amerikanen voorop proberen Koeweit te bevrijden van het leger van Irak. De spanning is groot en de laatste hoop is nog op Frankrijks voorstel gericht waarbij de Irakese troepen zich geleidelijk zullen terug trekken met als behoud het laatste olieveld en het eiland voor de kust met in het verschiet een conferentie over het Midden Oosten, inclusief Israël en de Palestijnen.

O Vader laat de oorlog niet komen, want zoveel onschuldige zullen dan sterven in dit geweld. In mijn hart vertouw ik op U Vader dat het geweld uit zal blijven.

O Vader vrijdag is I. mijn 2e zuster bij ons geweest. Ze heeft psychische problemen met haar leven en probeert haar natuurlijke familie weer te vinden.

Het is dan ook een hard gelag in de oorlog in de gevangenis geboren te zijn en een moeder die haar heeft afgestaan.

O Vader wat heeft onze familie moeten verduren door het huwelijk van onze ouders.

Zelf met mijn zus R. naar Limburg in een internaat. Mijn jongste zus in de gevangenis geboren.

Mijn half broer ook in een pleeggezin.

Wat is de zin van dit huwelijk geweest. 4 ontheemde kinderen die nog steeds last hebben van hun erfenis. Zenuwziek.

Ik dank U o Vader dat Gij mij en mijn zus in rustig water hebt gebracht. Wil o Vader ook I. de rust weer terug geven. Schenkt vrede Heer in de harten van de mensen en laat de liefde van Uw Zoon Jezus het vaandel worden voor deze wereld.

19 januari 1991

Wat is de waarde van mijn icoon. Jezus en de Madonna Maria en Jezus kind.

Ben ik in gebed verzonken

En brand mijn hart om in God te mediteren

Dan doen de ogen in Jezus gelaat vanzelf gedachten woorden en zinnen uit mijn pen vloeien.

Vrede, rust, berisping. Vaak ook ironie of droeve ernst, maar meestal een onuitgesproken vraag.

Het kind Jezus in liefde volle liefkozing bij Maria welke luistert met droeve ernst en een lichte glimlach rond haar mond. Als wil ze zeggen kijk naar mijn zoon, hier als kind en hiernaast als leraar met het boek des levens.

Waarom is deze icoon me zo dierbaar. Ze richt me op God. Want Jezus zei wie mij lief heeft heeft de Vader lief en wie de Vader lief heeft heb ik ook lief.

Daarom zie ik in de beeltenis van Jezus ook de Vader en daardoor ook de Heilige Geest want deze drie zijn één. Zo roept deze icoon mij op tot gebed en zelfonderzoek.

Het schrijven van gebeden en gedachten welke herlezen opnieuw bezielen tot gebed.

26 januari 1991

Dronken van verlangen naar U o God is mijn hart.

Maar ook is daar vaak die leegte door niets gevuld.

Nee God zwijmelen doe ik niet maar Uw genade doet mij steeds U zoeken en wanneer ik getroffen wordt door de schoonheid van een bloem weet ik U als schepper, en is dankbaarheid in mijn hart.

Hoe kan ik U vinden.

Geef je over in het inwendige gebed zegt St. Teresa, en St. Jan v.h. kruis zegt maak je hart en geest leeg en je zult in die leegte vinden het antwoord van God.

Mijn ogen zijn nat van verlangen te vinden die kracht in God. En soms zie ik hem spreken in mijn hart en verstomt mijn woord. Maar veel vaker is er die leegte en spreekt satan dat er niets is en je verbeelding speelt je parten.

Toch blijf ik steeds in stilte zoeken naar die vibraties van het weten in God geborgen zijn en bid ik en zoek de genade der liefde welke zo pijn doet maar ook zoveel vrede.

Leer mij bidden o Vader zoals Gij aanbeden wil worden. Leer mij bidden.

Spreken met U zoals Uw Zoon ons geleerd heeft.

Laat mijn gebed niet verzanden in onnozel vroom gekwezel maar eerlijk recht uit mijn hart een gesprek met U zijn.

februari 1991

Het licht vind men na een moeizame tocht en slechts trapsgewijs komt men dichterbij het doel, nl. het opgaan in God.

Wanneer men leest over de wonderen van de grote heiligen is men onbewust jaloers op de wonder gaven. Men bid God om ook deze gaven te bezitten. Slechts Gods genade kan je verheffen boven dit aardse verlangen en het verlangen naar wonderen is in feite een hovaardig kwaad. Wie zijn we dat we van God wonderen verlangen, Jezus zegt vraag en je zult het krijgen. Maar Gods wil is niet afhankelijk van de vraag, maar het doel is belangrijker. De liefde Gods prevaleert de liefde. De liefde volle overgave aan de Vader in het liefdes werk is meer maatgevend dan allerlei vroom geklets. De grote heiligen hebben hun wonderen dan ook met veel leed moeten betalen.

Geen mens werd heilig of hij kent leed en smart naar lichaam en geest. Slechts de trouw en de overgave aan God hielp hen opstijgen boven het leed. Geve o Vader dat ook ik en vele anderen Uw liefde moge beantwoorden in liefde en gebed en laat onze daden door Uw liefde van nut zijn.

februari 1991

In berusting en overgave aan U o God schrijf ik deze letters.

In Uw hand leg ik mijn leven. Gij weet hoe graag ik op weg was gegaan. Maar dromen zijn geen gebed, daarom heb ik me hier voor U neergezet.

Je stond op het altaar in de Achelse kluis toen ik kwam bidden 1984. Maar door mijn zwakheid ben ik niet gegaan en moet nu wachten. De abt sprak het doel is mooi maar God wil niet dat je

een ander in verdriet achter laat waaraan jij je gebonden hebt. Hij gaf het voorbeeld van een broeder die moest wachten tot zijn ouders dood waren voor hij mocht intreden.

Vele priesters zeiden het zelfde. Soms o Heer, vergeef me, verlang ik de dood van mijn vrouw. Maar dat mag niet en zij houdt erg veel van mij al begrijpt ze mijn geestelijke nood niet. Daarom wacht ik in berusting en is mijn verlangen mijn kruis voor U.

Gij leert mij intussen me beter in U te verdiepen door lectuur en vooral genade.

26 februari 1991

Vader,

Gistermiddag schonk Gij mij mooi weer, zodat ik ben gaan fietsen en de kapel in Maarsse bezocht heb. Ik dank U daarvoor. De zusters hadden mij gemist maar ik kom ook niet voor de zusters maar om een tijdje stil bij U te zijn. Door Uw ingeving heb ik tal van mijn gebeden uit mijn schrift gehaald en tussen de boeken van de zusters gestopt. Ik hoop dat die snippers van mijn gedachten ook hen tot steun in het geloof moge zijn.

Want o Vader ik kan deze gebeden beter aan hen uitdelen dan dat ik ze in de vuilnisbak doe. Als de zusters het doen dan is dat Uw wil, maar ik hoop dat ze door deze flodders een klein licht puntje bij U vinden want mijn liefde wil ik immers delen. Uw genade is toch immers om te delen met hen die U ook beminnen. Leer mij o Vader steeds Uw wenken te volgen.

Vader wees met Saddam Husayn en het Iraakse volk. Wil hun dwaasheid vergeven en ze in Uw liefde opnemen nu velen in verdwaasde patriotisme vechten en sterven.

Wil hen, al volgen ze niet Uw Zoon, toch gedenken in liefde. Bevrijd het land van deze onnodige dwaze oorlogen. Gedenk Heer dat vele niet anders kunnen en hef op o Vader de blindheid van deze wereld. Laat Uw volk Israël ook leren in vrede met de naaste leven. Ieder volk heeft recht op zijn land in vrijheid te leven. Verdrijf o Vader de satan die door het geld zoveel macht op deze aarde heeft verworven.

Geef o God het volk van Koeweit de wijsheid van een goede wederopbouw van hun land nu het bijna bevrijd is. Laat de rijkdom niet verspillen maar mede gebruikt worden om andere volkeren te helpen bij de opbouw van hun land. Schenk o Vader vrede op deze wereld in Uw liefde en laat de liefde en de dank tot U komen Gij die liefde, dank en eerbied waardig zijt.

5 maart 1991

Vader in de Hemel.

Het doet mij pijn zo vaak door U verhoord te worden. De Golfoorlog is voorbij. Weer een van Uw liefdes blijken. Hoe kan ik nietige worm U vergelden al dit goede. Wie ben ik dat Gij zo vaak mij antwoordt, terwijl ik zo weinig Uw liefde beantwoord.

Gisteren was ik 26 jaar getrouwd. Het was een fijne rustige dag al kon ik mijn vrouw in haar seksuele verlangen om onbestemde reden niet tegemoet komen.

O Vader dit jaar denk ik weer op vakantie naar Frankrijk te gaan. Maar de bestemming weet ik nog niet. Mijn gedachten hangen rond Parijs of de route van Jeanne D'arc. Maar ik verlang ook veel te gaan bidden en dat zie ik met mijn vrouw niet zitten. Mijn geest is nogal wispelturig. Ik ben een boek aan het lezen over een Grieks dorp dat heet "Christus wordt weer gekruisigd" van de schrijver "Niko Kazantzakis". Het is een zeer goed boek en zou door iedereen gelezen moeten worden. De schrijver voelt de mistanden van ons hedendaagse christendom uitstekend aan en verwoordt de diepe christelijke gevoelens, "het H. Evangelie" zeer goed. Het verhaal beweegt mijn hartje ook en soms zou ik zo op weg willen gaan maar de schrijver verwoordt ook zeer goed dat Christus volgen ook kan betekenen wachten tot U o Vader een duidelijk signaal geeft en intussen je geestelijk voor bereiden in de samenspraak met U. Immers de liefde en Uw woord en zo ook onze daden, moeten uit het hart komen.

Daartoe vraag ik U o Vader zend mij de kracht en de genade te doen Uw wil wat U ook ingeeft.

Jezus leer ook mij U meer in mijn hart te laten wonen.

Moeder Maria bid voor mij.

Jeanne D'Arc help me.

Sint Jozef geleid me.

12 maart 1991

Vader.

Het hart klopt aan Uw deur en weet dat Uw liefde daar is, want het verlangen kan slechts bestaan door Uw kracht.

Zoals een magneet de ijzerdeeltjes aantrekt; zo is ook Uw hart een magneet dat door zijn liefde onze nietswaardige mensen liefde aantrekt.

Wij kunnen uit ons zelf niets. Maar Uw liefde is de drijfveer die ons, op onze beurt, liefde kan geven aan U en onze naaste. Gij bent de Zon die door Uw warmte stralen ons doet groeien. Maar zoals de zon slechts overdag schijnt en ons nog indirect door de maan verlicht wanneer het nacht is.

Zo is het ook met Uw genade. Gij schenkt ons overdag een overvloed, maar 's nachts kunnen we getroost door Uw maan verlangen naar de ochtend.

Zoals de zon ons kan verschroeien wanneer we te lang naar de warmte blijven verlangen en in overdaad zouden zwelgen, zo ook is de ziel die teveel van het goede verlangt, geneigd te verdorren in hoogmoed.

God roept ons wanneer we aan Hem denken en we kunnen slechts in overgave aan Hem bidden.

De gedachte aan God en Jezus Zijn Zoon doen ons reeds blij geven van zijn aandacht.

Immers wat is God of Jezus als men niet in Hem gelooft.

Het geloof in God en het woord van Zijn Zoon is de genade. Die God ons schenkt om niet. De enige boodschap die God in zich heeft is de liefde.

Hij vraagt ons om liefde.

Hij vraagt om liefde door de natuur, de schoonheid van alles. Hij vraagt om liefde door liefde te geven. Hij die Almacht is. God smeekt om liefde en eerbied maar laat ons vrij deze ook te geven. Zo zal God ook een ieder die hem liefheeft beproeven om als dank nog meer liefde te kunnen geven.

Elke roeping is onweerstaanbaar wanneer Hij dat wil.

God leidt ons op zijn wegen. Hij weet wat het beste is voor ons maar we moeten Hem wel de kans geven ons lief te hebben.

Hij roept ons dag in dag uit en geeft door de eenvoud van geest der kinderen het voorbeeld. Zij die nog rein van geest zijn. Maria de moeder van Zijn Zoon Jezus was een maagd.

Tal van heiligen die door hun leven een voorbeeld waren en nog zijn. De kleine Theresia, Bernadette in Lourdes, de kinderen van Fatima, Jeanne d'Arc mijn geliefde heilige. Ze werden allen geroepen door God en door zijn genade opgenomen tot Hem. Maar we moeten bedenken dat al deze genade duur gekocht is met veel lijden, twijfel en smart. Geen beproeving is zo groot of God geeft ook toe de kracht.

God vraagt niet het onmogelijke want het onmogelijke is bij Hem mogelijk. God is dan ook alle liefde waardig. Hij is de schepper van het al. Leed en pijn worden slechts toegestaan om daardoor een nog grotere vreugde te vinden, want de liefde overwint alles. U o Vader wil ik steeds meer lief hebben.

Wat schrijf ik nu allemaal op. Het is het vibreren van Uw genade dat mijn pen letters doet vloeien zonder dat ik een vast plan had. Het begeren U te beminnen boven alles, maar ook het besef dat ik nog zo vreselijk veel moet leren. Leren alles te doen in liefde. Het maakt mijn hart zwak van gemoed en weet me zo zwak en nutteloos, probeer en beloof soms veel, maar weet niet na te komen. Ik twijfel niet aan Uw liefde want Gij hebt mijn geloof geschonken en op tal van manieren Uw aandacht bewezen.

Het me aan U overgeven en het handelen in Uw tijd doet soms me moedeloos worden doordat het pitje van mijn ziel zo laag brand terwijl het een vuur wil zijn.

Ja dromen heb ik genoeg, maar zulke dromen omzetten in daden is moeilijk door mijn zwakheid. Toch besef ik dikwijls dat ik nog niet rijp ben en weet ik dat als ik eerder aan mijn zinnen had toegegeven, ik in een diepe leegte was gevallen.

Daarom mag ik ook niet toegeven aan mijn dromen, pas wanneer God mij op die weg zet zal ik ook genoeg liefde en genade bezitten om met behulp van Zijn Genade de taak te vervullen die Hij mij ingeeft.

Nu kan ik slechts schrijven om deze verlangens in herinnering te bewaren en mijn liefde tot God te betuigen. Want God heb ik lief en ik wil als het kan één keer per week schrijven of bidden, gebeden schrijven in dit schrift.

Al wat ik schrijf zijn als het ware gedachten en liefdes brieven aan God. Veel dagboeken heb ik reeds gehad, maar die zijn vaak in een opwelling weggedaan of zelfs zoek geraakt. Als ik ze weg deed, deed ik dit omdat er een gevoel van ijdelheid of valse trots me steeds besloep. Het is beter God oprecht lief te hebben. Het zal wel Uw wil zijn dat ik vaak wat schriften kwijt ben geraakt.

Ik denk vaak met weemoed er aan terug, maar steeds opnieuw grijp ik mijn pen om te schrijven in liefde tot U.

Vader ik eindig dit briefje maar wil U toch nog iets vragen. Wil o Vader de democratie en de liefde

tot de naaste laten overwinnen in Joegoslavië, Rusland, Albanië, Israël, India, Pakistan, Irak en zoveel andere landen waar men wakker word en men de mensen rechten wil herstellen. Laat o Vader vooral de liefde tot U en Uw Zoon Jezus opbloeien opdat deze aarde opnieuw door U bewandeld mag worden zoals toen Gij hem schiep.

Wil kracht en sterkte schenken aan hen die lijden of vervolgd worden omwille van Uw liefde. Geef o Vader licht en wijsheid aan onze Paus en al de regeringsleiders.

Wil o God ons onze zonden vergeven. Bedenk dat Gij zelf satan op aarde hebt los gelaten en ik wil ons niet verontschuldigen maar met Uw genade kunnen we immers niets fout doen. Versterk weer de liefde in allen die U lief hebben en maak dat dit aardse een bloem moge worden tot Uw Glorie.

Amen.

Uw zot , Graaf INKA.

dinsdag 26 maart 1991

Vader in de hemel.

Hier een kort briefje van Uw nar. Het is nu dinsdag in de Goede Week en ik moet tot mijn leedwezen bekennen dat ik me weinig op het lijden van Uw Zoon, dat we in deze week herdenken, heb bezonnen. Er is dan ook in deze dagen maar weinig dat er aan doet denken. Alleen de Paasdagen die een eet en vrije dag feest is geworden. Maar U o Vader wil ik vandaag wel gedenken, al is er ook een film op tv die ik graag had gezien. Toch wil ik me bezig houden met U en Uw Zoon Jezus.

Vader het is eigenlijk toch wel dwaas dat men zich christen noemt terwijl er zoveel dwaasheid in de wereld is De mensen denken alleen aan hun eigen belang en dat is helaas al jaren zo. Wie komt nog tot bidden in oprechte eerlijkheid ?

Ja de kerken willen soms wel vol zitten bij concerten zoals de Matheüs Passion van Bach. Maar in berouw of eerbied voor het lijden van Uw Zoon, dat is er niet bij. Het zijn nu nog slechts muziek happenings.

Waar blijft de eerbied die men U o Vader verschuldigd is ? Het uitkomen voor Uw almacht en de liefde tot U is tot een kleine zeldzaamheid geworden. Een Moeder Teresa moet het voorbeeld geven, maar in onze westerse wereld waar het gemak en het geld voorop staat dringt de boodschap niet door. Gelukkig zijn er nog mensen die het lot van anderen zich aantrekken en in staat zijn zich vrij te maken om te helpen.

Wij Nederlanders zijn gauw geneigd om geld te geven voor een goed doel. Maar dat is dan lekker ver weg. Je hoeft er niet daadwerkelijk te helpen en ons landsbestel werkt net zo. Subsidies worden aan allen en nog wat gegeven.

Maar de kloosters moeten dicht, de kerken lopen leeg. Een Matheüs Passie wordt besproken als een dansmuziek. Zo oppervlakkig leven we en ieder heeft zijn eigen heilige huisjes, het huis, de auto, de boot, de sportclub, etc.

Het gebed, het stil zijn in de natuur en de schepper van dit alles gedenken, dat is er niet bij.

Maar Vader wat zit ik nu zelf te bazelen, wat doe ik zelf, dat is immers ook niets.

Goed, een keer, soms stiekem twee keer naar de kerk of dit schrijven op een stille avond.

Wat doe ik eigenlijk voor U o God. Ik leef als een eigentijdse burger en richt me naar de wensen van mijn vrouw, die het liefst stilletjes thuis zit met een boek of muziek.

Vrienden heb ik niet en mijn vrouw ook niet. Ze heeft haar koor, maar dat ik ook alles. Haar jeugdvriendin vraagt steeds waar ze blijft maar ze is er van vervreemd. En wat doe ik zelf ? Van het werk kom ik thuis, drink koffie, praat wat met mijn vrouw en doe dan een tukje of lees wat tot etenstijd. Na het eten krant lezen of een boek en dan om 20.00 uur tv kijken of soms een gezelschapsspelletje. In de zomer nog wel eens vissen met de hengel of wat fietsen. Maar iets zinnigs is er nog niet bij. Ik bedoel iets waarmee ik een ander help of voor inzet.

Het is een diep gat van stilte waarin ik me bevind. Gelukkig Vader vergeet ik U niet en probeer ik steeds wat tijd voor U te vinden. 's Morgens het ochtend gebed met een tekst uit de bijbel. Op het werk kus ik Maria of de beeltenis van Uw Zoon en ik draag mijn werk aan U op al denk ik tijdens het werk weinig aan U.

Soms als ik vrij heb ga ik naar een kapel om te bidden, maar dat is dan meestal in plaats van het vissen. O Vader wat is het dat me zo nutteloos maakt ? Ik zou zo graag op pad zijn gegaan, alhoewel ik weet dat ik nog niet rijp ben om alleen geheel in U te zijn. Vader wil mij vergeven. Gij hebt voor een ieder een taak weggelegd, een taak die Gij aan ons vraagt. Daarom bid ik U o Vader laat mij niet verzanden in nutteloosheid maat ontbrand in mij de spirit wanneer Gij dit van mij verlangt.

Misschien is schrijven een idee, maar dan heb ik toch wat meer spirit nodig om door te zetten. Vader Gij weet dat mijn liefde is in U. Geeft mij licht zodat ik weet wat ik moet doen en help me Uw Zoon niet te vergeten wiens lijden we deze week gedenken.

Uw liefhebbende zot, graaf INKA.

Leegte in hart en geest

Doelloos dwalen

Maken dat ik niets kan verhalen

Dan dwaasheid een zwijgend hart

Leegte en toch steeds die ondertoon

Die zoekt en niet kan vinden

Het geborgen weten in God

Maakt dat ik handel dwaas als een zot

Concentratie ontbreekt, weet me niet te richten

Heb ideeën dat wel

Maar daadkracht ontbreekt

Het hart zoekt verstrooiing

Toch is diep verankerd dat verlangen

Te zijn in God en wil stil gaan bidden

De overgave aan Hem is nog niet gewoon

Moet nog door Zijn genade veel leren

*Maar soms getroffen door de natuur
Of schone avondluchten met wolken
Partijen wonder schoon
Doe ik Hem gebeden toezeggen*

*O Vader zend Uw geest Uw kracht
Dat ik mij meer in U mag vermeien
En gedichten, gebeden schrijven wonder wel
Zoals ik nu deze gedachten geschreven heb op dit vel.*

26 april 1991

Het licht omfloerst door wolken schijnt in het hart.
Wanneer de geest zich openstelt en zich niet door het aardse laat afleiden.
Het hart klopt in verlangen te voelen de gloed der liefde.
Bloemen verwelken wanneer de dauw der genade niet geproefd wordt.
De regen kan verfrissend zijn, maar in overvloed genoten is zij een vloed die het leven verdrinkt en ons geheel kan ontwortelen.
De overgave aan het licht, die zon die ons verwarmd, kan ons hart leiden in vreugde tot Hem.
De wind waait met die kracht die hem zint en zijn orkaan kan ons doen gaan zonder dat we weten waar.
Maar in Zijn liefde is het een kracht die stuwt tot grote hoogte in liefde tot Hem en de naaste.

mei 1991

Voor dat ik het vergeet moet ik schrijven van Uw genade, gaven groot en klein.
Gij o Vader maakt me verlegen doordat Gij elke gift die ik geef honderdvoudig vergoed. Ik gaf 10 gulden voor een goed doel. Gij gaf mij 200 gulden en een fles wijn. Ik gaf 100 gulden en Gij gaf mij 500 gulden. Dit gebeurt zo vaak zodat ik me geen goede raad weet want de duivel spreekt dan om me te weerhouden of zegt tot mij dat het goed is, want je wordt immers weer vergoed door God.
O Vader het is het woord van Uw Zoon Jezus die Gij in waarheid volgt en toch iedere gift die ik van mijn overvloed kan geven is toch al een genade gave van U aan de naaste maar ook aan mijzelf.
Vader ik wil niet geven om steeds weer wat terug te ontvangen. Liever heb ik zekerheid dat mijn wachten Uw wens is en dat mijn liefde tot U zich mag verdiepen. Leer mij o Vader te bidden, me geheel open stellen voor U.

Terwijl ik de bovenste regels schreef stond er een kruis getekend in de lucht. Twee strepen haaks op elkaar door vliegtuigen gemaakt en ik knielde voor Uw teken, alleen weet ik niet wat Gij bedoeld, het kruis is het symbool van Jezus.

Zowel de overwinning als het lijden. Daarom blijf ik nog steeds in het ongewisse.

Te meer daar het kruis nu weg is. Ik zal nu een tekst in de bijbel openslaan en hoop hierin Uw woord te vinden. De tekst is brief van Paulus te Milete, vers 32 :

“En thans vertrouw ik U toe aan God en aan het woord van zijn genade, dat de macht bezit op te bouwen en u het erfdeel te verlenen met alle geheiligden.”

Ja Heer aan Uw genade wil ik mij overgeven, wil in mij bouwen de geest der liefde, opdat ik van nut moge zijn voor allen die door U geheiligd worden. Amen.

Vader in de hemel wil ook wat van Uw genade schenken aan E. en M. Laat hen U vinden en geef hen de moed zich in deze maatschappij aan te passen en zo Gij wilt, dat ze een normaal gezin met kinderen mogen krijgen.

Jezus wil mijn voorspraak zijn.

7 mei 1991

Het is moeilijk me op U o God te concentreren.

Tal van dingen leiden me af van U en ik moet me met moeite er toe zetten om een uurtje aan U te geven. Leegte omgeeft mijn hart en geest. Hoe dwaas is dit, terwijl ik U zo wil liefhebben.

Het is zo gemakkelijk U te vergeten. O Heer wat is de zin van dit bestaan en wat zal toch steeds de oorzaak zijn van zoveel leegte, zoveel hongersnood, zoveel pijn in deze wereld. Maar U zegt zie naar Mijn Zoon en volg Hem.

Wanneer ik dan denk aan Hem dan weet ik dat ook Hij niet heeft gevochten, niet bezig was met de wereld maar direct sprak tot de naaste. Leerde vergeving geven. Niet te letten op fouten maar steeds liefdevolle aandacht geven en helpen met de talenten die je hebt.

O Jezus leer mij steeds U te gedenken en mijzelf te offeren voor U zodat ik goed moge doen voor de naaste. Morgen hebben we een vergadering over het werk in de keuken. Help mij op te komen voor de rechtvaardigheid binnen het beleid, aandacht voor de zwakken in de keuken en toch de andere in zijn waarde laten.

Help mij Heer ook mijn fouten te corrigeren. Maar bovenal Heer leer mij Uw liefde uitdragen in nederigheid.

Moeder Maria Uw Zoon ging zijn werk doen en liet U alleen achter. Gij vond dit goed, wees mijn licht opdat ik niet in dwaasheid verdwaal maar eerlijk en oprecht proberen Jezus te volgen en niet eigen fantasieën volg maar nuttig en dienstbaar me mag opstellen voor de medemens en meer moge 'bidden'.

Amen.

21 mei 1991

Hallo Vader in de hemel.

Deze avond heb ik niet veel gebeden. Kon mijn aandacht niet concentreren en ben E gaan bellen. Ze had het druk. 's Maandags werken in de winkel, zorgen voor de inkoop. Dinsdags vrijwilligerswerk op een school van moeilijk lerende kinderen, creatieve begeleiding. Woensdagavond paardrijden in de manege en de winkel.

Vrijdags weer schoolwerk. Ze hoopt weer parttime in Nijmegen t.z.t. te studeren, want het werk met de kinderen ligt haar prettig.

Met M. gaat het ook wel. Hij klust wat bij vrienden en kennissen. Witten en verven of behangen. Zo is hij ook druk. Al met al voelen beide kinderen zich happy.

Daar dank ik U o Vader voor. Vader leer mij bidden. Het verlangen op reis te gaan is nog steeds groot, maar ik moet wachten tot U mij roept.

Gij weet wat mij bind en de priesters van Uw kerk moet ik gehoorzamen. Al is het voor mij soms een kruis. Ik wil zo graag in en met U leven, maar het bidden is al zo moeilijk, de aandacht wordt zo snel afgeleid.

Met mijn franse les gaat het ook al zo. Ik wil het graag leren, maar het doorzetten wil niet zo. O Heilige geest waar blijft je vuur in mijn hart. Dag in dag uit denk ik aan God, maar wat moet ik concreet doen. Denk ik aan vrijwilligerswerk dan weet ik niet wat. Misschien wilt Gij mij de genade geven tot een nuttig doel.

In de kerk diensten denk ik aan preken over de liefde, het waker schudden van de mensen, maar het blijven dromen. O Vader ik heb U lief, leer mij, sterk mij, toets mij, maak van mij een kleine David. Uw liefde begeer ik boven alles.

28 mei 1991

Vader in de hemel.

Hier een kort briefje van Uw nar.

Deze middag moest ik tijdens mijn werk aan U denken en toen kwam de zinsnede van een oud gebed van mij in de geest.

Wanneer ik moe van het werk met pijn in de rug aan U denk, dan bid ik als vanzelf het Onze Vader of het weesgegroet. Het is Uw liefde die dit doet. De pijn gaat dan vanzelf over en de rust geeft dan weer nieuwe moed.

Dit was ongeveer wat in mijn gedachten kwam en vanzelf moest ik glimlachen en dacht dat dit een warme gedachten was. Terstond begreep ik dat Gij o Vader mij op deze manier een vorm van troost en liefde geeft.

Ik heb vaak gebeden om de gave van het gebed en al heb ik de band die ik mij daarbij indenk nog niet gevonden, toch is het steeds als vanzelf dat de weesgegroeten of het eer aan U o God over mijn lippen komen en voel ik me in die korte momenten met U verbonden.

De vraag of voor de sterfelijke mens mogelijk is contact te hebben met het leven in een andere wereld en of God zich nu en dan direct doet kennen is voor mij soms duidelijk met een ja te beantwoorden. Al heb ik nooit God gezien of een van zijn heiligen, toch geloof ik hierin. Ik heb

soms wel mensen ontmoet die werkelijk heilig te noemen waren. Maar God laat dit besef soms zo kort zijn, een seconde is soms een uur en een uur, of zelfs een dag wordt snel vergeten als was het een seconde.

Daarom blijf ik bidden om Gods liefde en de gave van gebed. Vooral de kracht van het geloof, want ik voel me soms verwant met Karel de 7e die Jeanne d'Arc in de steek liet, zonder te denken aan de genade die hem gegeven werd en ik heb helaas een zelfde grote vleesneus zoals hij. Toch blijf ik op God U o Vader vertrouwen.

Pasen

Dromen en zuchten

Doen de geest verluchten

Van verlangen stil naar Hem

En beden stil, doen komen

Zijn liefdes dromen zijn een vlucht naar Hem

Opgestaan uit het stille graf

Verrezen uit de dwaze dood

Is verheerlijkt Hem de Zoon van God

Gezeten op zijn troon vol van verlangen

Heeft Hij zijn kinderen heel gewoon

Met tal van liefdes genade omhangen

Die genade zo wonder zoet

Heeft Hij verdient al met zijn bloed

En door ons versterven in zijn gena

Doet Hij ons zijn vreugde verwerven

Tot we voor Hem staan

De genade zo bitter en zo zoet

Stroomt door ons harte bloed

Wanneer we op gaan in Hem

Die was geboren in Bethlehem

Hem volgend in woord en daad

Maakt dat hij tot ons praat

Hoe vind ik deze dierbare grond

Die door zijn genade mijn hartje wond

Hoor ik niet zijn stem dan is het zo leeg

Alsof ik in de eenzaamheid achterbleef

Zijn stem diep in mijn hart

*Leert mij zoeken zijn liefdes part
Tranen vloeien
En ik weet niet waarom
Ik zo geraakt ben
Door die heilige bron
Mijn hart trilt
Van spanning en smart
Wil vol liefde zijn
Drinkt tranen diep uit het hart*

*Want vloeien doet die vloed
Geraakt door Zijn liefdes gloed
Maar weet niet waarom
Voel me dwaas en dom*

*Pijn doet die stroom
Al die tranen zijn ongewoon
Kan slechts snuiten en bidden
Want ik weet God in ons midden*

*Kind ben ik van Hem
Hij is mijn Vader
Maak o God mijn liefde
Tot een nuttige dader
Voor de naaste en voor Hem
Die geboren is in Bethlehem*

20 augustus 1991

Verhoor o Vader de gebeden van de Slavische volkeren en hun heiligen opdat er vrede moge komen onder de volkeren en in hun harten. Gedenk ook Chili. Laat de missionarissen niet steeds vermoorden, maar doe gerechtigheid heersen. Ontbrand in de harten van alle volkeren de liefde tot de natuur en daardoor tot U. Gij die alle liefde waardig bent. Vader zegen mijn vrouw. Schenk haar een nieuw doel, een nieuwe visie zodat ze ook voor de naaste een nuttige getuige van U mag zijn.

*Vader Gij zijt, ik ben die ben
Alom is U aanwezig
Gij zijt die stille stem
Bij zonneschijn of regen
Gij klopt aan bij ieder hart
Uw liefde zegeviert
Over elke smart
Gij vraagt liefde
En zegent elk hart
Dat open staat voor U*

20 augustus 1991

Vader in de hemel.

Deze dag is de verjaardag van mijn vrouw. Ze is 50 jaar geworden.

Het is dinsdag en ze wilde een rustige dag hebben en 's avonds naar het koor. Daardoor kan ik nu nog even schrijven.

Het is weer enige tijd geleden dat ik geschreven heb. De vakantie lag er tussen.

De laatste 14 dagen heb ik me nuttig kunnen maken op het werk. Het was druk door de vele zieken en vakantiegangers.

O Vader vergeten ben ik U niet al die dagen en al kon ik vaak moeilijk bidden of me terugtrekken in meditatie, toch denk ik veel aan U.

Maar vader ik voel dat mijn verlangens niet uitsluitend voor U zijn. Gij liet engelen zien, maar mijn hart maakte er platonische liefde van waardoor ik de meisjes anders ging zien, dan alleen zusters in de liefde tot U.

O Vader ik ben zo zwak in mijn gevoelens. Ik bewonder de mooie meisjes als Uw bloemen, maar mijn vlees loert vaak mee.

Hoe kan ik een vrouw bewonderen zonder ook mijn hartstocht thuis te laten. Ik vloei vanzelf over in liefde.

Wanneer ik denk aan die kinderen in de kerk van St. Bonnet Troncois, zie ik steeds dat gebaar in gebed voor me tijdens het Onze Vader. O Vader leer mij tot U bidden en ook de engelen zien in liefde tot U zonder kwade begeertes. Geef me een vriend of vriendin waarmee ik echt over Uw liefde kan praten, bij wie ik mijn gevoelens kwijt kan. Wil o Vader mij de kracht geven mij op U beter te richten. Laat mij spreken met hen die U zoeken, opdat ik mijn liefde tot U verder mag uitdragen.

O Vader wil ook zijn met het Russische volk. Behoed hen voor de terugkeer tot het conservatieve communisme met zijn dwang neurose.

Laat het geloofsleven opbloeien tot glorie van U en Uw Zoon Jezus. Geef de volkeren hun vrijheid terug. Wil ook Vader Joegoslavië terugbrengen in broederliefde en vrijheid. Maak dat de Serven hun machtswellust beheersen en zich meer op U mogen richten.

22 september 1991

Vader in de hemel.

Het doet mij soms pijn, zo snel als Gij mijn gebeden verhoord terwijl ik zo weinig er tegenover stel. Ik bid vaak zo terloops terwijl de warmte van mijn hart ontbreekt.

Vrede in Rusland, vrede in Joegoslavië, de korte oorlog in de Golf.

O Heer dank voor Uw bemoeienis. Laat Heer vooral vrede heersen in de harten van de mensen, slachtoffers van de oorlog en rampen.

De wereld is volop in beroering. Satan is bijzonder actief en moedigt het egoïsme, de hebzucht en wraakgevoelens aan. Ook de eigenwaan viert hoogtij.

O Heer wakker in ons het berouw en oprechte spijt tot leven. Laat ons U zoeken. Geloof, hoop en liefde moeten onze basis zijn.

Vader ik ben niets. Toch hoort Gij naar mijn stem. Maak o Vader dat ik U immer in liefde doe zoeken en leer mij nuttig te zijn voor U en de naasten.

22 oktober 1991

De pen in mijn hand schrijft woorden die in mijn geest opkomen.

Wat? Ik weet het niet. Maar wel wil ik mijn gedachten op God en Jezus richten, althans dat hoop ik. Ik heb een zacht muziekje opgezet en door deze melodie vliegt mijn geest in herinnering aan mijn kamer op de Spinozaweg, waar ik aan mijn bureautje steeds zat te schrijven en dromen en bidden tot U o God.

Voor me had ik een tekening hangen met een kruis zonder afbeelding, maar in diverse kleuren. Zelfgemaakt in gedachte aan U. Het bracht mij steeds in vervoering en verlangen te bidden en schrijven. Ik heb het weg gegeven toen ik op pelgrimsreis ging. Wat was mijn hart toen vol van God. Met heimwee denk ik er aan terug. Die vrede, die band met U. Deze gevoelens komen ook op als ik de icoon met liefde en aandacht beschouw. Het verlangen te pelgrimeren is nog steeds erg groot. Maar ik onderken ook nog veel zelfzucht hierin. De priesters hebben mij gezegd niet te gaan tenzij God zelf me op pad zet.

Ik mag mijn lieve vrouw niet in de steek laten. Het verlangen in U te zijn o God doet soms pijn, omdat ik vaak Uw band mis.

Ja ik weet wel dat het ook mijn eigen schuld is, maar hoe kan ik geheel in U opgaan. Mijn bidden is vaak onnozel en een film of een spannend boek leid mij zo gauw af.

Toch moet ik meer bidden. Niet in woorden maar in verlangen en meditatie. Tijd vinden om U te gedenken en mijn geest leegmaken van de warboel die daar ronddoolt. Slechts openstaan voor U o God in Jezus Uw Zoon, bij gestaan door Maria en Jeanne d'Arc. Leer mij mezelf leeg maken en in die leegte U vinden. Slechts Gij kunt de leegte vullen door Uw genade.

12 november 1991

“Dona Nobis Pachem”

Gij O Jezu bent de Vrede wanneer we aan U ons overgeven.

Gij O Jezu bent de Herder die ons naar Uw schaapstal leid.

Gij sprak: “Pax vobiscum”

Vrede zei U. Zo hopen we allen op Uw woord van Vrede. Maar de wereld wordt verscheurd door opstanden, oorlog en rassenhaat. Vluchtelingen die een eigen bestaan en een plekje rust zoeken worden teruggestuurd.

Ons rijk Europa wordt overspoelt door vluchtelingen, maar vele worden na een lijdensweg toch weer teruggestuurd.

Ons christendom is verwaterd in een egoïstische zelfbescherming. Gelukkig o Jezu zijn er nog enkelingen die Uw woord nog verstaan al lopen de kerken leeg. Toch zijn er nog harden waar Uw warmte brand in woord en daad.

Wil o Heer hen die Uw woord volgen steunen met Uw genade gaven en wil hen die dit aan U vragen vrede geven in hun hart. Schenk vreugde in het hart aan allen die goed doen in Uw naam. Amen.

26 november 1991

Vader in de hemel.

De gedachte aan U doordrenkt mijn bestaan en ik zoek steeds mogelijkheden om in mijn onmacht toch te bidden en goed te doen.

Ik voel me soms zo verlaten door U en ik verlang niet anders dan U lief te hebben.

St. Jan v.h. Kruis zegt dat je je leeg moet maken. Maar mijn gedachten blijven rond warrelen en al bid ik het Onze Vader of het weesgegroet, toch zie ik steeds weer andere gedachten opkomen.

Gisteren werd ik getroffen door een te gelukzalige blik van een nonnetje en ik bad vanzelf voor haar dat zij Uw genade blijvend moge bezitten. Vanzelf gaan dan ook mijn gedachten naar al die mensen die mij op mijn (pelgrimsreizen) goed hebben gedaan.

Pater Pierre v. Ede uit Auxerre.

Monique en Daniël uit Chinon

Jean Cloud uit Chinon die priester wilde worden.

Die pater uit Piano Nove in Italië.

Don Benedetto Ricci uit Rovezzano in Italië die mij die Christus foto gaf.

Al die talloze mensen, daarvoor vraag ik steeds Uw genade.

Met de franse les uit de bibliotheek wil het niet zo lukken. Ik mis de drang verder te gaan en wat te zeggen van Uw genade, gaven door mijn schoonouders. Wanneer ik iets zou willen vragen o Vader, vraag ik U, schenk hen toch Uw zegen en genade. Laat hen niet door ziekte geteisterd worden nu ze bejaard zijn maar beloon hen door een kort sterfbed en de glorie in de hemel wanneer Gij hen roept.

O Vader dank voor de schoonheid der bloemen die voor me staan. Wil o Vader Uw kind niet doen

verdwalen maar leer het te bidden zoals Gij dit wil.
Wil ook mijn vrouw zegenen en laat haar begrijpen hoe ik naar Uw liefde verlang.
Aan het einde van dit briefje vraag ik U leer de mensen in vrede te leven. Met respect voor elkaar.
Dit alles bid ik U Vader op voorspraak van Uw Zoon Jezus en onze Moeder Maria.
Uw dwaze zot graaf INKA.

december 1991

*Gegijzelden komen vrij
Uw antwoord op vele gebeden
Maar nog is de wereld niet blij
Er wordt nog zoveel geleden*

*Oorlogen, rampspoed en moord
Waard rond op deze aarde
En niemand is bij machte
De oorzaak weg te nemen die ze baande*

*We leven in dualistische gedachten
Waarbij het welvaartspatroon voorop staat
En bidden om vrede en voor onze naaste
Terwijl de buur alleen staat*

*Het is vreemd maar de mensen vereenzamen
Kruipen stil in hun schulp
Terwijl ze in de kerken of in hun stilte
Met hun hart schreeuwen om hulp*

*O Jezu, man van Nazareth.
Gij leerde hoe men in vrede en liefde moet leven.
Door niet naar jezelf maar voor de behoeften van de ander te leven.
En dat deze levenshouding duizendvoudig beloond wordt.
Laat o Jezu Uw boodschap opnieuw verstaan worden.*

1991

Vader in de hemel.
Ik heb het verhaal van St. Theresia van het kind Jezus gelezen. Wat mij het meeste trof was dat ze zich kind van U beschouwde en leefde om U te beminnen.

De liefde was de lijfspreuk. Maar een liefde als kind van U. Zo beminde ze haar medezusters om hen te wijzen op de liefde door kleine offertjes en algehele gehoorzaamheid aan haar Overste. Het grote wist ze onbereikbaar. Maar door het kleine werd ze groot. Vader leer mij ook in overgave aan U te leven en wat er ook moege gebeuren steeds U in liefde te beminnen. Behoed mij voor het kwaad want ik ben een zwak en zondig kind. Leer mij een levenshouding te volgen die mij steeds meer tot U brengt en laat mij uiteindelijk in liefde tot U sterven. Gij weet dit roosje met doornen wacht op Uw snoeischaar om voor U te bloeien.
Amen.

1991

Here God
Ik zit hier in deze kapel. De zon en het mooie weer lokt mij weg te gaan om te vissen. Ik hoor Uw vogels zingen. Als het ware roepend het is hier zo mooi. Waarom zit je daarbinnen ? Maar Here God, U is deze luttele tijd. Zonder Uw mooie weer zou ik hier niet zitten. Ze is mijn excuses om hier te kunnen komen en bij U weg te dromen Aan de waterkant ben ik snel afgeleid al bid ik soms mee met de zang van Uw vogels, de spanning om het vangen van een vis doet mij U vergeten. Daarom is deze korte tijd in deze kapel voor U.
U die ik lief wil hebben met hart en ziel.
U aan wie ik mijn hele leven wil geven.
U die mij reeds zoveel goeds hebt gegeven door mijn vrouw en haar ouders.
U die ik desondanks toch zo vaak vergeet. Niet uit ondankbaarheid maar door de sleur en het gebonden zijn in dit leven die oproept tot gemakzucht.

3 december 1991

Enkele kattedelletjes.

Op stille momenten wanneer ik de eenzaamheid zoek,
bruist vanzelf in mijn hart die bede
God ik hou van U.

Het verlangen te zijn in U o God
maakt deze aarde tot een proeftuin
waarin de appels van vreugde en lijden
worden geplukt in een door U bestemde volgorde.

Mijn hart verlangt naar Uw komst.
Als kind wil ik U begeren te beminnen.
De genade U te gedenken
doet mij uitzien naar Uw komst.

Het geduld is de richtsnoer
Voor de ware liefde
Want het vertrouwen in God
Is de basis van het geloof
En de liefde
Is de getuigenis van Zijn bestaan.
Wanneer leer ik Uw liefde zoeken ?
Wanneer beantwoord ik Uw roepstem ?
Wanneer brand mijn hart in overgave tot U ?
Wanneer erken ik mijn zwakheid en zonden ?

Dan Heer
Wanneer Uw genade mij treft
Wanneer Uw licht in mijn ziel brand
Wanneer ik opga in U
En U zie
In de schepping
In mijn naaste
In mijn hart

8 januari 1992

Beelden uit lang vervlogen dagen
Deden mijn ogen behagen
Farao's van het Egypte land
Bouwden en versierden met kunstige hand

Dit alles om in de eeuwigheid voort te leven
En ze kregen gelijk. Nu nog zijn er tal van monumenten
waar we van verbazing naar kijken.

Maar waren ze ook goed voor hun volk ?
Dat kan men niet vertellen.
Want al die werken koste enorm veel geld en mankracht.

Waar kwam dat vandaan ?
We weten van de slavenarbeid.
Door het Joodse volk.
Maar het eten was goed.

Egypte was immers een graanschuur.
Wanneer men er nu komt is er niets meer van die schuur over.
Het land wordt gekenmerkt door de woestijn en het vele zand.

Heel het Afrikaanse wereld deel kent geen grote graanakkers of bijzondere vruchtbare grond.
Waar is dat gebeven ?

O Vader Gij verstrooid de volkeren over de aarde. Gij hebt alles in Uw macht.

Zouden wij mensen wel begrijpen wat daar is gebeurd ?
Wanneer beseffen wij dat alleen U o Vader waard is om voor te leven.

We streven allen naar geluk.
Maar vullen dit veelal in met bezit.
Terwijl dit zo vergankelijk is.
Maar het grootste geluk kunnen we slechts in U vinden.

Het opgaan in Uw liefde is het grootste doel hier op aarde
en in ons later leven zal dit geluk volkomen zijn.
Want dan zijn we opgenomen in U die de liefde is.

14 januari 1992

Vader in de hemel.
De pen ter hand genomen, wil ik wat gedachten opschrijven.
Vader, leegte is nog steeds om mij heen. Ik voel Uw aanwezigheid, maar het komt niet in daadkracht tot uiting. Mijn werk is wisselvallig. Ik moet vaak voor collega's invallen. Daarnaast voel ik mij ouder worden en heb mijn middag slaapje vaak hard nodig om de pijn in mijn rug kwijt te raken.
Hierdoor verlies ik veel tijd en kan ik me slechts weinig op U richten. De verlangens om op pelgrimage te gaan heb ik nog steeds, maar ik stel het steeds weer uit, want ik wil dat mijn vrouw verzorgd achterblijft. Het is laf van mij, maar Heer Gij weet dat ik haar geen onnodige pijn wil bezorgen. En ik moet steeds bedenken dat Uw priesters zeggen dat ik geduld moet hebben en dit moet ik tot mijn leedwezen bekennen, laat ik me wat graag aanleunen.
O Vader ik ben niets en droom zoveel van het goeds dat ik zou kunnen doen. Maar daadkracht of een reëel idee heb ik niet. Ik doe niets. Zelfs een franse les kan ik niet volgen door de afleiding en de gemakzucht die ik voel.
Gij o Vader kunt mij opnieuw bezielen. Leer mij Uw Zoon zoeken en gereed te staan wanneer de tijd daar is.
Vader M. wil naar Thailand en komt f1000,- lenen. Hij kan het krijgen als hij een ticket laat zien. Ik hoop dat het zijn geest wakker maakt. Schud hem wakker Heer en laat hem iets nuttigs doen.

Nuttig voor zijn ziel en voor de naaste. Neem weg Heer zijn eigenwaan en zet hem op het pad van Uw genade.

Geef ook Heer dat de vrede in Joegoslavië terug keert en de vlam der haat dooft zodat dat mooie land weer in voorspoed opbloeit. Ik vraag U dit Vader met de gedachte aan het goede daar ontvangen. Gedenk hen die mij goed gedaan hebben met Uw zegen.

Amen.

28 januari 1992

Vader in de hemel.

Gedachten dwarrelen rond in mijn hoofd, terwijl ik nu enkele woorden wil schrijven. Het is het onbestendige, het dwaze zelfzuchtige gemak dat mij weerhoudt. Maar toch wil ik schrijven, en mijn gedachten in gebed opschrijven. 's Morgens, 's middags, 's avonds en 's nachts dwarrelt door mijn hoofd. Slechts een gedachte, nl ik wil God liefhebben en steeds beminnen. Maar Hoe ?

Er komt niets uit mijn handen, inspiratie ontbreekt.

's Morgens wanneer ik naar het werk loop bid ik als vanzelf het Onze Vader of het weesgegroet en vaak stromen de tranen uit mijn ogen. In hovaardigheid zag ik daar soms Gods genade in, maar die tranen komen ook door andere dingen. Een koude wind of plotselinge luchtstroom. Dus zeg ik dan ook vaak dat die tranen niet van God komen maar van mijn eigen gevoeligheid. Toch weet ik dat ze een gevolg zijn van mijn gemoedstoestand. Hoe dwaas reageer ik eigenlijk ? Is het niet zo dat we ons in nederigheid alles moeten laten overkomen als kind van God.

De zogenaamde hovaardige gedachte komt van Satan die niet wil dat ik bid en me verbonden voel met de Vader in de hemel.

Satan weet alles weg te praten en helaas geef ik soms daar aan toe. O Vader ik wil U lief hebben en hoe mijn leven ook mag verlopen ik hoop nog altijd door Uw genade mij geheel aan U te wijden.

Gij o Vader hebt mij geroepen anders zou ik U niet zo zoeken. Alles is immers in en uit Uw hand. Maak o vader mijn leven niet nutteloos maar gebruik mij om Uw glorie te dienen, want Uw liefde vraagt om weder liefde en zonder Uw liefde ben ik niets. Gij roept o Vader maar wat moet ik doen ? Natuurlijk wil ik gaan op bedevaart, maar dat is alleen in Uw hand want Uw kerk zegt tot nu toe NEE en ik moet gehoorzamen. Mijn vrouw mag ik niet verlaten en ik hou van haar. Maar het nutteloze doen en laten van mij maakt het tot een offerande me niet in te zetten voor U o Vader. Misschien moet ik wat meer luisteren.

Naar de raad welke Gij mij door mijn lectuur geeft.

De kleine Theresia leerde dat het je klein maken als kind voor God de veilige weg is tot U. Kleine offertjes gegeven aan Jezus. Geen grote daden maar leven in de wereld waar in je gesteld bent. Je zelf klein maken, nooit je zelf verdedigen om je eer maar je dienstbaar en nederig opstellen. Immers de laatste plaats aan de tafel is nog altijd beter dan geen plaats.

De Here is zo getrouw als sterk.

Ik zal de Heer loven en prijzen en mijn gebed zal de goden bestormen.

O Hem mijn Heer.

Is dit Uw wens o Vader.

Bidden wil ik dag en nacht. Laat al mijn doen en laten zijn een gebed tot Uw glorie. Leer mij bidden in opstaan en vallen zodat mijn laatste snik zal zijn :

Ik Heb U Lief O Vader.

Vergeef dat ik zo rommelig schrijf, maar beter wat dan niets. Immers Uw liefde doet mij schrijven.

Jeanne d'Arc wil mij leren bidden en luisteren naar Gods stem.

Amen.

Dit had een gebed moeten worden maar het is weer een samenraapsel van mijn gedachten geworden. Toch ben ik blij dat ik geschreven heb, want door het schrijven voel ik mij verbonden met God, mijn liefde.

1992

De zon gaat op.

Zijn licht straalt over de aarde.

Niemand bid erom.

Niemand heeft er voor betaald.

Toch verlicht de zon de aarde en doet alles verwarmen en groeien.

De regen komt in wolken aan de horizon en valt waar het hem behaagt.

Je kunt er om bidden en smeken maar zonder wolken is er niets en wordt de aarde een woestijn.

De regen geeft het voedsel aan aarde, mens en dier.

Maar ook kan de regen dood en verderf zaaien bij zijn grote overvloed.

Zonder zon en regen groeit er niets.

Ze zijn schepping ten behoeve van het leven.

Al kunnen ze ook dood en verderf zaaien.

Zonder kunnen we niet.

De geest der mensen zwerft rond.

Al de daden worden er door beïnvloed.

Hij zoekt en poogt te vinden wat zijn einddoel is.

De mensenziel zoekt zijn weg naar God om in Hem op te gaan en te zijn "Liefde".

God is liefde.

Daar wij naar Hem geschapen zijn verlangen we ook op te gaan in de liefde en liefde zijn voor God en mens en de ganse schepping want in alles zijn we één.

Één in God.
De bron, het leven, de liefde.

7 maart 1992

Hallo Vader.
Hier een kort briefje van Uw nar.
Het doet mij goed U steeds te gedenken en af en toe een uurtje voor U vrij te Maken.
Gij wijst mij de weg en doet mij dingen doen tot Uw glorie.
Ontferm U o Vader over Bernadet, die oude zuster. Laat Uw licht glans over haar stralen zodat zij een licht mag zijn voor haar mede zusters.
Het is vreemd Heer, maar ik voel me bij U thuis en toch wat een dwaasheid dat ik dit nu zeg. Ieder schepsel moet zich bij U thuis voelen, maar helaas vergeten we dit al te vaak en maken we ruzie en zelfs oorlog op Uw aarde.
Wij mensen vechten zo vaak met elkaar dat velen een tijdje alleen willen zijn om zich te bezinnen op het leven en een weekend of zelfs een week in een klooster terug trekken.
Vader laat velen U vinden in Uw liefde. Bescherm Uw kerk en drijf weg Satan die opnieuw probeert de godsdienst oorlogen aan te wakkeren.
U o God is mijn liefde.

14 april 1992

Deze dagen herdenken we de kruisdood van Gods Zoon Jezus Christus.
Het is de Passie week en deze wordt nog zo weinig herdacht. De maatschappij is slechts uit op geld.
Er wordt gestaakt om verworven goed te behouden of zelfs uit te breiden.
Een pas op de plaats kent men niet. Er wordt gewoekerd met de welvaart. Steeds roept men om meer. Als maar meer. Niemand zegt dank U o God voor al het goede.
In de landen die van het communisme bevrijd zijn voert oorlog en rassenhaat hoogtij en worden volkeren verscheurd.
Mensen getroffen door aardbevingen worden aan hun lot overgelaten.
Verzekering of staat doen niets en de regering probeert de burgers nog meer te belasten om hun prestige projecten te financieren.
Toch is dit Nederland nog rijk aan materiële welvaart. Alleen de verdeling is onrechtvaardig. Hij die niet werkt zal ook niet eten was een oud gezegde, maar nu is de leuze waarom zal ik gaan werken als ik toch een uitkering krijg.
De dwaasheid is in Nederland ten top. Samengeraapte rommel noemt men kunst.
O God wat schrijf ik nu toch allemaal. Zelf ben ik geen haar beter en weet niet hoe te bidden al prevel ik ook honderd maal.
God ik hou van U. Laat mij U steeds meer beminnen.
Toch blijf ik in gebreke God deze liefde te tonen door de daad. Maar een ding komt me steeds

voor ogen. Dat is U woord. Blijf me beminnen en alles zal goed komen.
O Vader dat geduld is zo bitter en ik ben nog zo groen en onrijp. Zelfs vijf minuten bidden kost mij moeite en al draag ik mijn doen en laten als gebed op, mijn fouten blijven me achtervolgen en mijn spirit doezelt steeds weg in stilte.
O God laat ook mijn stilte U loven en prijzen. Laat ook al wat ik schrijf eens dienen tot glorie van U en tot nut van mijn naaste.
Hoe ? Dat weet ik niet. Maar roep veel mensen tot bekering, tot bezinning in U.
Goede Vader God.
Leid mij met Uw vaderhand tot Uw glorie en tot nut van Uw schepping.
Amen.
Uw zot graaf INKA.

12 mei 1992

Dwalende gedachten zoeken verstrooiing. Houden mij af van gebed maar sterker is de drang die mij als het ware dwingt God te zoeken in meditatie.

Wie zijn de kinderen van God ?
Gods kinderen zijn zij die door de Vader geroepen zijn. Niet door eigen keuze, maar door de roeping van de Vader zelf.
Maar ook Gods kinderen kunnen zondigen wanneer ze niet luisteren naar Zijn stem. De liefde van de Vader roept en mijn hart vol twijfel bid om zijn liefde. Zijn kracht seconden bewust ervaren zijn de lichtjes in het bestaan.
St. Jan v.h. Kruis zegt dat we ons leeg moeten maken, zodat we door Hem gevuld kunnen worden.
Maar die leegte kan ik nog niet vinden. Verdwaal nog te veel in dit aardse bestaan. Maar ik weet dat de Vader mij leid en wat ik ook doe of laat het is zijn wil en daaraan moet ik mij overgeven. Zijn liefde leid mij. Het enige dat ik nog moet leren is Geduld, dan komt Zijn licht vanzelf.
In deze eeuw worden er geen kerken gebouwd. Maar meer afgebroken omdat men het geloof in God verliest en de starre houding van de kerken verdrijft de gelovigen.
Toch is daar wel de morele waarde die door die kerk verdedigd word.
O Vader wat wil ik schrijven ?
Wat dwaalt allemaal door mijn hoofd ?
Slechts de ondertoon is hoe kan ik Uw liefde verkondigen.
De zon schijnt en de warme stralen treffen zowel goede als kwade voor een ieder gelijk.
Maar wat is dan het verschil ? In Gods liefde is er geen verschil. Slechts de ziel maakt dat verschil want de goede zullen opgaan in God en Zijn heerlijkheid.
De kwaden die even veel ontvangen zullen ten eeuwige tijden weten van het kwaad dat ze deden. De dood brengt de verantwoording van het leven.
Zij die in liefde tot God sterven zullen dicht bij die God zijn. Zij die leefden van het kwade of ver van God zullen ook in de dood ver van God zijn. In pijn en smart.

19 mei 1992

Vader in U is mijn hart.

Buiten is het mooi weer en mijn vrouw is naar de zangrepetities. Ze is op verschillende koren geweest. Eerst een koortje in Overvecht. Toen op de Oratoriumvereniging kerkgezing. Even tussendoor bij het U.O.V.. Nu voor vast bij het Utrechts Oratorium vereniging. Al waar ze alt zingt. Het zijn voor haar de uitjes, want vrienden of vaste kennissen hebben we niet en op visite gaan wil ze niet. Ze is een echte huismuis.

De kinderen zijn al enige tijd uit thuis en zoeken weinig contact. Ze leven hun eigen leven en weten dat ze altijd bij ons terecht kunnen. Maar ze willen echt zelfstandig blijven.

O Vader wat schrijf ik nu allemaal. Ik wilde me in U verdiepen maar nu schrijf ik de huidige toestand van mijn gezin.

Hoe anders loopt mijn leven. Maar o Vader ik leer wel dat ik niets moet "plannen" maar alles aan U overgeven. Gij leid mij.

O Jezu ik kijk naar Uw icoon en bedenk hoe vaak Gij mij bezielde hebt. In Uw ogen las ik liefde. Soms vermaning of droefheid maar de liefde overheerste steeds.

De laatste tijd denk ik weinig aan U maar meer aan Uw liefde volle Vader en Uw aardse moeder. Toch kus ik steeds de voet van Uw kruis op het werk of de Madonna met het kind. 's Morgens bid ik het Onze Vader en het weesgegroet wanneer ik naar het werk loop.

O Jezu doordring mij weer met Uw genade zodat ik door U bezielde het goede moge doen en niet verzand in de welvaart.

O Vader in de hemel.

Namens Uw Zoon bid ik U neem weg de oorlog in Joegoslavië waar de volkeren elkaar aan het vermoorden zijn.

Neem weg al die onrust en het geweld in de wereld. Moge Uw koninkrijk komen op deze aarde en leer de mensen te vechten voor het behoud van Uw goede aarde. Bescherm de natuur.

Laat de liefde en vrede over de volkeren komen zo bid ik U o Vader omdat Uw Zoon ons dit zo geleerd heeft.

Moeder Maria bid voor mij. Ik ben slechts een zot die God wil lief hebben.

1992

Enkele katebelletjes.

Er is een licht in ieder schepsel
Dat door God gegrepen
Straalt als nieuwe geboorte

De geest van de mens is als een vogel
Verre luchten en landen lokken
Maar God is steeds dichtbij
Hij is in je hart

Hij die zoekt
Is reeds gegrepen door God
Het licht kan slechts door Hem gegeven worden
Niet jij maar God zoekt je
Hij heeft je liefde nodig

Het is God zelf die ons Hem doet liefhebben
Zonder Hem kunnen we niets

De liefde is als een zaadje van een boom
In vruchtbare grond schiet het wortel en groeit uit tot een boom
Waar in de vogels zich nestellen

Slechts in overgave kun je God vinden
Uit je zelf kun je niets
Laat Hem je leven leiden
En alles komt goed
Volhard in de liefde

Al het goede gedaan in liefde
Gegeven om niets
Zijn de druppels van Zijn genade
Je daad is een uitvloeisel van zijn liefdeskracht
Aan de naaste gegeven
Zegent het je eigen leven
En is een teken van de liefde Gods

28 februari 1983

Meditatie

God is veel eisend.
Hij verlangt totale overgave.
Zo moest Abraham zijn enige zoon offeren als bewijs van zijn liefde en zijn zoon Izaak als kind zich overgeven aan de vader en zichzelf offeren.
Zo wil God dat we alles wat we liefhebben, alles wat we bezitten aan Hem offeren.
Wanneer Hij dat vraagt.

Zo ook heeft zijn Zoon Jezus zich gegeven met de woorden
"Laat deze kelk aan mij voorbij gaan maar niet mijn maar Uw wil geschiede".
En zich zo als onschuldig lam geofferd.

Maria de Moeder van Jezus.
Heeft zich gebogen als dienstmaagd.
Gaf zich over aan de schande zwanger te zijn zonder haar man en stond ze later onder het kruis van haar zoon.

Eer en verguizing zijn de mijlpalen die een ieder die God lief heeft zal ontvangen, maar trouw aan Zijn liefde zal de beloning zijn.

Het een zijn in de liefde Gods.

18 Augustus 1992

Vader in de hemel.

Ik heb mijn pen weer opgepakt om wat te schrijven. Te schrijven hoe ik mij voel nu ik aan U denk.

Wat denk ik eigenlijk ? Hoe zie ik mij U voor ogen ?

Niets is er dat mij U kan uitbeelden. Slechts gevoelens die in mij opwellen doen me U omschrijven als iets onzichtbaars. Een gevoel van macht en vrede gevoed door een beantwoordende liefde.

Soms hoor ik U in de stilte.

Soms voel ik U in een melodie.

Soms zie ik U in de schoonheid van de natuur of de ogen van een kind.

Soms voel ik Uw aanwezigheid wanneer ik goed doe aan de naaste. Dan denk ik dat het Uw hand is die mij leid en wijs ik dank van de hand.

Maar er zijn maar zo weinig momenten dat ik dat kan doen. Daarom kan ik me slechts overgeven aan Hem die onzichtbare God wiens liefde we hebben geleerd van zijn Zoon Jezus Christus.

28 september 1992

“Hoe lang nog ?”

Hoe lang nog moet ik zuchten
Hoe lang nog wachten op mijn dood
In vergetelheid kan ik niet vluchten
Nog steeds geeft Gij mij mijn dagelijks brood

Hoe lang nog Heer moet ik lijden
Mijn lichaam is moe en afgemat
De aardse vreugde kan me niet verblijden
Ik ben de dwaze dingen zat

Hoe lang nog Heer moet ik wachten
Tot ik terug kom bij mijn man
De eenzaamheid doet mij smachten
Van verlangen dat ik bij hem komen kan

Hoe lang nog Heer is mijn leven
Dat ik nog bidden kan tot U
Vreugde en leed hebt Gij mij gegeven
Het is genoeg mijn hart is voor U

Hoe lang nog Heer moet mijn hart nog kloppen
Ik voel me zo leeg zo zwak en moe
Wanneer ik mijn lichaam zo zie tobben
Vraag ik wanneer sluit Gij mijn ogen toe

Maar hoe lang nog Heer kan ik U danken
Voor al het goede dat Gij mij gaf
Mijn kinderen zullen die woorden verklanken
Wanneer ze staan al rond mijn graf

Maar hoe lang nog Heer moet Gij nog wenen
Om de zonden die ik draag
Daarom zal ik niet te veel wenen
En is Uw liefdevolle vergeving
Al wat ik U vraag

Hoe lang nog de tijd is aan U
Ik heb liefde ontvangen en gegeven
Het laatste van mijn leven is voor U
Dit gedicht heb ik geschreven voor mijn oude hospita mevrouw Alida Wink van Rijn. Ze was een vrouw die voor iedereen klaar stond. Voor mij was ze een voorbeeld en steun. (Ze is een stille heilige)
Nu is ze half doof en stom en lijdt ze omdat de dood niet wil komen. Het enige dat ze nog kan fluisteren is “Jezus”.
Ik hoop dat God haar spoedig uit haar lijden verlost en haar opneemt in zijn hemel.

Op 2 april 1993 is zij overleden.

oktober 1992

Vader in de hemel.

U is lof, eer en glorie.

U is mijn dank.

Het is weer enige tijd geleden dat ik geschreven heb. Ik had wel wat kladjes maar die heb ik maar weg gedaan.

Vader Gij weet wat er rond mijn nietswaardig persoontje speelt.

Mijn dochter heeft zich van ons afgekeerd. Ze wil geen contact meer met ons hebben.

Ik vermoed dat ze in een crisis verkeerd die ze persé zelf wil oplossen maar het kwam ons hard aan. Wil Gij o Vader op haar toe zien en haar tot U leiden want ik weet uit ervaring dat Gij een toeverlaat zijt voor een ieder die dit nodig heeft. O Vader wat zijn er toch vele gezinnen waar de eenzaamheid toe slaat.

Deze eeuw is de eeuw van het egocentrisme en seksuele verwonding. Homo's en lesbisch is een algemeen verschijnsel. Daarnaast tredt racisme en vreemdelingenhaat weer op. Het lijkt of er weer een oorlog op komst is. Al is er nog geen militaire onrust. Joegoslavië is nog steeds in oorlog. Servië als agressor wordt nog steeds niet een halt toe geroepen en zo heeft men over heel de wereld tal van plagen.

Hongersnood, oorlog en aardbevingen. Maar het schudt de mensen niet wakker. Ze vergeten U. Kerken worden Moskeeën door de integratie van vreemden en asielzoekers, Turken, Marokkanen brengen de Islam in de christelijke landen en het Christendom is verdeeld en is veel van zijn waarde verloren. De grote vernieuwing wil nog niet komen.

Wanneer o Vader zal Uw rijk zegen vieren? Mag ik een klein vonkje van Uw weg zijn?

Ik weet dat ik weinig doe maar Gij leid mij en Uw weg is mijn weg al zie ik nog niet veel, Uw wil geschiede.

Nog altijd hoop ik eens te gaan om te leven alleen in liefde tot U. Maar aan U is de tijd en de plaats.

oktober 1992

“En in de nacht een vuur”.

Deze zin intrigeert mij en doet mij denken aan St. Jan v.d. Kruis. Hij die de Carmel herschiep en net als St. Franciscus kloosters stichtte en hervormde.

Maar ook werd verguisd, gemarteld en vernederd.

Toch weet ik door Gods ervaring dat men God niet kan bereiken zonder gekruisigd te zijn. Zij die het meest door God worden bemind, krijgen ook de meeste leed te dragen. Gods Zoon ging ons voor.

Dit leed is niet altijd voor de ander zichtbaar. Immers de pijn in je hart voel je toch alleen van binnen en liefde tot God en zijn Zoon maken dat je het leed met vreugde draagt. Slechts Satan kan het soms moeilijk maken door je te bestoken met hovaardigheid, vals trots.

Leed dient tot loutering en kan in nederigheid ontvangen je doen reizen tot God.

God vraagt niet om pijn of marteling. Het is slechts de liefde tot Hem die het boetekleed aanvaard.

Liefde tot God is het heel je leven in dienst van Hem stellen. Ook op de plaats waar je leeft of werkt.

Liefde tot God maakt van duisternis een vuur van licht, zoals een ster welke door zijn energie inwendig zo sterk is dat het een black hole, een zwart gat in het firmament wordt.

Wat ik bedoel is met een vuur. We kennen allemaal de vlammen, de tongen van het vuur dat uit een brandstapel omhoog schiet.

Gods liefde is zo groot dat je die vlammen niet meer ziet, Niet meer kunt bevatten.

Het vuur is de drang op te gaan in Hem die liefde is. Stilte is als een schreeuw wanneer we ons voor Hem openstellen.

Het is dan ook goed vaak stil te zijn en Gods liefde te mediteren.

Dan kan ook een tekst als: “En in de nacht een vuur”.

Je doet bezielen van Gods liefde.

5 november 1992

Morgen o Vader ga ik naar het ziekenhuis voor een handoperatie. Er moet een stukje onderhuid dat verhard is weggehaald worden, anders zou mijn hand steeds meer verkrampen.

Vader het is mijn schrijfhand en ik zal dan ook enige tijd niet kunnen schrijven. Maar o Vader laat mij wel de gelegenheid zoeken om te bidden. Te praten met U. Gij die mijn liefde zijt, ontbrand het licht en het vuur van Uw liefde zodat ik U steeds meer mag beminnen.

Doe mij U zoeken Gij die de liefde en wijsheid verbind. Wees o Vader ook met E. mijn dochter. Laat ze haar “ziekte” te boven komen. Geef M. mijn zoon de impuls of de genade werk te vinden en een gelukkig leven in eerlijkheid tegenover zichzelf en de anderen.

Neemt weg o Vader zijn angst en laat bovenal hem U vinden.

U o Vader wens ik bovenal vrede en eerbied toe.

Want Gij zijt boven alles verheven. U komt toe de glorie en de macht, maar bovenal de liefde.

Amen.

18 november 1992

Vader in de hemel,

Het is weer enige tijd geleden dat ik heb geschreven, maar de handoperatie verhinderde dat ik kon schrijven.

O Vader ik denk veel aan U maar de zeurderige pijn in mijn arm maakt me vaak wakker zodat ik vanzelf aan U denk.

U heb ik lief o Vader en ik wil U steeds meer beminnen. Mijn hart brand van verlangen naar Uw liefde.

Maar o Vader wil nu aanhoren mijn gebed om vrede in Joegoslavië. Stop de oorlog der Serven en laat ze zich bekeren tot Uw zoon. De moordpartijen, concentratiekampen, de ontering van de

mens voert hoogtij in die landen.

O Vader stop die zinloze oorlog van haat. Schenk vrede wanneer dit U behaagt want Uw wegen zijn ondoorgrondelijk.

Dit vraag ik U o Vader met voorspraak van Uw Zoon Jezus en al de heiligen en bescherm ook mij in Uw liefde.

Amen.

1992

*De geest op God gericht
Geeft immer verhoring van gebed
Zijn liefde heeft immers zicht
Of onze harten door verhoring zijn gered*

*Het is vreemd maar God is mijn Vader
En zijn Heilige Geest doet ieder kind zoeken
Dat zijn hart voor hem openzet
Jezus*

*Prevelen we gebeden of schrijven woorden ter ere van Hem
Hij luistert. Zijn liefde maakt kenbaar zijn Stem.*

*Hosanna zingen engelenkoren
Gebenedijd zij Hem
De koning aller glorie
Eens geboren in Bethlehem*

*Mens onder de mensen was Hij
Vreugde maar ook leed kende Hij
Zo was Hij een voorbeeld voor Ons
Wij die hopen op zijn komst*

2 december 1992

Mijn hart verlangt naar de eenzaamheid om aldaar te bidden en U te gedenken. Maar mijn lichaam is nog teveel op welvaart gesteld en mijn geest dwaalt nog te veel in fantasieën.

Mijn hart verlangt naar U o God. Het verhaal van Niklaus van Flüe doet mijn hart van verlangen bonzen. Zijn vasten kan ik verstaan en zijn leven beantwoord aan mijn dwaze fantasie. Ook ik verlang te pelgrimeren. Mij terug te trekken in een kluis. Maar hoeveel moet ik nog leren voordat ik kan verlaten mijn huis. Gebeden kan ik wel bedenken. Vooral als ik ze schrijf. Maar de diepere waarde, het hart moet ik schenken, wil ik vinden de weg die mij in U drijft.

Hoe moet ik zoeken.

Hoe kan ik vinden.

Ik voel mij eenzaam en zwak.

God de Vader zal mij moeten binden.

Hij zal mij moeten wijzen mijn pad.

Waar is de plek dat ik me kan geven.

Waar is het dat ik me neerzet in gebed.

Gods liefde is mijn streven.

Voor hem heb ik mijn hart opengezet.

Hoe lang moet ik nog dwalen

Waar vindt ik het rechte pad

Al lees ik nog zoveel heilige verhalen

Steeds vult de leegte mijn hart

En trilt mijn hand tijdens dit schrijven

Het is de spanning die ik voel

Het verlangen geheel in God te verblijven

Is mijn wens mijn doel

Wachten doe ik steeds weer en weer

Ondanks mijn verlangen naar Onze lieve Heer

Uitstel steeds weer opnieuw

Doet mijn hart bevriezen

Leid mij af van de band van God

Moet ik in gehoorzaamheid mijn ziel verliezen

Door mijn vrouw waar aan ik mij verbond

O God en Vader leer mij geduldig wezen en te wachten op Uw stem.

Laat mijn leven vruchtbaar wezen. Voor Uw glorie totdat ik hem geheel aan U heb overgeleverd zoals een "Niklaus" in zijn cel.

Laat mijn leven tot Uw zegen wezen. U o God heb ik lief. Schenk mij Uw genade, want Gij zijt mijn hartendief. Laat mij gaan als pelgrim op Uw pad. Maar slechts wanneer Gij Uw stem hebt gegeven.

Amen

Tranen druppen, maar waar is mijn hart ?

Zoekt die vonk, die aanraking.

Waardoor het hart geraakt, huivert van liefde.

*Doof is de geest en het hart leeg.
Maar stil kloppend van verlangen.
Te horen Zijn stem, te voelen Zijn vinger.
Gedrukt op je lip kussend in liefde.*

*De oren staan open om die fluistering te horen dwars door lawaai heen.
Uiteindelijk horend het kloppend hart van Gods liefde.*

*Voeten willen dansen op de maat van trom, gitaar en fluit.
In ritme als van jonge maagden dansend voor de Ark.*

*Huppellend als een jong veulen
Dartel als een lam in de wei
Zo voelt het hart zich
Wanneer God is nabij*

*Is het weten sterk, van Gods werk
Dan slaat het hart over van vreugde
En weet zich kind in Gods liefde*

*Vergeeten is dan de nacht
Leegte en stilte is gevuld door de gloed van liefde tot God
Die het hart met genade vult*

1993

God spreekt recht in kromme lijnen.

*God is liefde
God geeft liefde
God vraagt liefde*

*Daarom heeft God ons geschapen
Om liefde te geven
En om liefde te ontvangen*

*Jezus Gods Zoon is geboren
Om ons mensen deze liefde duidelijk te maken
Zelfs tot de dood aan het kruis.*

In gedachten zie ik een lichtstraal.

Door een hoog venster, een baan stralend zonlicht waarin de stofjes dansen. Stofjes die we

normaal niet zien maar door de zonnestraal zichtbaar gemaakt worden.

Zo zie ik de zielen van hen die gestorven zijn. Dansend in de lichtstraal van Gods genade want van stof zijn we gemaakt en tot stof komen we terug. Slechts de ziel gaat op in God.

Als je je naaste bemint weet ik hieraan of je mij bemint.

“Telkens als je in de naaste het schepsel ziet zonder Jezus, val je heel laag.”

“Maria Bawardy Carmalietes Galilea”

God is gevoelig voor je lichaam.

Het lijden opgedragen in liefde is een gebed dat altijd verhoord wordt.

Hoe meer pijn en smart hoe groter de liefde van God in je hart.

Alles kun je van God vragen. Als je ook “Zijn pijn” wil dragen. Tot boete en verzoening. De liefde overwint alles.

De mensen zijn met elkaar verbonden. Met gouden en zilveren draden. Met koorden op ieders levenspad.

De gouden draden zijn hen die in heiligheid leven.

De zilveren draden zijn zij die het dagelijkse leven leven met daarnaast het gedenken van God.

Een koord van goud en zilver is die draad die je met de naaste verbind en waarin God je leid.

februari 1993

Mijn ziel zoekt U o Vader
Gij zijt mijn enige God
Ik weet Gij hebt mij lief
Al wandel ik niet in het Hof van Eden
Gij zijt mijn hartendief

O ik weet, dit klinkt als vroom gekwezel
Maar ik ben die ezel
Die zijn hart aan God schenkt

Ook de vrucht van Eva heb ik gegeten
Maar hoe kunt Gij mij niet vergeven
Als Adam ben ik door U gemaakt
En mijn eigen liefde is het die mij laakt

Gij o God zijt goed en machtig
Liefde heerst bij U alom
Daarom durf ik bidden stil in gedachten
Neem mijn hart Heer kom Heer kom

Hoe kan ik immers vertalen wat ik voel
Een zijn in Uw liefde, U beminnen dat is mijn doel
Wat ik ook doe tijdens mijn werk
Of waar ik ook ben
Alles is in U en voor U
U die zegt Ik Ben die Ben.

maart 1993

Goede Vader in de hemel.
Het is weer een tijdje geleden dat ik tot U geschreven heb. De inspiratie ontbrak. Wel heb ik enkele gebeden geschreven maar niet op mijn speciale avond voor U.
Wat is er toch met mij aan de hand ? Bidden, ja dat doe ik iedere ochtend wanneer ik naar het werk ga en daar kus ik de beeltenis van Maria en het kind Jezus of als de kapel openstaat de voeten van Jezus aan het kruis.
Ik noem het in gedachten mijn bloemen van liefde en hoop dat ze mij de genade geven steeds U indachtig te zijn.
Nu ik dit schrijf denk ik aan die tijd in mijn jeugd terug. In Borculo waar ik stiekem de kapel insloop en Maria's voet kuste en op het altaar klom om de deuren van het tabernakel te kussen uit liefde tot U.
En ook als er een filmvoorstelling was geweest dat ik stiekem wegsloop om buiten bij de Lourdes grot (in het donker) stil te bidden en mijn liefde te betuigen.
O Vader hoe vaak in mijn jeugd heb ik niet gedroomd om kluizenaar te zijn en maakte ik hutten of schuilhoekjes in het bos waar ik ging bidden en schrijven.
Ook in Zeist toen ik in Figi werkte ging ik in de pauzes in de bossen bidden.
later is dat wat minder geworden. Tot ik zelfs U een tijdje kwijt was door mijn seksuele verlangens.
Sinds 1984 is mijn gevoel voor devotie en mijn verlangen naar U weer gegroeid.
Nu denk ik dagelijks aan U al is mijn doen en laten nog niet doordrenkt.
Wel brand het verlangen om huis en haard te verlaten nog zeer diep en wacht ik met smart op de VUT. Toch weet ik niet of ik ook dan weg zal kunnen gaan, want ik weet dat ik mijn vrouw zeer veel verdriet zou doen en dat heeft ze niet verdiend.
O Vader wil Gij mij de weg wijzen of een goede vriend welke mij raad kan geven.
Vader U wil ik lief hebben.
Beminnen in al mijn doen en laten.
U is mijn liefde.
Moeder Maria bid voor mij.
Jeanne D'Arc priere pour nous.

6 april 1993

Vader in de hemel.
Morgen wordt mevrouw W. begraven. Ze is 97 jaar geworden en is ingeslapen na geheel opgeteerd te zijn en morfine tegen de pijn. Het enige dat ze nog kon zeggen was Jezus.
Zo was ze doordrongen van de liefde tot Uw Zoon. Vader schenk haar de vrede in de hemel en de vreugd haar man terug te zien in het gelukkig samenzijn in U.
Vader morgen breng ik ook de laatste pakketten rond. Het is een klein beetje van de overvloed die Gij mij hebt geschonken. Moge de cadeaus in goede aarde vallen en de ontvangers een beetje gevoel van dankbaarheid voor U.
Vader U is mijn liefde. Maak dat ik immer Uw weg volg en mij in dienst van U nuttig maken.
Morgen is ook E. jarig. Schenk haar vrede in het hart en maak dat ze liefde ervaart van de medemensen.
Laat ze een beroep vinden waarin ze niet alleen zichzelf zoekt maar haar liefde wegschenkt in dienstbaarheid en vrede in het geloof in U. Bevrijdt haar van dwalingen en zend haar op de goede weg. Laat ze haar ouders weer terug vinden en de liefde ontvangen die ze zo nodig heeft.
Maak o Vader dat M. een beroep vindt of een roeping die hem nuttig maakt voor zichzelf en de naaste.
Uw wegen zijn ondoorgrondelijk en in Uw handen geef ik mijn vrouw en kinderen en mijzelf.
Laat boven alles Uw glorie zegevieren over alles. Ook over de oorlogen en Rusland.
Wie zijn wij o Vader.
U is de liefde van gans mijn hart.

15 juni

Vader in de hemel.
Het is weer een tijd geleden dat ik geschreven heb. Doordat ik geen zin had of niet kon. Maar nu toch een kort briefje.
Vader ik verlang U steeds meer te beminnen. Uw gedachten zijn steeds om mij heen. Slechts tijdens het werk denk ik weinig aan U en dat zou toch beter moeten want mijn werk is ten behoeve van de naaste en daardoor ook voor U.
Vader mijn ganse leven is een zoeken naar U. Al zijn er momenten dat ik Uw aanwezigheid voel en ervaar, op zulke momenten ben ik als het ware van U vervuld en is er vrede om mij heen.
Maar ook zijn er veel momenten dat ik mij door het aardse leven opgenomen alleen voel. Ik verlang dan naar gebed maar kan er niet toe komen. Het is soms net als het schrijven. Soms zijn het kriebels en dan zijn het weer duidelijke ronde letters. Een psycholoog zou zeggen dat het de op- en neerwaartse spiraal van het leven en zijn intelligentie tot uiting brengt. En ergens hebben ze gelijk. Want ook nu heb ik moeite om geen fouten te schrijven. Mijn gedachten zijn verward en afgeleid.
Toch wil ik U gedenken o Vader want Gij zijt mijn eeuwige God.

Laat o Vader steeds mijn hart voor U kloppen en voor Uw Zoon Jezus.

1993

*De zon schijnt ondanks de regenprofeten.
Daardoor kom ik tot U o God
om te bidden in Uw kapel.*

*Laat o Vader steeds door Uw genade
nieuwe bruiden komen tot Uw altaar
opdat immer Uw lofzang weerklinke
in gebed, gezang en dienstbaarheid*

*Het doet goed aan mijn ziel
bij U te zijn, die korte momenten
van mijn leven wil ik gans mijn hart
aan U geven*

*en rijd ik met ogen nat van tranen
op mijn fiets, verbonden met U
door het gebed doet het mij iets
en voel mij klein in Uw liefde*

*Ontferm U o God over mij
en allen die tot U komen
bevestigt het hart en ziel
in Uw liefde, wij die tot U komen*

Hoe zou ik God afbeelden ?

In mijn geest zie ik een soort kampvuur met hoog oploeiende vlammen vanwaar een fel licht en een warme gloed uitstraalt.

Het hout van het vuur zijn mensen die te samen opbranden in dit licht. Er omheen staan keurig geklede mannen en beeldschone vrouwen die zeer onverschillig naar het hout van de mensen kijken.

Maar de blik van de mensen in het vuur is er niet een met van smart vol lijden maar met een over alles stralende gloed van liefde. Boven op deze stapel liggen dan ook kruizen en zelfs rode vlaggen met een halve maan erop als symbool van christendom en moslim.

devotie voor God

De onverschilligheid van de toeschouwers heeft een smartvolle ondertoon van eenzaamheid, dorheid en verbazing.

Als ik dit beeld zou complementeren zou ik de vonken van het vuur afbeelden als waren het bloemen welke opstegen naar boven.

Boven dit tafereel zou ik een hand schilderen met een wijzende vinger omringd door een wolk. Rond die wolk knielende figuren die vol aanbidding keken naar die vlam met op de achtergrond muziek makende engelen.

april 1993

*God Gij die zijt het begin en het einde.
Aanbeden en geprezen zijt Gij.
Genade schenkt Gij om niet.
En oorlog of vrede, ze kunnen U niet doden.
Satan jaagt op hen die U volgen.
Tirannie en rassenhaat zijn zijn hand.
Gelukkig hen die het kruis dragen en daaruit de liefde putten.
Want zij zullen aanzitten aan Uw tafel en vrede vinden.*

*God Uw woord is stilte en liefde is Uw antwoord.
Zoals de zon schijnt zo is Uw macht.
Gij kunt ons verbranden. In stof en as doen opgaan.
Maar ook doen groeien zodat we rijke vruchten dragen.
Uw warmte koestert ons.
Daarom is U waard het loflied der aarde, de bomen, de bloemen, het lied der vogels, het geloei der kudde,
het gespartel der vis.
U is de fluit, de bazuin en de trom.
Tot eer en glorie.
Tot in eeuwigheid.
Amen.*

wat is genade ?

Genade is de liefde tot God wetende van zijn liefde.
Genade is de wisselwerking tussen deze liefdeshand.
Men moet genade geven wil men genade ontvangen.

Wanneer men niet leeft in liefde tot de naaste, hoe kan men dan God liefhebben ?

Het koninkrijk Gods is het leven.
Uit genade, voor genade en met genade.
Het is een feest voorafgaande aan het hemelse feest.
Het is de glorie van het leven zelf.
De Adam die samen met God wandelde in de hof.

Zoals genade en God één zijn.
Zo is de liefde tot de naaste één in God.

Op vrijdag stierf Hij.
De kruisdood was zijn straf.
Voor al die liefde gegeven moest hij sterven, neerdalen in het graf.
Op zondag was zijn gloren.
Want van de zaterdag konden we niets horen.
Ruste Hij in stilte en achteraf.
Verzegeld met een steen voor zijn graf.
Maar op zondag bij het morgenrood
stond Hij op al uit de dood.
Mocht Maria zijn stem weer horen
En behoorde Hem de engelen koren
Leeg werd dat kille graf
Toen God hem de scepter gaf.

meditatie

God mijn God waarom hebt ge mij verlaten.
Jezus moest zijn God zijn afleggen om te kunnen lijden en sterven.
Hij was immers sterker dan de dood en riep doden op te leven.
Aan het kruis genageld wilde God volledig mens zijn en legde hij zijn goddelijke macht neer om als mens te kunnen lijden en sterven.
Daarom was zijn laatste kreet "het is volbracht".
Jezus stierf niet in bewusteloosheid maar in het volle besef van zijn lijden. Dit deed de Romeinse hoofdman ook verwonderd besluiten zijn benen niet te breken, ofschoon dit wel de gewoonte was. De stoot met de lans in zijn zijde bewees reeds de dood.
Want er stroomde bloed en water uit de wond. Immers het hart stond stil. Zo ook de bloedsomloop.

1993

*Het schrift gepakt
In een oproep van U
Terwijl ik rustig lag te lezen
Is dat Uw genade, is dat Uw zegen ?*

*Het schrijven van een gebed
Door U gevraagd stil in mijn bed
Doet letters, woorden pennen, weet niet wat
Al die gedachten die vloeien door mijn hart
Strofen zinnen vloeien uit mijn pen
Gegrepen door Hem die zegt : "Ik ben die ben."*

*Deze dagen vlak voor het feest
Horen we te gedenken Hem die als een beest
Onschuldig werd geleid ter slachtbank
En vergoten heeft zijn dierbaar bloed
Ondanks al zijn liefde al zijn harte gloed.*

*Hij genas zieken, richtte lamme en kreupelen op
Verkondigde het liefde volle vaderschap van God
Zoveel liefde kom men niet verlangen
Het riep weerstand op in trotse harten en vragen*

*Zodat men verblind zeer kwaadaardig besloot
Tot verraad en zijn gruwzame dood
Aan het kruis nagelde men Hem vast
Die liefde vrede en genezing gaf
En in weemoed sprak van onze dwaze trots
Men maakte een eind aan Hem de Zoon van God.*

*Doch na zijn dood is Hij weer opgestaan
En tot zijn leerlingen terug gegaan
Heeft hen gegeven nieuwe kracht
Zodat ze wonderen deden door zijn macht.*

*Zo heeft Hij zijn kerk gesticht door hen
Ons geroepen tot Hem die zegt ik Ben
Gegeven de genade van de heilige geest
Waardoor we nu nog herdenken dit grote feest*

*Het feest der verzoening en genade in Hem
Die eens werd geboren in Bethlehem.
Zo schrijf ik dit door Zijn Geest
Op de vooravond van zijn feest
En dank de goede God
Voor deze genade aan zijn domme zot
Uw dienaar.*

28 juli 1993

Even een moment alleen om te schrijven een gebed.
Mijn gevoelens omgezet in woorden.
Vader in de Hemel.
U is mijn liefde.

Gij overlaad mij met welvaart en door deze overvloed word het voor mij moeilijk even alleen met U te zijn. Nog steeds verlang ik naar het pelgrimeren. Maar het wachten op U tijd doet mij "pijn" en dat mag niet zo zijn. Immers U leid mijn leven. Hoe verlang ik U te zoeken. Maar de kansen laat ik liggen. Ik kan mij nog niet goed concentreren. Wel ben ik blij dat ik met U in gedachten opsta en naar bed ga. O Vader leer mij nederig te zijn en Uw liefdes werk te zoeken.

Vader ik dank U voor de afgelopen vakantie met het goede weer. Jammer dat ik zo slecht vis. Maar B. heeft genoten van de zon en de mooie natuur. Ook dank ik U dat ik Uw hand mocht zijn.

Leer mij vogel door jouw gezang
God te prijzen aan wie mijn hartje hangt
Leer mij door je gekwinkeleer
Mijn hart te richten tot onze lieve Heer
Jouw uitbundige stem
Klinkt door in het verlangen tot Hem
Hem wil ik loven liefhebben om het meest
Want in Zijn genade leven is als een feest

10 augustus 1993

Niet het doen van wondertekens maken dat Jezus bijzonder was, maar de bezieling, en het waarmaken van zijn woord, de liefde van het hart en het een zijn in de "Vader".

De offerdood van Jezus was niet het hoogtepunt van zijn leven, maar de totale overgave aan zijn Vader.
Jezus leerde ons in alles de wil te doen van de Vader. Zelfs tot de dood toe. Immers de dood is

niet het einde. Niets kan vergaan in God. Zelfs onze as dient God in al zijn atomen.
In al het geschapene is God aanwezig. Ook in hen die ons kwaad berokkenen. Daarom vroeg Jezus vergeving voor de mensheid. Want het kwade is een verblinding van de geest. Niemand kan kwaad doen, als God dit niet toe staat.

Vele mensen komen tot een vorm van heiligheid in tal van godsdiensten en zullen wondertekens verrichten. Maar de alles opofferende liefde voor de naaste, zelfs je vijanden, zijn het pad dat Jezus ons leerde.

Daarom kon Jezus zeggen : "Niemand komt tot de Vader dan door Mij".

De liefde tot God en Jezus doen ons ontstijgen aan deze aarde en maakt dat we alles doen om Hem te behagen, in vrijheid en niet in onderdanigheid.

God begeerd geen slappelingen maar mensen van de daad.

Geen hoogvliegers maar mensen met beide benen op de grond. God roept een ieder tot zijn werk en daar ontkomt niemand aan.

23 oktober 1993

God beminnen is al wat ik wil. Maar ik zoek nog de overgave want het verlangen naar daden is groot. Ik weet mij niet te richten. Concentratie valt mij moeilijk. De taal van Ruisbroec begrijp ik. De strekking herken ik in mijn leven, maar ik weet ook dat ik nog ver van Ruisbroec's ideaal ben. Mijn zinnen zijn onbestendig, moet nog leren stil te zijn en mij niet te laten verstoren door de wereld. Eigenlijk verlang ik naar de onverstoortbaarheid die me op sommige momenten in mijn jeugd beheerste.

Zoals toen mijn éérste fiets gestolen werd en mijn hospita dacht dat ik erg gedupeerd zou zijn. Ik lachte toen en zei : "degene die die fiets gestolen heeft zal hem waarschijnlijk harder nodig hebben dan ik. Laat hij blij zijn." En zo voelde ik dit ook echt aan. Nu voel ik dit nog steeds ook zo. Ik ben niet gehecht aan goederen. En geld doet me niets. Het heeft geen waarde voor mij. Slechts het onderhoud van mijn vrouw heeft nu eenmaal geld nodig. Daarom verlang ik naar de VUT. Want dan komt het geld automatisch binnen en ben ik vrij om te gaan waar ik wil. Dan hoop ik naar Santiago te wandelen en me te bezinnen wat de rest van mijn leven zal worden.

In dienst van God. Want dat is mijn verlangen. God lief hebben en in Hem te leven.

Van E. mijn dochter hoor ik niets meer en M. mijn zoon is nu voor twee maanden met zijn C. naar India. Ik hoop dat hij in zijn geest rust vind en zich over geeft aan God die toch alle liefde is. Laat hij zich nuttig maken voor de naaste. Maar dat is in Gods hand. Ook mijn leven is in Zijn hand. Al verlang in nog zo veel, Zijn genade bestuurd mijn daden. Hij leid mij op Zijn wegen.

4 november 1993

Vader in de hemel.

U is steeds in mijn gedachten.

De vorige keer dat ik schreef vertelde ik over mijn gevoelens rond mijn gestolen fiets. NU is mijn

fiets weer gestolen en dat terwijl ik in de kerk was.

Toch zijn mijn gevoelens net als toen. Al vind ik het jammer van de fiets en ik ben niet afhankelijk van de fiets, ik kan immers zo een nieuwe kopen.

Toch koop ik weer een oude, want de fiets diefstallen zijn niet van de lucht. Van iedere 10 fietsen wordt er wel één gestolen.

Maar daarom nam ik de pen niet ter hand. Ik wilde namelijk noteren dat ik de ganse dag (op die momenten dat ik vrij ben) aan U denk. Zelfs 's nachts wanneer ik even wakker wordt val ik weer in slaap met een lofzang tot U op mijn lippen. O Vader laat mijn leven tot Uw glorie zijn en ten dienste van mijn naaste.

Gij o Vader schenkt mij op mijn vrije dagen zulk mooi weer als of gij mij wilt uitnodigen U steeds meer te loven en te prijzen. U is dan ook mijn innige dank

Vader zie ook toe op mijn zoon die nu in India zwerft. Laat hen U vinden.

Gedenk ook mijn dochter. Laat ze toch terug keren tot het normale en weer contact met ons opnemen.

Maar boven alles Vader.

Uw wil geschiedde.

U is de liefde.

U is de glorie der ganse natuur.

U wil ik beminnen met hart en ziel.

Laat mij zijn een stukje van Uw vreugde.

Amen.

1993

Gedicht voor pastor de Bild

Een ster boodschapte Hem aan.

Drie wijzen zijn er naar toe gegaan.

Jezus de Zoon van God.

Geboren in een stille grot.

Gods woord werd levend onder ons.

Daarom gedenken we dankbaar zijn komst.

En wensen een ieder.

Vrede in zijn hart.

Bevrijd van leed en stille smart.

1993

Het is wonderbaarlijk God

Dat uw aandacht mij Uw zot

Steeds doet treffen

En ik telkens moet beseffen dat Gij

Uw aandacht op mij richt

Door een boek of gedicht

Lees ik die verhalen wonderschoon

Dan doen ze me door hun toon

De geest op U richten

en bid ik als vanzelf een gebed

door Uw liefde als vanzelf getoonzet

Uw aandacht houdt mij dan steeds

Bezig in bonte reeks

Fiets ik of loop ik naar het werk

Dan bid ik steeds het gebed van Uw kerk

Het Onze Vader of het weesgegroet

Uw liefde maakt dat mijn zieltje bloed

Doordrongen van Uw aanwezigheid

Bid of zing ik vol vlijt

En kus het beeld van de Moeder Maagd

Die in haar armen het Jezus kind draagt

Of kus Jezus voet

Dat aan het kruis geslagen voor ons bloed

Korte momenten doen mij steeds bezinnen

Dat ik God steeds meer wil beminnen

Heer het doet me ook veel pijn

Dat dit maar korte momenten zijn

Het opdragen van al mijn doen en laten als een gebed vergeet ik vaak als ik in bed lig te lezen of als ik zit te vissen terwijl het gebed zo nodig is.

Zou willen zwerven over deze aarde en bidden in iedere kerk. Dan te gaan dag in dag uit naar het werk of naar huis.

Het gebonden zijn is soms mijn kruis.

Maar zie ik mijn vrouw die zo zoet

Altijd opgeruimd het huishouden doet

Dan bedenk ik steeds dat Gij mij haar gegeven hebt

Op mijn verzoek, op mijn gebed.
Toch hoop ik nog steeds te gaan
Wanneer zij heen is gegaan
Of eerder als Gij mij roept
Maar eerst moet ik leren bidden
Dag en nacht
Want Uw liefde roept mij
Met zeer veel kracht

10 januari 1994

Almachtige God.
Uw beeld is in ons.
Al wat we doen komt door Uw hand.
We zijn spiegels die Uw liefde, Uw goedheid, Uw kracht behoren te weerspiegelen. Hoe sterker we het ideaal van Uw Zoon Jezus Christus benaderen hoe meer zal onze spiegel glanzen totdat we slechts licht stralen. Het licht dat U is.
Door onze dwaasheden komen er vlekken op die spiegel. Wanneer we een spiegel niet schoonhouden wordt het glas vuil en komt er het "weer" of oxidatie vlekken op, waardoor de glans vertroebeld en op den duur verloren gaat.
We kunnen slechts glanzen als we ons van het kwade reinigen en al zo een schone weerglans van U zijn.
Laat mij o Vader steeds weer moeite doen om die vuile vlekken te verwijderen zodat ik moge weerschijnen Uw lichtglans.
Een lamp stopt men niet onder een korf maar ze moet schijnen om de naaste te verlichten. Al wat we doen is UIT Uw hand. Niets zal verloren gaan.

Dit jaar begint met veel rampen.
Watersnood in het rivieren gebied van Limburg en Brabant, Duitsland en Frankrijk.
Enorme bosbranden in Australië van meer dan 100 km. De buitenwijken van Sydney liggen in een wurggreep van vuur.
Bosnië is nog steeds in oorlog.
Ook Afrika heeft steeds zijn oplaaiende strijd. Dit alles door de egoïstische machtsstrijd.

O Vader in mijn stille kamer merk ik daar niets van. De weelde is om me heen. Toch doet het mij zeer niets te kunnen doen. Daarom verlang ik steeds uit te breken uit deze gemakssfeer en wil ik U in de eenzaamheid zoeken.
Leer mij o Vader bidden voor deze wereld en U zoeken boven alles.
Uw dwaze nar Graaf Inka.

januari 1994

Bidden, een plekje om te bidden is dikwijls het verlangen in mijn hart. Stil in gedachten praten met God. Hoe moeilijk is zo een plek nog te vinden. Alles doet zijn best om dit te verhinderen. Rumoer is steeds om me heen. Zoek ik rust in een kapel dan komt men steeds nieuwsgierig kijken. Het maakt mij duidelijk, hoe zeldzaam dit nog is. Hoe weinig men U nog zoekt.
Daarom droom ik nog steeds Heer te getuigen van U door te pelgrimeren. Wanneer zal ik zo opgaan in Uw Zoon zoals St. Franciscus.
Geef mij het vertrouwen en de kracht "goed" te doen en al doende Uw woord te verkondigen in liefde.
Laat mij vrede schenken aan hen die U zoeken en leer mij nederig te zijn.
U o God komt eerbied en lof toe.
Amen.

16 februari 1994

Vader.
Het is al enige tijd geleden dat ik heb geschreven.
De donderdagavonden zijn niet meer. B. heeft opgehouden te zingen zodat ze iedere dag thuis is. Schrijven kan ik alleen als ze weg is om boodschappen te doen of als ik het schrift op een vrije dag mee neem en ik een stil plekje kan vinden in de natuur.
Maar daarom is U niet uit mijn gedachten. Ik denk iedere dag aan U o God en aan Uw Zoon. Zelfs als ik 's Nachts wakker wordt gedenk ik U in een gebed.
Vader het voorjaar nadert en daarmee ook weer het sterke verlangen om op pelgrimsreis te gaan met misschien een uiteindelijke gehele terugtrekking in de natuur.
Nu stel ik ten doel om naar Santiago de Compostello te gaan. Te voet natuurlijk maar dan moet mijn vrouw B. niet afhankelijk zijn van mijn werk. Ik heb de VUT als streefdatum genomen maar zo als het nu gaat zal ik pas op mijn 65 jaar bij pensionering kunnen gaan. Toch is mijn verlangen zo spoedig mogelijk te gaan zeer groot en in mijn hoofd speelt steeds deze zin.
Zwerven wil ik o Heer op Uw pad en me geheel doen opgaan in U.

O Vader ik probeer vaak goed te doen en uit te delen van mijn welvaart nu het me financieel zo gunstig gaat.
De ene keer deel ik bloemen uit, een andere keer geld bedragen.
Niet aan de algemene bedelpotten maar aan zwervers of mensen waarvan ik hoop dat ze het kunnen gebruiken ter aanmoediging tot glorie van U.
Mijn ziel is doordrongen van het verlangen U en de naaste lief te hebben en ik laat me door Uw impulsen leiden.

O Vader zend Uw Heilige Geest opdat ik wanneer Gij roept direct klaar te staan.
Spreek in mijn hart Heer opdat ik leve tot Uw glorie en op moge gaan in liefde tot U en de naasten.
Uw zot Graaf Inka.

28 februari 1994

Vader.

Gelezen heb ik in het dagboek van 1985 en steeds boeit het mij weer door de verschillende invallen. Het verlangen U lief te hebben boven alles voert nog steeds de boventoon en nu ik dit schrijf weet ik dat ik U iedere dag steeds weer herdenk en lief heb.

Uit liefde tot U geef ik ook vaak wat weg van mijn welvaart. Een gift hier of daar wat bloemen, het doet mij hopen dat de mensen toch nog een beetje U zullen gedenken en beseffen dat er ook mensen zijn die een ander een plezier willen doen.

O Vader de Franse lessen die ik zelf nog steeds probeer te volgen werpen slechts weinig vrucht af. Ik weet dat ik eigenlijk iemand moet hebben die me begeleid. Maar ja dat zit er niet in en och als Gij dit nodig acht o Vader zal het inzicht toch wel komen. Immers alles komt van U. Zo ook al mijn doen en laten. Vader beziel me met Uw liefde en laat me in Uw liefde bloeien tot nut van mijn naaste, tot glorie van U.

Ontferm U over de dwazen in Bosnië die nog steeds doorvechten en laat Uw vrede over het land komen zodat men zich weer tot U richt. Niet uit hebzuchtige angst maar uit liefde. O Vader de kerken lopen leeg want men kan Uw boodschap niet meer vinden. Slechts rampen en tegenspoed doen de mens nog bidden. O Vader laat de mens weer leren te bidden.

Laat de mens weer oprecht leven in liefde tot U en de naaste. Immers Gij zijt in alles. Leer o Heer dat we immer bij U zullen komen en verantwoording van ons leven moeten afleggen van onze daden.

Vergeef ons zondaars. Wij bedroeven U zo vaak.

Laat Uw glorie schijnen in deze wereld zodat Uw koninkrijk en deze wereld één moge worden door de liefde.

Amen.

3 maart 1994

Tot U o Vader kom ik met mijn hart. Gij leid mij op Uw wegen.

Zo ook vandaag nu ik de Achelse kluis bezoek. Veel is er niet veranderd en stilte heerst nog steeds alom. Uw letters, ja, staan nog steeds op het altaar, al hing er een doek voor.

O Moeder Maria waarom ben ik hier gekomen, waarom ging ik niet naar Maarssen of een kapel in de stad.

O Moeder zeg me wat ik moet doen. Ik had moeite om te komen, want de genoegens en de gemakzucht lokte. Toch ben ik op weggegaan naar dit klooster. Wat ik het dat mij drijft. Het verlangen God lief te hebben boven alles, maar het is de Vader die ons onze plaats zal wijzen.

Net zoals Jezus dit zei tot de moeder van Jacobus en Zebedeus.

Het is aan U o vader te zeggen hoe of wat en veel hangt af van onze nederigheid. Wat zal ik verder schrijven.

Het U gedenken O God doet mij ook al veel vreugde.

Heel mijn hart is voor U o Vader. Ik verlang niets rechts of links van Jezus te zitten maar slechts

aan zijn voeten zodat zijn voeten kunnen rusten op mijn schoot en ik ze zal kunnen kussen van liefde. O Vader hoe moet branden mijn ziel van verlangen naar U. Is niet die scherpe pijn een stukje vagevuur. In liefde wil ik voor U branden en leer mij mijn naaste te vinden zodat ik in Uw naam goed kan doen.

O broeders van dit klooster. Bid tot Jezus en de Vader dat Hij dit domme kereltje toch wil gedenken en de genade geven van de liefde zoals St. Franciscus en Hem trouw mag blijven zoals Jeanne d'Arc.

26 maart 1994

Vader in de hemel.

U is dank en eer tot in eeuwigheid.

Gisteren heb ik het boek gevonden over de verschijningen in Kroatië.

Podbrodo van Maria verteld door Vicka uit Medjugorje. Ik heb er vaak naar gezocht want de eerste keer dat ik het boek zag had ik geen kaart van de bibliotheek bij me en kon ik het niet meenemen. Daarna was het steeds weg.

Nu heb ik het gevonden en wil ik het ook lezen om mijn liefde tot U o Vader en tot Maria te verdiepen.

Vader, in materieel opzicht sta ik voor een beslissing.

Deeltijd VUT volgend jaar of over drie jaar in de hele VUT met het risico dat ze daarvoor wordt afgeschafte of verlegt.

Financieel maakt het niet zoveel uit maar het is de drang op reis te gaan die voor mij bepalend is. Immers 4 jaar wachten of misschien tot mijn pensioen is wel bepalend en dat alleen om mijn lieve vrouw financieel veilig te stellen.

O Vader wat zal ik doen. Uw liefde is boven alles. Leid mij op Uw wegen.

Ja stond op het altaar en graag volg ik Uw roep. Maar ik beseft dat ik mijn vrouw niet om mijn eigen zin te volgen in moeilijkheden mag brengen. Vader in Uw handen geef ik mij over. Leid mij op de weg die Gij wilt.

Moeder Maria leer mij opnieuw in kinderlijk vertrouwen op God te bidden, te werken.

Komt om te leven tot glorie van de Vader in de hemel.

7 april 1994

De mens wikt en God beschikt.

Volg je innerlijk en betreedt het pad dat er altijd is geweest, wachtend op jou, en het leven is zoals je leven moet zijn.

Waar je ook bent, als je je innerlijk volgt, zul je die verkwikking genieten, dat leven in je, onophoudelijk.

Zo is God immer in ons, om ons heen en boven ons.
Al het geschapene is een part van Hem. Zo moet al het "zijn" doordrongen zijn van Hem.
Ik zat eenzaam aan de waterkant
Met een hengel in de hand
Maar wat ik ook begon
Niets ving ik wat ik ook verzon

Vanzelf gingen mijn gedachten
Naar de horizon
Waar God een heerlijk uitzicht spon
En getrokken door de geest
Was het stil zijn en God gedenken een feest

Toch ontbrande in me geen zon
Ondanks die schone horizon
Miste dat gevoel die kracht die warmte
Eenzaam voelde mijn ziel en leeg
Want wat ik ook bad, God zweeg

Droefenis vulde mij, had geen zin meer om te vissen
Ging maar naar huis om mijn tranen te wissen
Pakte het schrift met gebeden
Om door te herinneren het verleden
Te lezen van de aanraking Gods
Het geschrevene in memorie was mijn trots

Na tot rust te zijn gekomen
Door het lezen van al die Gods dromen
Vond mijn hart vrede en was niet meer alleen
Wist van genade, hoop en liefde
Zodat de leegte niet meer griefde

19 april 1994

God is licht en duisternis.
God is in goed en kwaad.
Alles is geborgen in Zijn liefde

Wij zien de duivel als een lelijk en monsterlijk figuur. Maar dit is niet juist. Want Lucifer, die gevallen engel. Was de schoonste van de engelen. Daarom verleidde de duivel je ook niet met lelijke dingen meer met de mooiste.

Als engel kan hij slechts stralen door zijn gekwetste trots. Lijd hij en tracht die trots te koelen door ons mee te trekken en ook te verleiden tot die hovaardige trots.

Daarom leerde Jezus ons wees nederig van hart en dienaar voor je naaste.

De heiligheid ligt niet in een of andere oefening. Ze bestaat in een gesteldheid van het hart die ons nederig en klein maakt in Gods armen.
Bewust van onze zwakheden en tot aan het stoutmoedige toe.
Vertrouwend op Gods Vaderlijke goedheid.
(St. Theresia)

mei 1994

Vader in de hemel.
Gisteren ben ik in 't Hofke te Berlicum geweest en heb daar gebeden, met de hovaardige hoop er licht en antwoord te vinden. Immers Maria zou er zijn verschenen en ik hoopte dat de vrouw Elisabeth me zou aanspreken en misschien de vraag of het antwoord aan Maria zou voorleggen. Maar niets van dit alles. Het kapelletje ziet er inderdaad uit als op de foto. Wat kitscherig. Het enige goede was dat je er kon bidden en dat het gebed door dit verhaal gepropagandeerd wordt. Maar een stil plekje in het bos geeft mij meer verbondenheid met U dan dit achterafje. Misschien had ik het niet goed begrepen en ik erken ik ben hovaardig.
Vader vergeef het mij. Het enige wat in mij opkwam is dit. Je kunt naar nog zoveel bedevaart plaatsen gaan als je wil, maar de genade Gods zal toch steeds dichterbij zijn wanneer je in gebed verzinkt en je hart openstaat voor God.
Een bommenrij staat voor God. Een bommenrij in het bos is net zo plechtig als een zuilen galerij in een kathedraal. God kun je slechts vinden in je hart. Het maakt niet uit waar je ter wereld ook bent.
Gods genade moet ons leiden. Al wil je nog zoveel doen uit jezelf. Het heeft alleen resultaat wanneer het is tot Gods glorie. Hij schept het goede uit het niets.
Waarom wil ik steeds weg de wereld in ?
Ik zeg dat het tot glorie voor God is, maar is dat wel zo ? Moet ik dit niet overlaten aan God ?
Ik moet proberen mijn leven productief te maken. Door gebed, liefde en arbeid. Maar Hoe ???
God de Vader wees mijn leidsman. Dit bid ik U door middel van Uw geliefde Zoon Jezus. Moeder Maria help mij.
Jeanne d'Arc leer mij te luisteren.

7 juli 1994

Vader in de hemel.

U is mijn liefde.

Deze dag denk ik terug aan dat moment in die boekenwinkel. Ik zag daar een boek liggen met diverse stukken uit de Dode Zee. Rollen en het evangelie van Thomas en andere werken.

Toen ik erin las kwam de begeerte in mij op om het te kopen, maar toen sprak een stem in me "het heeft geen zin vele boeken met deze lectuur te kopen, want je zou kunnen verdwalen. De beste woorden die je kunt lezen zijn die woorden in je hart. Die kunnen getuigen van Gods liefde."

Ik heb het boek laten liggen en een boek van Bertrand Russell, Geschiedenis van de westerse filosofie gekocht. Daar was mijn aandacht in een van de vele boeken die ik had gelezen op gevallen.

Uw liefde o Vader vind ik het belangrijkste en ik probeer rust in mijn hart te vinden door Uw liefde te beantwoorden voor zover mijn omstandigheden dat toe laten.

Vader dank voor de ingeving de tenten weg te schenken. Ik heb er een jong gezin en de zusters van Meisjesstad blij mee gemaakt.

Vader leer me te schrijven over Uw liefde en in gedachten steeds bij U te zijn.

Dank voor de vakantie, het mooie weer en de rust.

Moeder Maria leer me Jezus beter te vinden.

Wanneer men oprecht "Vader" kan zeggen tot God dan heeft men Jezus begrepen. Slechts de liefde kan dit verwoorden.

Juli 1994

Een zuivere ziel

Mag zich nooit aan één ding hechten

Een zuivere ziel

Moet zich elke dag voor nieuwe dingen openstellen

De mens in zich is niets

Slechts de genade vermacht hem productief te maken (Pascal)

Zowel het goede als het kwade komt van de zelfde God die je in zijn hand houdt.

Zij die zoeken zullen vinden

Al is de lucht nog zo donker

Zijn licht zal stralen

Diep in het hart

Winden waaien

Niemand weet van waar zij komen of waar zij heen gaan

Zo ook is de genade Gods

Ze komt over je wanneer je het niet verwacht en verlaat je wanneer je denkt ze te bezitten.

Hij geeft en neemt

Maar houd je steeds in Zijn hand.

Enkele kattebelletjes.

Uw genade is

Uw stem die gehoord, vult met vrede

En ons doet wandelen op Uw wegen.

Niet het eigen ik

Maar de liefde tot God

Moet de drijfveer zijn.

Hij die vervult is van de genade

Heeft geen haast

Hij geeft alles in Gods hand

En weet van zijn kracht in liefde

Zijn tijd is "zijn tijd"

Niemand kan het geloof vinden

Als God hem niet roept

Hij die zoekt heeft reeds gevonden

Slechts Gods genade kan hem verlichten.

Gods woord aanvaarden is moeilijk

Want we vertroebelen het met ons verstand

Daarom vroeg Jezus ons kind te worden in geloof en liefde.

Augustus 1994

Verzuchtend van weemoed en verlangen naar U o Vader doet mijn hart beven.

Uw Zoon leerde ons te bidden tot U.

Zijn voorbeeld is als een evangelie, een boodschap van liefde en vrede.

O Vader leer me opgaan in U zoals de dichter in de Achelse kluis
en vol vertrouwen lachend neerzien op onze aardse beslommeringen
en als kind vol vertrouwen
de toekomst op Uw handen bouwen.

O Vader ik ben soms zo leeg
dat zelfs mijn liefde zweeg.
Maar na enige tijd
Is het Uw genade die me verblijd
En ga ik in vol vertrouwen op U
Over in gebed, beschouwing in U.

Hoe schreef ik deze verzen.
Ze zijn vaak als gewekte kersen
Diep rood maar zonder pit
Maar o zo zoet
als drink ik aan Uw harte bloed.
Zo wil ik dan opgaan in Uw gena
Laten de woorden altijd worden verstaan
En mijn gedachten immer tot U doen binnen gaan.

Hoe schoon is de muziek waarmee we de gevoelens uitdrukken.
Hoe heerlijk moet het zijn in klank en zang U lof te zingen.
Hoe groot moet de liefde van David geweest zijn dat hij voor de Ark danste.
God lovend en prijzend.
Gij hebt hem beloond door uit zijn geslacht de Maagd Maria te kiezen als moeder van Uw Zoon
en St. Jozef als behoeder en pleegvader.
O Vader in de hemel laat nimmer toe dat de muziek gebruikt wordt om U te grieven.
Maar geve dat de melodieën immer geschreven worden tot Uw glorie.
Ondanks deze zogenaamde moderne tijd.

1994

Vader, mijn hart ligt open voor U. Wil mij vergeven en leiden op Uw pad.
Wil ook al die zondaars vergeven die U bedroeven, want Gij schenkt liefde aan mij die toch ook
een groot zondaar is. Uw Zoon heeft ons verzoend aan het kruis.
Maar toch zijn onze eer en liefde vaak niet thuis.
We doen nog zoveel kwaad en worden opgezadeld met de gevolgen daarvan.
Oorlog, watersnood of hongersnood. Rampen. En wij rijken in het westen, we worden rijker en
doen niets. Ja, wat we in onze overvloed kunnen missen, dat geven we wel. Maar dat is slechts

ons geweten sussen en velen worden er zelfs rijker van.
O Vader laat Uw Heilige Geest weer waaien en beziel weer vele mensen die ons wakker kunnen
schudden.
O God wanneer zal de wereld van het kwaad bevrijd zijn.
Wanneer zal de liefde weer zegevieren. Vader in U geef ik mij over.
Leer mij bidden tot Uw glorie.

6 augustus 1994

Gebeden. Ach Heer hoe moet ik bidden. Gedachten vliegen door mijn hoofd. Maar concentratie
op U ontbreekt. Ik weet iedere gedachte of woord is reeds bij U bekend. Maar hoe moet ik me op
U richten.

Wolken ontrokken Uw volgelingen het oog op U. Toch doen wolken ons steeds in gedachten naar
boven richten en wanneer de nacht helder is voelen we ons zo nietig onder die eindeloze sterren-
hemel. En toch wordt Gij mens onder de mensen. Uw oog was op ons, niet de zon of de maan.
Zelfs geen verre ster of planeet had Uw aandacht, maar ons dwaze mensen.
En toch hoe dwaas vergeten we zo vaak Uw bestaan zoals de wolken langs drijven en oplossen
in het niets. Zo zwerven onze gedachten. Maar in ons hart roept toch steeds die stem die verlangt
naar liefde.
Liefde geven aan die onzichtbare die ons blijft roepen.
Liefde die we willen beantwoorden maar niet goed weten hoe.
Verlangend gedichten te schrijven om die gevoelens te vertolken maar slechts krabbels noteren
in doffe verslagenheid. Onmachtig, toch hopen op die spiritualiteit die het hart ingeeft als ant-
woord op die liefde.

13 augustus 1994

De pelgrimsdroom.

Ik liep door de velden naar de zon
Die ver aan de horizon stond te stralen
Ik liep en liep en wilde hem in gaan halen
Maar de avond dreef hem zo ver weg
Dat slechts de nacht overbleef.

Die nacht gaf rust en slaap
Waardoor het lichaam weer krachtig opstaat
Na die nacht kwam weer de zon
Die je weer riep aan de horizon.

En ik volgde dit pad opnieuw
Totdat ik niet meer kon
En opging in die horizon
Waar ik mijn rustplaats vond

Toen vond ik mijn God en Heer
En zocht de horizon niet meer.

4 september 1994

Vader in de hemel.

Ik ben nu een boek aan het lezen dat ik enkele keren als film heb gezien. "Het lied van Bernadette" door Franz Werfel.

Het is een onderhoudende beschrijving van het Lourdes verhaal.

Waarom heb ik dit boek gekozen ? Ik wist wat de inhoud was, maar ik wilde dat mijn gedachten wat meer bij U en Maria waren. Een stichtelijk boek richt immers het hart tot God.

Ook heb ik een boek over "Sai Baba" meegenomen. Een Indiase Goeroe. Wat hij verkondigd is goed, al is het geen christendom. Hij leert dat je jezelf aan God moet overgeven. Dat God altijd bij de lijdende mensheid is en dat je wel in de wereld moet leven maar niet aan de wereld gehecht zijn maar aan God. Hoe je deze ook voor jezelf manifesteert. Liefde voor de noodlijdenden en vertrouwen op God is de boodschap.

O Vader, Gij leidt mij in dit leven. Als leem van de pottenbakker zijn wij in Uw hand.

We kunnen door U aangenomen worden of verworpen.

Maar op U o Vader is mijn vertrouwen.

(Jeremia 18)

september 1994

Mon Dieu je adore et je t'aime.

Notre Pere.

Je veus venir dans ton coeur

Et reste encore quelques heures

Je pense souvent à Toi

Quand je regarde Ton etoile

Quand Tu cligne de l'oeil

Tu es mon ciel

C'est d'être aime de Toi

C'est la vie pour moi

Onze Vader

Ik wil komen naar Jouw hart

En blijven nog enige uren

Ik denk dikwijls aan jou

Wanneer ik kijk naar jouw ster

Wanneer je knipoogt

Jij bent mijn hemel

Door jou bemind te worden

Is het leven voor mij.

Dit had ik geschreven na een franse les.

Toen ik de lerares dit liet lezen was ze geroerd, maar gaf geen commentaar. Ik wilde slechts weten of ik het goed had geschreven.

30 september 1994

Gedachten verlangens.

Ze komen in me op wanneer ik U gedenk en ik neem steeds het schrift of het kruis op in mijn hand op Uw wenk.

Immers; het is Uw geest die mij drijft. Niets doe ik zonder dat Gij dit weet.

Uw geest heeft me steeds bevangen. Daarom bid ik ook met verlangen U lief te hebben, te loven en eren.

Geniet ik van de stille rust. Het is vaak of Gij mijn zieltje kust.

Door muziek bewogen moet ik U stil in mijn hart loven.

Toch is er soms die stilte en laat ik soms een traan. Maar wetende dat Gij op mij wacht bid ik als vanzelf een Onze vader of een weesgegroet waarbij ik ook aan Moeder Maria denken moet.

Zo schrijf ik. Ik wist niet wat. U gedenkend dag en nacht.

september 1994

In Verre einden

Aan de horizon

Dwaalt mijn geest

Op het pad dat het leest

Verlangend te vinden mijn lief

Die paden zo ongewis
Voeren mijn voeten naar dat verlangen
Te zijn in "Hem"
Die God noemde Vader
En was geboren in Bethlehem

Zo zoeken mijn gevoelens
Het pad van zijn gena
Totdat ik eens voor Hem sta
En neerleg mijn vermoeide hoofd
In de rust van Zijn dierbare schoot.

oktober 1994

Stilte.
Stilte is er rond Uw altaar.
Stilte is er in Uw kapel.
Niets zal er U loven of eren al brengt men er smeekbeden wonderwel.
Kijk ik in het intentie schrift dan schreeuwt de noodkreet het uit.
Het zijn als die kaarsen, men steekt ze aan of men blaast ze uit.
Velen zullen komen om stil in U weg te dromen.
Ze zullen heengaan van hoop vervuld.
Op Uw gena zullen wensen worden vervuld.
Want Gij hebt een eindeloos geduld.
Gij ziet om naar U schepping.
Daarom loof en prijs ik U o God.
U is de liefde.

oktober 1994

*De herfst met zijn kleurvolle pracht doet God loven om zijn liefde.
Het is niet aan ons dit glorie volle bedrijf der natuur.
Gods liefde schept het door zijn bestuur.*

*Al vernielen wij mensen dit wonderschone.
Steeds zal op al die puinhopen opnieuw opkomen die bloemen pracht,
Zelfs het zand zal het niet doven.
Steeds komen er nieuwe bloemen boven.
Gods hand is de kracht van de natuur.
Zijn hand doet nieuwe wonderen komen wanneer Hij het aanraakt.*

*Bittere koude zal niet doven
De warmte van zijn hart
Steeds zal de lente komen
Met zijn bloemvolle pracht*

*O Vader schepper van het oneindige niets.
Gij hebt door Uw stem geschapen.
Al die kleurenpracht uit het niets.*

*Laat onze harten bloeien in liefde.
En verzoening smeken voor hen die U grieden.
Maak dat onze daden in een bont boeket tot vreugde voor U worden neergezet.*

*O Vader God
U die ik in stille momenten vinden mocht
Beziel me met kracht en raad
Zodat ik me immer paraat
Open stel voor liefde in deze wereld
Behulpzaam ben voor hen die dit behoeven
Droef met de bedroefden
Blij met de blijden
En in allen U vinden in liefde*

*Woorden schrijf ik zonder tal
Ze zijn het stille behang
Waarmee ik mijn ziel omkleed
Van verlangen en leven in God
Daarom noem ik mezelf zijn domme zot
Steeds weer bij Hem komen*

oktober 1994

*Weg is de plek waar ik heb gelegen
Weg is de plek waar ik heb gebeden
Het bos is nog daar
Maar alles is veranderd in die dertig jaar*

*Het was verder weg dan ik dacht
Waar ik geslapen had die nacht (1957)
Toen ik besloot op weg te gaan
Ik was jong en enthousiast
Nam toen op me die onbekende last*

*Eerst de route van Jeanne d'Arc
Toen Lourdes, Fatima, Rome, Jeruzalem
Het waren de bedevaartjes wel
Vol vertrouwen ging ik steeds op pad
Zodat ik onderweg aan niets gebreken had
God voorzag me steeds
Door tal van goede mensen reeks*

*Nu ik weer gekomen ben in het bos
Met mijn gedachten schrift zittend op het mos
Wil ik God danken dat Hij mij steeds
Met al die gaven hielp in bonte reeks*

*Hem wil ik loven en ook Jezus die mij raad gaf
Om de Vader te beminnen
Daarom dank en prijs ik hem met gans mijn zinnen*

november 1994

Gedachten rond eenzaamheid.

Hoe kan de mens zich toch eenzaam voelen wanneer de leegte hem omringt.

Het is als een ijskoude hand die zijn leven heeft beet gevat.

Leegte, geen gevoel van geborgenheid. Geen muziek of amusement kan hem bekoren. Het is het gevoel van totale verlatenheid. Alles benadrukt de leegte.

Het is een verschrikking.

Terwijl het hart hunkert naar een gevoel van liefde, een gevoel van geborgenheid. Tranen van verdriet en droefenis wellen als vanzelf op in je ogen of zijn reeds opgedroogd.

Je voelt je uitgeput en leeg. Velen zullen zich op zo'n moment van het leven willen beroven. Men weet niet hoe deze leegte te doorbreken.

Toch is het deze leegte die God gebruikt om zich te laten vinden.

Dat is ook de reden dat kluizenaars of herders zich door God voelen aangesproken of men in het oosten of in het westen woont, welk geloof men ook heeft.

De eenzaamheid werpt je terug op jezelf en de zin van het bestaan, de zin van het leven. Hoe kunnen we in deze tijd God vinden.

God die leegte vult met zijn aanwezigheid ?

Er zijn wijzen die zeggen de schepping van de mens is een vergissing.

Anderen zeggen er is niets voor en na dit leven. Maar als je vraagt zou je dit leven willen missen dan zeggen ze nee.

Er bestaat een heel eenvoudig middel om te weten te komen of het leven de moeite waard is.

Stel je even voor dat men voor je geboorte je geraadpleegd zou hebben en je voor de keus zou hebben geplaatst wil je niet sterven ? Dan zul je ook niet geboren worden.

Of misschien : Je zal het leven ontvangen met alles wat dat inhoudt, vreugde, vriendschap. Echter voor een korte tijd.

Wat zou je dan kiezen ?

Op dit moment is alles steeds een gevoel van leegte, maar is dit altijd zo geweest.

Je zult zeggen dat goede is er wel geweest, maar nu zie ik het niet meer zitten.

Dan durf ik je te vragen probeer je open te stellen voor die onbekende God. Durf te knielen en ineen open gesprek tot die God te zeggen wat er met je aan de hand is. Zeg Hem wat je noden zijn en vraag Hem om hulp. Durf ook je fouten te bekennen en denk na waarom die leegte over je is gekomen. Is die afwijzing of het verlies van je vriend of vriendin het enige motief ?

Is het vaak niet zo dat je jezelf hebt afgesloten of afgestoten tegen de ander – de maatschappij – je vrienden of kennissen ?

Drugs of drank kan vaak een oorzaak zijn. Het afsluiten van de wereld om je heen doordat je in een droomwereld leefde. Ook liefde die je voor je geliefde voelde kan zo'n droomwereld zijn.

Vaak voelde je je beter en wijzer dan de ander en nam je de uitgestoken hand of wijze raad niet aan. Maar vergeet dan niet dat alles een einde heeft. Het zij door scheiding of dood.

Sport of ontspanning heeft altijd een partner nodig. Je kunt je immers niet meten met de ander of je gevoel van spanning of plezier delen. Dit geldt voor bijna alles in het leven. Zonder je naaste kun je niet. Niemand hoeft alleen te zijn. Durf kennis te maken met je burens of zet je in voor een goed doel. En raak niet verbitterd als je een ander fouten ziet maken. Je werkt toch niet voor hem maar voor het goede doel dat je na streeft. Fouten worden overal gemaakt ook door jezelf. Durf dat ook jezelf te bekennen. Streef altijd naar het goede.

Seks, drank en drugs zijn wel prettig maar geven nooit het gevoel van blijvend geluk. En zit je krap in geld, denk dan aan hen die niets bezitten. Of ben je liever een zwerver die wel geld heeft maar geen vast onderkomen heeft waar hij zich geborgen voelt. Of denk aan hen die door oorlog of politiek geweld voor hun leven moeten vluchten en voortdurend leven in angst. Vrede in je leven kun je alleen vinden als je jezelf openstelt en ook omkijkt naar je naaste zonder er iets voor terug te verlangen.

“Hij die zich geeft zal vinden”

Een stukje geluk voor je naaste schenkt ook geluk in je eigen hart. Hierbij is die grote onbekende die we noemen God altijd een hulp.

Een kleine tip :

Hou een dagboek bij waar in je je gebeden durf te schrijven naast al je wederwaardigheden.

Als je het een keer moeilijk hebt lees dan eens na wat je geschreven hebt. Je zult zien dat dit je troost en moed geeft.

Hoe vind je je naaste ? Wie is dat ?

Vaak wil je je naaste helpen maar je weet niet hoe of hoe contact te maken.

Ik zal je enkele voorbeelden geven.

Op een zaterdag fietste ik vanuit de stad naar huis. Ik zag langs de weg een buitenlander moeizaam met een frame van een bed sjouwen. Ik stopte en vroeg of ik hem helpen kon. De man was zichtbaar verheugd en ik hielp hem door het zware gewicht van het bedframe op de trapper van de fiets te laten rusten en we gingen samen te voet verder naar zijn huis. Dat ging heel wat

gemakkelijker dan het zware bed alleen te sjouwen. De man was me dankbaar en vroeg of ik koffie bij hem wilde drinken. Maar dat moest ik helaas afstaan want mijn vrouw wachtte op me met het eten. Maar toen ik naar huis verder reed voelde ik me gelukkig iemand geholpen te hebben.

Ook zal ik nooit een zwerver voorbij gaan zonder hem wat geld voor een bakje koffie of iets te eten te geven.

Je kunt zeggen dat zijn parasieten maar denk je zelf eens in als je in zijn schoenen stond en geen werk kunt vinden, geen geld, geen huis.

Het is dan moeilijk iets uit te geven want je zit altijd krap bij kas en een vast adres heb je dan niet. Ook waardeer ik hen die door muziek op straat wat geld proberen te verdienen. Ik heb respect voor hun moed en zal ze nooit zonder gift voorbij gaan. Deze mensen brengen sfeer en kleur in de stad.

Woon je in een dorp dan zijn je naasten vaak de oudere mensen. Mensen die door de ouderdom vereenzamen. Ze zijn blij met elk bezoekje. Soms kun je ze helpen door boodschappen te doen of zelfs wanneer je ze mee neemt om een blokje om te lopen.

Weet dat deze mensen verlangend uitzien naar menselijk contact. Weet je niemand ga dan naar een pastoor of dominee. Die weten vast wel enkele adressen.

Wanneer je jezelf geeft zul je er zelf ook plezier in vinden.

Eenzaamheid is altijd om je heen, maar wanneer je je voor de ander openstelt zul je zelf ook niet meer eenzaam zijn.

De grootste metgezel is die onbekende God.

Hij geeft altijd licht. Geef jezelf en je zult vrede vinden en geluk in je hart. God kan niet anders dan liefhebben. Hij zoekt mensen die de eenzamen kunnen helpen, hen die het leed op deze wereld kunnen verlichten.

En valt het soms tegen of zwaar. Helpen is beter dan te kniezen in zelf medelijden. Denk aan moeder Theresa in India. Die tracht de mensen niet eenzaam te laten sterven of aan al die anonieme mensen die rondom je zich inzetten voor de sport van de jeugd of vrijwilligers werk verrichten of gewoon je burens die klaar staan om die andere buur te helpen als het gevraagd wordt.

Neem eens een bloemetje en geef die aan hen. Je zult zien hoe anders ze je tegemoet treden. Help anderen, denk niet aan je zelf. Dan pas komt er geluk in je leven.

5 november 1994

Vader in de hemel.

Ik ben nu twee goede boeken aan het lezen n.l. "Job of God in storm en wind" van Elie Wiesel en Yosy Eisenberg en "over de drempel van de hoop" door Paus Johannes Paulus II.

Over het boek van de Paus kan ik kort zijn, n.l. hij verwoordt alles wat ik ook geloof.

Ik onderstreep zijn liefde tot God en de mensen. "Hij" is een waardig opvolger van Petrus.

Het boek over Job onderstreept hoe goed dit boek is en doet Uw almacht en liefde, Uw contact tussen de mensen benadrukken. Ik leer er veel van.

1994

Het lijden uit liefde en de liefde voor het lijden.

Men moet God beminnen met heel zijn kracht en indien nodig tot en met het lijden.

Tot en met een lijden uit liefde tot Hem.

Wie een mooie vrucht ziet en hem niet eet is een zondaar.

Wie iets moois ziet en het vernietigt is een zondaar.

Hij die behagen schept in het lijden is een zondaar.

Het is de plicht van een mens om in vreugde te leven; want al het goeds is van Hem.

Hij die het goede afwijst is een zondaar.

Hij die lijdt uit liefde tot Hem mag nooit het lijden beminnen om het lijden.

Zoek niet het lijden om het lijden want God vraagt niet om leed. Het lijden voor God geeft God zelf als loutering en om zijn liefde te laten blijken.

God wil slechts vreugde geven.

15 november 1994

Vader in de Hemel.

U zij lof, eer en liefde.

Vaak neem ik de pen ter hand om Uw ingevingen op te schrijven.

Gedachten en ideeën vervagen zo snel. Het doet me soms pijn geen pen, papier of de gelegenheid te hebben die ingevingen te noteren.

Mijn hart is vol van liefde tot U en het doet me vreugd van mijn overvloed aan welvaart uit te delen aan de zwervers of gewoon aan hen die God mij ingeeft.

Nog steeds is in mijn hart het verlangen een pelgrimage te maken of zelfs me helemaal uit dit leven terug te trekken en kluzenaar te worden.

Maar ik leef met mijn vrouw en ik mag haar geen verdriet dien door haar te verlaten. Slechts wanneer Gij dit mij kenbaar maakt zal ik gaan. Dromen zijn bedrog. Slechts Uw licht, Uw liefde is mijn steun.

Wijs o Vader mij mijn pad.

30 november 1994

Wanneer de rechtvaardigen en de goeden zo lijden en leven in ramspoed op deze aarde, hoe zullen de kwaden dan niet lijden wanneer ze nu zwelgen in welvaart en voorspoed.

Ziet de mens niet naar wat hem overkomt als teken van de goed gezindheid van God.

De geschiedenis leert dat het kwade ten ondergaat, de slechte gestraft en de goeden overwinnen.

Maar waarom al dat leed. Onschuldige sterven als sprokkelhout. Het vuur laait steeds weer op. Is deze aarde dan een smeltoven waarin het goud gezuiverd wordt ? Hoe vindt men troost ?

Zelfs de Christus stierf aan het kruis. De enige troost is de wetenschap dat het leven op aarde niet het enige leven is. Christus is verrezen en is opgevaren naar de Vader. Hij en allen voor en na Hem getuigen dat er meer is dan deze periode op aarde. De rechtvaardigen zal rechtvaardigheid ondervinden in de school van God.

Al gaat men gebukt onder het diepste lijden. Wanneer men zijn vertrouwen op God blijft stellen zal Hij antwoorden in liefde. De onschuldige sterven maar worden daardoor veelal behoed voor het kwade. Zelfs verkrachting of de hongerdood van velen kunnen leiden tot de zegepraal van het goede. Want anderen zullen opstaan om de kwaden te straffen of de hongersnood te beëindigen.

Zij die lijden zullen getroost worden door God, "Hij is rechtvaardig en liefdevol" (door het lijden leert men God kennen). Het lijden is de smeltkroes der genade.

1995

Water.

Zachtjes kabbelt het in de beek.

Opwellend uit de bron.

Rustig en majestueus stroomt het door de rivieren.

Golvend deint het in de zee.

Eindeloos lijkt het op de oceanen.

Het vloeit over de ganse aarde.

Water is een zegen maar ook een kracht die kan doen vernietigen.

Zonder water kunnen we niet, is alle leven ten dode gedoemd.

Wanneer het aardse water zo een macht en invloed heeft, wat moet dan het hemelse water wel niet doen !

Toch wordt het hemelse water miskend, afgedaan als een sprookje.

Men heeft begrip voor het hemelse vuur, de bliksem of de vurige uitbarstingen van een vulkaan.

Vuur dat met geweld neerkomt, alles vernietigend.

Daar is men bang voor.

Maar water uit de hemel, wat is dat ?

Jezus zegt : "Ik ben de bron des levens".

Het water uit de hemel is niet het zelfde als het aardse water. Het is de vloed van genade, gebaseerd op de liefde Gods. Zoals het aardse water alles doet groeien en bloeien, zo doet het hemelse water zich kennen in liefde en vrede. Hij die drinkt van het hemelse water groeit en bloeit in de liefde tot God en de naaste en wordt zelf een bron voor een ieder die daarvoor open staat.

Water les de dorst van het lichaam. Het hemelse water lest de dorst der ziel, geeft het de kracht te groeien in wijsheid en liefde, geeft vrede in het hart,

Hoe verkrijgen we dit hemelse water ?

Het wordt ons geschonken wanneer we daarom bidden tot de Vader tot God en Jezus Christus Zijn Zoon is daarbij onze voorspraak.

Ook hebben we iemand die voor ons wil bidden als we dit vragen n.l. Maria de Moeder van Jezus.

januari 1995

Slechts door de adem Gods kunnen we leven.

Wanneer we niet leven naar de adem Gods zijn we gelijk aan de dieren.

Toch heeft God ook de dieren geschapen. Maar de mens schiep Hij naar Zijn beeld en gelijkenis en Hij blies Zijn adem door de neus zodat we konden leven.

Zo ook kon Zijn woord mens worden. Immers Hij is één in zijn Zoon en door Zijn Zoon spreekt en komt Hij tot ons en verlangt Hij dat we Zijn beeltenis tonen door middel van de "Liefde". In ieder mens schuilt God. Hij heeft zijn adem over ons uitgestort. Zonder adem gaan we dood. Stikken we. Zijn adem doet ons leven naar lichaam en geest. Ook je grootste vijand is een stukje God. Veracht dan ook niemand want samen zijn we deel van God. Wijsheid is leven met de adem Gods.

Doen wat recht is en liefde.

19 januari 1995

Op een morgen zat ik in mijn bed met een groot boek en een lekker kopje koffie. Toen vroeg ik mij af of dit wel kon. Ik was immers niet ziek. Zo genieten van de rust terwijl er zoveel elders moest gebeuren ten dienste van de naaste. Toen sprak een stem in mij die zei : "Je mag gerust goed uitrusten; straks wanneer ik je roep zul je druk genoeg zijn. Ook deze rust is nodig".

Toen dacht ik kan ik dit wel opschrijven. Het maakt me zo hovaardig. Toen zei de Heer : "Nederigheid en hovaardigheid liggen naast elkaar. Je bent soms hovaardig maar ook nederig. Als je dat herkend is dat voldoende. De genade wordt niet gegeven om iets terug te ontvangen maar uit liefde. Zorg maar dat deze liefde beantwoord wordt. Dus schrijf dit gerust op. Het kan ook nuttig zijn".

Januari 1995

Ik heb een kruiske van koper en brons in mijn zak.

Zou het gaarne willen dragen dicht bij mijn hart.

Maar het koordje heb ik nog niet gevonden.

Want ik heb me nog niet totaal met U verbonden.

*Ik heb een vrouw stil als een mus.
Die slechts thuis heel knus.
Gelukkig kan zijn.
Geen juwelen of een bont festijn kan haar bekoren.
Ze heeft haar hart aan haar man en het thuis zijn verloren.
Toch geniet ze van dit leven.
Maar drukte of herrie doen haar beven.
Het liefst rijdt ze een stukje op haar fiets door de natuur.
Of luisterend naar klassieke muziek.
Dat is het gene wat ze in haar huwelijk als geluk geniet.*

12 februari 1995

Wanneer o Heer zie ik U weer in kruising der lijnen ?
Wanneer voel ik mee met het leed U aangedaan ?
In liefde tot God wil ik leven. Ik ervaar slechts liefde in U. Vroeger kon ik wenen wanneer ik Uw gelaat aanschouwde. Maar nu is er slechts die zoete vrede en probeer ik wegen te vinden om Uw liefde ook aan mijn naaste door te geven.
Wanneer ik 's middags na mijn werk rust op mijn bed, dan houd ik uw kruis in liefde tegen mijn wang en kus ik het met tussenpozen. Ik val vanzelf in diepe rust van de slaap.
Toch voel ik me niet volledig. Zou dan graag meer doen dan bloemen of levensmiddelen te geven aan mijn naaste. Ik voel me zo alleen wanneer Uw liefde mij niet bezit. Toch weet ik dat ik geduld moet hebben al valt dat soms zwaar.
God zal mij leiden en alles wat Hij wil zal geschieden.
Zijn genade is de bron die mijn doen en laten beïnvloed.

20 februari 1995

Zoekend naar het gevoel van geborgen zijn drijven mij tot U o God. De passie, de vonk van gedreven zijn mis ik.
Toch kan ik niet zeggen dat de leegte me omringd.
Voel in me steeds die drang om goed te doen, maar weet vaak niet hoe. Zaterdag heb ik bloemen uitgedeeld bij de moslim broeders. Waarom ? Ik weet het niet maar ik gaf me over aan Uw ingeving.
O Vader doordring me van Uw liefde en maak me weer net zo vurig als in mijn jeugd.
Leer me de leegte te vullen met gebed tot u. Doe me bezielen en geef me de kracht in U. Ach Heer, ik verdoe veel tijd met lezen van onnozele fictie verhalen. Het goede boek moet ik nog zoeken. Doorleef o Vader mijn gemoed en zet me aan nuttig te zijn voor U en de naaste. Laat me schrijven tot ik Uw boodschap gevonden heb.
Liefde is mijn devies.
Laat o Vader die liefde groeien zodat ze me richt op U en de naaste.
Amen.

23 februari 1995

Vader in me komt vaak de gedachte op hoe ik U moet zien.
Gij o Vader bent de almacht.
In U hebt Gij een liefde die zo groot is dat deze door Uw woord mens werd.
Uw Zoon is de mens geworden. Liefde het woord. Ik Ben die Ben en de liefde. De band tussen U en deze mens geworden liefde is Uw Heilige Geest.
Uw Heilige Geest beroerd ons en doet die liefde groeien die ons doet richten tot Uw Zoon Jezus Christus.
Het woord dat mens werd om ons opnieuw Uw liefde te verkondigen. Zijn leven getuigde van Uw liefde tot in de dood. Maar die dood is gemaakt om ons tot voorbeeld te zijn. Want Hij verrees uit de doden. Hij stond op om ons duidelijk te maken dat ons leven niet ophoud bij de dood. Wij leven voort in U. De liefde van U tot Uw Zoon is ook de bron van kracht. U in de derde persoon. De kracht die ons het geloof en de genade geeft op te klimmen tot U.
Uw Heilige Geest die als symbolische vurige tongen neer kwam op de hoofden van de leerlingen en de Apostelen. Door die Geest en diens kracht, verkondigd en doorgegeven door Uw Zoon Jezus, waren ze sterk genoeg om de angst voor de wereld te overwinnen en bleven ze sterk ondanks marteling en dood.

O God, brand in mij Uw Heilige Geest en maak ook mij nuttig tot glorie van U.

Moeder Maria Gij die door die Heilige Geest reeds bij Uw geboorte brandde van liefde tot God en die waardig bevonden werd tabernakel van Jezus te zijn. Wil bij Uw genade God onze Vader verzoeken mij en vele anderen mensen die genade te geven. Dat wij getuigen moge zijn van Gods liefde en zijn boodschap gebracht door Uw Zoon Jezus Christus verkondigen en na leven tot glorie van de Vader.
Amen.

maart 1995

Pijlen doorklieven mijn hart en hun wonden branden als van vuur door het verlangen één te zijn in Hem. Ze zijn als roest dat het metaal de harde schil rond mijn ziel opvreten en doet verpulveren. God roept in onzegbare momenten in gedachten, beelden of muziek. God klopt aan het hart. Doet het bloed sneller stromen zodat in soms enkele seconden alles een nieuw en helder beeld geeft. Niet als een drug of zweverig maar alles wordt gezien in het juiste perspectief waarin Zijn liefde straalt als richtsnoer. Maar door de dagelijkse beslommeringen vervagen deze beelden. Onze fantasie is de grootste hinderpaal om Gods werk te zien.
We missen daardoor de onbevangingheid van een kind.
Het is als muziek. Een toon met zijn vibraties kan een componist doen bezielen tot het componeren van schone muziek. Alzo is ook de stem Gods. Het is de muziek van Zijn liefde.

16 maart 1995

Vader in de hemel.

Woorden, zinnen, uitdrukkingen doen mij bij U binnen gaan. Talloze gedachten omcirkelen mijn geest en dromen doen me tot U komen. Gij die in mijn hartje leest. De pen ter hand genomen om bij die gedachten te noteren wat in mijn hart rond zweeft.

Gedachten aan die momenten die steeds weer opduiken wanneer ik bid of vertoef in het verleden wil ik noteren als herinnering. Zoals wanneer ik het Onze Vader bid. Dan herinner ik me die kinderen in dat kerkje van St. Bonnet Troiçais. Toen zag ik dat gebaar van gebed. De handpalmen geopend als in overgave van U o Vader. Dit gebaar met het gevoel één te zijn, samen met U en deze kinderen doen mij een gevoel van eerbied geven en een verbondenheid van de scheping met U. Ik denk steeds weer terug aan dat moment. Ook wanneer ik me aan het douchen ben. Wanneer ik naakt onder de warme douche sta dan denk ik aan St. Franciscus die al zijn kleren terug gaf aan zijn vader en naakt op het marktplein voor de Bisschop stond uit liefde tot Jezus Uw Zoon. Dan hef ik als vanzelf mijn handen op en bied ik me als het ware een Adam aan U aan. Ik voel als het ware een stroom vanuit mijn handen opwaarts gaan als een gebed, een gift aan U o Vader.

Ik voel me dan innig met U verbonden en als vanzelf bid ik dan ook voor die kinderen van Troiçais en allen die mij goed gedaan hebben toen ik op pelgrimsreis was. En wanneer ik het Onze Vader bid in Uw kerk, bid ik het steeds met mijn geheven handen in herinnering een met allen die voor U staan.

Zo komen er nog steeds herinneringen aan mijn pelgrimage en verlang ik nog steeds op reis te gaan om me geheel en al aan U te geven.

Helaas komen dan ook hovaardige gedachten in me op, zoals een vorm van bekendheid. Een soort roem die me de gelegenheid geeft van Uw liefde te verkondigen. Die boodschap die ik zo graag zou uitschreeuwen maar ik voel me onmachtig. Ik weet dat ik geen talen beheers en ik ben gebonden aan mijn huis en vrouw. O vader wanneer ik alleen was ging ik direct. Dan liet ik alles achter en ging ik op reis.

Maar wat heeft het voor zin te dromen. Ik hoef slechts echt met mijn hart tot U te komen en alles is een in U. Dan hoef ik niet te reizen of een kluis te zijn.

U moeten we in het hart vinden. Daarom schrijf ik ook deze gedachten steeds op of ik schrijf een gebed zodat mijn geest op U is georiënteerd en lees ik al datgene dat ik in liefde tot U geschreven heb. Dan voel ik me vanzelf met U verbonden.

Je kunt het als een vorm van meditatie noemen. Boeken over U heb ik zoveel maar lezen doe ik ze haast niet. Ze zijn soms niet te bevatten al onderschrijf ik al het geschrevene. Toch beseft ik dat slechts Uw Geest, Uw genade in me moet zijn om dat alles te bevatten.

Het is voor me zo moeilijk me te concentreren. Ik ben zo snel afgeleid. Toch is er nog steeds in me die honger naar Uw woord en de vredige stilte. Want ik heb gesnoept van Uw genade en verlang steeds meer in en met U verbonden te zijn.

O God wat schrijf ik toch. U is mijn liefde, mijn al.

Uw domme nar.

april 1995

Gedreven door Uw genade in verlangen bij U te zijn ben ik op pad gegaan en heb een plek gezocht waar ik me geheel op U kan richten.

Mijn hart staat open voor U en zoekt steeds op te gaan in U. Het klopt als klopt het aan Uw deur. De vlam van mijn ziel rekt zich uit om op te gaan in Uw heilige licht.

O God mijn licht.

Ontsteek in mijn hart de liefde en laat mij leven alleen tot glorie van U.

Maak mij nuttig voor de naaste en vul mijn leven met Uw licht en genade opdat ook anderen daardoor tot U moge komen.

Geeft vrede in de harten. Verdrijf oorlog en geweld maar laat ook door die oorlog velen tot inkeer komen en zich openstellen voor de naaste. Dit bid ik U o Vader want we zijn immers allen Uw kinderen.

Amen.

15 april 1995

Vader in de hemel.

U leid me in al mijn doen en laten.

Het is paaszaterdag maar in deze goede week heb ik niet veel aan het lijden en sterven van Uw Zoon gedacht. De dagelijkse beslommingen leiden me af.

Vorige zaterdag heb ik pastor de B. bezocht. Het boek heeft hij af en ik heb een exemplaar gekregen. Ik lees het met veel interesse, maar nieuws heb ik niet gelezen. Tot nog toe . "Roger Garaudy. Hebben wij God nodig ?"

Deze zaterdag heb ik op Uw initiatief bloemen uitgedeeld. (f 100,-).

Ik hoop dat deze bloemen goed doen bij hen die ze ontvangen hebben en een beetje Uw liefde verkondigen. Het was een kleinstukje van de welvaart die Gij mij steeds schenkt. Laat mij o Vader immer Uw liefde uitstralen tot glorie van U die ook mijn liefde is. Doordring mijn leven in liefde en leid mij tot nut van de naaste en leer mij bidden en mediteren zodat mijn gaan en komen, mijn doen en laten één getuigenis van Uw aanwezigheid mag zijn.

O God laat me niet dralen tot U te komen.

Het hart is gereed voor U wil in mij komen.

Vul mij met Uw genade gloed.

Want het is Uw liefde die me voed.

Al is mijn doen en laten soms leeg.

Het is Uw antwoord dat soms zweeg.

Wanneer ik U was aan het zoeken,

Of dat ik gebeden in dit schrift wilde boeken.

Toch blijf ik U steeds weer trouw.

Want ik weet dat Gij van mij houdt.

*Laat Uw zon op aarde schijnen
Zodat we in de natuur ons verblijden
Over Uw grootheid en scheppingskracht
Gij hebt zon en regen in Uw macht.*

*Wanneer we langs de waterkant verpozen
Of plukken al die bloemen en rozen
Dan loven we U diep in ons hart
Uw zegen en genade is onze kracht*

*U bidden we o goede Vader God
Om vrede genade tot
We voor U in de hemel staan
En met Maria de heiligen en de engelen saam
U loven, beminnen steeds meer en meer
Want Gij bent onze lieve Heer*

26 april 1995

Na de Heilige Mis op weg naar het water om te gaan vissen kwam Uw stem in mijn hart die zei :
"Zo groot was de liefde van Jezus Mijn Zoon dat Hij voor zijn dood dit sacrament heeft ingesteld.
Want zoals de ziel van de mensen één is in God zo wilde Jezus één zijn met de mensen door zich
te verenigen in lichaam en bloed.
Het heilig brood, lichaam van Christus wil een zijn met ons lichaam en vermalen en opgenomen
worden in onze groei fase.
De wijn het bloed van Christus wil versneld opgenomen worden door ons bloed zodat Christus
één in lichaam en bloed met ons leeft tot glorie van God en Zijn Schepping."
Dit trof mij diep en ik hoopte dit snel op te schrijven wanneer ik weer thuis kwam.

11 mei 1995

Vader in de hemel.
Gisteren heb ik in de bibliotheek in de stad het boek gehaald over de verschijningen van Maria in
Medjugorje, Bosnië Herzegovina. Ik wilde nog een keer deze geschiedenis overlezen met de
hoop weer wat meer in het geloof versterkt te worden.
O Vader het dualisme steekt weer de kop op. Moet ik nu gaan pelgrimeren en mijn vrouw in de
steek laten of niet ?
Gij weet dat ik me geheel en al op U wil richten en meer leven in overgave tot U. O Vader geef mij
de genade van inzicht. Geef mij een "teken" van wat Gij wilt.
Ieder jaar opnieuw heb ik die strijd. Maar mijn vrouw heb ik ook lief en ik wil haar niet onverzorgd

achterlaten. Breng mij dichterbij Uw hart o Vader en leer mij door Uw Zoon en Maria de weg te
vinden die ik moet bewandelen.

Alle ideeën die in mij opkomen kunnen ook van Satan komen. Daarom bid ik U om een teken
maar het meest om Uw liefde.

Doordring mij van Uw liefde zodat ik deze liefde mag uitstralen op de naaste. Leer mij Uw wegen
te bewandelen.

Moeder Maria ontsteek in mij het heilig geloof en laat mij niet als een Thomas zijn maar als
Johannes voor wie slechts de liefde het belangrijkste was.

Ook Paulus zei : "Al had ik een geloof dat bergen kon verzetten en ik had de liefde niet, het bate
mij niets."

Liefde dat is de kern van het leven. Door die liefde kan ik mijn vrouw niet verlaten tenzij God dit
mij duidelijk maakt.

Leer mij met mijn leven te bidden en openstaan voor de naaste zonder schaamte.

O God ik heb U lief. Wanneer ik het boek uit heb zal ik weer schrijven.

14 mei 1995

Delen O God.
Wil ik mijn hart
In liefde tot U en mijn naaste
Bekend maken met Uw schat
Want liefde kan slechts liefde geven
Wijsheid komt uit Gods hart.

Waarom trilt mijn hand ?
Waarom richt mijn geest zich op U ?
Uw vissen zie ik op het altaar
en ik deel ze met hen die dit misschien nodig hebben
Want ik kwam vissen naar Uw liefde Uw wijsheid
En ik heb gevangen en opgeschreven
Nu deel ik ze uit
Want Uw liefde bezielt me
Uw glorie is bovenal.

20 mei 1995

Naar Uw altaar ben ik gekomen
En wil in liefde, vol verlangen
Dromen van Uw brandend hart

De kaarsen zijn ontstoken
Maar mijn hart is nog niet gebroken
Het verlangt naar die genade bron
Die mij doet zeggen kom Heer Jezus kom

Felle orgeltonen willen in lofzang tot U komen.
Bewegen mijn gemoed.
Om te zeggen Jezu Gij zijt Goed.

Leeg is Uw kerk.
Slechts enkele mensen zijn gekomen.
Het zijn die getrouwen
Die hun leven op U bouwen
Maar de jeugd is niet aanwezig
Dood zijn de woorden die mij eens bekoorden.
Elan bezieling ontbreekt.
Ter kerke gaan is voor hen geen feest.
Want de genade van het weten.
Doet zich niet meer spreken.
Uw kerk is in grote nood.
“Liefde” Uw boodschap en de eerbied voor God wordt vervlakt tot een sociale wereld maar het eigen ik viert hoogtij.
Bezieling van de predikers is er niet.
Alle preken blijven vlak zonder emotie.
Zelfs Uw sacrament dat eens het hoogtepunt in Uw kerk was is nu slechts een daad van memorie. Dat Jezus zelf onder brood en wijn aanwezig is met zijn lichaam en bloed wordt vergeten.
Eerbied ontbreekt.
Het koormuziek hiervoor geschreven wordt met veel elan uitgevoerd en heeft alom veel waardering al beseft men de tekst niet de muziek voert de boventoon.
O vader laat Uw Zoon toch niet voor niets zijn verzoeningsoffer gegeven hebben.
Doe Uw stem weerklinken en laat deze wereld niet verloren gaan. Gij hebt deze toch immers geschapen. Heb medelijden met ons zondaars en schenk ons een nuttige vrede die onze zielen in U doen opgaan.

1 juni 1995

Vader in de hemel.
Gisteren ben ik wezen vissen. Het weer was goed. Maar er waren steeds meer wolken. Voor het vissen beloofde ik 3 gebeden te bidden voor ik begon en ik nam de gebeden voor de woensdag uit het gebedenboekje. Ondertussen werd de lucht steeds dreigender alsof er regen zou komen. Toen bad ik : "Vader indien Gij wil laat de zon schijnen." En zie de zon kwam door zodat ik rustig kon vissen en zelfs mijn vrouw langs kwam. Zo luistert Gij naar deze nietige worm.

O Vader hoe kan ik Uw liefdes gaven vergelden.
Kijk ik neer op het kruis met daarop Uw Zoon dan voel ik me zo leeg zo zonder daadkracht.
Ik weet wel Heer dat er werkers en luisteraars zijn en ik voel me meer luisteraar dan werker. Maar mijn hart klopt en wil zijn liefde tonen.

O Vader ik denk aan de vorige keer dat ik in de kapel in Maarssen die briefjes met gedachten rond deelde in de boeken van de zusters als wilde ik mijn gevoelens van liefde en geloof rondvertellen. Zoals Paulus zegt : "Hij die lief heeft kan niet anders dan die liefde te delen met anderen."

Maar Satan maakt mij verlegen en doet mij de kapel mijden.
O Vader maak mijn pennenvruchten nuttig. Niet alleen voor mijn eigen ziel maar ook voor anderen. Soms droom ik om dit alles als boekvorm uit te geven. Maar dan kijk ik in de kast of in de boekwinkel en dan zie ik zoveel dat reeds geschreven is. En wat ik schrijf boeit mij wel zelf maar hoe een ander dat zal doen weet ik niet. Het is soms een vroom gebazel.
Toch komt steeds Uw woord in me boven die zegt : "Schrijf tot je Mij hebt gevonden en ik zal altijd bij je zijn. Als je maar Mij steeds meer lief hebt."

O Vader ik geef me aan U. wil me richten zodat ik weet wat ik moet doen.
Uw liefde is mij alles.

Enkele gedachten.

De wereld schreeuwt
Slechts "stilte" geeft
Vrede

We maken ons duidelijk met veel woorden terwijl twee of drie reeds genoeg zijn.

Veel wat we schrijven is onnodig
Het gaat om de kern
Probeer de kern te vatten

B.v. Wat is of was Jezus ?

Slachtoffer der liefde
Offerraar der liefde

Boodschap der liefde
Kortom leven in liefde
“de liefde Gods”

Wat is echt “lijden” ?

Het is de wetenschap van de liefde door God gegeven en het weten dat je deze niet beantwoord hebt.

Wanneer je dit weet en staat voor Zijn troon en je Zijn liefde niet meer kunt beantwoorden, dan leef je in de “hel”.

Slechts Zijn vergevingsgezind hart kan je redden, dus bid om vergeving.

Boete
Leg zout op je tong
Strooi as op je hoofd
En wees stil

Want de stilte zal verstoord worden
Gods stem zal zijn als een donderwolk
“Hij” klieft het leven

Zie, ik leefde van dromen en zag de waarheid niet.
Toch is plots die ommekeer gekomen.
Niemand die mij dat riep
De draad der jeugd en stille gebeden
Kwamen weer terug in het volle leven
Toch luistert mijn oor
En is het de stilte die mij stoort
Want in die stilte is die stem
Die vraagt of ik “Hem” nog ken

Het lawaai om me heen
Verstoord die stilte
Om het welk ik ween
Verlang naar God alleen
Hij is de liefde

Kan een “mens”
Bestaan zonder God ?

Jezus “Het woord Gods” werd mens.
Toch was Hij God.

De adem van God
Is de ziel van de mens
Het lichaam zijn tabernakel

God blaast waarheen Hij wil
Mensen kunnen wonderen verrichten
Maar is “de liefde” stil
Dan verdwijnt deze kracht
En komt bedrog in het spel

God is Hij
Die woont in alle harten.

We hebben een paspoort in dit leven
Voor de grens van de dood
Dit paspoort is het bloed van Christus
Wanneer we Hem niet volgen
Is het paspoort verlopen en wordt ongeldig.

De daden der mensen zijn de kledingstukken die de ziel doen kleden wanneer ze voor God verschijnt.

De morgensterren jubelden God toe nog voordat Gods zonen dit deden (Job).

Maria is de morgenster.
Zij sloot de “nacht” af en begroette de “morgen” Jezus haar Zoon.

Zij sloot het verleden af en was het voorbeeld der toekomst.
Alles staat in het begin te lezen. Zo ook is het leven in je jeugd bepalend hoe je leven zal zijn.

Velen zeggen dat ze het licht hebben gezien. Maar dit is slechts waar wanneer ze daarna door een dal van diep lijden zijn gegaan.
Want allen die Gods heerlijkheid geproefd hebben of Jezus of Maria gezien hebben zijn daarna gegaan door een diep lijden. Alle grote heiligen hebben dit lijden ervaren.

7 juni 1995

Vader in de hemel.
Met de pen in mijn hand luister ik naar het halleluja in de Byzantijnse ritus. De muziek doet mij in gedachten gaan naar de pelgrimage welke me door Griekenland voerde en waar ik een dienst bij

woonde op Pasen in een klein dorpje.

Na afloop gaven de mensen me een hostie als wilde ze me doen delen in het brood en de liturgie. Ik was toen zeer geroerd door deze verbondenheid en ik hoop dat God hen bij de toenmalige aardbeving gespaard heeft.

O Vader het is buiten echt Hollands weer. Vele wolken en wind met regenbuien. Er tussen door de stralende zon. Dit voorjaar is vroeg met veel bloemen maar wel iets te koud. Deze ochtend ben ik opgestaan met het verlangen dat Gij o vader in mij het gebed zult doen groeien. Het verlangen één te zijn met U doet de leegte steeds sterker doordringen van mijn doen en laten. Ik lees veel, maar het zijn veelal onnozele roman verhalen. Tot het betere boek kom ik slechts met moeite en ik heb toch veel goede boeken in huis. Zowel literair als religieus. Maar ik kom er niet toe. Ik weet wel Vader Uw Geest leid me maar het wachten op inspiratie maakt me zo leeg. Laat toch O Vader Uw liefde in mijn hart groeien. Uw zon moet over mij opgaan zodat ik door dat licht nuttig ben voor de glorie van U.

Leer mij o Vader bidden, in U en door U te leven.

Maak mijn vrouw gelukkig en zie ook toe op mijn kinderen. Laat mij geen vreemde worden maar iemand met liefde voor U en de naaste. Beziel mijn daden opdat ze mijn bloemen mogen zijn tot Uw glorie.

Amen.

10 juli 1995

Vader in de hemel.

U is lof eer en glorie.

Het is vakantie en ik ben in België in Senzeille.

Ik weet niet wat ik moet schrijven maar Uw Heilige Geest zal dat voor me doen. Vader het is met de kerken hier droevig gesteld. Weinig gelovigen en vervuilde muren. Er zou een groepje schilders eens rond moeten gaan net zoals Franciscus de kerken repareren.

Maar in deze tijd van welvaart wordt het geloof vergeten. De gebouwen repareert men wel maar dat is slechts uiterlijk. Voor de toeristen. De parochies hebben geen elan meer.

O vader vergeef ons rijke westen en laat Uw geloof Uw glorie weer zegevieren in de harten. O Vader ik voel het gebrek aan talenkennis waardoor ik niet kan spreken of verstaan. Leer me o Vader Uw liefde uit te dragen tot Uw glorie.

Amen.

15 juli 1995

Vader in de hemel.

Deze morgen heb ik muziek gedraaid van de componist Vangelis, Conquest of Paradise. De muziek greep mij aan en ik ging vanzelf mee zingen maar dan in de gebeden in het schrift. Ik vind het mooie muziek.

Een gedeelte deed mij denken aan de opgang in een kathedraal. De kathedraal van Bourgos

waar ik met die kinderen samen ging bidden. De trots op dat moment doet mij wenen en roepen Heer ontferm U want wie ben ik die U zo vaak vergeet.

Steeds komt die pelgrimsreis voor ogen en verlang ik weer op weg te gaan, maar dan vergeet ik dat ik ook zondig was in onkuisheid en hoogmoed.

O Vader leid mij door dit leven en maak dat ik U steeds meer in liefde mag dienen.

Maak mijn leven tot Uw glorie. Doe mij immer U zoeken in gebed en liefde.

20 juli 1995

Vader in de hemel.

Nu heb ik een kort moment om tot U te schrijven, want ook mijn schrijven is een vorm van gebed. Deze dag wordt er beslist of ik het laatste jaar in "Rosendael" of in het "Hiëronymus" zal werken. Wat de keuze ook is ik wil me dienstbaar maken en het is in Uw hand hoe en waar. Mijn voorkeur heeft het Hieronymus. Maar dat is voor mijzelf.

O Vader Uw liefde is boven alles. Ik dank U voor de vakantie met het mooie weer. Vader laat mij een taak vinden tot glorie van U. Gij bent mijn alles. Doordring me van liefde zodat ik U slechts meer beminne en alzo de naaste als mijzelf.

Doe mij Uw wegen bewandelen en laat me een zinvolle bezigheid vinden welke Uw glorie verhoogt. Het is in U, in Jezus Uw Zoon en Zijn Moeder Maria dat ik wil wandelen. Wijs mij de weg en geef me de daadkracht deze ook te volgen. Uw liefde roept. Leer me bidden in liefde en mijn leven vullen in gebed.

Jeanne D'Arc bid voor me bij de Vader.

29 juli 1995

Mijn geest zoekt en zoekt maar Uw wijsheid is reeds in mijn ziel.

Als ik lees in de woorden die ik in Uw genade geschreven heb verwonderd het mij dat ik nog steeds de rust niet heb gevonden. Steeds bidden en smeken en slechts zelden erkennen dat alles in Uw hand is.

De geest zoekt naar erkenning. Bevestiging in hetgeen het zoekt. Oude verlangens. Het gevoel van liefde, geborgenheid.

Overgave van de geest is door dat onrustige gevoel nog niet gekomen. Toch weet ik me geborgen in God en weet ik van zijn zegeningen in dit aardse leven. Maar alles op deze aarde wil ik verliezen als ik maar in Hem mag zijn.

Hoe graag doe ik goed aan mijn naaste. Hoe veel wil ik mijn liefde doen groeien tot God mijn Vader. Het is de rust, de totale overgave die nog niet wil komen.

Mijn geest dwaalt nog te veel rond. Het "Jezus gebed" doordringt mijn bestaan nog niet.

Want ik voel geen gevoel van leed om bedreven kwaad in me. Slechts de liefde van U voel ik in mijn bestaan en het verlangen deze liefde te beantwoorden doet mij zoeken.

Misschien wilt Gij wel dat ik blijf zoeken. Immers in mijn eerste schrijven hoorde ik Uw stem in mijn hart die zei: "Schrijf steeds opnieuw tot je me hebt gevonden." Waarom weet ik niet maar ik denk aan die profeet die moest trouwen met een ontuchtige vrouw om daardoor Uw boodschap

beter over te kunnen brengen. Misschien is mijn huwelijk en mijn schrijven ook wel zo. Al is mijn vrouw niet ontuchtig maar zelfs zeer lief en goed. Toch is zij voor mij een stok waarmee Gij mij steeds slaat, door me te remmen in mijn verlangen de eenzaamheid te zoeken.

U o God wil ik lief hebben. Leer me Heer U te vinden en nuttig te zijn voor mijn naaste. Moeder Maria bid voor ons.

Jeanne d'Arc leer mij luisteren naar de stemmen Gods.

Amen.

7 augustus 1995

Vader in de hemel.

Onder het geluid van harpmuziek heb ik de pen opgenomen om U te gedenken.

De harp, dat instrument waarmee David, Uw dienstknecht, danste voor de Ark. Die speelde zo mooi dat Saul zijn koning hem ontbood om voor hem te spelen. Maar David was de opvolger van zijn troon, al wist Saul dat niet. Samuël had hem gezalfd. God en het volk geweid.

Geen genade wordt er gegeven zonder leed als reactie.

Het goede wordt altijd vervolgd door het kwade.

Zo ook moest David vluchten voor Saul. Maar hij bleef trouw aan God zijn Heer en aan Saul de koning. Maar David was ook mens en als mens verviel hij toen hij aan de macht was in de zonde der begeerte. Toch is David een geliefde van U o Vader.

En hij had dan ook diep berouw over zijn zonde.

Bij al zijn voorspoed maar ook bij tegenspoed richtte hij zijn hart tot U o Vader en kwam openlijk uit voor de verering die hij U toe droeg. Hij hield van U o Vader en Gij hebt hem beloond door uit zijn geslacht de verlosser Uw Zoon te roepen.

Jezus Christus de Zoon Gods uit het geslacht van David.

O Vader deze gedachten komen bij me op nu ik naar die harp muziek luister.

O Vader laat de muziek me steeds tot U richten zodat ik met mijn hart mee zing op de tonen van de muziek in liefde tot U.

O Moeder Maria bij de geboorte van Uw Zoon Jezus zongen de engelenkoren het hosanna in den Hoge. Leer me o moeder immer met mijn geest te zingen tot glorie van God.

Amen.

1995

*Verzoeken doe ik U o Vader
om aandacht en soms om een vis
Wanneer ik aan de waterkant zit te dromen
en het vangen van een visje mis.*

*Verzoeken doe ik U o Vader
wanneer ik wandel of fiets
En bid het Onze Vader
of wees gegroet Maria om niets
Het is Uw liefde die bij vlagen
ons Uw genade doet vragen*

*Verzoeken doe ik U o Vader
om licht in mijn hart Uw Heilige Geest
Die vlam welke mij doet branden
van liefde in Uw handen
Voor U en de naaste
Doe mij vinden Uw pad
Daartoe geef ik mijn ganse hart*

26 augustus 1995

Vader in de hemel.

Het is weer even geleden dat ik geschreven heb. Mijn geest is wat wispelturig en het warme weer riep ook niet op tot schrijven. We hebben 2 maanden zon gehad en de mensen verlangden naar regen. Nu is het weer omgeslagen. Maar dat is natuurlijk geen reden om niet te schrijven.

Vader ik moet bekennen dat ik wat gemakzuchtig was. Toch was Gij steeds in mijn gedachten en heb ik U lief.

'S Morgens op de fiets naar mijn werk in het Hieronymus bid ik als vanzelf. Maar de rest van de dag maar weinig. Afgeleid als ik ben door het werk of als ik vrij ben door het mooie weer en dan ga ik fietsen met mijn vrouw of vissen langs het water.

O Vader mijn leven moet doordrongen zijn van gedachten aan U. O Vader mijn gedachten zijn nu reeds afwezig. Wil met Uw genade weer in me doordringen zodat ik leef en werk in liefde tot U. Help de arme verschoppelingen op deze wereld met Uw genade. Dank dat de oorlogen wat geluwd zijn. Doe vrede dalen in de harten van de mensen en laat de liefde zegevieren. Schut wakker Heer de volkeren en laat ze de natuur boven geld en weelde stellen. "Want wie de aarde verwoest vernietigt zijn ziel!"

Vader Gij hebt de aarde aan ons gegeven. Laat ons dan ook door Uw leiding deze goed beheren tot glorie van U en de naaste. Doof de gevoelens van haat in de godsdiensten en laat ons allen U liefhebben en beminnen.

6 september 1995

Ik heb een schilderij van God.

Niet zomaar wat klodderwerk. Nee het is een gezicht in een lijst dat steeds verandert.

Wanneer ik in mijn kamer zit, kijk ik door de gang en zie in het verlengde dat schilderij. Het is een raam gericht op het westen maar dat had ook elke andere richting kunnen zijn. Wat zie ik door dat raam ? Niet veel, maar toch weer van alles. Het onderste gedeelte is versluierd door een gehaakt gordijntje dat met lussen aan een rail hangt. Daarboven zie ik in de verte drie boomkruinen en daarboven de lucht.

Het grootste deel bestaat uit die lucht. Die lucht doet het hem. Die is ieder uur anders. Soms met wolken in tal van vibraties of egaal grijs, strak blauw of donker.

De zon geeft steeds nieuwe nuances. 's Nachts is het donker en zie je de maan of de sterren. Zo is dit doek steeds afwisselend. Met mijn gemoedstoestand kijk ik ook steeds anders naar dit beeld. Is mijn geest verstoord of kwaad om een bepaald voorval dan denk ik wat een saai geheel. Maar wanneer ik de tijd neem en het beeld in me opneem dan komt de rust terug en kan ik lachen om die dwaze dingen die mijn rust verstoorde. Wanneer het waait en regent en die boomtoppen zo zie zwaaien dan geeft dat beeld me geen rust maar doet me denken aan hen die niet rustig en droog kunnen zitten. Dan besef ik mijn geluk. Zo is dit schilderij mijn meditatie doek dat me aan God doet denken die mij dit geluk schenkt.

Dan prevel ik een gebed tot dank en ook tot smeking om Gods hulp voor hen die niet zo bevoorrecht zijn. Soms heb ik dat nare gevoel te willen helpen maar niet weten hoe. Maar als ik bid hoop ik toch te kunnen helpen. Immers alles is in Gods hand. Zijn genade is de weg die alles verbind en verzorgd. Hij is de almacht de liefde.

23 september 1995

Vader.

Gedachten waren in mijn geest maar door afleiding is hij leeg.

Toch wil ik iets schrijven want mijn gedachten dwalen rond U en mijn hart is vol van verlangen te bidden en te mediteren. Ik besef dat liefde tot U de drijfveer is en dat ik dit veel vaker zou willen. Nu schrijf ik in dit dagboek. Terwijl de muziek Orthodoxe Slave op de achtergrond mijn geest beroerd. O God Vadertje beziel mijn hart en laat mij geduld beoefenen en steeds handelen naar Uw wens. Vaak is de leegte om me heen maar zo gauw ik op de fiets zit en naar het werk fiets of zomaar een stukje om, dan bid ik vanzelf het Onze Vader en het wees gegroet Maria.

O Vader laat mij zijn als de weduwe die in het "Evangelie" steeds bleef roepen bij de rechter tot dat de rechter gehoor gaf aan haar wensen. Zo ook wil ik steeds bidden om bezielde door de liefde U mag beminnen en dienen. Spreek o Vader zodat ik Uw stem mag vernemen of stuur Uw afgezant opdat ik Uw wens mag vernemen en daar ook door Uw genade mag handelen : Uw wil geschiede.

Leer mij ook bidden voor de naaste want mijn leven is niets waard als ik niet anderen kan helpen U te vinden en in liefde te leven. O Vader keer om de haat tussen de volkeren en maak het tot liefde zodat Uw glorie zegeviert.

Zo bid ik U Vader die zich noemde Graaf Inka, de zot, Uw minnaar.

In de rust van de natuur

Bezinnen we ons op Uw liefdes uur

Leven of dood ze zijn slechts een fase in het licht van Uw genade

We kunnen wel zoeken in vele boeken. Toch is slechts de wijsheid Uw stem. Diep in ons hart wanneer het overstroomt van liefde.

Het gaan op velerlei wegen

Is niet altijd tot rust of zegen

Stilte diep in het hart

Geeft vrede zonder smart

We zien Uw genade rondom

Wanneer we ons hart openstellen

Dan alleen kan Uw genade opwellen

7 oktober 1995

Vader in de hemel.

Zoeken doe ik o God de aanraking van Uw hand.

Gebeden al bid ik ze honderdvoud

ze laten me van binnen koud

wanneer ik U niet vind.

Soms komen tranen en snik ik in bitter geweest.

Maar snel daarna voel ik de leegte om me heen

En is het alsof er niets is gebeurd.

Slechts de tranen op mijn wang

getuigen van die korte overgang.

Toch zoek ik steeds weer die aanraking.

Ik moet me nog steeds leren dat ook die tranen niets zijn in Uw ogen.

Ze kunnen zelfs verkeerd zijn als mijn hart niet in eerbied en liefde tot U gericht is.

Wonderen en tekens zijn slechts dan van nut wanneer Uw glorie o Vader verheerlijkt wordt. Vader doe mij in nederigheid wandelen en leer mij door Uw Zoon immer te werken in gebed en liefde.

Ook als ik zit te vissen gedenk ik U o Vader en bid voor iedere vis die ik vang een Onze Vader, een wees gegroet en het eer aan de Vader. Het is mijn rozenkrans. Al leiden de vissen me soms wel af van het gebed. Gisteren heb ik wel twintig vissen gevangen. Misschien wel meer, ik kon de

tel niet bij houden. Was dat soms omdat Gij meer gebed van me wil horen ? O Vader bidden wil ik maar ik wordt zo snel afgeleid en soms overvalt de leegte. Toch dank ik U voor de gevangen vissen en probeer immer U te gedenken in gebed en meditatie want U heeft mijn hart gevangen

in Uw liefde en aandacht. Laat me U steeds meer beminnen.
Liefde kost pijn.

Maar de grootste pijn is de liefde van God te missen.

God laat je nooit in de steek. Ook al draag je bitter lijden of wordt je gefolterd door smart. God lijdt met je mee.

Hij kent het lijden door Zijn Zoon.

Men vindt vrede wanneer men niet in eigenmedelijden blijft dwalen maar ook het leed van anderen tracht te dragen.

Vrede op deze aarde heeft geen waarde. Ze leidt tot welvaart en armoede. De echte vrede is de vrede in het hart. Die leidt tot liefde en geluk.

7 oktober 1995

Gisteren was ik weer in Uw kapel in Maarssen. Het kostte me wel wat moeite want de laatste keer werd ik berispt door de zusters. Ze waren onrustig geworden door de geschreven briefjes die ze vonden. En onrust is het laatste dat ik wil brengen. En een antwoord kon ik hen niet geven, zo overviel mij deze mededeling. Toch was Uw liefde mijn drijfveer.

Nu hoop ik toch nog af en toe te bidden in de kapel want ik weet dat Gij dit graag hebt.

Vandaag herdenk ik dit bezoek en denk terug aan dat gevoel van smart dat me overviel toen ik voor Uw altaar probeerde te bidden en mediteren. Ik had mijn cassette met de Slavische liturgie opgezet en werd door U gegrepen. Tranen stroomde over mijn gezicht. Gelukkig zag niemand me en ik kon de dienst bijwonen. Toch voel ik me in een vorm van schaamte want de dag ervoor droomde ik dat ik zou spreken en de zusters zou uitleggen wat mij bezielde. Maar niets van dit alles. Ik ging vissen zoals dit voor deze dag bedoeld was.

Veel vissen ving ik. Met tal van Onze Vaders heb ik geantwoord.

O Vader ik schrijf dit om het me later te herinneren.

Want alles wat ik schrijf is bedoeld om me inniger tot U te richten. U is immers mijn liefde.

U heeft mijn hart in Uw hand.

Laat het kloppen tot liefde en glorie voor U.

oktober 1995

God schenkt me steeds gaven wanneer ik een tijdje teruggetrokken en gebeden heb.

Afgelopen maandag heb ik in het bos gebeden en als gift kreeg ik stoofperen.

4 november 1995

Vader in de hemel.

Het schrift heb ik weer ter hand genomen en ik heb enkele stukje gelezen. Op de achtergrond draai ik muziek van het Utrechts studenten koor met religieuze muziek namelijk 'Officium Tenebrarum'. Het begeleid mijn gedachten naar U.

O Vader het is momenteel mooi weer. Wel wat koel maar met veel zon. Ik denk dat ik vanmiddag een bos wandeling ga maken of anders morgen om van Uw schone schepping te genieten.

O Vader doordring mij en maak dat mijn geest helder en doelbewust mag worden. Gij weet dat ik niets dan goed wil doen, maar dat gaat niet altijd. Leer mij te vinden een weg om Uw liefde te verkondigen door daad en woord. Zend Uw Heilige Geest en beziel me. Ik ben slechts een mens. Maak me een 'sadi baba' die in kracht van geest en liefde leeft en werkt. Hoe graag zou ik handen opleggen om Uw liefde door te geven, maar de innerlijke kracht en geloofsdrijf mis ik. Ik ben een zwak en zondig mens en voel me zo vaak nutteloos. Door het onregelmatige van mijn werk kan ik me niet aansluiten bij de een of andere vereniging. Ik kan me in tijd niet vastleggen want ik weet nooit of ik wel beschikbaar ben. Daarom kijk ik ook uit naar de VUT periode want dan ben ik vrij om te doen wat ik wil. Natuurlijk in overleg met mijn vrouw.

O Vader laat uw geest over mij waaien en laat mij alvast door gebed nuttig zijn voor U. Gedenk allen die net als ik zoeken en leid hen met Uw liefde. Neem o Vader minister Peres van Israël op in de schoot van de Arbraham. Hij heeft veel voor de vrede van Uw volk gedaan en vergeef zijn moordenaar.

Laat Uw glorie schijnen over Israël en de ganse wereld.

Amen.

17 november 1995

Vader in de hemel.

Toen ik onder de douche stond en het Onze Vader bad, bedacht ik me opeens dat Gods genade vaak als een douche over me is uitgestort; maar dat, zoals het water van de douche, er ook veel verloren is gegaan. En als vanzelf richtte ik mijn hart omhoog en bad dat de Vader zijn pijlen in mijn hart zou schieten zodat ik Hem steeds meer mocht beminnen.

's Middags tijdens een mooie boswandeling samen met mijn vrouw dankte ik U stil in mijn hart voor Uw liefdevolle schepping.

23 november 1995

Vader in de hemel.

Deze week hebben de Bosnische leiders, Serven, Kroaten, Bosnische moslims, een vredesakkoord getekend. Men hoopt dat nu de oorlog is afgelopen, al twijfelt de bevolking toch hoopt men op vrede.

Vader laat de rust en vrede neerdalen over dit verscheurde volk.

Laat de boodschap van Uw uitverkoren maagd Maria in Medjugorje weerklink vinden in de harten van alle mensen. Bijzonder dit volk. O Vader ook in ons rijk en gezegend land wordt de kloof tussen arm en rijk steeds groter. Men durft geen halt te roepen tegen de politieke leiders. Alle sociale verworvenheden welke dankzij de welvaart is opgebouwd wordt nu afgebroken. Men werpt de verantwoording terug op het individu. Men moet zichzelf maar verzekeren. Nu reeds lopen ongeveer 1000 jongeren in onze stad Utrecht reeds zonder onderdak of inkomen rond. Gelukkig trekt men het lot van de daklozen wel aan, maar de kern vergeet men. De liefde tot de naaste is voor velen slechts een sociaal probleem. Het hart spreekt niet mee. Miljoenen worden uitgegeven aan waanzinnige z.g.n. kunst objecten. De musea rijzen als paddestoelen uit de grond. Nu voor een schilder dan weer voor een zanger. Wat een verloren geld. Wat toch beter besteed had kunnen worden.

O vader ik bid U laat de liefde tot de naaste toch weer opbloeien. Laat men U en het voorbeeld van Uw Zoon Jezus toch weer liefhebben en navolgen. Red deze verdwaasde wereld.

Amen.

14 december 1995

Vader in de hemel.

De vrede in Bosnië (Joegoslavië) wordt vandaag getekend.

Eindelijk zal het moorden en oorlog voeren in dat mooie land ophouden. Moslims en Serviërs, Kroaten geven elkaar de hand en hopen op de wederopbouw van hun land. O Vader hoe komt het toch dat men elkander steeds naar het leven staat ? Wat is de oorzaak dat men elkander het Gods geloof misgunt ? Is dit het begin van het einde ?

Ja Vader het begin van het einde van deze wereld wordt door Uw tekenen aangekondigd. Satan vaart wel over deze aarde. Sociale verworvenheden worden afgebroken en wij mensen reageren fanatiek op de achteruitgang van onze welvaart. Iets inleveren om concreet gezond te leven dat doet pijn.

Stakingen in Frankrijk, België. De boeren in Nederland.

De landen die het zo goed gaat maar de kerken lopen leeg en men luistert niet naar de jeugd die U in blijheid en liefde wil dienen.

De kerken bieden geen ontzag of eerbied voor God en de naaste. Men blijft plakken in oude waarden waardoor het ontzag voor de ouderen niet meer het respect oproept. Het eerst wat de jeugd nu leert is zorg voor jezelf. De rest komt later. De maatschappij is egocentrisch terwijl men niet ziet dat de armoede in deze elektronische tijd steeds meer en meer groeit.

O Vader enkele stemmen roepen nog maar wie luistert ?

Zelf voel ik me onmachtig. Ik moet mijn brood als kok verdienen daar ik anders geen inkomen heb. O Jezu wat schrijf ik toch allemaal. Ik zou geheel in U willen opgaan maar weet nog niet hoe.

Ja ik heb God de Vader lief en mijn gedachten zijn als ze niet bezig zijn met deze wereld of het werk, steeds gericht op God om hem te loven en te danken. Ach soms ben ik bang dromen na te streven. Maar wanneer ik me richt op het gebed dan voel ik de aanwezigheid van God. Toch kan ik me niet voor 100% richten op U o Vader. Zo snel afgeleid. Ik heb moeite mijn knieën te buigen

in eerbied. Slechts mijn hart voelt liefde tot U. Het is zo, hoe moet ik het zeggen, leeg in Uw kerken. Je voelt de gemeenschap het samenzijn in U niet meer. En ik denk soms met jaloezie aan die predikers die de mensen vroeger zo konden bezielen.

Het rijke Roomse leven bestaat niet meer. Volle kerken zijn zeldzaam. Alleen met kerstmis. Dan komt men nog in grote getale omdat men dan mooie muziek hoort en men samen kan zingen. De kaarsen, de lichtjes, kerstbomen, dat zijn de enigste momenten dat men tot U komt.

O Vader laat Uw Heilige geest weer waaien over deze aarde. Doe weer mensen opstaan die Uw grootheid en liefde verkondigen en die de jeugd weer bezielen in liefde tot U.

Wil o Vader ook mij bezielen zodat ik U steeds meer moge beminnen en uitkomen voor Uw liefde.

Doe mij Uw wil kennen zodat ik niet steeds in lafheid blijf zoeken.

O Vader ik heb U lief. Antwoord mij tot Uw glorie.

Deze avond wil ik bidden maar de woorden vind ik zwaar.

Weet niet goed wat te zeggen. Vind dat prevelen wat raar.

Maar toch wil ik bidden.

Spreken met God heet dat.

Maar ik weet niet goed hoe te beginnen.

Met die onzichtbare almacht.

Onzichtbare almacht, Gij die zijt overal wil naar mij luisteren.

Maar dit kleine aardse geval. Gij zou mij hebben geschapen, doen geboren worden uit een vrouw.

Zoals Gij duizenden iedere dag opnieuw geboren doet worden.

Wordt Gij niet moe van al dat scheppen van al die mensen die niet meer aan U denken. Of zelfs U uitlachen als zijnde een dwaas geloof.

En dan die oorlogen en rampen met doden honderdvoud.

Wordt Uw hart van al dat scheppen niet teleurgesteld of koud.

Gij die alles weet vanaf het begin. Toch heb ik eerbied en voel ik dat Gij zijt de liefde.

Al zien we dat nog zo weinig. Wat is er in het verre verschiet. Daarom bid ik om Uw genade. Om inzicht en vrede. Nu ik met mijn hartje voor U sta.

Communie.

Hoe doolt mijn ziel.

Zoekend naar U mijn geliefde.

Laat mij niet verdwalen.

Gij komt onder brood en wijn in mijn hart.

Uw lichaam en bloed.

Jezus komt in mijn hart.

Alzo wordt ik in verenigd met Gods Zoon, onze Heer.

Hoe kan dit overtroffen worden.

Maar ik ben slechts een mens.

Een dwaze nar die pelgrim wil zijn,

en door de leegte omringd,

vaak niet weet hoe te handelen.

Daarom smeed ik om Uw licht opdat ik vervult van Uw genade nuttig mag zijn voor Uw glorie en dienstbaar voor de naaste.

De begeerte God lief te hebben doen mij steeds weer deze gedichten en gebeden schrijven.
Het verlangen in Hem te leven maakt dat ik van schaamte moet beven om de lafheid hiervoor niet op te komen, te schamen voor al mijn dromen
God lief te hebben boven al
en in het hart vrede bewaren ondanks zondeval.

*O Vader mijn hart schreeuwt het uit.
Maar in werkelijkheid doe ik geen fluit.
Weet niet hoe ik het moet.
Uw liefde verkondigen die is zo zoet.
Bitter is het weten niet uit te komen voor Uw brandend hart.
O God is mijn ziel dan zo zwart.
Heb erbarmen Heer.
Zo bid ik U keer op keer.*

25 december 1995

Jezu.
O onbegrijpelijk iets
Uw ogen spreken uit het niets
Tweeduizend jaar geleden
Geboren als was het heden
Beïnvloed Gij tal van mensen
Uw levend woord kent geen grenzen

Wat stelt dit onmogelijke voor ?
Wat bekoord steeds geestelijk mijn oor ?
Wat doet die oude evangeliën spreken ?
Wat bezielde al die heiligen en leken ?
Wat doet ons opgaan in U ?
Wat is de boodschap hier en nu ?
Wat betekent Uw naam hier en nu ?
Wat maakt dat geloof in het bestaan van U ?

Vele doden laten ons na
Wat hen bezielde, Uw woord Uw gena
Men gaf zijn leven, zijn bloed
Verliet huis en haard al het goed
Om te gaan achter Uw stem
U; eens geboren in Bethlehem

Het is de wetenschap te zijn kind van God
Tot wie we bidden in kerk of grot
Die Vader, God van liefde gerechtigheid en macht
Die ons zal geven steun en kracht
Om op onze beurt te geven
Liefde en vreugd
In plaats van smart en pijn
Goed zijn voor ieder mens
Dat was Jezus Christus
Voorbeeld en wens

4 januari 1996

Vader in de hemel.
Een nieuw jaar is begonnen en ik ben nog niet in een kerk geweest. IJzel en gladheid weerhiel-
den me. Daarnaast moest ik werken. Daar was het druk.
Nu op deze dag heb ik vrij en wil dan ook weer wat gedachten noteren die in me opkomen.
Afgelopen maanden was ik doordrongen van de gedachte het volgend jaar, 1997, een pelgrims-
reis te maken. Te voet naar Santiago de Compostello. Maar nu op dit moment beseft ik wat een
dwaze dromen dit zijn. Ja, pelgrimeren is nog steeds mijn droom. Maar de grondslag van deze
droom houdt ook veel consequenties in voor mijn vrouw, die dit alles niet zal zien zitten.
Denk ik aan mijn eerdere dromen dan moet ik bekennen dat ik steeds de grote stap niet durf te
maken. Ook schreef ik steeds dat ik hoop op een teken van God. Mijn gedachten zijn nu wat
verward en ik schrijf slecht.
Het boek over St. Franciscus kon me niet boeien. Natuurlijk is hij voor mij een ideaal beeld. Ik zou
hem graag volgen maar ik beseft dat ik de droom en niet de daad zou volgen. Nu reeds beseft ik
dat ik eigenlijk totaal geen contact met mijn mede mensen heb buiten het werk. Mijn vrouw komt
naast het huishouden en haar ouders ook nergens. We zijn twee eenzame zielen die geen be-
hoefte hebben aan drukte. Maar daardoor ook steeds veel alleen zijn. Afgesloten van de buiten
wereld.
O Vader in de hemel.
Hoe kan ik U het beste dienen ?
Lees ik mijn dagboek of mijn gebeden, dan voel ik me echt met U verbonden. Maar ik lees ook
steeds het verlangen me in te zetten voor de naaste en in mijn isolatie komt daar niets van.
Op mijn werk hoor ik van mijn collega's hoe ze zich inzetten voor anderen. Maar zelf doe ik niets.

Moet ik dan toch de grote stap maken ? Zijn mijn dromen toch een richtlijn ?
Hoe maak ik contact met mijn naaste ? Het steeds uitstellen maakt me zo nutteloos.
O Vader heeft Uw Zoon dan geleden voor niets. Het leven maakt me zo leeg. Is dit het zwarte gat dat ik moet accepteren om U te kunnen vinden ?
O Vader erbarm U over mij. Maak mij nuttig voor U. Doe me iemand vinden die me op Uw weg zet.
Geef me de moed om Uw weg te vinden en te volgen. Het steeds uitstellen doet zo pijn, maar ook uit het verhaal van St. Franciscus heb ik geleerd dat Gij een ieder roept wanneer het Uw tijd is. Daarom wil ik dit jaar weg. Wacht en hoop van U licht en wijsheid te ontvangen om te weten wat ik moet doen. O Maria Moeder van Jezus. Bid voor Uw arme dienaar. Jeanne d'Arc schenk me de bezieling om Gods weg te vinden. Help me ook met het Frans, jouw taal, zodat ik het beter kan spreken en verstaan zodat ik ook in Frankrijk zal kunnen spreken van Gods liefde.
Amen.

1 februari 1996

Vader in de Hemel.

Er is nog steeds een vorm van vrede in Bosnië en Kroatië. De Serven hebben de wapens neer gelegd. Men probeert nu het land weer op te bouwen. Duizenden zijn de afgelopen jaren vermoord en afgeslacht voor het waanidee van een Groot Servië.

Begrijpen doe ik het niet, Ja, het communisme moest bekeerd worden maar dat men ging bidden in de kerk en daarna moorden en verkrachten dat kan ik niet begrijpen.

O Vader de wereld blijft steeds in beroering. Overal zijn haarden welke in moord en doodslag hun kop opsteken. Is dit Satan die Gij op de wereld hebt losgelaten ?

Is dit een voorproef van de eindtijd ? O Vader ook ons land is niet vrij van dwaasheden. De klauw der armoede grijpt om zich heen en men ziet het niet. De mensen willen steeds meer welvaart. Maar men vergeet dat dit gaat ten koste van de mensen die niet zo goed bedeeld zijn.

O, we kennen allemaal wel de rampen in het buitenland. Maar daar worden we door de nieuws media zo overvoerd dat het ons niet meer raakt. Wat erger is, is dat men de waarde van het individu aan de ene kant overbelicht en aan de andere kant er niets meer heilig is. Als men maar nieuws kan brengen. Kortom de eerbied voor het leven en de schepping is ver te zoeken. Ja, er zijn veel natuur activisten en we schreeuwen moord en brand. Maar iedereen rijdt in een auto en het openbaar vervoer is duur. Zo lost men geen milieu problemen op.

Maar Vader wat schrijf ik toch. Dit is U immers al lang bekend. Wat wil ik dan nog schrijven over mijn persoonlijke omstandigheden. Ach ze zijn U bekend. Nog steeds speelt dat verlangen om op pelgrimage te gaan in me rond. Maar ik voel dat dit niet alleen om de liefde tot U is. De fantasie steekt steeds een kop om de hoek. De nostalgische gevoelens van de eerste reis voeren vaak een boventoon. Wat doet me toch verlangen op reis te gaan ? Is dat de eenzaamheid of is het de ijdelheid ?

Boeken om te lezen heb ik genoeg om me op U te richten, maar ook de levens van de Heiligen doen me verlangen me geheel en al aan U over te geven.

Ik ben aan niets gebonden. Volgend jaar hoef ik zelfs niet meer te werken zodat de financiën

geen probleem zijn.

Toch wil ik mijn vrouw niet verlaten anders dan dat Gij mij duidelijk en onomstotelijk een teken hiertoe geeft. O Vader zeg me wat ik moet doen en leer me bidden. Zend Uw Heilige Geest opdat ik daardoor geraakt de weg tot Uw glorie mag vinden. Doe mij niet verzanden in dromen of vroom gekweel maar zet me op Uw weg. Leer me hoe ik Jezus kan volgen.

Moeder Maria bid voor Uw arme nar.

Jeanne d'Arc bid voor mij en alle Heiligen van Frankrijk. Bid voor mij tot de Vader opdat ik het licht mag vinden tot glorie van Hem mijn liefde.

Amen.

*De liefde tot God
Doet je verlangen
Samen te zijn
In Hem*

*De ziel is een bloemknop
Door Gods genade kan hij ontluiken
En stralen van schoonheid
Maar deze schoonheid is niet die van jezelf
Maar een afstraling van Gods goedheid*

Woorden, zinnen trachten te zeggen wat in je is.

Gedachten, werelden, geest in geest.

Onhoorbaar.

Maar klinkend vanuit het hart.

Visioenen maken dat het zijn.

Bij God is als een feest.

15 februari 1996

O Vader in de hemel.

Wat schenkt Gij mij dikwijls een zalige rust. Lekker warm in bed met een goed boek en mooie muziek op de radio. Daarbij een kopkoffie. Of het wegkruipen onder de dekens voor een lekker slaapje.

Toch is mijn gedachten steeds bij U. Het zij door het boek dat ik lees of tussen de regels door in een stil verlangen te bidden U dankende. Soms komt het me erg gemakzuchtig voor maar ik weet dat ik door de week, als ik naar het werk moet, weer vroeg op moet staan en troost me mijn geweten dat God ook voor het goede zorgt. Hij kent mijn behoeftes en de rust is nodig om wanneer Hij dit nodig vind het zwaardere werk tot Zijn glorie te kunnen verrichten.

De laatste tijd denk ik steeds aan een pelgrimage naar Santiago en wat ik daarvoor nodig heb. En wanneer ik op de fiets naar huis fiets kijk ik steeds jaloers naar al die studenten met hun rugzakjes en probeer te bedenken welke rugzak ik nodig zou moeten hebben. Erin moet een slaapzak

en wat boeken en natuurlijk mijn schrift. Wat schetst mijn verbazing dat ik gisteren zelfs twee rugzakken langs de weg vond. Een echte trekkerszak met frame en een gewone rugzak. Ik nam ze natuurlijk mee en moest beslissen welke ik zou bewaren.

De trekkersrugzak heb ik toen weggegeven aan M., een Engels vrouwtje bij de afwas, voor haar dochter die hem vast zal kunnen gebruiken.

De andere rugzak zal ik dit weekend wassen en bekijken op zijn bruikbaarheid.

Zo is mijn Vader in de hemel me weer tegemoet gekomen aan mijn verlangens. Nu de rest nog en de tijd dat ik mag gaan. O vader in Uw hand is mijn doen en laten. Wanneer zal ik geheel en al me in U overgeven ?

Wanneer kan ik mijn huis verlaten om op reis te gaan ?

Ach, ik weet het is geen rozengeur en maneschijn wat me dan te wachten staat, maar het één zijn in U is mijn verlangen. Daarnaast wil ik me nuttig maken voor een ieder die ik mag helpen.

O Vader zo kan ik wel wegdromen maar het leven is geen droom. Leid Gij mij op mijn wegen. O Vader laat de vrede in Noord-Ierland bestendig worden. Schenk het Afrikaanse Continent rust en vrede, wederopbouw van de volkeren. Niet naar het voorbeeld van onze Westerse wereld maar een samengaan van de volkeren en de natuur. Bescherm het milieu en de dieren in samenhang met de behoeften van het volk. Behoed hen voor het beeld van de Westerse armoede die ook veelal geestelijk is. Laat uw kerk Uw liefde zegevieren in deze volkeren. Doe ook o Vader de leiders van het Chinese volk Uw licht vinden. Laat ze de oude waarheden opnieuw vinden zoals die van Confucius. Beperk de overbevolking want dat beperkt de gemeenschapszin. Behoed hen voor de vele rampen die het nu reeds overvalt.

O Vader wij zijn toch allen Uw kinderen. Bestuur ons met Uw Vaderhand. Zegen hen die het goede doen opdat Uw glorie volkomen zal zijn in deze wereld.

Amen.

24 februari 1996

Vader in de hemel.

Deze ochtend werd ik door U geleid. Ik wilde naar een rommelmarkt. Maar de weersvoorspelling was regen en sneeuw. Gelukkig kreeg ik geen van beiden en vond ik snel wat boeken. Één met een portret van Jeanne én het boek van pastoor Ponke. Pascal kon ik niet vinden. Onderweg hoorde ik klokken van de Majella voor een dienst. Dus besloot ik snel naar de kerk te gaan als ik klaar was. Daar was een Romeinse dienst met de Gregoriaanse gezangen. Veel bezoekers waren er niet maar wel twee engelen. Jonge vrouwen die de tijd namen de Heilige Mis bij te wonen. Van een der engelen was ik zeer gecharmeerd door haar devotie en ik kreeg van haar de vredesgroet. Toen heb ik haar na de dienst (waarin ik Jezus ontving) en zij alleen nog zat te bidden, gevraagd ook voor mij te willen bidden en haar geld voor bloemen gegeven.

Het was een zeer lief kind en ik hoop o Vader dat ze door U behoed mag worden voor het kwaad van deze wereld. Laat haar liefde tot U groeien tot Uw glorie.

15 maart 1996

De geest van de mens zoekt en weet niet wat het zoekt.

Vind maar weet niet wat het gevonden heeft.

De ervaringen kleuren het bestaan maar iedere nieuwe ervaring leert dat er niets nieuws is onder de zon.

Elke ervaring is een herhaling van wat is geweest en wat weer zal komen.

Kinderen sterven jong en oude mensen sterven oud.

Tussen deze twee uitersten zijn de paden der geschiedenis.

In een vlaag van waanzin sterven er tientallen. Elders zelfs duizenden. Niemand weet de drijfveer. De mens in zijn hebzucht onderdrukt duizenden. Een leven is voor hem niet in tel.

Het leed is de vrucht van de eigenwaan.

Liefde is een vlam die verteerd.

Hoe meer men lief heeft hoe meer zal men moeten lijden.

Liefde vind zijn hoogtepunt in de offerande van zichzelf.

De grootste liefde vind men in God. Hij antwoordt in het niets en de voltooiing is het "licht" in "Hem" die de liefde is.

God laat zich niet vinden. Hij zoekt jou want Hij kan slechts liefde geven. Immers Hij is de liefde. Zonder "Hem" is er geen liefde.

21 maart 1996

Goede God.

In een droom die ik deze week had dacht ik na over Maarten Luther. Zijn leven en werk word door de kerk niet meer zo verafschuwd. Toch denk ik, waarom zou St. Theresia van Avila zich tegen hem hebben gekeerd ? Natuurlijk twee dingen : zijn strijd tegen de kerk, hoe gerechtvaardigd ook en zijn verwerping van de blijvende tegenwoordigheid van Jezus in het Eucharistisch offer. Maar in mijn droom was de voornaamste reden dat zijn leer verworpen werd omdat hij leerde dat we alleen door het geloof gered worden. In mijn droom kreeg de brief van Paulus een hoofdrol. Hij zei dat al heeft men een geloof dat bergen kon verzetten maar men had de liefde niet, dan baat het niet.

Natuurlijk moeten we in God geloven maar het hele leven van Jezus maakt ons duidelijk dat God de éérste is en dan de liefde tot de naaste. Immers we geloven dat God alles heeft geschapen. Wanneer dat zo is dan heeft God ook de naaste geschapen, ook je vijand. Ook de beul of de moordenaar. Heb je God lief dan moet je ook alles wat Hij geschapen heeft lief hebben, al is dit soms moeilijk. Haat men de naaste dan haat men ook zijn schepper.

Jezus zei ook heb uw naaste lief als uw zelf. Bid voor hen die u vervolgen. Wanneer men u slaat

op de wang, keer hem ook uw andere wang toe. Jezus deed dit ons voor tot op het kruis toe. Hij gaf zijn leven opdat wij zouden leven.

Zijn apostelen moesten Zijn leer verkondigen. Niet om een kerk te stichten maar om zijn Leer te verkondigen die de "liefde" is. Jezus leven was het voorbeeld en al wat "Hij" vertelde onderstreepte zijn leven.

Toen dacht ik in mijn droom aan de seksualiteit, de homo's en de lesbiennes. En ik moest denken aan het verhaal van de overspelige vrouw waarbij Jezus uiteindelijk sprak dat ook Hij de vrouw niet veroordeelde maar de raad gaf niet meer te zondigen. Ook de Samaritaanse vrouw bij de put van Jacob werd niet veroordeeld ondanks dat ze zeven mannen had gehad. De zonde van de seksualiteit ligt niet in de geslachtsgemeenschap maar in de verspilling van het zaad, dat bedoeld is voor het nieuwe leven. Jezus spoort ons aan elkander lief te hebben maar zegt ook dat men trouw moet zijn aan zijn liefde. Men mag niet begeren (stelen) het bezit van de naaste.

Zelfs een ruzie is zondig wanneer men elkander niet vergeeft. Liefde wordt niet veroordeeld maar de schandknaap is het slachtoffer van zijn meester. Hier heeft liefde geen hart maar is slechts de eigenliefde, het egoïsme, de hoofd toon. Men verlangt niet de naaste te dienen maar te gebruiken. Vriendschap tussen twee mannen of vrouwen kan mooi en edel zijn wanneer ze er op uit zijn om elkander te dienen. De seksualiteit is dan bijzaak en wordt niet veroordeeld. Zolang de ander er niet onder lijdt. Zowel lichamelijk als geestelijk. De geslachtsdaad in het huwelijk is in die verkeerde omstandigheden ook een zonde. Liefde is de leidraad Gods.

*Gedachten wellen op in mijn ziel
Nu ik in gedachten eerbiedig kniel
En bid tot U o God en Vader
Maak van mij geen mooie prater
Maar ontsteek in mijn hart de liefde
Zodat ik U immer meer beminne
O Vader ik schrijf vaak onzinnige dingen
Maar ze verwoorden wat ik bedoel
en ik schrijf ze op zodat ik ze herlezende weer
In mijn hartje voel*

*Maak o Vader van mij geen vrome kwezel.
Maar ontsteek in mijn hart dat gevoel dat me met U in liefde verbonden doet zijn.
Verdrijf Satan en zijn venijn zodat ik door U beschut mag vinden het levensdoel dat is tot Uw glorie. Doe mij die weg vinden.
Amen.*

*Met een stil gebed
Heb ik me voor U neergezet
Om te schrijven een woord of gedicht
Dat mijn gevoelens beschrijft in Uw licht*

*Het dichten ben ik niet gewoon
Dus schrijf ik zonder ondertoon
Over een gevoel vol van liefde voor U
Met dwaze woorden hier en nu*

*O zon van mijn wezen
Gij kunt in mijn hartje lezen over
Mijn gevoelens zonneklaar
Wanneer ik bid als een bedelaar*

*Om liefde diep in het hart
Bedel ik U met al mijn kracht
Voor elke rouwmoedige zondaar, die U
Om genade vergeving vraagt hier en nu*

*Hoe schrijf ik op wat ik voel
Gods genade verkondigen is mijn doel
Hij die in zijn goedheid geeft die toon
Om Hem te volgen in liefdesbetoon*

*Zinnen schrijven over Hem mijn lief
Doen mij zinnen stelen als een dief
Want al schrijf ik woorden zonder tal
Ben nog steeds een dwaas die in zonde val
Weet diep in mijn hart ijdele dromen
Weet me zondig zonder schromen*

*Een dwaas man, een nar, zo ben ik
Die vaak in gemakzucht en eigen liefde stikt
Toch is er steeds opnieuw die ondertoon
Die me dwingt Hem weer te zoeken zonder schroom
Want Hem liefhebben boven al
Is steeds mijn verlangen ondanks zonde val
Ik ben immers Zijn kind
En weet me door Hem bemind
Hij die zo vaak heeft doen voelen
Zijn gena, bemin ik en wil ik volgen
Daarom bid ik al ben ik nog zo een grote zot
Dat God mij een doel geeft tot
Het Zijn glorie bereikt
En bied ik me aan als lichamelijk verblijf*

*God de Vader ik heb U lief
Maak mij als Uw Zoon een hartendief
Die opkomt voor Uw grote eer
Tot de Geest Uwer genade wederkeert*

Verlangen

*Waarom laat Gij U niet vinden mijn geliefde
Wijl ik U zo zoek
En Gij gevonden wil worden*

*Waarom wacht Gij en laat mij zo strijden
Mijn bladeren verdorren als was het niets
En mijn takken kraken door de vorst*

*Giften gaf Gij honderdvoud
Maar waarom verbergt Gij U
Weelde en voorspoed maakt zo koud*

*Toch loof ik U dag en nacht
En brand door verlangen die liefde te bezitten
Die mij met U verbind*

*Gij harkt mijn bladeren en legt ze op een hoop
Om te verbranden
Als had Gij niets beters om handen*

*Mijn hart weent en zoekt dolend rond
Wil graag zelve branden
Opdat Gij Uw handen zou kunnen warmen*

*Ondanks Uw genade is mijn hart zo koud en leeg
Is vaak slechts helle sprokkelhout*

*Laat Uw zon toch schijnen
Zodat ik niet hoeft te zoeken maar in overgave ontbotte
Gij wilt in Uw tuin toch rusten
Onder de koelte van het lover dak*

De kortste weg tot God is niet altijd de beste. Want gevaren zijn bij die weg het grootst. De langzame weg die wel is waar langer duurt, geeft meer kans te komen tot het doel. Een fel vuur is snel uitgebrand. Maar een zacht gedegen vuur heeft meer en langer kracht en gaat niet zo snel uit.

Het gebed moet dan ook als een houtskoolvuurtje het leven doordringen en de basis zijn van de geest in God. Welke op zijn beurt genade geeft om Hem te vinden in tal van liefdevolle momenten.

9 mei 1996

*Het verlangen naar contact met "Hem"
Roept op een stil gebed
Want diep in het hart brand de liefde als een smeulend vuur*

*Het verlangen naar Hem
Laat ons stil zijn in de hoop
'Zijn' stem te horen
en te handelen naar "Zijn" wens*

*Het verlangen naar Hem
Doet de hoop leven op die vonk
Die ons ontsteekt in een toorts van liefde
Zodat het leven een antwoord is
En we tot God kunnen zeggen
'Abba' onze Vader*

28 mei 1996

Vader laat mij U lief hebben.
Het is weer even dat ik heb geschreven. Het kwam er steeds niet van. O Vader, dag in dag uit, zelfs in de nacht gedenk ik U. Het dwarrelt in mijn geest van verheven gedachten maar ik weet dat ik niet veel presteer.
Het werk gaat door Uw genade goed. Ik hoor veel complimenten. Al verdien ik ze niet altijd. Ik ben een dwaas die zich geen kok kan noemen maar een eten bereider.
O Vader hoe ouder ik wordt hoe meer wordt ik me bewust dat ik niets kan. Zelfs bidden is me vaak moeilijk. Maar toch steeds zijn mijn gedachten bij U en verwijt ik me soms een onnozel boek te lezen. Maar Goede Vader ik troost me met de gedachte dat als Gij meer van me zou willen Gij dit ook zou zeggen.

1 juni 1996

God staat boven goed en kwaad. Hij ziet naar de ziel en weet wat Hem behaagt. Zelfs een moord kan zijn ten goede. Al is het niet aan ons dit te bepalen. Voor vele volkeren is wat goed is in onze ogen voor hen het kwade en het kwade van ons goed in hun ogen. Het leven en de binding met God is de drempel. Hij die leeft in God ziet wat wij niet zien.

God demonstreert zijn aanwezigheid in tal van onverwachte momenten. Zijn genade is het licht dat ons Zijn bedoeling doet zien en ons tevens de kracht geeft Zijn wens te volbrengen.

18 juli 1996

Vader in de hemel.

Het is weer enige tijd dat ik geschreven heb. Niet dat ik U vergeet maar ik kwam moeilijk tot schrijven. Natuurlijk is U steeds in mijn gedachten en bid ik vaak. Maar het concentreren op U valt me moeilijk. Vader ik hou van U en ik wil U steeds meer en meer beminnen en ik vraag U zend mij Uw Heilige Geest zodat ik door die bron van wijsheid steeds meer opvlam in liefde tot U en de naaste.

Vader wees met mijn zus R. die nu getroffen door de kanker moet lijden. Geef haar de moed en de kracht verder te leven. Maar als dit niet zo mocht zijn maak dan dat het een korte lijdensweg mag zijn en neem haar in Uw goedheid op. Wees ook met haar gezin, haar man en kinderen. Help hen deze moeilijke tijd doorkomen in vrede en onderlinge verbondenheid. Wees ook Vader met allen die in deze wereld lijden en bescherm de kinderen.

O Vader nog een half jaar en dan ben ik in de OBU. Dan heb ik iedere dag vrij om te doen wat ik wil. Behoudens mijn vrouw. Geef o Vader dat ik een zinvolle invulling zal vinden tot Uw glorie. Graag zou ik weer een pelgrims reis maken maar ik weet niet hoe ik deze kan verwezenlijken. Daarom geef ik me ook over aan Uw hand. Leid me in dit leven tot glorie van U en tot nut van mijn naaste. Want U o Vader is de glorie, de kracht en de heerlijkheid. Moge Jezus Uw geliefde Zoon mijn voorspraak zijn.

Moeder Maria bid voor mij.

Jeanne d'Arc help me tot glorie van God.

Amen.

augustus 1996

Eenzaam aan de waterkant zit ik te dromen van U o God.

De zon verwarmt mijn lichaam zoals Gij mijn hart verwarmt. In meditatie zie ik uit over de water vlakke en moet denken aan het meer van Galilea waar Jezus over het water liep en Petrus op U toe snelde maar bij de gedachte aan het water en de natuurwet ineens angst kreeg en weg zakte in het water.

Dit verhaal is duidelijk. De aanwijzing dat we in geloof en vertrouwen alles kunnen. Ach ik weet Vader dat mijn geloof nog kleiner is dan een stuifmeelkorrel. Daarom kan ik nog steeds niets Vader. Vermeerder mijn geloof opdat ik in Uw genade die daden mag verrichten welke zijn tot Uw glorie.

Vader dank voor deze mooie vakantie. De hele week mooi weer en 3 keer kunnen vissen waarbij eenmaal ook in Uw kapel. De zusters zijn nog steeds boos over de briefjes. Maar ach, het was in Uw opdracht dus zal dat eens toch ten goede komen.

Immers mijn liefde tot U was mijn drijfveer.

O Vader doordring mijn hart opdat ook deze dag Uw genade in me mag doordringen. Laat me U steeds meer lief hebben.

9 september 1996

Vader in de hemel.

Vandaag is mijn zus R. gestorven. Ze had kanker en de chemokuur was niet aangeslagen. Gaf slechts pijn en ongemak. Uiteindelijk is zij tot U gekomen. Deze ochtend bad ik nog of Gij haar een snelle dood zonder veel lijden wilde schenken. Gij verhoorde mij direct, want we kregen later het telefoontje dat ze om ongeveer half zeven overleden was.

O Vader wat heeft ze toch een naar leven gehad. Gelukkig ook nog goede momenten waaraan ik ook nog indirect heb bijgedragen. Vader reken haar fouten niet aan maar schenk haar het eeuwige geluk. Wees ook met haar man en kinderen. Leid alles ten goede. Dank o Vader. Laat mijn leven zijn tot glorie van U. Leer mij één worden in U.

september 1996

Het is God zelf

Die ons Hem doet liefhebben

Zonder Hem kunnen we niets

Doelloos dwalen we rond

Zoekende de bron der liefde

In eenzaamheid vinden we die stem

De oproep te geven het leven

In overgave aan Hem de Vader

Door gebed en dienende liefde

Lees ik de verhalen over hen die God vonden in de mystiek, dan weet ik dat hetgeen ik moet leren is; het volharden in gebed en liefde.

Al is het smaken van Zijn liefde nog zo zoet, Hem zullen we er niet in vinden.

God gaat boven gevoel en smaak. Daarom doet het ons veel kwaad als we daarin blijven verlangen. Slechts overgave aan Hem leidt ons tot Hem in liefde.

september 1996

O Vader,

Mijn ogen gaan achteruit want ik kan niet meer duidelijk naar Uw icoon kijken. Alles is vaag. Vroeger was ik geboeid en biddend in de geest als ik naar de icoon keek. Maar nu zegt het me niet veel. Toch weet ik me geboeid in U. Leegte probeert me te vangen. Maar mijn hart roept steeds om U. Het mist de lijdzame overgave door de angst U te verliezen. Toch zijn mijn gedach-

ten dag en nacht met U bezig en draag ik mijn dagelijkse bezigheden op aan U. Al is dit slapen of lezen. Immers Gij roept me wanneer de tijd daar is.

Help me o Vader liefde geven en te gaan waar Gij mij dit ingeeft. Geef me de kracht in Uw liefde te volharden.

Amen.

oktober 1996

Als Johannes neem ik de pen ter hand om te schrijven over Gods liefdesband.

Die liefde die God ons geeft vraagt om wederliefde.

Hoe deze te beantwoorden is in de hand van Zijn Heilige Geest, die ons verlicht op het moment dat Hij dit nodig acht.

Zonder Zijn liefde zijn we niets. Zijn liefde geeft ons de weg tot Zijn hart.

Hij vraagt slechts geduld en overgave.

3 oktober 1996

Het wachten doet mij pijn

Wil graag actief in de liefde zijn

Maar weet nog niet hoe

Daarom maakt mij het wachten moe

Ik klop steeds bij U aan als een bedelaar

En geef mijn ziel en hart aan U

Opdat Gij het vult

In liefde tot U

Ontsteek die vlam

Ontsteek dat vuur

Opdat het in Uw liefdes uur open mag staan

Bereid voor U

Dat bid ik U hier en nu

Al mag ik nog zoveel dwalen

Zoekende het hart Gods, toch zal ik

In de stilte niet blijven dralen

Hij heeft immers mijn hart verwond

En loop ik door leegte omringd

Toch weet ik dat ik ben Zijn kind

Al is soms leeg die stille stem

Toch heb ik nu geschreven in antwoord op zijn zwijgzame stem

19 oktober 1996

Vader in de hemel.

Deze middag na het lezen van een stukje geschiedenis van St. Franciscus moest ik weer nadenken over wat er is gebeurd toen ik op pelgrimage ging. Toen liet ik alles achter (1958) met de gedachte me geheel aan U te wijden. Niets bond me meer aan iemand en ik leefde in overeenstemming met Uw genade. Al had ik dan wel een slaapzak en iets geld bij me. De reis door Frankrijk was een reis vol met gelukkige momenten. Al had ik ook de fouten. Zelfbevrediging en ijdelheid. Maar daar deed ik ook weer boete voor. Toch was de omgang met U er een met veel geluk. Maar ik was wel erg groen in vergelijking met Franciscus. De boete en het lijden voor U kwam niet vanzelf en was het wel zo dat ik vaak na een gebed toch steeds weer eten kreeg. Honger heb ik nooit geleden. Altijd vond ik een plek om te slapen bij de mensen.

Ik was nou bepaald geen kluizenaar en omdat het zo gemakkelijk ging was ik zo dwaas ook de grote reis Lourdes-Fatima-Rome-Jeruzalem te maken. Ook op die reis leerde ik niets dan alleen Uw goedheid. Zelfs zo groot dat ik toen ik weer in zonde viel toch nog kon biechten. Al besepte ik niet het werkelijke kwaad dat ik Uw liefde aandeed. Maar Gij vergaf Uw dom kind en ik maakte de reis. Lopend en liftend zodat ik zelfs door geen gevaar gestuit de reis voorspoedig aflegde. Zelfs nog één keer naar Rome. Ging waar de nieuwe Paus Johannes de 23e gekozen werd. Al die kardinalen zag ik toen langskomen op weg naar het conclaaf. Maar doordat het gebed nog niet in me vastgezet was ging ik voor de afloop reeds terug. Ook omdat ik niemand meer tot last wilde zijn en ik niet de moed had opnieuw bij iemand onderdak te vragen. Uiteindelijk ging ik terug naar Utrecht en vond daar door Uw hulp werk en onderdak.

Zo werd mijn leven weer een sleur zonder een zinvol doel. Toch o Vader weet ik dat Gij mij leidde. Eerst de kustvaart. Daar leerde ik hoe dwaas ik was en vol eigen waan.

Toen een vaste baan in Utrecht waarbij de belangstelling in de andere sekse groeide, met uiteindelijk een huwelijk met mijn vrouw. Maar de liefde en het gebed, de ingetogenheid raakte op een dood spoor. Ik las seksblaadjes en kon mijn ogen en handen niet thuis houden. Voor mijn vrouw was ik Luthers geworden want ik was in mijn dwaasheid verblind en vergat U o Vader. Zelfs mijn seksleven stelde niets voor. Toch o Vader liet Gij mij niet alleen en bracht me tot inkeer. Gij liet me Uw liefde zien en voelen. Ik werd weer katholiek en als ik niet voor U beloofd had trouw te zijn aan mijn vrouw dan zou ik allang weer op reis zijn gegaan om weer in u te leven.

Nu ik dit schrijf besef ik dat Gij me nog steeds leert. Het eigen ik moet ik nog verliezen en wanneer de tijd daar is zal ik me zonder aardse banden geheel aan U geven en leven. Uw liefde o vader is mijn bron. Het zal mijn liefde tot U doen groeien en op de juiste weg doen wandelen. Het verhaal van Franciscus is goed maar zelf mag ik nog niet zijn weg gaan.

Nu zoek ik nog steeds de invulling van mijn leven en bid en hoop op Uw genade. Hoe die ook valt. Ik hoop steeds te volharden in de liefde tot U en regelmatig wat tijd te vinden me op U te richten door meditatie en gebed.

O vader wat heb ik weer allemaal geschreven. Het zijn de druppels van mijn leven welke, nu ik ouder wordt, vaak in mijn herinnering opkomen en me met wat weemoed doen dromen in verlangen van liefde tot U.

23 november 1996

Vader in de hemel.

Ik heb mijn pen opgepakt om te schrijven aan U zodat ik dit herlezende weer met u verbonden mag worden in liefde.

O vader het verlangen U lief te hebben is steeds in me en ik dank U hiervoor, maar ik besef dat me nog veel ontbreekt om volkomen in U op te gaan.

Ik mis de angst U te verliezen en dit hoort toch zo te zijn. Zelfverzekerd ben ik niet en ik laat me nog wat graag afleiden door de geneugten van dit leven. Ik weet alles komt van U. Het goede maar ook het kwade laat Gij toe, tot lering van de ziel. Maar toch Vader waarom moet ik U zo vaak missen en waarom is er geen eerbied voor u in mijn hart. Slechts vrede en liefde voel ik voor U, ondanks mijn fouten. O Vader hoe moet ik straks mijn tijd invullen wanneer ik niet meer hoeft te werken ?

Lezen, vissen, fietsen met mijn vrouw. Is dat de invulling die Gij van mij verlangt ?

O Vader geef mij het licht zodat ik mag weten hoe ik U kan dienen. Gij weet wat U behaagt. Doe mijn leven groeien tot Uw glorie. Pelgrimeren is de vorm die slechts door Uw ingrijpen kan geschieden.

Leer mij een zinvolle invulling te vinden voor de rest van mijn leven tot glorie van U en de naaste. Wijs mij de weg.

Moeder Maria wees mijn steun.

Jeanne d' Arc bid voor mij.

Dat mijn leven mag zijn tot glorie van God.

Amen.

24 december 1996

Vader in de hemel.

U zij dank voor al Uw genade. Het werk en de feestmaaltijden liepen voorspoedig; nu nog de kerstmaaltijden en dan is het voor dit jaar gebeurd. Ik hoop dat D., mijn chef, een goede opvolger in mijn plaats krijgt. Want 22 januari is mijn laatste werkdag in het "Hieronymus". Daarna de VUT, bij ons de OBU geheten.

O Vader deze dagen bid ik veel en ik hoop dat dit zo mag blijven, want ik voel me dan zo innig met U verbonden. Ik hoop dat ik ook het inwendige gebed, het gebed der stilte, ook zal vinden zodat ik me nog meer met U verbonden zal voelen. Stil in de eenzaamheid bidden is het liefste wat ik doe. Maar de gepaste eerbied kan ik nog steeds niet voelen. Ik praat (bid) met U als met een vriend waarvan ik hoop dat Gij mij antwoord geeft. Niet alleen in stilte maar duidelijk in mijn ziel. O Heer, veel is reeds door U verhoord. Er woed geen oorlog meer in Joegoslavië, zelfs in Afrika is het rustig. De vluchtelingen keren terug naar hun land. Daarom vraag ik U o Vader, wil zijn met al die ontheemden en breng ze in rustig vaarwater zodat de vrede maar bovenal de liefde weer terug keert in al deze mensen.

Wees ook met de Serven. Dat volk dat zo veel wreedheid maar ook zo veel leed heeft ervaren en gebracht over zichzelf.

Toch bidden ze nog steeds tot U o Vader. Laat de sluier der haat en hun blindheid opheffen zodat ze liefdevol een teken worden van Uw almachtige liefde tot Uw glorie.

Amen.

2 januari 1997

Vader in de hemel.

Het schrift heb ik weer gepakt om wat te schrijven over mijn gedachten.

De kranten hebben weer een nieuwe trend gevonden. Schrijven over God en de godsdiensten. In de krant van vandaag staan de kopstukken als volgt : "God is terug in brokstukken" en "Religie herleeft, God ook ?" De geschreven artikelen behandelen de trend van de maatschappelijke groepen. Men zoekt weer de godsdienstbeleving en een ieder is weer volop overtuigd dat er een God is. Zelfs gisteravond was er een gesprek op tv waar openlijk over God gesproken werd in verband met het leven en de levensverwachtingen in het komende jaar. De evangelische omroep doet het ook goed bij de jongeren. Iedereen is ervan overtuigd o Vader dat Gij er bent. Maar de weg om U te volgen, de kerk van Jezus, die kan men niet vinden. De evangeliën accepteert men wel maar de boodschap komt in de preken veelal niet over. De roepingen zijn geen roepingen meer in de zin dat men zich geheel aan U overgeeft. De kerken zijn zonder priesters of dominees. Gelukkig zijn er nog veel mensen die zich inzetten in Uw naam als pastors of als vrijwilligers. Hoe komt het toch o Vader dat men zich niet meer tot den dood toe zich voor U inzet ? Dominees en priesters gaan tegenwoordig met pensioen. Ze kunnen het werk niet meer aan. Ik denk dat men nu in dezelfde situatie zit als Uw apostelen. Bedienaars als een Stefanus heeft men wel maar de sacramenten mag niet iedereen verzorgen en de mensen zijn nog steeds zeer naijverig ten opzichte van de zeggenschap in Uw kerk. Terwijl de boodschap der liefde toch de voornaamste is. Liefde tot U o Vader en door U tot de naaste is het belangrijkste. Het offer van Uw Zoon, de Heilige Communie wordt als bijkomende zaak niet meer onder de aandacht gebracht. Dit is mijn lichaam en dit is mijn bloed sprak Jezus bij het laatste avondmaal. Brood en wijn werd rondgedeeld en Jezus sprak doet dit tot mijn gedachtenis. Jezus, het lam Gods dat voor Zijn dood deze woorden sprak. Na dien is meermalen de echtheid van dit sacrament aangetoond. Maar nog steeds is het een teken van tegenspraak. Uw liefde o Vader die door Uw Zoon tot ons kwam. De steeds weer terugkerende offerande. Gods Zoon die zich geeft als voedsel voor onze ziel wordt niet meer gezien en de woorden die Jezus eerder sprak ziet men over het hoofd. Immers slechts door Jezus kan men tot de Vader komen. En zo wij eten van Zijn lichaam, zo zijn we door dit lichaam een in Hem. Zoals de Vader een is in Allen.

O Vader ik kan nog zoveel hierover schrijven maar dat was niet mijn bedoeling. Het doet mij zo een pijn dat er zo weinig bedienaars aan Uw altaar zijn en dat er nog minder Uw al omvattende liefde beseffen.

O Vader is het Uw genade die me zo doet schrijven ?

Hoe kan ik Uw liefde verkondigen. Ik kan slechts bidden. Heer, wees mij zondaar genadig want

wat ben ik dat Gij U mijnen gedenk. Leer mij Heer te wandelen op Uw pad. Goed doende aan mijn naaste en niet in eigenzucht me terug trekken van deze wereld. Gij zult mij de weg wijzen die ik moet gaan en ik zal geduld en overgave aan U beoefenen opdat de liefde mag triomferen en Uw glorie ook door mijn leven zichtbaar mag worden.

Leer mij bidden o Vader zoals Uw Zoon en laat Satan geen vat op me krijgen. U alleen is mijn hart en mijn liefde.

Amen

6 januari 1997

Vader in de hemel.

Gisteren ben ik bij pastor de B. geweest en heb daar een goed gesprek gehad, al liep alles anders dan ik had gedacht. Bij het afscheid gaf hij me een boek mee van Georges Bernados dat hij vertaald had, nl. "De laatste op het schavot." Daarin staan veel goede en wijze gezegden welke beantwoorden aan mijn vragen die ik had gesteld. O Vader Gij leid me en ik moet trachten Uw wegen te volgen in geduld en lijdzaamheid. Nu ik in de OBU ben houd ik me rustig; al is mijn gedachten steeds het verlangen om nog eenmaal een pelgrimsreis te voet te maken met Compostella als einddoel. Maar het is aan U o Vader of dit zal gebeuren. Wanneer het een dwaze illusie is laat het dan duidelijk blijken o Vader want niet de fantasie maar de liefde moet de boventoon zijn. In deze moderne tijd gaan reeds zo velen op deze weg en er zijn dan ook vele boeken over geschreven. Maar deze geven niet weer wat de zielsbeleving was op die wegen. Ook niet wat hen dreef of wat ze hoopte te vinden. En juist dat is het gene wat ik zoek in die verhalen. Mooi of slecht weer is niet belangrijk en dat men last heeft van zijn voeten is begrijpelijk. De ziels roerselen zijn veel belangrijker. O Vader laat me in liefde tot U groeien. Wil zijn met de Paus en zijn Bisschoppen. Sterkt hen in hun goede werk en laat Jezus ons allen leiden tot U. Beziel velen die met de jeugd werken en roep de kinderen weer tot U door goede leiders. Maak dat de wereld weer de weg van Uw Zoon Jezus Christus terug mag vinden tot glorie van U.

Amen.

7 januari 1997

Vader in de hemel.

Deze dag is mijn schoonvader de Hr. M. overleden.

Gij o Vader hebt me verhoord. Ik vroeg U hem na 4 januari te laten sterven zodat Uw feestdagen, de Kerst en het Nieuwe jaar niet verduisterd zouden worden door droefenis voor de nabestaanden. Mijn schoonmoeder heeft deze dagen dapper gedragen. Gesteund door het geloof in U o Vader en ze is er nu van overtuigd dat haar man naar U is gegaan. O hadden toch velen deze overtuiging dan zou men niet steeds zoveel misbaar maken bij de begrafenissen. Mijn vrouw draagt het overlijden van haar Vader goed en ze probeert haar moeder steeds tot steun te zijn. O Vader zegen hen en leid ze wanneer de tijd daar is tot Uw Heilige hart in geluk en vrede.

Wat voel ik voor mezelf in deze tijd; hoe denk ik zelf hier over. O vader in de hemel. Ik voel geen gevoel van droefenis. Zelfs als mijn moeder of vader zou overlijden zou ik geen droefenis kennen want ik ben overtuigd dat Gij alles ten beste voert. Toch ben geen gevoelloos mens. Mijn ouders heb ik nauwelijks gekend. Ik weet mijn moeder is oud maar ze heeft nog steeds een gevoel van ruzie voor me. We leven totaal gescheiden. Ik merk dat ik ouder wordt. Veel mensen die ik gekend heb zijn reeds overleden. Ik ben pas 60 jaar. O Vader ik mijmer liever over U en probeer daarnaast goed te doen aan mijn naasten.

Leid me o Vader in liefde tot U en beschik over mijn leven tot glorie van U en de naaste.

Amen.

30 januari 1997

Vader in de hemel.

Ik lees nu een verhaal over de kluizenares der Pyreneeën, Jeanne Marguerite de Montmorency ofwel La Solitaire des Rochers. Dit boek heb ik in een aandrang van U gekocht in de hoop me wat meer te kunnen verdiepen in de liefde tot U. O Vader wat herken ik daar in de verlangens die ik zelf had in mijn jeugd en welke nog steeds in mij zijn. Want kluizenaar wilde ik altijd zijn. Daarom trok ik me steeds in de eenzaamheid terug om te bidden en me te verpozen in de gedachten aan U. Daartoe zoek ik steeds boeken welke me op U richten. Maar ook dorheid overvalt me vaak zodat ik soms van het goede pad afwijk.

O Vader ik wil U steeds beminnen en wil leren het leven van Uw zoon tot me te laten doordringen omdat daarin Uw liefde het duidelijkst naar voren komt. Nu is de tijd gekomen dat ik niet meer hoef te werken want ik ben in de OBU (VUT).

Laat me Heer een goede invulling vinden zodat ik me meer en meer tot U kan richten.

Misschien vrijwilligers werk ten dienste van de naaste. Maar ook tijd om te bidden en te mediteren want Uw liefde is mij alles. Maak Heer dat Pastor de B. me op deze weg een leidsman kan zijn zodat ik niet hovaardig me van U afwend maar in nederigheid Uw wegen mag volgen. Leid mij o Vader, ik heb U lief.

Jeanne d' Arc help me. Jeanne de kluizenares bid voor me opdat ik gedreven door de zelfde liefde jouw pad mag volgen zo God de Vader dit wil.

Amen.

20 februari 1997

De mens is geschapen naar Gods beeld en gelijkenis. We zijn als een beeld van God. Maar zoals een beeld in de natuur vervuult en afslijt door de zure regen, wind en erosie, zo ook slijt ons beeld door toedoen van onszelf en de mensen waarmee men omgaat. Door ons van God af te wenden worden vele kwade invloeden op ons van invloed. De mens hoort als een bruidspaar te leven in liefde tot God. Hoe meer deze eenheid groeit hoe meer we op Godsbeeld gelijken. Net zoals een man die leeft in liefde voor en met zijn vrouw en waar de vrouw eveneens in liefde voor en met

haar man leeft. Één worden in gedachten. Zo zal ook de liefde Gods je één doen worden in de liefde jegens Hem en de natuur.

Jezus is ons grote voorbeeld en St. Franciscus deed dit ook zodat Hij een was in Jezus. Zelfs zo dat Hij ook de wonden van Christus droeg. De liefde van Franciscus wordt door elke natuur liefhebber erkend. Franciscus was één in God en had de natuur lief. Want de natuur is ook van God. Hij geloofde ook in de armoede. Geen geld, geen bezit hebben we nodig als we ons overgeven aan God. Immers, God zorgt voor al wat we nodig hebben.

Jezus zeide;” Vraag aan de Vader al wat U nodig hebt, en Hij zal het U geven.

Gods genade zij U genoeg.” Want God schiep ons naar zijn beeld. Zo moeten we ons ook naar Zijn voorbeeld gedragen, anders worden we in plaats van Zijn spiegelbeeld een wan gedrocht. Niet meer herkenbaar. Zelfs een smaad voor de mensheid. Liefde is het aureool dat ons moet omgeven.

Moge God mij daartoe helpen.

Vader.

Nog even een gebed vol dank.

Dank voor het leven, mijn gezondheid.

Dank voor Uw stem in mijn hart en Uw genade.

Dank voor de vogels en hun gezang.

Dank voor de vissen en de insecten.

Dank voor de Zeeën en alles daarin.

Dank voor de aarde met zijn bergen en dalen.

Dank voor de wolken, de regen en de wind.

Dank voor het heelal.

Dank voor zon, maan en sterren.

Dank voor mijn lieve vrouw.

Dank voor mijn kinderen.

Dank voor Uw ganse schepping.

Dank voor de geboorte van Uw Zoon.

Dank voor Uw liefde.

Dank voor dat ik U danken kan en beminnen.

Dank voor Uw tranen.

Dank dat ik U steeds weer wil zoeken.

Dank dat ik steeds gebeden wil boeken.

Dank voor mijn wegen op aarde.

29 maart 1997

Vader in de hemel.

In deze tijd voor Pasen lees ik een paar boeken welke mij op U richten, namelijk “De lijfarts van de keizer” Perkins en “De mantel” Lloyd C. Douglas.

Vooraf het tweede boek is zeer toepasselijk voor deze lijdensherdenkings tijd. Het boek richt me steeds meer op Uw Zoon Jezus Christus. O vader het verlangen om op pelgrimsreis te gaan steekt weer op. Ditmaal naar Santiago de Postella. Het verlangen alleen in en voor U te leven doet me van weemoed zuchten. Toch zal ik gaan wanneer ik van U een duidelijk sein krijg zodat ik weet dat ik niet alleen mijn eigen zin of gedachte volg maar Uw wens. Want ik ben bang dat ik als ik ga het niet bij die reis blijft maar misschien toch kluizenaar wordt.

O God wees mij zondaar genadig. Zelfs één uur kost me moeite om in gebed te zijn. Lopen en fietsen, dat is geen punt. Dan bid ik vanzelf het Onze Vader of het weesgegroet. Maar een uur de gebeden lezen uit het gebeden boek valt me moeilijk. Ik ben te snel afgeleid. Zelfs mijn zelf gemaakte gebeden kunnen de concentratie niet vasthouden.

O vader, hoe verlang ik naar een teken van U. Al wil ik mijn vrouw geen verdriet doen. O Vader doordring mij met Uw genade en leer mij bidden. Schenk ook Uw genade aan allen die hierom bidden. Werk aan hen die werk zoeken. Vrede in de landen met oorlog en geweld. Laat Uw koninkrijk komen hier op deze aarde.

Amen.

3 mei 1997

Vader in de hemel.

Leegte omringd me en daadkracht ontbreekt. Deze weken ben ik druk geweest met schilderen en behangen. B. wilde dat haar zgn. werkkamer opgeknapt zou worden. En daar dit alles geld kost en de financiën nog niet rond waren, waren mijn gedachten zeer verstrooid en kon ik me niet concentreren.

O vader steeds weer zijn mijn gedachten dolende. Ik wil op reis gaan maar durf deze beslissing niet te nemen daar ik mijn vrouw dan alleen laat. Goed, ik weet dat Gij voor haar zult zorgen. Maar ik ben bang dat ik een fantasiebeeld naloop. Dat het mijn eigen ego te veel op de voorgrond treed.

Moet ik huis en haard verlaten ? Of is het Satan die dit als ideaalbeeld opdringt om mijn trots te strelen. O vader antwoord me met Uw genade. Voor U is alles mogelijk. O vader in Kenia en Uganda worden weer massa moorden gepleegd en de slachtoffers zijn onschuldige dorpingen en de massa vluchtelingen. Vader laat de vrede terug keren in deze Afrikaanse landen. Laat o Vader het geloof in U en Uw liefdevolle Zoon richtsnoeren zijn waarop deze vrede gebaseerd mogen worden. Laat de eigengereidheid van onze westerse landen niet de wereld regeren maar doe liefde en broederschap de boventoon vieren. O Vader help allen die dit nodig hebben en doe Uw almachtige liefde zegevieren.

Amen.

14 mei 1997

De zwarte nacht der mystiek is het gevoel der leegte.

De dorheid van de gedachten.

Gebeden beantwoorden niet meer aan de smaak.

Het ergste is de angst God te verliezen en de liefde tot Hem onbeantwoord te vinden. Maar God is zoals Kierkegaard zegt : "Soms stil om je wakker te maken in de realiteit en je doen beseffen dat God niet die der dromen is. Zijn liefde leert door de stilte heen dat je moet volharden in het zoeken naar Zijn wil, in het dienen der naaste." Christus ging door die hel toen Hij aan het kruis sprak : "God mijn God waarom hebt Ge mij verlaten" Maar Christus beantwoorde deze nacht met de overgave en zei : "Uw wil geschiede".

2 juni 1997

Vader in de hemel.

Ik heb me opgegeven op 3C (zwaar dementerende bewoners). De eerste indruk is dat het zwaar werk zal zijn. Maar ik verkies dit boven de makkelijkere afdelingen omdat deze mensen het meer nodig hebben. Liefde geven zonder respons zal het zijn. Zoals Uw Zoon dit deed tot zijn dood toe. Ik hoop dat het niet te zwaar zal zijn maar met Uw genade hoop ik mijn medemens een klein beetje geluk te geven. Amen.

8 juli 1997

Vader in de hemel.

Deze week werk ik voor een jeugdgroep in Alt Vista in Bosch en Duin als kok. Poolse en Nederlandse kinderen met begeleiders. Ongeveer 85 personen.

Het werk is zwaar maar niet al te moeilijk en het is een vreugde te zien hoe men er lekker van eet ondanks de gebrekkige hulpmiddelen. Het is echt iets anders dan de routine van een grote draaiende keuken. Maar al met al, we draaien er met Uw hulp een goede maaltijd. Vader vergeef dat ik weinig tijd vind om te bidden maar het werk is immers ook een gebed tot U.

Vandaag heb ik een rust dag. Die heb ik ook nodig met die pijn in mijn spieren. Vader geef al de vrijwilligers Uw kracht en steun. Ze hebben die hard nodig. Voor al dat vermoeiende werk zowel lichamelijk als geestelijk. O vader laat dit vakantie feest slagen zodat men met wederzijds respect en dankbaarheid terug zal kunnen kijken op deze week. U dankend. Help ook mijn vrouw die zich wat eenzaam voelt door mijn veelvuldige afwezigheid. U o God is mijn liefde.

Amen.

28 juli 1997

Vader in de hemel.

Wil mij met Uw genade gedenken.

Deze ochtend ben ik weer op 3 C wezen helpen. Op deze donderdagen is er meestal een kerkdienst. Dan moeten de mensen naar het kerkzaaltje gebracht worden. En weer terug. Sommigen

begrijpen een klein beetje van de dienst, maar het merendeel valt in slaap. Toch willen ze naar deze diensten. Het is wat anders in hun dagelijkse sleur. Zelf ervaar ik niet altijd het gevoel van eerbied en ik erger me soms aan de plaatjes die gedraaid worden. Ze roepen me niet tot vroomheid en deemoed.

Ik hoor liever Gregoriaans. Is dat misschien dat monnikschap dat ik mis ?

O Vader nog steeds is die zwerflust, dat verlangen kluisenaar te zijn in me, maar in stilte bidden ergens aan de waterplas of in het bos kan ik nog steeds niet. Aan het water zit ik steeds te vissen in plaats van te bidden. Zelfs het verlangen naar gebed staat me soms tegen. O Vader geef richting aan mijn leven, zodat ik van U mag getuigen.

Doordring me van het begrip van Uw liefde. Maak me een nuttig instrument voor U.

Moeder Maria bid voor me. Hoe gaarne zou ik U of Uw Zoon zien, maar ik zou hovaardig worden en Gods wil geschiede.

Jeanne d'Arc bid voor me en voor Frankrijk.

Laat het bezoek van de Paus de jongeren tot sterkte zijn en hen doen opbloeien in liefde tot God en elkaar. Behoed hen voor het kwaad in deze wereld.

september 1997

Hoe doolt mijn geest.

Soms door leegte omringt. Toch verlangend een te zijn. Een in liefde tot God en de naaste. Het doet zeer dit zoeken. En de leegte maakt me moe. Soms komen tranen van verdriet, want eenmaal door U geraakt zoek ik steeds weer opnieuw de weg die me tot U voert.

Leer me o Vader ook de leegte te aanvaarden als een gift van U. Immers niet het verlangen naar de zoetheid van Uw liefde brengt me dicht bij U maar de overgave in stilte.

Vergeef me mijn ongeduld en leer me in nederigheid tot U te komen en weer zeggen Heer ontferm U over mij. Laat me U steeds meer lief hebben en daarna leven.

Amen.

Onbekend met het inwendige gebed wil ik dit toch zoeken. Want het hart verlangt één te zijn in God.

Hoe vind ik deze eenheid. St. Theresa zegt dat men de evangeliën moet overdenken of het lijden van Jezus. Maar mijn gedachten zijn zo snel afgedwaald. Gods genade kan me slechts leiden.

Zijn de gedachten bij het evangelie van Thomas soms een goede richtlijn.

Het stil zijn in mijn gedachten. Slechts de aandacht op Gods woord is moeilijk.

Moge de Heilige Geest mij het licht geven.

Mijn voeten lopen op die paden die Gij mij bereid.

En Uw stem roept me te doen wat U behaagt.

De noodleningen ten behoeve van de naaste.

Onbaatzuchtig, er zijn in liefde.

O God van liefde.

Doordring mij met Uw liefdeskracht zodat ik door U steeds liefde kan geven aan mijn naasten.

Een levend verlengstuk van Uw Heilige Wil.

Moge mijn daden één gebed zijn tot glorie van U en Uw schepping. Versterk mijn geloof en behoed me voor Satan.

Uw wil geschiede.

Moeder Maria en Jeanne d'Arc wil voor mij bidden.

Kind van God.

Zo voel ik me deze morgen en ik vroeg me af hoe dat kwam. Hoe wist ik dat ik kind van God ben ?

Jezus Uw geliefde Zoon sprak : "een ieder die de wil van Mijn Vader doet is kind van God. We zijn dan broers en zusters van Jezus."

Hoe komt het dat ik me zo voel ?

Ik weet dat ik tracht steeds de dingen van God te doen. En ik weet ook dat ik als een kind soms lui en moe of zelfs ondeugend ben wanneer leegte en gemakzucht de overhand hebben.

Maar ik weet ook dat God de Vader mij vergeeft door zijn liefde en Hij mij op het goede pad zet.

Gods liefde is oneindig.

In de wetenschap Zijn kind te zijn doe ik ook dingen die een ander niet zou doen; zoals bidden in deze kapel in plaats van in de zon te vissen of het werk als vrijwilliger op 3C bij die demente oudjes. Steeds sta ik open om iedereen te helpen.

Dat is de genade kind Gods te zijn. Het is niet altijd leuk. Want ook domme en dwaze dingen zijn mijn pad.

God de Vader zend ons zijn Heilige Geest maar ook stilte zodat we soms bidden, waarom hebt Gij ons verlaten. Maar door Uw Zoon Jezus Christus weten we dat we ook in onze nood niet vergeten worden en uiteindelijk toch opgaan in Hem onze God die de liefde is.

Amen.

september 1997

31 augustus is mijn moeder overleden. Het doet mij niet veel want ik heb nooit echt van haar gehouden. Doordat ik opgegroeid ben in kostscholen en bij pleegouders was het contact niets doende. Ze heeft me bij haar thuis willen hebben maar dat was ik totaal ontgroeid en ik had liever dat ze mijn zus R. hielp. Haar privé leven was een wanorde. Ze trouwde met meerdere mannen maar maakte het ook weer snel uit. Mijn zus heeft ze bij de nonnen vandaan gekregen maar ook weer snel in de steek gelaten voor een nieuwe vlam.

Toch was het contact met R. goed. Al buitte ze haar soms uit. Mijn contact was reeds lang met haar verbroken. Ze deed ook geen enkele moeite die breuk te herstellen. De kinderen heeft ze niet aan zich kunnen binden. Alleen R. keek naar haar om en soms F. mijn halfbroer(?). Nu is ze uitgestrooid over zee zodat haar laatste wens nog eenmaal te reizen vervuld werd.

Vader in de hemel wil genadig zijn voor haar en vergeef al die misslagen in haar leven. Laat ze

troost vinden bij U die ons aller Vader is. Wil ook mijn zus R. genadig zijn. Ach, ik weet dat zij bij U is. Vader wees met I. en F. en help hen in het verdere leven troost te vinden bij U.

Amen.

18 september 1997

In gedachten verzonken denk ik aan de vele dromen die steeds in mijn hoofd opkomen. Reizen over de aarde met slechts Gods gebed in mijn hart. Zwervend, niets bezittend. Liefde geven aan een ieder. Zoekend dat wat God ingeeft. Slapen en eten daar waar mijn weg gaat. Hoe ideaal klinkt dit. En toch zou men mij voor gek, geestesziek verklaren. Maar was ik alleen, ik zou gaan. Nu heb ik een gemakkelijk leven. Hoef niet te werken, ben aan niemand buiten mijn vrouw wat verplicht. Vul mijn dagen met wat vissen, fietsen en wat hulp bij de demente bejaarden en veel lezen.

Toch zou ik graag gaan. Maar ik weet dat ik het contact met Hem mijn Vader nog te veel verwaarloos. Ik moet meer en intenser leren te bidden.

23 september 1997

O Here God, Vader van ons allen. Wat is de aarde ? Wat zien we van Uw schepping ?

We zien een boom. Honderd keren. En toch zien we hem niet. We merken niets van de bezieling der natuur. Soms een enkel ogenblik zien we en voelen we een kleinstukje. Zo is het met alles. We zien , maar zien het niet. We horen maar luisteren niet. We voelen maar voelen niet met ons hart. Alles gaat langs ons heen. We zien het geweld en protesteren hier tegen. Maar de oorzaak van dit geweld lossen we niet op. Een ieder leeft voor zich zelf en zij die trachten een ander te helpen doen dit door het kwaad te verzachten. Drugs verslaafden helpt men met drugs. Maar genezen doet men hen niet. Zo leven we allen in een schijnwereld. Bidden ? We weten veelal niet hoe. Het geloof is een wereld van tradities geworden. De jongeren zijn nog spontaan in hun zang en samen zijn. E.O. Maar de kerken staan leeg of worden door enkele oudjes bevolkt. Het echte christendom ontbreekt.

11 november 1997

Vader in de hemel.

Het is weer lang geleden dat ik heb geschreven, maar nu heb ik de tijd om wat mijn geest vult neer te schrijven. O vader, de laatste tijd vind ik weinig kans om te schrijven want mijn vrouw houdt er niet van en zelf neem ik er ook geen tijd voor. Toch is er veel dat me beroerd. Ik heb gelezen over Benedictus Labre, Uw pelgrim en ik zou zo zijn weg willen gaan. Maar ik moet bij mijn vrouw blijven. Gij hebt haar immers aan mij gegeven. Toen ik het U vroeg. Here God bad ik, zo ik niet met B. mag trouwen, schenk me dan dat lieve meisje dat ik aan het kanaal heb ontmoet.

En zo is het ook gebeurd. Daarom mag ik haar niet verlaten om te pelgrimeren. Vader wil mijn hart verdiepen in U. Ik heb U lief en wil U steeds meer liefhebben.

O Vader, het boek van een dorpspastoor Viany, de pastoor van Ars, heeft me ook geboeid en menig diepe gedachten en tranen vulde mijn hart. O Vader ik zou graag meer nuttig voor U willen zijn. Uw liefde verkondigen. Uw boodschap ons verkondigt door Uw Zoon brengen aan de kinderen of ouderen.

Soms wil ik mijn levensverhaal opschrijven, maar ik weet dat ik er niet veel van zou maken, terwijl Uw liefde er in door zou moeten klinken en dat maakt me zo hovaardig terwijl ik een dwaze zondaar ben. Vader vergeef mij mijn zwakheid en help me te leven tot Uw glorie. Moeder Maria wil voor mij bidden.

Jeanne 'd Arc priër pour nous.

december 1997

Wat is mijn gebed ?

Ik begrijp heel goed dat mijn verlangen, het zijn in God is, en zich niet richt op enige eigenschap Hem geheel en al liefhebben. Zonder dat ik weet wat ik eigenlijk verlang dan het zijn in Hem. Mijn daden en gebeden moeten één geheel zijn in liefde tot Hem voor Hem en door Hem. Geen kreet van de naaste mag verloren gaan. Wat ik ook doe Hij leid me. Alles is voor en door Hem. Mijn God van liefde en Jezus Christus Zijn Zoon is het voorbeeld. Moge Zijn Moeder Maria en Jeanne d' Arc bij God mijn voorspraak en hulp zijn zodat ik met de engelen eens het Alleluja mag zingen tot glorie van Hem, onze God.

januari 1998

Gebed der Drieenheid.

God is Onze Vader die in de hemel woont. Hij is de schepper van hemel en aarde. Van al wat geschapen is. Zijn aanwezigheid is in de hele natuur.

Jezus Christus is Zijn Zoon. Het levend geworden woord. Op aarde gekomen om de liefde en de barmhartigheid van de Vader opnieuw te verkondigen. Hij is de nieuwe verzoening van God met de mensen, want Hij werd mens onder de mensen.

De Heilige Geest is de liefde. Die van de Vader naar de Zoon gaat en door de Zoon tot ons mensen. Hij is ook de liefde die van de Zoon naar de Vader gaat en ons de kracht geeft, onze liefde aanwakkert zodat we God en onze naaste lief hebben en daar voor ook alles overhebben. Maria is de Moeder van Jezus Gods Zoon. Door haar moederschap is ze de bemiddelaar tussen ons en Jezus.

februari 1998

Vader in de hemel.

Het is weer lang geleden dat ik heb geschreven. Door de vele bezigheden als vrijwilliger kom ik niet toe om te schrijven. Toch weet ik me steeds met U verbonden. De weinige tijd die overblijft deel ik met mijn vrouw of ik ga fietsen waarbij ik steeds als vanzelf tot U bid en soms duik ik even in de kapel in Maarssen.

O Vader verbind me steeds meer met U en leer me me nuttig maken. Leer me hoe ik alles in U en door U moet ervaren zodat mijn handelen uit U voort zal komen.

Ach wat bazel ik toch. Alles geschied toch immers door U. Want van mezelf ben ik niets. Maar Vader leer me meer als Uw Zoon Jezus Christus leven en handelen. Laat mij Uw liefde verkondigen door mijn daden. Soms voel ik me niets. Doelloos en leeg. Laat de blijken van waardering die ik hoor bij mijn vrijwilligerswerk me niet verwaand of trots maken. Want wat doe ik eigenlijk. Uw woord of liefde word er niet duidelijk door.

Moeder Maria bid voor mij opdat ik de liefde van Uw Zoon en de glorie van God van dienst mag zijn.

Jeanne d'Arc mijn geliefde heilige. Leer mij bidden zoals ook jij gebeden hebt.

Geleid mij opdat ik tot glorie van God mag zijn.

Amen.

*Zoeken doe ik o Heer
Uw wegen Uw weg
Open mijn oren opdat
Mijn hart zich openzet*

*Vinden wil ik o Heer
Het pad van Uw geloof
Maak dat de wereld
Deze nimmer van mij rooft*

*Zien wil ik o Heer
Naar Uw Zoon van liefde
Omdat Gij die berouw hebben
Alles vergeeft wat U griede*

*Komen wil ik o Heer
Steeds weer bidden bij U
Want mocht ik soms falen
De vrede en genade vind ik alleen bij U*

*Bidden wil ik o Heer
Hooft mijn stammellende stem
Vergeef ons arme zondaars
Tot U kom ik, tot U die zegt : "Ik Ben !"*

*Zoeken doe ik U mijn beminde
Wil toch naar mij horen
Gij hebt mij verwond met Uw liefde
Immer zal ik U zoeken;
Laat vinden mijn hart Uw liefde*

*Doe mij niet langer zoeken
Gij hebt mij toch reeds gevonden
Bij mijn geboorte hebt Gij
Mij als kind geroepen*

*Met mijn gebeden komt ik tot U
Mijn pen beschrijft mijn gevoelens
Om steeds weer die vlam aan te blazen
Die mijn hart U doet zoeken*

*Lees ik deze gebeden
Dan moet vanzelf mij hart mee zingen
Van liefde tot U*

21 februari 1998

september 1997

*Corry Valk
Was ik maar dood
Dat roep ik telkens weer
Maar ik bedoel, help me lieve Heer
Het levenseind valt me zo zwaar
Nu ik hier in bed lig na 90 jaar*

*Ik roep en roep
Terwijl ik in mijn luiers poep
Maar niemand die daarom geeft
Slechts het bezoek maakt duidelijk
Dat ik nog leef*

*Vele mensen komen aan mijn bed
Waar in men mij heeft neergelegd
Ze bedoelen het goed
Maar gaan straks weer heen
Dan lig ik hier weer stil en alleen*

*Ik roep God help me !
En dat wordt soms snel verhoord
Want dan komt weer een ander
Met zijn mede levenswoord*

*Nu ben ik dood
Lig niet meer in mijn bed
Want men heeft me
In mijn laatste rustplaats neer gelegd*

*Daar wacht ik als een bol
Een krokus klein
Tot er eens
De verrijzenis zal zijn
En ik weer opbloeit in een nieuw gewaad
Voor Gods aanschijn
En de nieuwe dageraad*

21 februari 1998 is mevrouw. V. overleden. Die ochtend zat ik 2 uur aan haar bed. Ze was in een diepe slaap. Slechts haar stotende ademhaling maakte dat ze nog leefde. Ik vulde de tijd met het lezen van gebeden. Maar toen ik weg ging had ze haar ogen nog niet open gedaan. Maar de zuster die even kwam kijken zei dat ze E. zou waarschuwen om te komen. Dat ze op haar einde was. Zelf kon ik dit nog niet geloven want ze sliep zo rustig. Maar toen ik om 12.00 uur naar huis ging, bad ik God dat ze, zo het Hem behaagde, ook zo in haar slaap zou mogen sterven en zo geschiedde.

E. en S. waren vlak na mij gearriveerd en zaten samen aan haar bed. Toen om 15.00 uur ze samen het Onze Vader baden, merkten ze dat de ademhaling opgehouden was en ze overleden was. E. belde me op dat het zo ver was en ik ging samen met mijn vrouw direct op bezoek om een laatste blik op haar te werpen. Ze was zoals ik gebeden had vredig ingeslapen.

God de Vader ik dank U daarvoor. Vandaag, 26 februari wordt ze begraven. Ik zal er bij zijn en als het kan haar gedicht voorlezen.

Inmiddels heb ik de zusters die haar verzorgd hebben reeds bedankt en aangeboden een of twee nieuwe bewoners die ook nooit buiten kunnen komen te helpen zodat mijn zorg voor Corry V. een nieuw vervolg zal krijgen.

Ondanks het vele bezoek was deze vrouw, welke zeer excentriek was, eenzaam. Teerde op elk momentje van genegenheid. Ik heb vaak met haar gebeden en over het geloof gesproken. Het gebed bij haar dood hebben we samen gemaakt en gaf haar veel troost. Het gebed van de Drieenheid gebruikte ik om het haar uit te leggen. Ze vroeg vaak dit nog eens te vertellen.

dinsdag 24 maart 1998

Vader in de hemel.
Deze middag heb ik weer een stukje gefietst en ben Uw kapel in Maarssen binnen gegaan. Daar heb ik wat gebeden om geloof, hoop en liefde diep in mijn hart.
Vader steeds als ik fiets, waar ik ook naar toe ga, moet ik vanzelf bidden. Onze Vader en weesgegroeten vloeien als vanzelf uit mijn hart en mijn ogen moet ik steeds afvegen i.v.m. de tranen.
Ik voel me niet treurig maar vol verlangen U te dienen en liefde te geven. Daarom doe ik ook het vrijwilligerswerk. Gij belooft me vaak door de blijken van erkentelijkheid en dankbaarheid die ik mag ontvangen. Maar daar doe ik het niet voor. Ik wil slechts deze mensen die al zo weinig hebben, van dienst zijn en een beetje vreugde geven.
Thuis gaat alles goed. Alleen knaagt de afwezigheid van E. mijn dochter.
M. rooit het wel met zijn kortzichtig leventje; in zijn muziekwereld vind hij zijn invulling. Diskjockey waarvoor hij soms ook nog betaald wordt.
O Vader geleid hem en behoed hem voor onbezonnen daden.
O Vader, ik heb U lief. Maak dat ik U en Uw Zoon steeds meer mag beminnen.
Jeanne d' Arc, bid voor me.
Moeder Maria neem mij onder Uw hoede.
Amen.

17 April 1998

Vader in de hemel.
Het is weer even geleden dat ik de pen heb opgenomen om te schrijven. Niet dat ik niet wilde schrijven, maar het schrijven moet uit mijn geest komen en dat doe ik het liefst als ik niet gestoord wordt door mijn vrouw. Ze zou dit geschrijf toch niet begrijpen. Zij leeft in een andere wereld.
O Vader ik leer uit het verhaal van St. Augustinus dat het Uw Geest, Uw genade is die ons moet leiden. We kunnen studeren, lezen of over de wereld zwerven om U te zoeken, om de waarheid van het leven te vinden. Maar zonder U heeft dit geen waarde. Slechts in U kunnen we ons doel vinden. Ook leer ik dat de kerk, welke signatuur deze ook heeft, slechts de waarheid in zich kan vinden wanneer we verdraagzaam zijn. Want ze hebben allen iets van de waarheid. Geen kerk kan zich beroepen op de alleen heerschappij van de waarheid. Natuurlijk zijn er geloven of sekten die verwerpelijk zijn. Maar in hun drang komt toch een stukje waarheid naar boven.
Slechts de groepen die Satan aanbidden of het seksuele leven als hoofdmoot adoreren zijn

verwerpelijk. Zelfs een Cicero of Plato moesten bekennen dat het geestelijke boven het lichamelijke gaat. De ziel is belangrijker dan het aardse. De oude wijsgeren prevaleerde matigheid boven uitspattingen. Zowel in het aardse als wel in het geestelijke.
We mogen nooit iemand veroordelen om wat voor reden dan ook. Ja, een straf is gerechtvaardigd wanneer er kwaad is gedaan tegen de medemens. Men heeft nu eenmaal leefregels nodig in deze maatschappij.

*O Vader laat mijn geest niet dwalen
In dromen of vroom gekwezel
Beziel mijn hart vol van liefde
En vergeef mij mijn stomiteiten als ezel*

*De bomen zwaaien en wuiven in de wind
Al die groene kronen geven ons als Uw kind
Zuurstof en frisse lucht ondanks
Onze dwaze gassen van auto's en tanks*

*Het wuivende groen zwaait op en neer
Als willen ze buigen voor U o God en Heer
Ze zingen met hun ritselende stem
En loven U o koning geboren in Betlehem*

*De wolken donker en grijs
Jagen door de lucht als op een snelle reis
Ze bedekken voor Uw oog grote stukken aarde
Als of ze willen verbergen
Dat alles is zonder waarde*

*Regenbuien spoelen schoon
Al de viezigheid welke we heel gewoon
Rond strooien op Uw dierbare grond
Waar Gij als Schepper eens op stond*

*Zo o God Vader van deze aarde
Maken we Uw schepping zonder waarde
Leer ons rentmeester zijn
En de aarde te maken tot een festijn*

*Laat ons opkomen voor Uw aarde
Een bloem of een vlinder heeft toch meer waarde
Dan al dat vuil en stof
Leer ons bidden en werken tot Uw lof*

*O God Vader Zoon en Geest
Maak het bidden tot een feest
Om U steeds te loven en te beminnen
Met de ganse aarde en al onze zinnen*

Rusteloos dwarrelt mijn geest zoekt de aanraking van God.
Te pelgrimeren verlangende. Hoop, getroffen te worden door de pijn Gods.
Zoals St. Theresia v. Avila. Wetende dat eenmaal geraakt door die pijn de pijn ziel en lichaam zal
doen lijden maar graag dit willen dragen.
Uit liefde.

Het is niet goed alleen te zijn als men de dingen van God zoekt.
Want altijd is er iemand in de buurt die je raad kan geven.

Denk nooit dat je heiliger of vromer bent dan een ander.
Want dan ben je zelf een vriend van Satan.
Ieder schepsel, zelfs een vlo of mug is dan meer geliefd bij God dan jij.

Ook een steen kan spreken als je hem met de intentie van God beschouwd.

Het alleen zijn en het mediterend bidden met God is goed zo lang je altijd open staat voor de
nood van een ander.

Zo lang men schrikt van het onverwachte, is men niet klaar om open te zijn voor God.
Want angst is een dwaze leidsman. Slechts liefde en kalmte getuigt van de vrede Gods.

Het kenmerk van een waar christen is het openstaan in vrijheid.
Dit betekend gastvrij voor een ieder. Wie dan ook, zelfs je vijand. Nimmer iemand veroordelen
maar erkennen dat niemand zonder fouten is. Je zelf het meest.
Beseffen dat we genade ontvangen om ook genade te kunnen geven.
Lijden van God.

Het lijden moet gedragen worden als was het een louteringsvuur voor de liefde.
Maar de mens moet mens blijven. Leed moet gedragen worden. Maar de hoop op beterschap
doet ons bidden en verlangen naar het leven, welke slechts in God kan eindigen in vreugde. Men
moet het lijden niet zoeken, want dat is een ontkenning van Gods liefdeswerk. Immers het lichaam
is de tempel die de vonk Gods bewaard. Het tabernakel van de ziel. Ook pijn rechtvaardigt je niet
voor je zonden. De Vader vergeeft ons zoals zijn Zoon ons geleerd heeft. Gods liefde is oneindig.
Slechts leed gedragen in opdracht als verzoening en het volhouden van de opdracht van Hem
ontvangen zal bijdragen tot Zijn glorie. Jezus Zijn Zoon zocht niet het lijden. Hij werd overgele-
verd en verraden door een vrienden kus en zijn dood was het gevolg van zijn uitspraak dat Hij de
Christus de Zoon van God was. Jezus sprak de waarheid. Tot de dood toe. Liefde wordt veelal

beantwoord door bespotting en haat.
Jeanne d'Arc stierf op de brandstapel omdat zij trouw bleef aan haar stemmen, haar roeping.
Ze wilde niet dood, maar koos voor de dood door trouw te blijven aan God en zijn heiligen. Zo
werd haar dood het bewijs van haar roeping en heeft de kerk haar gerehabiliteerd en heilig
verklaard.

5 mei 1998

Vader in de hemel.
Het is vandaag 5 mei en dat is in ons Nederland een dag van herdenking aan de bevrijding. De
dag waarop we onze vrijheid vieren.
Nu merkt de gewone man er niet veel van. Hooguit de ambtenaar die en vrije dag heeft of de
jongeren die muziekfestivals worden voorgeschoteld.
Wat betekent deze dag voor mij ?
Als ik serieus er over nadenk kan ik alleen dankbaar zijn voor de vrijheid die ik nu bezit. Ik hoef
niet meer te werken en door mijn krappe beurs kan ik ook niet de bloemetjes buiten zetten. Maar
wat is er nu het belangrijkste. Het belangrijkste is dat ik nu voor mezelf weet een kind van U te zijn.
Dat al mijn doen en laten door U bestuurd wordt. Dat ik heb geleerd geduld te beoefenen in mijn
verlangens. Ja, nog steeds wil ik pelgrimeren. Maar ik heb geleerd dat ik nog veel moet leren voor
ik daarvoor rijp ben. Alleen zijn is nog niet vrij zijn en ik bedoel vrij van de hang der genoegens.
Echte overgave welke vrij is van valse fantasieën of dweepzucht. Opnieuw moet ik leren wat
boete is, zonder valse trots.
Opnieuw moet ik leren bidden zonder valse schaamte.
Opnieuw moet ik leren wat armoede is.
O Vader ik zit hier in luxe te schrijven, maar heb nog niet de kracht alles op te geven. Ook de band
met mijn vrouw die mij meer lief heeft dan ik haar. Want ik wil het liefst bij U zijn o Vader. Toch mag
ik haar niet verlaten. O Vader ontsteek in mij het licht der vrijheid zodat ik U moge vinden in liefde.
Amen.

11 mei 1998

De ziel moet vaak de droogte van de woestijn oversteken. De lege zandvlakte zonder beschut-
ting of troost. Maar zoals elke woestijn ook zijn oase kent, zo zal ook de ziel soms korte momen-
ten van rust genieten om daardoor gesterkt een nog grotere woestijn, een leegte der geest over
te steken.
Door te volharden in de liefde tot God en de naaste zal men die leegte overwinnen. Blijf steeds
God zoeken. Niet in genietingen maar eerlijke overgave.
God laat hen die Hem zoeken niet verloren gaan. En mocht je gevallen zijn, Hij strekt zijn hand uit
om je weer op de goede weg te brengen. Zelfs de dood is geen scheiding maar de overgang tot
Hem.

14 mei 1998

Vader in de hemel.

Ik ben het logboek van een pelgrim, Loek Bosch, aan het lezen waarin hij zijn pelgrimage naar Santiago de Compostela (1989) beschrijft. Ik herken veel van zijn gevoelsuitingen. Al zijn de omstandigheden modern en zou ik het zelf anders gedaan hebben. Want met een volle geldbuis blijft alleen het volgen van de route over. Maar dat is ook in deze tijd nog een bewonderenswaardige tocht. Ik vermoed dat ik bij mijn bekering, toen ik over mijn pelgrimsreis vertelde, hem heb aangestoken. Ik weet, eenmaal op reis blijf je steeds weer opnieuw verlangen op reis te gaan. Hij ging eerst naar Assisi in 1986 en daarna opnieuw op weg naar Compostela. Graag zou ik nog eens een keertje met hem praten. O Vader wil hem in dit leven begeleiden en vasthouden in Uw liefde. Geef o Vader dat allen die op die weg gaan door U gesterkt de rest van hun leven in liefde tot U mogen volbrengen.

Laat de welvaart hen niet verleiden en laat de herinnering aan deze tocht een leidraad voor hun leven zijn, zoals ook mijn reizen me steeds tot U terug brengen. Help me met mijn werk voor de naaste en laat me niet in een woestijn verzanden. Geleid me van oase naar oase totdat ik eens aankom bij U.

Moeder Maria en Jeanne d'Arc wil mijn steun en voorspraak wezen.

Amen.

Augustus 1998

Vader in de hemel.

Hoe zoekt mijn ziel naar momenten in U te vertoeven. Ik hou van U Vader, maar weet nog niet hoe ik me moet uiten. Mijn gedachten zijn, als ik niet een verhaal lees of aan het werk ben, steeds bij U. Het verlangen geheel in U op te gaan is nog altijd aanwezig. Maar ik weet dat het beminnen van U o Vader niet aan plaats of tijd gebonden is en ik moet nog zoveel leren. Vooral hoe ik me aan U moet overgeven. Immers, niet mijn verlangens zijn van belang maar het doen wat Gij wilt. Mijn levenspad wordt door U bestuurd.

Liefde o Vader tot U wil ik steeds in mijn hart voelen en daar naar leven mooie dromen zijn. Wel aardig maar Uw hand is uiteindelijk de richtsnoer. Wil mij helpen o Vader te doen Uw wil en niet te verzanden in dwaze ijdelheden.

Mijn werk is door U ingevuld :

Maandag : 's morgens helpen 3C
's middags 3B

Woensdag : 's middags mevr. B T.O.

Donderdag : 's morgens kerkdienst 3C
's middags helpen 3B

Zaterdag : 's morgens mevr. v.d. M. T.O.

De rest van de tijd is voor mijn vrouw.

O Vader laat dit werk steeds tot Uw glorie zijn.

Wees met Uw genade met mijn vrouw en laat mijn kinderen U vinden. Leid hen tot U.
Amen.

8 september 1998

Tal van nachten doen me dromen. Dromen gewekt door seksuele verlangens welke ik in werkelijkheid verfoei. Maar in deze dromen reeds herleid worden naar de reden welke is de aanraking en een gevoel van liefde. Het verlangen elkaar te voelen. Niet in seks maar in liefde. Ook heb ik veel dromen waarin ik God bid en overdenk tal van verkondigingen over de evangeliën of verhandelingen over de aanwezigheid Gods in deze wereld.

Zo zijn mijn verlangen God lief te hebben vaak richtlijnen in mijn dromen. Wanneer ik ga vissen liggen de gebeden op mijn lippen. Slechts spanning van het vissen leid mij af van deze verbondenheid. Zelfs als ik ophoud met vissen kan ik me moeilijk oriënteren op het gebed, terwijl als ik fiets dit vanzelf in me opkomt.

O Vader U wil ik boven alles liefhebben. Ik las in een van mijn dagboeken en las daar over het verlangen om me nuttig te maken voor de naaste. Nu ik in de VUT ben is dit geen probleem meer. Ik moet zelfs oppassen dat ik mijn vrouw niet te kort doe en heb twee dagen per week voor haar gereserveerd. Maar zelfs die worden soms weg geknabbeld. Ze staat volledig achter mijn werk als vrijwilliger en daar dank ik U, o Vader, voor.

O Vader wees met mijn dochter E.. Maak dat ze weer contact met ons opneemt. Ik mis haar maar het is haar wil en Uw weg voor haar. Laat haar vinden Uw hart zodat ze immer liefde kan vinden.

26 september 1998

Meneer van de M. is overleden. Dinsdag 22 september moest hij naar het ziekenhuis voor onderzoek. Toen hij terug kwam was alles nog goed. Alleen was hij natuurlijk erg moe en ging hij na het eten even liggen. Dat was meteen zijn laatste slaapje want even later ontdekte de vriendin van zijn gang dat hij overleden was. Het was onverwacht maar de dag er voor droomde ik nog van hem en bad God dat hij hem een zachte dood mocht geven. Het is wonderlijk hoe vaak God mijn stille wensen steeds verhoord. Al zijn de sterfgevallen niet zo prettig. Toch zijn ze allen met een zachte dood geëindigd. O Vader in de hemel wil met hen allen zijn en help me U steeds meer lief te hebben. Vandaag wordt meneer v.d.M. begraven. (gecremeerd). Wil o Vader hem al het goede vergelden en leid hem in Uw Vaders huis.

3 oktober 1998

Kennismaking met de hr. V.

17 oktober 1998

Dank Vader in de hemel voor Uw verhoring.

Deze ochtend heb ik weer een flinke wandeling met de heer V. kunnen maken (via een omweg naar Groenekan, daar koffie gedronken en onderweg nog bloemen gekocht.)

Nu heb ik reeds drie zaterdagen met hem rond kunnen rijden. Hij is er erg blij mee. Er zijn steeds meer bewoners in Tuindorp die vragen of ze ook rondgereden kunnen worden. Misschien moet ik mijn werkschema veranderen. Maar dat weet ik nog niet. Ik wil voor iedereen van nut zijn. De behoefte van de mensen is zo groot en er zijn zo weinig mensen die tijd hebben. O Vader met meneer (pastor) v.d. B. gaat het ook nog goed. Hij heeft het eerste deel van zijn boek af, nl. "Arenlezen". Ik ben het aan het doorlezen. Echt een filosofisch werk, maar wel interessant. Al die gedachten van eeuwen her. Het is inderdaad een weerklank van gedachten waarin de eeuwigheid en de erkenning van U o Vader doorheen klinkt.

O vader laat mij zoals Uw Zoon Jezus een in U zijn. Al mijn doen en laten tot nut van Uw glorie. We zijn geschapen door U.

Leven en werken met U en hopen op te gaan in de liefde tot U en de naaste in wie Gij ook aanwezig zijt opdat we in en door genade zijn tot genade.

U o God wil ik steeds meer en meer loven.

Amen.

november 1998

Antwoord op het boek "Aren".

Beste François Camille v.d. Bild.

Ik heb de "Aren" gelezen. Niet alle aren waren even vol. Sommige leeg. Andere rijk en vol. Zo is het met elk boek. Ze zijn vol met letters, maar slechts enkele woorden of zinnen vallen op door hun rijkdom.

De geest plukt en raapt, maar wordt door losse korrels niet verzadigd. Slechts verzameld en gemalen wordt het tot een brood dat voed. De restjes van de rijken vormen het voedsel der armen. Ruth raapt aren, maar de meester strooit ze rond. Door haar ijver bekoord, huwde Bozz Ruth en uit hun nageslacht werd David geboren en uiteindelijk de Zoon Gods Jezus Christus.

december 1998

De pen heb ik weer opgenomen

Om al schrijvend in U weg te dromen

Ik kijk naar een beeltenis van Uw Zoon

Die ons leerde bidden met liefde betoon

*"Abba" Vadertje zo noemde Hij Uw naam
en bidden mochten wij zo uit Zijn naam
Ja, Vader U wil ik liefhebben en eren
Al moet ik wel nog veel dwaasheid afleren*

*U beminnen en dienen altijd en overal
Dat vraag ik U ondanks mijn zondeval
Want zonder Uw genade kunnen we niets
Mijn hartje blijft slaan of ik nu loop of fiets*

*Mijn geest dwaalt rond in vluchtige gedachten
En is de verleiding daar
Dan ben ik vaak zonder krachten
Om de zonden te weerstaan
Moet ik steeds naar Betlehem gaan*

*Daar was geboren Uw Zoon als kind
Die Zoon die zo door U wordt bemind
Gedenk ik "Hem" dan vlucht Satan snel
Hij deed ons leren te bidden tot U
Vader in de hemel ontferm U*

6 januari 1999

Vader in de hemel.

U zij dank voor al die gaven welke ik deze decembermaand mocht ontvangen. Maar vooral dank voor het goede weer dat Gij mij schonk om met de mensen buiten te kunnen wandelen.

Het zijn Uw kleine wondertjes die deze mensen vreugde schenkt. O Vader leer mij bidden U steeds meer lief te hebben en deze liefde ook aan mijn naaste te geven.

Gij schenkt mij de aardse rijkdom. Laat ook de rijkdom van Uw genade mij bezielen. Doe de liefde van mijn hart groeien zodat ook mijn naaste kan deel hebben in Uw genade.

Leer mij intens bidden. Opgaan in U o Vader. U is de glorie en de genade.

Amen.

16 januari 1999

Vader in de hemel.

Deze ochtend is voor U. Gisteravond bad ik U nog om de kans of mooi weer voor W. V. of dat hij tijdig zou bellen en ik deze ochtend voor U zou hebben. Ik had net gebeden of de telefoon ging en W. belde dat hij zich niet goed voelde en liever niet naar buiten wilde. Ik heb hem bedankt voor

het telefoontje en beterschap toe gewenst voor hem en zijn vrouw.

O Vader wat is dit toch dat Gij mij zo snel verhoord ? Is het zo als ik las bij "Macarios" dat het gebed U welgevallig is en Gij dit aldus laat blijken. O Vader dank hiervoor. Laat mij steeds meer in U opgaan. Momenteel lees ik twee boeken die me op U richten nl. "Pelgrim naar de bronnen". Een bloemlezing uit de geestelijk geschriften van diverse schrijvers der kerk vanaf de 4e eeuw tot in de 20e eeuw. Het tweede Boek is de geschriften van Elisabeth van Dijon. O Vader vooral de eenheid in U door Elisabeth doet me meer begrijpen hoe Gij werkt.

Het ander boek geeft me meer inzicht over het inwendige gebed en Uw hand onder de medemens. Nu schiet me het meisje, in Hertsberge, vlak bij ons vakantie adres van vorig jaar in Wingene in gedachten. Zij was organist en begeleide de zang in de kerkdienst. Ze viel me op door haar warme en diepe stem en ik bedacht me wie zou er in deze parochie de dienst nog inhoud geven als zij er niet was. O Vader wil met Uw genade bij haar zijn en haar leiden over U pad zodat ze het geluk in U zal vinden.

O Vader wat zal ik schrijven. Volgende maand word ik 62 jaar. Jaren die zo verschillend van inhoud zijn geweest. Perioden dat ik geheel in U opging en perioden dat ik leefde in leegte of fantasie. Weg van U en Uw kerk.

O Vader vergeef me dat ik niet immer in U verenigd was. Vergeef die lege periodes, maar dank dat ik steeds weer in U kwam.

Soms o Vader neem ik het me kwalijk dat ik zo weinig aan Uw zoon denk, maar ik weet dat dit in werkelijkheid niet zo is. Immers ook Uw Zoon bad tot U en leerde voor alles U lief te hebben en als ik me niets van Uw Zoon aan trok kon ik toch ook niet bidden. Hij heeft ons het geleerd. Zijn woorden waren gericht om ons te beseffen dat Gij o Vader goed bent en we in U moeten leven. Door Uw Zoon komen we immers allen tot U. Was Hij er niet dan wisten we ook niet van U. Vooral in deze moderne tijd waarin U o Vader door de techniek zo verdrongen wordt en een ieder zo egocentrisch leeft worden we door moord en doodslag er aan herinnerd dat we ook om onze medemens en de natuur moeten geven.

We beseffen steeds meer de schoonheid van Uw schepping die we met onze welvaartsdrang zo vaak vernietigen.

O Vader U zij dank. Laat me nog vaak in U vermeien en leer me opgaan in Uw liefde. Gij die in ons woord en met Uw Heilige Geest soms het licht en de spirit geeft U en de naaste lief te hebben. Laat mijn leven zijn tot glorie van U en tot nut van deze wereld.

17 januari 1999

Wat is spiritualiteit.

Het is een reactie op een ervaring welke je doet zoeken naar de bron, de ziel en de invulling van je leven.

Ik heb een drang in me om te reizen en een grote religieuze gevoeligheid die me doet zoeken naar de zin en de vervulling van dit leven. Toch is het klooster niet voor mij de weg, want ik heb de vrijheid te veel lief en voel me steeds gedwongen verder te gaan achter de horizon.

Dit is natuurlijk dwaas, want niet ik bepaal wat er is, maar die grotere kracht die God is bepaald wat ik kan en mag doen.

Het leven is een leerproces waarbij de te leren stof aangereikt wordt door het leven. De omstandigheden maken hoe dat verlangen ingevuld wordt. Het is een genade te weten daar in begeleid te worden. Steeds zoek ik het licht en weet dat dit in mijn binnenste is. Maar hoe hier uit te leven is aan God die dit licht is. Een liefdesdaad of gewoon een boek dat je leest kan dit licht ontsteken. Slechts het verlangen een te zijn in dit licht maakt dat het kan branden en soms een blik geven op het paradijs of de herkenning der verwantschap met de natuur. Het licht in een boom, zoals prinses Irene verkondigd, is een van de vele uitingen van God in de mens die bereid is dit te herkennen. Het koninkrijk Gods is in ons en we moesten proberen dit te herkennen in onze daden. Reizen en trekken verruimt onze blik. Maar de reis die ons het meeste verruimt is die in ons hart. Onze ziel is het licht dat God in ons heeft geschapen. Wij waren er reeds voordat we het herkende. Gods genade licht in de daden die we door dit licht ontplooiën. Zo worden we gedreven niet voor ons zelf maar voor het geheel der aarde.

Wat is nu de zin van het leven. De zin is te trachten te leven in overeenstemming van dit licht. Hij die goed doet vindt geluk in dit goed doen. Maar weet ook dat niet elke goede daad gewaardeerd wordt. Soms zelfs de dood tot gevolg kan hebben. Florence Nigtingale vond haar weg door het verplegen der slachtoffers maar had ook kunnen sterven op het slagveld. Christus gaf het voorbeeld tot op het kruis toe. Door het licht in je hart kun je kracht putten te doen wat je denkt te moeten doen. Liefde moet de drijfveer zijn. Erkenning dat alles in de natuur ook je naaste waard is lief te hebben.

Het leven hoeft niet met veel bravoure ingevuld worden. God leid je zelf op deze banen en geeft aan wat je moet doen. Geen passieve liefde maar actieve.

Spiritualiteit geeft licht om dit te vinden. Pijn wordt vreugde en vreugde vraagt soms pijn. Geen fantasie maar offerande baant de weg der liefde.

februari 1999

Vader in de hemel.

Mijn vrouw ligt nu in het ziekenhuis voor een darmoperatie. Woensdag wordt ze geopereerd, want ze had een kwaadaardige poliep in de endeldarm.

O Vader vergeef mij mijn zondige gedachten, want ik hoopte dat ze zou overlijden. Niet dat ik haar niet lief heb maar omdat ik eigenzinnig vrij wilde zijn om kluizenaar te worden. Biddend en vastend ter ere van U. O Vader Gij zult dit nooit op deze manier willen en ik ben zelf nog zo zondig. Met moeite kom ik tot bidden. Ik moet me er persé toe aanzetten. Toch ben ik vol verlangen U o Vader steeds meer te beminnen. Daarom vraag ik U, vergeef me mijn dwaze fantasieën en wees een sterkte voor B.. Ook mijn vrouw is een stukje van U al met al.

Deze dagen wil ik me extra inzetten voor U. Wat meer bidden dan gewoonlijk. Wat meer aan U denken. Maar mijn concentratie is vaak slecht. Ik ben zo snel afgeleid.

O Vader leer me biddend leven en vermeerder mijn liefde. Schenk B. volkomen genezing en leer mij me meer aan haar te denken in liefde zoals ik haar in het begin lief had. O Vader Gij hebt mij

haar gegeven. Leer mij deze gave te waarderen in een wederzijds liefde.
Maar vader U is voor mij alles waard. Wil mij ontplooiën tot glorie van U. Laat me weer gebeden schrijven zodat heel mijn doen en laten voor U tot glorie mag zijn.
Ook als ik tv kijk wil ik U loven. In alles wil ik Uw glorie dienen. Jezus Uw Zoon was ons het voorbeeld. Leer mij Hem te volgen. Maria de Moeder van Jezus en de kerk. Bid voor ons.

februari 1999

Vader in de hemel.
Wil vergelden al het goeds dat ik op deze aarde van mijn medemensen ontvangen heb.
Wees met hen die me in Assisie voorzien hebben van onderdak en versteld schoeisel.
Daniël en Monique in Chinon.
Jean Cloud voor zijn behulpzaamheid.
Emile Godin in Brussel en de vele die ik niet meer in naam kan herinneren maar wiens daden in mijn geheugen nog steeds roepen om gebed en voorspraak. O Vader dat Uw genade overvloedig mag zijn en uiteindelijk wanneer ze voor U staan. Laat dan Uw weegschaal ten goede doorslaan omdat Gij goed met goed zult vergelden. Mocht het hen mis gegaan zijn, schenk dan vergeving.
Amen.

27 februari 1999

In de vroege morgenstond neem ik de pen in de hand om een gebed te schrijven geleid door Uw hand.

Vader ik dank U voor deze goede nachtrust. Moge mijn lichaam en geest uitgerust, opnieuw bezield door U, zich inzetten om het goede te doen.
Wil ook o Vader de vele ontheemden deze rust en liefde schenken naar lichaam en geest. Voed Heer hen die hongerig zijn en laat een ieder een thuisland vinden waar men in vrede kan leven.
Vergeef Heer de veroorzakers van al het geweld. Bedenk Heer dat Satan hen heeft verleid. Veelal met zogenaamde goede bedoelingen. Het vaderland of zelfs het geloof. Breng hen tot inkeer en laat ze merken dat liefde meer bereikt.

1 maart 1999

O Heilige Geest leer mij wonderwel een gebed of gedicht te schrijven op dit vel waarin ik de liefde kan bezingen. Want God wil ik van harte beminnen.

*De natuur zo wonderschoon
Leert ons heel gewoon
Gods scheppingskracht
Daar, waar men het niet verwacht*

*De vogels zingen hun lied
Tot de Schepper die hen schiep
En bloemen in al hun kleuren pracht
Bezingen hun creator stil en zacht*

*Wie schiep al dit wonderschoon
De Vader voor Zijn Zoon
Die als mens onder ons kwam wonen
Zonder poe ha of wonder kronen*

*Het woord is mens geworden
En heeft onder ons gewoond*

7 maart 1999

Waarom pak ik nu dit schrift. Waarom wil ik een gebed of gedicht schrijven.
Is het Uw Geest o God.
Wat ik wilde schrijven ben ik weer vergeten, maar toch gaat mijn pen over deze regels.

*Wat is de diepere zin van dit leven
Waarom begeer ik van liefde te beven
Zal ik ophouden, nu het is zo koel
Of moet ik verder gaan met wat ik voel
Gods vingers zien,
bomen met takken als ruwe staken
Welke straks bebladerd raken
Met fris ontluikend groen
Is dat een teken of een Gods zoen
We gaan er zo vaak aan voorbij
Net als het groene gras in de wei
We kunnen het pas waarderen
Wanneer we het niet meer zien
Dan weten we wat we missen
Ik ga nu slapen, ik ben moe
Sluit onder Gods zegen mijn ogen toe*

Pascal

Wat is genade.

Genade is de liefde tot God wetende van zijn liefde.

Genade is de wisselwerking tussen die liefdesband.

Men moet genade geven wil men genade ontvangen.

Wanneer men niet leeft in liefde tot de naaste, hoe kan men dan God liefhebben ?

Zoals de genade en God één zijn, zo is de liefde één in God.

Het koninkrijk Gods is het leven uit genade, voor genade en met genade.

Het is een feest voorafgaande aan het hemelse feest.

Het is de glorie van het leven zelf.

De Adam die samen met God wandelt in de hof.

Melodieën in ontelbare combinaties doen mijn ziel mee vibreren in verlangen één te zijn in Hem, mijn liefde God de Vader. Deze liefde, opgewekt door de Heilige Geest, doet de boodschap van Jezus doorklinken in mijn leven. Vaak zing ik met eigen woorden in gedachte mee met de melodieën. Het doet me mediteren in Gods liefde. Slechts zelden kan ik dit verwoorden in mijn gebeden. Het is het stil zijn van mijn hart. Maar de ziel toeft aan Uw hart. Verlangend naar "liefde", antwoord: begerend één te zijn in God. Ik dank U o God voor de muziek. Leer mij ook de muziek der stilte te verstaan, zodat ik niet afhankelijk van mijn oren toch mag horen naar Uw stem in mijn hart.

De vogels zingen in de avond en de morgen . Verheerlijken op hun manier U o goede God. De weinige avonden die me in U verbonden doen zijn, maken dat ik me voel als een zot. De welvaart en gemakzucht doen me soms verblinden. Toch wil ik immer bij U zijn. Het in meditatie U gedenken maakt door Uw genade het leven een festijn.

Leer mij O God immer U te zoeken en voor U altijd plaats en tijd te zoeken om te bidden in liefde. Amen.

O bron van liefde.

Gij omringt me met het water van Uw genade.

Hoe kunnen mijn daden U bekoren.

U leid mij immers.

Doe me leven tot Uw glorie.

Laat mijn pen door U gegrepen schrijven al wat mij geschied in dank en genade. Want mijn hart is in U.

En van U.

Vervul met Uw genade

De liefde op deze aarde

Roep velen tot U in liefde

Laat hen die zoeken

Vinden Uw liefdevolle hart

Ontsteek het vuur der liefde

Ban weg alle kwaad

Zodat velen worden herboren

In genade tot Uw glorie

Amen

10 maart 1999

4.4.15

Vader in de hemel.

Ik lag maar te tollen in bed en kon de slaap niet meer vatten. Mijn gedachten zijn steeds bij U en B. mijn zieke vrouw.

Gisteren hebben we de uitslag gekregen van het onderzoek en de operatie. De woekerplant "kanker" heeft bezit van B. genomen. Haar lever en darmen zijn aangetast. De chirurg heeft ronduit gezegd dat er niets aan te doen is. Slechts medicijnen om het cellencomplex te remmen is al wat overblijft. Een tijdsduur kon hij niet geven en hij zei : " Maak van deze laatste tijd wat je er maar van kan genieten maar doe niet mee met de alternatieve voedingskuren, want die helpen niets."

Zo zal ik haar vandaag uit het ziekenhuis halen en zal ze thuis de rest van deze periode van haar leven afmaken waarbij ik zal trachten haar zoveel mogelijk tot steun en een beetje geluk zal trachten te zijn.

O Vader wat neemt Gij veel mensen rond mijn leven tot U. Ik hoop dat ze tot Uw glorie zijn ingegaan. Wil ook B. in deze tijd tot steun zijn en wanneer het moeilijk voor haar wordt maak het dan kort en laat haar vredig inslapen.

O Vader ik weet dat Gij mijn gebeden verhoord en alles tot nut laat zijn voor hen die achter blijven. Laat mij ook tot steun zijn voor haar moeder en allen waarmee ik in aanraking kom. Ik wil trachten tot nut te zijn voor U en de naaste. Maar ik weet o Vader dat Gij hen die Gij lief hebt hier op aarde vaak een lijdensweg hebt bereid zoals ook Uw eigen Zoon Jezus deze gegaan is tot de kruisdood toe. En al de heiligen in Uw kerk hebben in stilte veel geleden. Wil hen gedenken. Maar spaar mijn vrouw voor de verzoeking van Satan en laat ze bij U komen zonder teveel strijd.

Gij o Vader hebt haar aan mij gegeven op mijn gebed. Wil het kort houden wanneer Gij haar van me afneemt en laat mijn leven door U geleid van nut zijn voor mijn naasten. Niet zoals ik het wil maar zoals Gij dit in Uw raadsbesluit besloten hebt.

Moeder Maria zie neer op een van Uw kinderen en wil ons leiden tot glorie van God. Wil onze steun zijn. Gij die in Uw aardse leven ook zoveel hebt moeten lijden zodat, zoals de kerk ons leert, zeven zwaarden Uw hart hebben doorboort. Zwaarden van smart en twijfel. O moeder ik hoop nog eens te kunnen schrijven over Uw leven. Er is in de wereld zo weinig van U bekend. En zij die het geluk hebben gehad van Uw verschijning, hebben wel Uw boodschap doorgegeven maar niet het verhaal van Uw leven. Slechts stukjes hiervan klinken door in de geschiedenis en we kennen in de kerk een hele lijst van ere titels voor U die elk al een verhaal op zich zijn. Maar een van die titels is "deur van de hemel". Wil o Moeder deze deur open maken voor mijn vrouw

opdat ze samen met U God moge loven. Help ook mij Jezus Uw Zoon te volgen in liefde tot glorie van de Vader.

Amen.

Door Maria tot God.

Dit was steeds mijn monogram op mijn reizen.

Laat ze o Moeder weer doordringen in mijn hart.

6 april 1999

Hongerende monden zijn geheven. Volkeren worden verdreven of vermoord terwijl diezelfde moordenaars zich beroepen op God en het vaderland. De zelfde moordenaars zitten zelf voldaan in de kerken en huizen of moskeeën alsof het Gods werk was wat ze deden. Satan viert hoogtij. Bezit van de verdrevenen wordt verzameld als was het van hen zelf gestolen. Huizen in brand gestoken om de gruwelen te verdoezelen. Het verdreven volk zit angstig bij elkaar en vecht om een stuk brood of een deken. Kosovo of Afrika of Indonesië. De Moloch waart rond.

Israël heeft een wankel vrede nu de wereld zich richt op ander geweld. Sommige oorlogen worden vergeten. Zijn niet belangrijk voor hen die er aan verdienen. Maar mensen zijn zonder huis of haard en honger doet velen grieten.

De wapens regeren. Wat moet de mens toch nog veel leren.

26 april 1999

Vader in de hemel.

De pen heb ik weer opgepakt om te schrijven wat me bezig houdt. Het gaat naar omstandigheden goed. Mijn vrouw B. begint aan haar 2e chemo kuur. Deze weken zijn steeds in het raam van de afremming van de woekercellen.

Het humeur van mijn vrouw is uitstekend. Gisteren hebben we 1 ½ uur gewandeld in het park. Ze geniet voor 100 %. Aandacht van de natuur en het weer werkt ook mee. Het is echt voorjaar. Overall bloemen en tal van kleuren.

Het werk in huis als huisman valt ook mee en soms helpt B. ook nog met opruimen.

O Vader wat is dit nou weer. Ik gaf f 50,- aan Kosovo en wat gebeurt, ik krijg f 100,- van de fam. Voerman.

O Vader wil de fam. Voerman helpen in deze laatste jaren van hun leven. Wil P. indien Gij dit wil een korte doodstrijd geven. Vandaag is ze jarig. 85 jaar, maar ze heeft veel last van haar kanker. W. heeft nog steeds veel pijn in zijn heup en been na de operatie. Het wil niet over gaan. Nu komen ze samen te wonen in "Rosendael". Zo kan ik ze makkelijk samen bezoeken en misschien rondrijden.

Wil ook zijn o Vader met de kinderen van hen, die ook al getroffen zijn door diverse ziekten. Beloon ze met Uw genade voor het vele werk dat ze voor hun ouders doen.

O Vader Gij bent de liefde. Maak dat ik steeds meer U gedenk in eerbied en liefde. Wil ons onze fouten vergeven en leid ons tot Uw Vaderhuis.

Amen.

25 mei 1999

Vader in de hemel.

Morgen wordt meneer V. gecremeerd. Hij stierf vrijdag morgen onverwachts door een maagbloeding.

De dag ervoor had ik hem nog bemoedigd want hij maakte zich zorgen over zijn vrouw en kinderen.

Zijn vrouw P. is ook met haar 'laatste' tijd bezig. Ze is vel over been maar heeft nog een sterk hart. We dachten dat ze eerder dan haar man zou overlijden hetgeen voor haar man vreselijk zou zijn. Ik weet nog dat ik U gebeden had dat W. eerder dan zijn vrouw mocht overlijden want hij was zo hulpeloos en kon niet zonder haar. En nu is het zover. Hij is nu bij U. Laat zijn vrouw ook niet te lang in haar doodstrijd vechten. En wees met haar kinderen die zelf ook al door ziekten zijn getroffen. Bedank haar en de kinderen voor hun zorg voor haar man en hun vader en schenk hen spoedig de rust die ze nodig hebben.

Ze zijn mij steeds zo dankbaar voor het beetje dat ik voor hun ouders doe. Ach Heer, het is Uw genade die mij aldus doet handelen. Laat Uw genade rijkelijk vloeien naar hen die dit nodig hebben.

Wees ook met mijn vrouw B. die de 3e chemokuur in gaat. Laat haar haar opgewekte stemming behouden en wees haar sterkte.

Vader laat de moorden in Kosovo ophouden en doe het Servische volk inzien dat ze door de verkeerde leiders geleid worden.

Laat de menselijke waarden de boventoon voeren en stop het oorlogsgeweld.

Maar bovenal laat Uw liefde zegevieren.

Amen.

5 juni 1999

Petra V.

Hier lig ik dan na 85 jaren.

Het leven kan ik niet langer bewaren.

P. was mijn naam.

Steenrots mijn faam.

Niets liet ik mij gezeggen.

Maar die kracht moet ik nu neder leggen.

W. mijn lieve man is mij voorgegaan.

*Nu wil ik hem volgen en naar de hemel gaan.
Waar ik hem hoop te vinden.
Met al die oude vrienden en vriendinnen.
Het leven was moeilijk en zwaar.
Nu mag ik rusten, nu ben ik klaar.
Ik hoop dat de kinderen die ik achter laat.
Niet zoveel hoeven te lijden.
En dat het leven hun toch met veel goeds mag verblijden.
Nu ga ik dan met een laatste groet.
Ik wens jullie verder heel veel goeds.*

21 juni 1999

Vader in de hemel.
De oorlog in Kosovo is afgelopen. Nu komen de vluchtelingen weer terug naar hun land. En zij met een kwaad geweten vluchten terug. Weg van hen die ze onderdrukte. De Albanezen vieren feest. Al is het op de puinhopen. De Serviërs vluchten weg.
De gewone soldaten zijn blij weer naar huis te kunnen. Weg van deze zinloze slachtingen.
O Vader wat is de mens toch dwaas. Straks bidden de Kosovaren (Albanezen) weer in hun moskeeën en de Serviërs in hun kerken alsof er niets is gebeurd. Slechts het land is vetgemest met de duizenden slachtoffers van zinloze moorden.
O Vader vergeeft ons zondaars.
Laat Uw liefde zegevieren en het kwade overwonnen worden door het goede.

Heerlijk is voor mij het bidden uit het gebedenboekje van Dr. O. Norel. Het doet me iedere dag even U gedenken en geeft soms raad. O Vader wees met allen wiens woorden in dit boekje opgetekend staan. Laat hen door Uw genade vreugde beleven aan hen die ze lezen en daardoor U o Vader loven en aanbidden. Laat o Vader velen op hun beurt de pen pakken om te schrijven zodat Uw boodschap der liefde voortgang kan vinden op deze aarde.
Zodat er een einde komt aan de oorlogen en een inzicht ontstaat dat de liefde meer vermocht dan het geweld.
Amen.

vrijdag 9 juli 1999

Vader in de hemel.
Het is vandaag een mooie zonnige dag. Deze middag zijn we wezen fietsen. B. heeft er van genoten. Ze was helemaal niet moe. Deze morgen kreeg ik het bericht dat P. V. weer op sterven ligt. Ik ben er niet naar toe gegaan, want ik wil me niet aan de familie opdringen. Morgen ga ik langs. Dan weet ik of het werkelijk zo ver was. Want het was al eerder dat we dachten dat het was

gebeurd. Maar dan knapte ze weer op. Ze verlangt erg naar de dood. Ze vind het leven nu nog zinloos en ze hoopt bij W. te komen. Met het geloof had ze het moeilijk, maar ik hoop dat ze toch in liefde tot U mag overlijden. Ze heeft veel geleden. Was vaak ziek, maar pepte zich steeds voor haar man en kinderen op. O Vader neem haar tot U.
Amen.

Petra is 9 juli overleden.
De begrafenis (crematie) was 14 juli. Woensdag.
Het was een rustige en sfeervolle dienst in Tuindorp Oost.
Dominee Terfwinkel deed de dienst.
Dat God haar de rust mag geven waar ze zo naar heeft verlangt.
Ik dank God voor de verhoring van mijn gebed.

21 juli 1999

Vader in de hemel.
Deze week heeft B. weer haar chemokuur. Ze voelt zich er niet lekker bij, maar dat is te verwachten met al die celremmers.
Zelf doe ik weer het huishouden en het koken en dat gaat me goed af. Net heb ik gestreken zodat de was weer in de kast ligt. Deze dagen lees ik het boek "Een kluizenaar in New York" ofwel de spiritualiteit van "Dag Hammanskjölt".
Secretaris generaal van de Verenigde Naties 1953. Het is een goed boek. Ik hoop zijn dagboek "Merkstenen" ook nog te kunnen vinden. De laatste keer heb ik veel lectuur kunnen vinden in het winkeltje (2e hands) van mijn lijstje. Het is lectuur die me op U richt en me ook meer inzicht geeft op mijn eigen leven en beweeg redenen. Als ik kon onthouden al wat ik heb gelezen dan was ik nu een van de wijze mensen in deze wereld. Maar helaas ik vergeet steeds veel. Alleen de taal der liefde vergeet ik niet. O vader ontbrand steeds weer Uw liefde in mijn hart. Ik weet Gij zijt in mij. Maar hoe moet ik gehoor geven aan Uw impulsen ? Laat me door U bezielde goed zijn voor de naasten en me onbaatzuchtig inzetten voor hen die me nodig hebben. Wil ook zijn met mijn vrouw. Laat haar niet te veel lijden. Het is goed dat ze weer naar de kerk gaat. Zo komt ze tenminste weer nader tot U. Schenk haar de genade der liefde en geef dat ze niet van U verdwaald. Haar kerk in de Hamburgerstraat, "Evang. Luthers" is nog slechts een klein groepje. Laat haar gehoor vinden in haar hart in haar verlangen van geloof, hoop en liefde.
Amen

maandag 16 augustus 1999

Vandaag heeft B. haar 6e kuur. Nu heb ik weer tijd om te schrijven. Mijn zielsgedachten kan ik niet met haar delen en mijn verlangen op te gaan in U o Vader kan ze niet begrijpen. Ik ben al blij

dat ze nu elke 14 dagen naar de kerk gaat. Zo is het contact met U in ieder geval weer hersteld. Ze heeft er duidelijk behoefte aan.

Deze weken lees ik de geschiedenis van "Simone Weil" en haar "voetstappen naar God", haar geestelijk reveille. Wat me opvalt is dat ze zo door en door christelijk in de ware zin van het woord was. Haar mystieke ervaringen doen me aan die van me zelf denken. En haar leven van honger naar liefde kan ik mee voelen. Haar sociale engagement heb ik nooit gevoeld. Maar haar gevoel van eenzaamheid kan ik me levendig invoelen. Ze wilde de stap naar de Doop niet nemen, maar als ik haar goed begrepen heb is ze wel gedoopt door het doopsel van het geloof en de begeerte God lief te hebben en te geven. Hoe weinig mensen komen nog tot geloof en liefde met alle consequenties die daar aan vast zitten? Zelf ben ik ook zo een zondaar en moet zeggen, samen met de Tollenaar. Heer ontferm. Ik ben een zondig mens. Wanneer ik die verhalen lees van Simon of Dag Hammarskjöld, komen in me de gedachten op dat ik ook memoires zou moeten schrijven over mijn leven. Maar mijn geheugen is zo slecht om niet te spreken van mijn taalgebruik. O Vader, doordrenk mij van geestkracht en liefde, opdat ik leve tot glorie van U. Ik ga nu mijn gebeden lezen en misschien er een schrijven, maar vooral zijn in gedachten bij U.

3 september 1999

Vader in de hemel.

Eindelijk heb ik weer de mogelijkheid te schrijven. Ik ben U daar dankbaar voor. Afgelopen dagen is mevr. V. in Rosendaal overleden. Ik bid U Vader, neem haar op in Uw hemel. Ze heeft veel geleden maar was ondanks alles dankbaar voor de goede momenten. Ze zei tegen mij altijd: "Ach ja, je moet het leven nemen zo als het valt, met al zijn goede en slechte momenten." Altijd had ze een glimlach, alhoewel je kon zien dat ze pijn had. Door het vele bed liggen had ze een doorgezakte rug. Toen ik hoorde dat ze was overleden was ik dan ook blij voor haar dat het lijden was afgelopen en ze bij U haar vreugde zal vinden. Ze deed me denken aan de H. Lidwina van Schiedam.

O Vader, zaterdag krijg ik weer een nieuwe klant, zoals ik dat noem. Iemand om in haar rolstoel rond te rijden, mevr. B., zodat ik haar zus wat kan ontlasten. Ik hoop dat de verstandhouding goed mag wezen en ik wat vreugde kan schenken in hun leven.

Met B., mijn lieve vrouw, gaat het goed. Ze gaat nu elke 14 dagen naar de Lutherse kerk in de Hamburgerstraat. Ze vindt dat haar laatste jaren toch weer in overeenstemming van haar geloof moeten zijn. Zo is ze weer tot U gekomen door Uw genade. Vader wil met al die mensen zijn die Uw hulp zo nodig hebben. Ook in Turkije waar zoveel doden en gewonden zijn door de aardbevingen. Laat het Turkse volk vrede vinden en de Koerden meer rust en waarde en zo Gij wil een erkende eigen staat.

Wees met Oost Timor waar het volk door de machtsgroepen in Indonesië vervolgd worden en help de Molukkers.

Satan speelt weer de geloofsgroepen tegen elkaar uit.

Moslims en Christenen vechten met elkaar op tal van plaatsen in de wereld. Satan heeft zijn oproerkrakers overal, want ook op Atjeh zijn zulke gevechten. Gelukkig is het op de Balkan weer wat rustig.

O Vader, we zien niet de tekenen die het einde van de wereld verkondigen. Wil ons van de blindheid genezen en alle volkeren in vreedzaamheid met elkaar doen leven, maar met één Grote Liefde tot U en Uw Zoon.

Help mij en mijn vrouw Uw liefde te vinden, wat ons levenspad ook mag brengen. Help me bereid te zijn de naaste te helpen.

Amen.

een korte memoire.

Men moet een voortdurend gebed en offergave zijn en veel beminnen.

Een en al stilte in aanbidding om steeds dieper in Hem vervuld te zijn, zodat ik door Hem kan bidden voor hen die Hem niet bezitten.

12 oktober 1999

21 september de uitslag van de specialist was voor B. negatief. Ze stopt met de kuren. U o Vader weet wat dit betekent. Wij zullen afwachten wat dit ons zal geven. Ik hoop dat het geen lange lijdensweg zal worden.

Het is weer een tijd geleden dat ik heb geschreven. Had weinig tijd voor mijzelf. Maar ook een spannend boek waardoor ik wat gemakzuchtig wordt.

O Vader doordring me met Uw genade zodat ik U immer moge zoeken. Wel gedenk ik U iedere dag, maar me echt geheel en al geven doe ik niet. Zelfs bidden in de kerk gaat moeilijk. Toch denk ik met genoeg terug toen ik een half uur in de kapel was, al waren het slechts kaarsjes voor Uw altaar. Het was weer een gevoel van verbonden zijn met U en toen ik binnen kwam, rook ik weer de wierookgeur en wist ik dat het voor U aangenaam was dat ik langskwam. O Vader wanneer zal al mijn doen en laten in en voor U zijn? Laat me steeds tijd vinden voor U.

Moeder Maria, bid voor me.

Jeanne d'Arc help me te leven in liefde voor God.

23 november 1999

Vader in de hemel.

B. is naar het ziekenhuis voor een longfoto. De bloedtest gaf hier aanleiding toe. Haar toestand gaat op en neer. Twee dagen goed en dan weer mis zo dat ze dan veel op het bed ligt. O Vader ik vraag U niet om genezing voor haar. Daarvoor is de kanker te ver, maar wel o Vader geef haar een korte lijdensweg en een rustig einde zodat ze bij U gelukkig mag wezen.

Wil ook zijn o Vader met al de mensen die door rampen getroffen zijn. Geef hen de kracht om steeds weer opnieuw te beginnen. Eigenlijk is het dwaas dat ik dit vraag, want ik weet dat Gij alles ten goede keert. Maar ik ben slechts een stofje dat soms vertwijfeld om hulp roept. Ook Uw

Zoon Jezus Christus riep in zijn strijd "Laat deze kelk aan mij voorbij gaan" maar net zoals Hij bid ik ook "Uw wil geschiedde!"
Doordring mijn hart o Heer met Uw liefde zodat slechts de liefde mijn antwoord op U mag zijn.
Maak dat dit stofje nuttig voor U en de naaste mag zijn. Dat bid ik U op voorspraak van Uw Zoon en Zijn Moeder Maria. Moge heel mijn leven één lofzang zijn voor U o Vader.
Amen.

1999

Een gevoel van liefde onzegbaar groot doet mij tot U komen met verlangens diep in mijn hart.

Bij U zijn met hart en ziel is een onkenbaar feest waarnaar ik steeds weer verlang.

Mijn hart zingt dan het Gloria en mijn ogen worden nat van tranen, zien uit naar Uw licht.

Gij roept en ik wil tot U komen.

Uw weg is mijn part.

En staan er soms donkere wolken Uw zon roept me in mijn hart.

Hoe moet ik verwoorden te schrijven Uw liefde diep in het hart.

Het is als stro die dwaze woorden.

Niets kan zeggen wat ik voel.

Wil steeds in en voor Uw liefde leven.

Dat is mijn doel.

december 1999

Mijn hart wil als een roos bloeien van de liefde tot God.

En zoekt de weg van het gebed.

Wil graag boete doen om zijn leed te verzachten.

Om eerherstel te geven aan zijn liefdevolle hart.

Het wachten doet pijn.

Wil graag tot Uw zegen zijn.

Voor de naaste met woord en daad.

Of biddend op alle wegen.

Maak dat ik U nimmer verlaat.

Mijn vrouw ligt op sterven.

Reeds een lange tijd.

Geef haar toch Uw zegen.

Zodat ze niet meer lijdt.

Roep haar zodat ze bij U komen mag.

In vrede en geluk.

13 januari 2000

Vader in de hemel.

Deze dag was mijn vrouw B. iets beter dan gisteren. Toen lag ze echt in de lappenmand. Het gaat ook steeds slechter met haar en ze is geel door de zieke lever. Maar deze ochtend wilde ze de rouwbrief opmaken. In de afgelopen periode had ze reeds met de dominee v.d. Berg de teksten van de liederen voor de crematie besproken. Het zijn goede liederen. Vandaag heeft ze de tekst "Volg mij" uit Joh. 1 vers 44 boven de rouwbrief gezet. Dit als herinnering van een antependium dat haar moeder gemaakt had voor de Luthersekerk in de Hamburgerstraat.

Nu is ze weer naar bed en heeft het moeilijk met haar medicijnen. Haar lever steekt weer en ze is doodmoe. Lezen kan ze ook niet meer. Het is haar allemaal te veel.

Zelf, o Vader, verwerk ik haar ziekte erg nuchter. Ik ben blij dat ik nog bij de Kisners en het andere vrijwilligerswerk kan aanhouden. Jammer dat mevr. B. de laatste tijd afhaakt en ik niets anders er bij kan nemen. Soms verlang ik zelfs dat B. dood zou zijn, al hou ik veel van haar, maar alles is in Uw hand o Vader.

M. heeft een goed gesprek met haar gehad. Ik hoop dat E. ook nog voor haar overlijden langs zal komen, want de scheiding valt voor B. zwaar.

O Vader geef mijn vrouw die genade dat ze voor haar dood verzoening mag vinden met E. en zo dit niet kan dat E. niet met wroeging terug zal denken aan haar moeder.

Moeder Maria, help ons en bid voor ons. Gij weet wat het lijden is. Sterk B..

Amen.

19 januari 2000

God is in ons.

Doordat we aan God denken, weten we dat God in ons werkt.

Want hoe kunnen we aan God denken ?

We zien Hem niet.

We kennen Hem niet.

We kunnen Hem alleen ervaren.

We weten niet hoe Hij er uit ziet.

Het is zeker niet die oude man uit de openbaring, want God kent geen tijd. "Hij is."

En Zijn aanwezigheid kunnen we slechts ervaren en vinden in de totale verlatenheid.

Jezus en al de profeten, zieners en heiligen, trokken zich terug in de verlatenheid en woestijn. Daar vonden zij God en kwamen als een nieuw mens te voorschijn.

Het oude achter zich latend begonnen ze met een nieuw leven in dienst van God.

Hoe ervaren we God ? Dat is voor een ieder anders. Maar door die aanraking van God zien we de schoonheid van de wereld. De schoonheid van de schepping. Wat eerst iets gewoons was zie je met totaal andere ogen. Je maakt onderscheid in goed en kwaad. Het belangrijkste is je overgave en wat je ook overkomt, je ziet het in het Goddelijke perspectief. Zo kun je op je wandeling b.v. een paar stenen zien, deze oprapen en getroffen worden door de schoonheid.

De Japanners maken dit soms duidelijk met hun meditatie tuinen. De eerbied die spreekt uit hun bloemsierkunst maakt dit gevoel duidelijk.

Daarom kan ik slechts God danken.

Vader in de hemel.

Donderdag 20 januari is C. B. overleden. Dit was wel zeer plots en snel. Ik heb van haar zuster C. gehoord dat ze vredig te midden van haar broers en zusters is overleden. Dank o Vader. Geef aan C. de rust die ze zo nodig heeft.

De Hr. M. uit Rosendaal is gisteren plotseling opgenomen in het Diaconessen ziekenhuis. Wil met hem zijn o Vader. Wanneer Gij dit wenst laat hem een vredige dood sterven of genees hem zodat hij nog wat van de aarde mag genieten.

O Heer allen waarmee ik wandel ontvallen me.

Geef ook mijn vrouw en schoonmoeder de rust van een zalig einde wanneer het zover is. Als ze me ontvallen zijn zal ik gaan op de weg die Gij voor me bestemd hebt. Voorlopig neem ik geen nieuw werk aan tot dat mijn vrouw tot U geroepen is.

Daarna blijf ik voor haar moeder zorgen en zoveel doen voor de naaste als ik kan.

Wanneer ook zij tot U is gekomen zal ik pelgrim worden. Totdat ik mijn kluzenaars roeping heb gevonden.

O Vader, ik heb U lief.

Heilige Geest leer mij wat ik moet doen en laat mij nuttige lectuur lezen die me steeds meer tot U richten.

Moeder Maria, laat mij leren van Uw Zoon.

Jeanne D'Arc, bid voor me.

11 februari 2000

Vader in de hemel.

Vandaag kregen we een briefje van E. waarin ze kenbaar maakte dat ze onze situatie erg vond, maar dat ze ondanks dat niet op bezoek zou komen.

Het was weer een harde klap voor B.. Temeer dat ze hoorde dat haar moeder ook nog naar E. gebeld had. Hetgeen ze haar verboden had. Nu heeft ze het idee dat haar moeder de laatste kans voor contact met E. gebroken heeft.

O vader geef toch dat E. zich bedenkt en toch nog belt. Laat E. toch inzien dat ze niet alleen aan zichzelf moet denken. Bevrijd haar van de angst en haat. Ze geeft ons de schuld van alles dat mis is gelopen en haar z.g.n. ziekte. Wie heeft haar toch zo gehersenspoeld ?

O Vader, wanneer het niet zo mag wezen, geef ons kind dan toch de genade U te leren kennen. Wreek niet op haar harde houding. Ze denkt goed te doen. Laat haar niet in haar leven het zelfde als haar moeder overkomen. Maar neem haar in barmhartigheid op in Uw schoot zodat ze daar de liefde kan vinden die ze nu zo nodig mist.

Wees ook met M. die ons regelmatig opzoekt en een troost is voor zijn moeder.

Dit vraag ik U o vader op voorspraak van Uw geliefde Zoon Jezus en al de Heiligen die hun leven hebben gegeven tot eerherstel van Uw liefdevol hart.

Wees ook met mij Uw domme nar en laat me die weg vinden die Gij voor me hebt bestemd tot glorie van U en tot dienst van mijn naaste.

Amen.

23 februari 2000

Wie is God tot wie ik bid ?

Leid tot de vraag :

Wie ben ik dat ik tot God wil bidden ?

Ja, wie is God en waarom bid en schrijf ik steeds tot Hem ?

God is voor mij het leven en tevens die hogere macht die ons leidt. Jezus zegt : "God is Onze Vader die in de hemelen woont."

God is een persoon die niet aan de begrenzing van een figuur, mens of dier of wat dan ook gebonden is.

God is liefde, maar deze liefde is geen gemoedstoestand want God is ook in alles. In heel de schepping. De bloem die je raakt, de mens in al zijn goede en slechte eigenschappen. Maar God is geen mens want Hij heeft de mens geschapen. De mens leeft door Zijn adem. Daarom houd God ook van de mens en al wat Hij heeft geschapen.

Wie ben ik en waarom bid ik tot God.

Ik bid tot hem omdat ik me Zijn kind voel. Hij heeft ons lief. Daarom wil ik ook liefde voelen voor Hem.

Jezus zijn geliefde Zoon leerde ons ook dat God alle eer en glorie toekomt. Omdat God ook in ieder mens, in de ganse natuur aanwezig is, moeten we naast God ook de medemensen liefhebben.

God is mijn Vader. Mijn aardse vader heb ik nauwelijks gekend. Maar ik heb wel een beeld geschapen dat voor een Vader figuur staat. Daarom staat God voor me als een rechtvaardige, de barmhartige, de liefdevolle.

Omdat God boven alles staat kan en mag ik hem niet met mijn menszijn meten. Ik kan Hem slechts ervaren op die momenten dat ik Zijn genade ervaar. Op die momenten dat ik opga in Hem, hetzij in vreugde of smart. Omdat we God niet kunnen voorstellen houden we als mens ons vast aan die ene mens die geboren uit een maagd, aangewezen werd door Hem, als Zijn welbeminde Zoon Jezus Christus. Deze heeft ons geleerd hoe te leven en hoe te bidden. Hij leerde

ons het Onze Vader. Hij leerde ons ook vergeving voor onze fouten te vragen. Niet alleen van onszelf maar ook voor die van de ander. Bid voor Uw vijanden. Vergeld kwaad met goed. Hoe meer dit doordringt in ons leven en we de liefde boven alles laten prevaleren, hoe meer we op Zijn Zoon gaan gelijken tot de dood toe, hoe meer we zijn tot glorie van God en de naaste. Dat is de reden waarom ik bid tot God.

25 februari 2000

Waarom o Heer stel ik uit de gebeden die ik wil bidden.
Waarom zoek ik ondanks die drang om te bidden steeds weer afleiding.
Uw Geest roept me.
Maar ik vlucht steeds voor het antwoord.

Het is als een kabbelende beek dat door het geklater steeds roept :
Hier vind je verkoeling, hier vind je rust.
Maar door het suizen der bomen of onverwachte gezichten loop je door en vergeet te drinken aan de genade bron, tot je vermoeit dood loopt in de woestijn der begeerten.
Blind voor het water dat roept.

Neer wil ik knielen en drinken aan de waterstroom als een dorstig hert.
Puttende uit die bron die ons laaft met brood en wijn, lichaam en bloed,
Eenheid in God.

29 februari 2000

Vader in de hemel.
Mijn vrouw B. ligt op sterven. Maar ze heeft een sterk hart. Vorige week zei de dokter dat het misschien 14 dagen zal duren. Zo erg was ze achteruit gegaan. Gisteren was dr v. Soest aan haar bed. Die was ook geschrokken zoals ze verandert was.
Gelukkig heeft ze geen pijn. Alleen als ze opstaat alsof ze een lichte druk op haar borst krijgt. Bij het helpen op de po stoel heeft ze pijn. Normaal is ze zeer vermoeid.
Nu ik dit schrijf hoop ik dat het niet te lang zal duren, anders moet ik er toch vreemden bij halen om haar te verzorgen. Tot nu toe doe ik alles zelf.
O Vader wil in Uw mededogen goedgunstig over haar beschikken. Schenk haar vrede nu Gij haar eendaags tot U neemt.
Dank ook o Vader voor de goede lectuur die ik deze dagen kan lezen. Het verdiept me in de liefde tot U, ondanks alles.
Wees mijn sterkte in deze zware dagen en geef B. een rustige dood. Laat haar vreedzaam inslapen en uiteindelijk tot U komen.
Want U is de glorie, de kracht.
Amen.

De boeken zijn :
Vreemdeling in het paradijs.
Zeven maanden in een trappistenklooster.
Henri Nouwen.

De kloosterzang
Ten Have
Kathleen Norris

Wachten op God.
Simone Weil

5 maart 2000

Vader in de hemel.
Neem mijn vrouw tot U en laat haar genieten van Uw Majesteit en Liefde. Zoals ze nu op bed ligt in het half schemer en met haar haren als een krans om haar heen lijkt ze op een klassieke prinses. Zo mooi en lieflijk. Zo heb ik haar in dit leven nog nooit gezien.
Toen ik haar leerde kennen was ze stralend als een witte Margriet. Later verbleekte deze schoonheid. Soms was ze een Roos, maar dan wel met doornen.
De laatste jaren was ze meer een Kaapsviooltje, een nederige huismus.
Nu in haar stervensuren wordt ze weer mooi als een Lelie.
Zo heeft ze ook haar ziel gewassen. Het wachten op het tijdstip wordt voor haar zwaar. Ze weet dat ze dood zal gaan, maar niet wanneer.
O Sint Joseph, de maand maart is aan U gewijd en de kerk heeft je tot patroon van de stervende gemaakt omdat jij mocht sterven in de handen van Jezus, je stiefzoon en je vrouw Maria.
Sint Joseph wees met mijn vrouw en leid haar in het stervensuur naar Maria en Jezus zodat ze in vrede stervende het geluk van de hemel mag verwerven op Uw voorspraak en op voorspraak van Jezus kruisdood zodat ze samen met de engelen en heiligen God voor eeuwig lof kan zingen zoals ze op aarde in tal van koren heeft gedaan.
Wil ook voor mij de kracht zijn dit verlies te dragen. Ik weet, de Vader heeft me haar gegeven op mijn verzoek. Zo zal ook de Vader haar terug ontvangen.
Amen.
God zij geprezen.

11 maart 2000

Vader in de hemel.

Gij hebt mijn vrouw tot U genomen. Ik dank U daarvoor. Ze is om 12 uur overleden. Ik was net op tijd om haar de laatste adem te zien uitblazen en schrok zoals ze in 10 minuten was veranderd. (keek de fotoboeken na)

O Vader, ze is nu bij U en ik hoop dat ze gelukkig is. Wil o Vader haar zonden vergeven. Dit vraag ik U omwille van Uw liefde.

Jesus en Maria wil mijn onderpand zijn.

Donderdag 13.45 wordt ze gecremeerd zodat ik later haar urn bij het graf van haar vader kan zetten. Vader ik dank U voor mijn leven met haar. Al was het soms zwaar, we hebben ook veel liefdevolle dagen gehad.

Wil o Vader mij sterkte geven om het verlies te verwerken. Ik beloof U dat ik veel vrijwilligerswerk op me zal nemen. Ook zal ik me meer met U verbinden en indien mogelijk dagelijks naar de kapel in Zuilen te gaan voor de H. Mis en de avondsluiting. Vergeef me o Vader als ik het soms vergeet, maar wil me steeds helpen herinneren. Ik blijf in ieder geval nog thuis totdat haar moeder ook overleden is. Daarna hoop ik op reis te gaan, tenzij Gij o Vader anders wil. Ik geef me aan U over. Dank dat ik de kleding, dekens en de fietsen een goede bestemming heb gegeven. De dame had zelf reeds zoveel goeds gedaan. Zo zag ik weer hoe Gij hen die goed doen ook steeds weer beloond. Het was net als bij mevr. V. Wat zijn Uw wegen toch ondoordringelijk.

Deze avond hebt Gij mij ook toepasselijke muziek op de radio gegeven, n.l. de Matheus Passion. Vader, wil haar moeder ook tot steun zijn en dank voor de aandacht die mijn zoon gaf. Laat hem zijn geluk vinden en zo Gij wilt, laat hem trouwen met zijn vriendin wanneer ze daarvoor rijp zijn. Zelf heb ik hem F 4000,00 toegezegd wanneer hij naar Londen gaat om zijn geluk te beproeven samen met zijn Melissa.

Vader deze Vasten Tijd zal ik ook echt als vasten houden, voor zover mogelijk.

De lijdenstijd voor Jezus wil ik weer gedenken want we vergeten hem zo veel.

“Mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten ?” was een van de laatste kreten van het kruis. Maar ook : “Het is volbracht”.

Zo groot was Zijn en Uw liefde dat Gij Uw enig geboren zoon als slachtoffer naar deze aarde zond.

Ook wij moeten van deze aarde sterven om tot U te kunnen komen. Maar Gij o Vader hebt door Uw Zoon laten zien hoever de liefde moet gaan. We behoren allen deze les ter harte nemen.

B. mijn vrouw heeft zich ook gegeven. Wil haar in liefde opnemen.

Amen.

12 maart 2000

Vader in de hemel.

Vandaag heeft de Paus Johannes Paulus II openbaar schuld beleden en vergiffenis gevraagd voor de fouten die de Rooms Katholieke kerk begaan heeft in de afgelopen 20 eeuwen. Ja Vader, onze Paus is een waardig dienaar van U en een echte volgeling van Jezus. De wereld is nogal

sceptisch. Waardeert de geste, maar omdat er geen namen genoemd worden vindt men het niet genoeg. De Paus kan immers geen Paus voor hem veroordelen want dat is Uw taak. Ik weet Vader dat het moeilijk is te accepteren dat iemand vergeving vraagt, want we weten het allemaal immers beter. Niemand trekt graag een boete kleed aan. En in deze hypocriete wereld wijzen we allemaal graag naar fouten, maat zelf zien we niets. O Vader leer mij zien naar Uw liefde en leer mij weer hoe ik boete moet doen zonder ijdel te worden. Leer mij weer het spoor van Uw Zoon en de Heiligen te volgen zonder eigenwaan, maar met een berouwvol hart.

Deze morgen heb ik afscheid van de Nicolaas-Monica parochie genomen. Ik heb ze getrakteerd op koffie. Tijdens de dienst mocht ik helpen bij de communie dienst. Maar voor het zover was had ik het wel moeilijk in mijn hart bij de gedachten aan mijn vrouw. Ik begin haar te missen. De hoop dat Gij haar opgenomen hebt gaf mij troost. O Vader laat me straks de tijd goed invullen tot Uw glorie. Deze vasten tijd wil ik proberen iedere ochtend de eucharistie te vieren en een goede invulling van de dag te vinden.

16 maart 2000

Vader in de hemel.

Vandaag heb ik afscheid genomen van het lichaam van B. mijn vrouw.

Gij hebt mij haar gegeven en Gij hebt mij haar ontnomen. Uw naam zij geprezen en ik dank U daarvoor.

Gij gaf mij een bloem als een Margriet. Fris en rein. Zij ontwikkelde zich als een Roos welke helaas ook zijn doornen had. Nu hebt Gij haar geplukt en zal ik haar gedenken als de bloem door U geschonken. Daarom zal ik ook geen droefenis voelen. Soms wat leegte, maar ik weet dat die leegte door U wordt opgevuld.

Er waren veel belangstellenden. De hele flat, de halve familie. Helaas niet haar broer. Die wilde geen religieuze plechtigheid. De arme jongen weet gewoon niet wat hij mist. Zijn aversie is eigenlijk het teken dat hij in zijn hart U toch zoekt. Laat hem Uw licht vinden o Vader. Jan en zijn kinderen waren er ook. Verder bekenden van mij en van de Lutherse kerk.

Dominee v.d. Berg leidde een goede dienst. Ik zal het cassette bandje natuurlijk wel bestellen zodat ik zijn toespraak nogmaals kan beluisteren. O Vader wil allen die zo met ons medeleven betoonde genadig zijn met Uw gaven van liefde en laat de herinnering aan B. steeds een van liefde zijn.

O Vader sinds maandag 13 maart ga ik 's morgens naar de Mis van 8.00 uur en 's avonds het avondgebed om 18.00 uur in de Sint Ludger kapel bij de zusters van het Cenakel. Ik hoop dit lang vol te kunnen houden.

's Zondags volg ik de dienst in “Rosendael” en hoop daar ook nuttig te zijn.

Dag schema :

7 uur Opstaan 6.30 uur,
Naar kapel voor gebed.
8 uur Heilige Mis.
9 uur Ontbijt
10 uur Bezoekuren vrijwilligerswerk.
12 uur Eten (koken) Lezen uit de bijbel OT en NT.
13 uur Rustpauze
14 uur Vrijwilligerswerk. Rolstoel.
17 uur Naar huis, naar kapel.
18 uur Avondgebed.

19 uur Vrije invulling (eten)
Lezen, vissen of tv.
22 uur Naar bed na het lezen van een psalm en een lied.

Vrijwilligerswerk :

Maandag	morgen	Familie Kisner, Nijldreef
	middag	Rosendael, Heer Mulder
Dinsdag	morgen	Mevrouw v.d. Lee, Tuindorp Oost
	middag	Rosendael, Randje Groen (Ruud)
Woensdag	morgen	Boodschappen oma Meijer
	middag	vrij (reserve mevrouw Boddeus, TO)
Donderdag	morgen	Familie Kisner, Nijldreef
	middag	Rosendael, Heer Mulder
Vrijdag	morgen	nog vrij
	middag	Mevrouw v. Dorsen, Tuindorp oost
Zaterdag	morgen	Mevrouw Broeders (1e v.d. maand) Clementine T.O.
	middag	vrij
Zondag	morgen	Rosendael kerkdienst
	middag	oma Meijer, Titus Brandsma

26 maart 2000

Vader in de hemel.

De tijd is weer verzet. Een uur opgeschoven. Op dit moment vul ik de tijd met het lezen van het oude verslag van de ziekte periode van B. Het doet me goed dit te lezen. In huis is bijna alles van haar weg. Het meeste is meegenomen en gebracht naar een Poolse dame. Deze was verrukt

over de spullen die ze kreeg en tot overmaat van haar geluk kreeg ze ook de twee damesfietsen. Natuurlijk wilde ze bedanken maar ik zei dat wat gebeden voor mij genoeg waren. Na wat aandringen heb ik een fles wijn aangenomen. Ze vertelde me dat ze in Polen ook steeds iedereen hielp en dat men toen tegen haar gezegd had dat er een dag zou komen dat een ander haar zou helpen. Nou dat kwam dus mooi uit. Het is Uw genade o Vader die ons als Uw genade de naaste doet helpen. De spullen van de kinderen (speelgoed) heb ik in de flat verdeeld. De heer Lagermaat heeft de fietsendrager gekregen (die leverde me ook een fles wijn op). O Vader de kerkgang in Zuilen bij de zusters v.d. Cenakel valt me soms wat zwaar. Niet het gebed maar het vroege opstaan want de dag is nog steeds gevuld. Mede doordat ik op de vrije uren de flat aan het opruimen ben. De kamer waar B. is overleden is nu helemaal klaar voor een nieuwe bewoner. Alle kasten zijn leeg. Ik heb dan ook flink wat opgeruimd. Mijn studeer/slaapkamer is ook op orde, inclusief de gordijnen. Ook het graf op "Daelwijck" is verzorgd. Daarnaast moest ook de nasleep van de crematie verzorgd worden. Al met al nog steeds veel werk. Aan tv kijken kom ik niet toe. Een enkele keer zoals gisteravond. Maar de regelmaat is er nog niet. Wel probeer ik een goede invulling van de tijd te vinden en heb zelfs een schema gemaakt.

7 uur opstaan, wassen, aankleden, op de fiets naar de kapel (fietstijd 15 min.)
8 uur Heilige Mis
9 uur ontbijt
10 uur bezoek vrijwilligerswerk
12 uur eten (koken)
13 uur rustpauze
14 uur vrijwilligerswerk (rolstoel rijden)
17 uur naar huis en door naar de kapel
18 uur avondgebed in de kapel
22 uur naar bed na het lezen van een lied en een psalm

Tussendoor ook het normale huishouden zoals de was, stofzuigen, de planten etc. en koken. Zelfs het vrijwilligerswerk heeft en invulling maar die is nog niet af.

Nu ga ik weer helpen in "Rosendael". Mensen naar de kerkzaal rijden. Heilige Mis.

Vanmiddag ga ik mijn zus I. opzoeken in Amsterdam.

O Vader laat me U steeds meer liefhebben en ontplooi in mij de kracht om steeds meer goed te doen voor de naaste.

29 maart 2000

Vader in de hemel.

Ik wil schrijven wat me deze morgen overkwam.

Tijdens de Heilige Mis toen we het Onze Vader baden zag ik met gesloten ogen een stroom van water in de vorm van een waterval neerdalen. Ik begreep dat dit Gods genade was en werd door een huivering bevangen en tot tranen toe bewogen. "Daarvoor" dacht ik aan wat is mystiek en toen begreep ik dat het is het door God aangeraakt worden als zijnde een stroom van genade.

Deze is niet te zoeken maar wordt gegeven. Het is een moment van voelen, aangeraakt te worden door God. Het doet mij ook beseffen hoe nietig ik ben en doet me stamelen God wees mij genadig. Het deed me de andere momenten in me herinneren waarbij ik een soortgelijk gevoel had. Het leert me ook wat de juiste gebedshouding is. Ik besepte dat iedere keer dat ik met gesloten ogen maar met geheven handen, als het ware dat het ik gebed ophief, ik de stroom uit mijn handen opwaarts voelde gaan als in een contact met de Vader. Daarna werden mijn handen gevouwen als uitdrukking van ootmoed.

O Vader, gisteravond zag ik een kort programma met de theoloog Dorothee Sölle en publiciste Tamara Benima. Hierin werd de vraag gesteld : Wat is Mystiek ? De twee dames hadden beiden een ervaring gehad. De publiciste als een vorm van licht en vrede die naar en paar maanden weer weg was. Zij had vanuit haar Joodse achtergrond het met haar vader besproken en deze had gezegd dat het de genade der Gods ervaring was. Helaas vond ze deze ervaring niet noodzakelijk voor andere mensen. Ze dacht dat de zelfde ervaring ook door drugs en/of psychologie bereikt werd omdat deze mensen ook een gevoel van vrede en liefde hierin vonden.

Maar mijn mening is dat deze vorm van vrede en liefde niet blijvend is want ze mist de kern welke niet op deze manier te vinden is, nl. het opgenomen zijn in de eenheid van God waardoor je deze liefde wil delen, uitdragen, zelfs bij smart en pijn.

Het in God zijn is niet het zelfde als een sociaal gevoel. Het is een gevoel van liefde tot de God die ook in je naaste is.

Dorothee Sölle zei dan ook dat mystiek je als vanzelf dwingt om je naaste lief te hebben. Ook je grootste vijand. Ik begreep dat Dorothee inderdaad de mystiek begreep en ze sprak dan ook uit dat de hedendaagse kerken verloren gingen omdat de mystiek er niet meer te vinden was. Ik vond haar vorm van mystiek ervaring zeer treffend. Ze vertelde dat haar dochttertje vroeg waar ze vandaan kwam. Het kind kreeg de bekende uitleg van de grote mensen dat ze uit de buik van haar moeder kwam. Maar daarmee was ze niet tevreden. Ze wilde weten waar ze daarvoor was. Uiteindelijk moest de moeder het antwoord schuldig blijven. Maar het kind dacht door en na lang nagedacht te hebben zei het kind dat ze wist waar ze vandaan kwam, namelijk uit God. Dit antwoord van het kind was een mystieke ervaring voor de toehoorder. Zo ook heb ik vele ervaringen die op wonderbare wijze Gods aanwezigheid doen voelen en het is zoals beide dames vertelden, eenmaal aangeraakt blij je steeds opnieuw hunkeren naar deze ervaring. O Vader ik kan nog zoveel over dit onderwerp schrijven maar ik moet ophouden. Mijn volgende taak wacht. Laat mij U o Vader steeds meer beminnen.

30 maart 2000

Vader in de hemel.

Schrijven wil ik wat mij beweegt.

Gelezen heb ik in het boek Samuel. Het eerste hoofdstuk met het gebed van Hanna.

Daardoor bewogen wil ik opnieuw mijn voornemen opschrijven om als mijn schoonmoeder haar oogjes heeft gesloten en ik niets meer heb dat mij vasthoud, ik op reis zal gaan naar de plek die U voor me bestemd hebt om aldaar als kluizenaar te gaan leven, biddend en boete doende voor de talloze fouten welke ik in mijn leven heb begaan. Het ligt in Uw hand o Vader wat en waar en

wanneer. Soms denk ik dat de foto van het kapelletje in België de plek is die ik zou moeten kopen. Maar zeker weten doe ik het niet. Zelf zie ik me meer in een grot in de bergen, ik weet niet waar, als einddoel. Maar zover is het niet en in de komende jaren moet ik me nog goed voorbereiden op het bidden. Niet de romantiek is het die zo lokt maar het geheel aan U overgeven is wat mij roept. Misschien moet ik naar een klooster. Ik weet het niet. Als ik maar op de juiste weg ga. Matheus zegt in het evangelie : smal is het pad dat leid tot glorie van God. Dus de weg zal moeilijk zijn. Het belangrijkste is niet te verdwalen in hersenspinsels maar het je begeven op Gods pad. Vader geef mij de genade, de juiste weg te vinden die ook ten goede van de naaste in Christus zal zijn. U o God heb ik lief. Vermeerder mijn liefde en laat mij goede vruchten voortbrengen tot glorie van U.

31 maart 2000

Vader in de hemel.

Het inwendige gebed heb ik gevonden. Want U hebt mij reeds dit gebed gegeven zonder dat ik het wist. De gebeden en het schrijven in dit schrift zijn het bewijs. Waarom moest ik dan toch zoeken ? Ik had enkele keren al die glimp gezien. Ja natuurlijk zocht ik iets anders. Iets meer verhevener. Maar dat is iets van mijn fantasie. Het schrijven is het overdenken van mijn band met God. Wat wil ik meer. Ja, ik begrijp dat ik dit ook zonder schrift of gebedenboek moet kunnen, maar ik ben een zwak mens, een zondaar die meer denkt aan iets verhevens. God is altijd aanwezig en de aandacht richten op die God is reeds een gebed. Wereldse verlangens vallen in het niet, wanneer je Gods aanwezigheid ervaart. Ik schrijf vaak dat ik die aanraking steeds weer opnieuw verlang, dat is ook zo, maar ik moet ook niet vergeten dat ik mens ben met mijn menselijke behoeftes en verlangens. God woont in ons (in feite zijn we één in God) als we ons maar openstellen voor Zijn genade, Zijn ingevingen. Onze vrucht hiervan is de naaste liefde en de trouw. Niet de aardse goederen maken ons gelukkig maar de geest der liefde. Geld, gemak, waardoor je alles kunt doen laten toch een gevoel van onvrede achter. De rijken vervelen zich omdat ze iedere wens direct kunnen vervullen. Als ze zich zouden bezig houden met liefde werk, niet om de eer maar uit naaste liefde of mededogen, dan zouden ze veel rijker en gelukkiger zijn, want dan beantwoorden ze de roepstem Gods.

O Vader laat mij door U gegrepen vaak schrijven en trachten goed te doen aan de naaste. Tot Uw glorie.

Amen.

april 2000

O Vader in de hemel.

Vreemde gedachten komen over mij na het lezen van Samuel en Jeremia. Ik zie voor mijn ogen Uw klacht tot Jolanda de z.g.n. genezeres, zal ik zeggen. Uw kracht zal van U genomen worden want gij eert God niet, gij hebt Uw man verlaten en zegt namens Maria en de engelen te spreken, maar Mij eert gij niet. Tot de dame in 't Hofke die bezocht werd door de maagd in het noorden, het oosten, het westen van uw land is

het woord van Maria onbekend. Waarom spreekt gij niet ? Lourdes zal niets zijn als gij luid uw stem laat horen. Zijt gij soms bang voor de mensen ? Ook Maria zal u niet kunnen helpen wanneer haar boodschap niet wordt verkondigd. Uw land zal rampspoed treffen omdat het niets weet.

Zo o Vader gaat alles steeds door mijn hoofd. Hoe moet ik dit duiden ?

Jeremia zegt :

“Wanneer dit volk een profeet of een priester vraagt : “Wat is des Heren last ?” zeg dan tot hen : “Gij zijt de last want het volk zal het woord des Heren uitleggen naar eigen smaak en het woord des Heren verdraaien zodat het hen van pas komt.”

Want zie, de mannen bedrijven liefde met mannen, vrouwen met vrouwen. Wie zal voor het nageslacht zorgen. Vreemden zullen het land bewonen en een gruwel worden door hun vloed. Men schreeuwt luide over de milieu rampen in een ander land maar de straten staan vol met blik en één op de vier mensen sterft aan kanker. Een op de tien door een verkeersongeluk.

O Vader wat schrijf ik toch allemaal. Hoe moet ik zelf handelen ?

Vergeef ons zondaars en laat Uw stem horen want de welvaart heeft ons in de greep.

6 april

Vader in de hemel.

Het zwakke moet ik ook schrijven want van mijn fouten moet ik leren. Deze week kwam er haast niets van het vasten want zondag jl.. heb ik mijn schoonmoeder verwend met Baby Pangan en Foe Jong Hai. Ze vond het heerlijk. We hadden veel over. Ik heb haar van alles nog in een bakje meegegeven maar nog hield ik veel over. Dus over de week verdeeld werd het bijna iedere dag snoepen. 2 keer Baby Pangan. De week ervoor had ik heerlijke soep gemaakt. Daar heb ik ook 3 dagen van gegeten. En dat noem ik dan vasten. O Vader laat me de komende dagen de vasten meer in acht nemen. De verdeling was een dag brood en de andere dag iets warmes. De vrijdagen altijd alleen brood zonder te snoepen want ook broodmaaltijden kunnen lekker zijn. Daarom zal ik de maaltijden moeten omschrijven.

Onder broodmaaltijden versta ik :

's Morgens 2 snee witbrood met zoet en thee en de 3 pillen (vitamine, kalk, vitamine B)

Om 12 uur 3 snee bruin waarvan 1 met kaas.

Op de andere dagen is om 12 uur iets warmes, b.v. aardappelen, groente, ei.

's Avonds 3 snee bruin. 1 met kaas en iets van fruit of een andere toespijs, b.v. yoghurt en warme melk.

De rest van de avond neem ik niets. Slechts als ik dorstig ben voor het slapen gaan een beker warme melk.

U ziet Vader dit is eigenlijk ook nog royaal. Daarom zal ik op de vrijdag op het brood alleen wat boter doen. Verder geen luxe bijartikelen want de vrijdag is de lijdensdag van Jezus in deze vasten tijd.

9 april

Vader in de hemel.

Het is nu stralend weer. De zon schijnt en in de natuur wordt alles reeds groen. De voorjaarsbloemen staan al overal; het is dan ook een zachte winter geweest.

De viooltjes in de plantenbak op het balkon en in de spiegels rond de bomen beneden voor de flat staan er vrolijk bij. Het zijn mijn kleine tuintjes die ik na de dood van B. heb aangelegd. De bewoners van mijn flat vinden het prachtig. Zelf zouden ze het niet doen maar nu ik het gedaan heb vinden ze het prima.

Vader de laatste tijd ben ik 's nachts vaak wakker. Dan bid ik als vanzelf maar ook krijg ik onreine dromen en moet ik me echt vermennen niet verder te dromen. De onreine geest waard dan rond. Gelukkig is een Onze Vader of weesgegroet voldoende. Het is meestal 5 uur. Ik kan dat niet goed plaatsen maar gelukkig kan ik daarna nog een of twee uurtjes slapen. Om zeven uur sta ik op. Alleen op zondag slaap ik wat langer. Half acht of acht uur want de kerkdienst is pas tegen 11 uur en om 10 uur moet ik dan in “Rosendael” zijn om de mensen naar de kerkzaal te rijden.

O Vader ik was weer afgeleid doordat ik in de boeken over Jeanne 'd Arc naar de juiste datum zocht van haar feest. Ik heb het gevonden.

30 mei is haar sterfdag in Rouen. Ik had die dag naar Frankrijk willen gaan en dacht in eerste instantie aan Domremy maar het zal waarschijnlijk Rouen worden. Daar ben ik nog niet geweest. Nu eindig ik dit rommelig briefje want mijn geest is te verward om verder te schrijven.

Goede God wees mijn dwaasheid niet in dachtig ik wil slechts U beminnen.

14 april 2000

Vader in de hemel.

Hier schrijft een ongelukkige Vader want mijn dochter heeft zich geheel van me afgewend. Ze beschuldigt me van misdraging in haar jeugd. Haar heel vaak geslagen te hebben en geen oor voor haar als ze mijn hulp nodig had.

O Vader ik weet ik had niet veel tijd voor de kinderen maar ik zette me wel voor ze in voor zover dat in mijn macht was. De opvoeding liet ik zoveel mogelijk over aan B. Dat ik niet tussen beide kwam was omdat ik veelal niet wist wat de aanleiding van de twist was tussen haar en mijn dochter. Wel weet ik dat ik haar twee keer heb geslagen omdat ze ondanks herhaald verzoek bleef schreeuwen en niet stil wilde zijn of naar haar kamer gaan. Ze vertelde me dat ik soms zelfs trilde van woede. Ik kan me dat wel voorstellen. Ik weet dat ik ten minste twee keer ingegrepen heb. Toen kon ik het niet langer aanhoren maar had me daarvoor steeds verbeterd en wilde echt niet uit mijn slof schieten.

O Vader ik weet dat ik geen erg goede vader was, maar ik weet wel dat ik me steeds voor de kinderen heb ingezet voor zover dat mogelijk was.

Dat heb ik ook mijn dochter E. gezegd maar dat wilde ze niet geloven. Ik heb haar ronduit gezegd dat ik denk dat ze een hersenspoeling heeft gehad. Zo was ze voor ons plotseling veranderd. Ze

haalt steeds de slechtste momenten van haar jeugd voor ogen en beschuldigd ons van dingen die we niet wisten. Maar och Vader het is me niet gelukt haar op andere gedachten te brengen. Zij wil rust en niets meer met ons te maken hebben. Het zij zo. Toch wil ik U o Vader vragen haar te helpen zodat ze niet verder wegraakt in haar fantasie wereld. Maak haar gelukkig.

17 april 2000

Maandag Goede week.

Vader in de hemel.

Ik las in het boek "Pelgrimeren om dankbaarheid" over de dank die Paulus uitspreekt over de vrienden in Filippi. Hij dankt U o Vader terwijl hij het slecht heeft. Het verhaal geeft enkele voorbeelden over geluk dat omslaat in ongeluk en over de dank die St. Franciscus uitsprak toen hij bij het klooster werd weggejaagd.

Toen kwam in mij op dat men inderdaad niet alleen moet danken voor het goede maar ook voor de kwade dingen die ons overkomen. Het is immers niet moeilijk te danken als het goed gaat. God moeten we ook danken voor de tegenslagen wanneer het niet goed gaat, want dan pas weten we dat God ons lief heeft. Immers Hij beproeft ons en dat hoeft Hij niet te doen als Hij niet wist dat we door de beproeving beter beseffen dat God liefde is.

Ziekte of pijn, tegenslag of zelfs verguizing is iets om des te meer te beseffen dat alles van God komt. Zijn Zoon heeft het ons voor gedaan en is zelfs aan het kruis gestorven terwijl Hij eerst in een triomftocht binnen reed in Jeruzalem Op Palm zondag volgt de Goede Vrijdag en door dit lijden de glorie volle verrijzenis Pasen.

God beproeft hen die Hij lief heeft daarom moeten we dankbaar zijn dat Hij ons beproeft.

Jezus zelf leerde ons dat we ook mogen bidden. Dat Hij ons niet verzoekt maar verlost van al het kwade. Maar Jezus zei ook : "Niet mijn wil maar de Uwe geschiedde" met ander woorden, je moet je aan God overgeven en danken voor het goede en het kwade want Zijn wil geschiedde en is altijd ten goede.

22 april 2000

Vader in de hemel.

O Vader Gij zijt in de hemel maar ook dichtbij.

Gij geeft door de Heilige Geest impulsen welke we al dan niet opvolgen. Vandaag Stille zaterdag ging ik naar de kapel voor een gezongen lezingen dienst. Ik had in mijn hoofd de gedachten om vandaag bloemen te kopen voor de zusters, maar wat geschied, Gij geeft me een andere gedachten. Namelijk fruit in plaats van bloemen want bloemen krijgen ze toch wel. En zo geschiede. Voor f 20,- fruit bij de groenteboer vlakbij gekocht en die gegeven.

's Middags wilde ik het getijden boek kopen bij Bijleveld maar ze hadden het niet. In plaats van weg te gaan kocht ik 3 andere boeken, namelijk Emily Dickinson liefdesgedichten en van Henri

Nouwen een Dagboek en Bert Claerhout Een leven van liefde. Een boek over monniken. Hun vorm van leven en werk.

O Vader ik hoop dat deze boeken beantwoorden aan de hunkering van mijn hart U steeds meer lief te hebben. Laten ze me inspireren zodat ik er later ook nog wat aan heb wanneer ik het moeilijk heb of in een dorre periode. Nu heb ik wisselvallige stemmingen.

Ik voel me geradbraakt door de wandeltocht met de rolstoelen afgelopen dinsdag. Het was zwaar werk door die modderpaadjes. Maar mijn collega's waren blij dat ik zo goed kon helpen. Nu moet ik nog steeds bijkomen en dat tijdens mijn vasten. Morgen is het Pasen. Dan is het weer feest in de herinnering aan de verrijzenis van Uw Zoon Jezus.

O Vader wat viel deze korte vasten me zwaar. Maar ik deed het graag als boete voor de beledigingen die U tegenwoordig zoveel wordt aangedaan. Kerken zijn leeg. Zelfs de kapel waar ik bij de zusters kwam bidden was erg leeg.

O Vader ik zal proberen iedere ochtend in de kapel aanwezig te zijn. Behalve op zondag want dan moet ik in "Rosendael" helpen met de mensen naar de kerkzaal te brengen. Deze week heb ik het plan genomen om 30 mei in Rouen te zijn om Jeanne d'Arc te herdenken. Het zal een korte vakantie zijn om tevens mijn zinnen wat te verzetten, wat te ontspannen van de dagelijkse sleur die ik toch met liefde voor U probeer vol te houden. Maar ook het sterkste paard moet af en toe in de wei om op adem te komen.

Daarom dit korte reisje naar Frankrijk. Ik heb ruim geld van de bank gehaald dus daar zal het niet aan ontbreken. Morgen ga ik met M. en M. ergens eten (op mijn kosten). Ik hoop ze te kunnen verwennen. M. heb ik woensdag ook nog een levensmiddelen pakket gegeven met een fles wijn erbij. Maar die was de zelfde dag al op want ik kreeg er 2 glazen van.

O Vader, M. wil naar Londen deze zomer. Laat hem daar wat goeds vinden en het liefst werk in zijn branche de muziek.

Vader dank dat ik nuttig mocht zijn in "Rosendael".

23 april 2000

Pasen.

Ik zou nooit weggaan van mijn vriend

Want Hij is mijn geliefde

Die mij doet gaan op die wegen

Welke zijn voor mij naaste

Tot zegen

Hij geeft aan mij

Brood en wijn

Als contact met de Vader

Door Hem voel ik me geen verrader

Want het is Zijn vlees Zijn bloed

Dat steeds mijn hartje voed

*Dank Heer voor de slaap
En rust deze nacht
Help me zijn op deze dag
Een man van genade
Moge ik door U geleid
Voor de naaste zijn gebenedijd*

29 april 2000

Vader in de hemel.

Het is vandaag Koninginnedag.

Officieel is dat pas morgen maar dan is het zondag en dan wordt het niet gevierd. Gisteravond begon het als met de vrijmarkt. Dat is de markt waar een ieder zijn oude spullen kan verkopen. Al komen er tegenwoordig ook veel handelaren met hun spullen bij. Maar ja, het is gratis dus een drukte van belang. Je kunt soms over de hoofden lopen. Al met al een leuke folklore.

Zelf gaat de koningin naar van te voren vastgestelde gemeenten die haar dan mogen huldigen. Dit jaar is het Katwijk en Leiden. Zelf ben ik gisteravond naar de vrijmarkt geweest in de hoop een kruisbeeld te vinden. Vorig jaar waren er nog genoeg, maar nu niets. Slechts een klein kruisje. Glimmend van het verguldsel. Dat vond ik niets en ik werd doodmoe van al dat rond slenteren. Twee keer wilde ik goed doen. Eerst een kind dat enthousiast was van een pop. Toen ik het voor haar wilde kopen ging het niet door. Zelfs haar vader begreep het niet. Later was een meisje bezig met handdoeken te kopen, maar ze had niet genoeg geld. Toen ik het aanbood hoefde dat weer niet en leende ze het van haar moeder.

Het is duidelijk dat niet iedereen van mijn gulheid gediend is.

Maandag krijg ik een huurder voor de kamer. Een Surinaams moedertje dat door haar vriend op straat was gezet en tijdelijk bij de zusters van de Waterstraat had gewoond en nu in een crisis opvanghuis woonde, maar het adres van de zusters had gekregen.

Ik hoop dat het naar haar zin zal zijn en ze het overlijden van haar vader wat makkelijker kan verwerken. Want zij is een economische immigrant die hier alleen werkt voor het geld om haar gezin en moeder te kunnen onderhouden. Daardoor stierf haar vader zonder zijn lievelingsdochter te kunnen zien. Ze heeft moeite dit te verwerken. Help haar Vader met Uw steun en kracht. Haar Vader hete ook net zoals ik Theo, dat vond ze zeer frappant.

Maandag komt ze en zal ik haar afhalen met haar schamele bezittingen. Ik hoop dat het hier met haar beter gaat.

Ik heb nog geen duidelijk beeld van haar en haar leef omstandigheden maar ze werkt en dat is belangrijk voor haar.

O Vader in de hemel mijn gedachten dwarrelen rond. Ik wil ook zoveel tegelijk doen. Gisteren heb ik het balkon met planten opgesierd. Ik hoop er van te kunnen genieten. De boomspiegels doen het ook goed met die randen met viooltjes. Het graf van pa M., waar straks ook de urn komt van B., is ook opgeknapt met nieuwe planten. De viooltjes deden het daar slecht. Teveel schaduw. Ik

hoop dat de nieuwe planten het beter doen en dat de urn van B. gauw zal komen zodat het geplaatst kan worden.

Ik denk nog dagelijks aan B.. Niet met spijt maar met dankbaarheid voor de periode dat ze met me mocht leven en ik weet dat ze bij U o Vader gelukkig is.

De avond met M. en M. was geslaagd al was het geen, zoals het plan was, Mexicaans maar gewoon een Frans restaurantje. Het smaakte goed en 7 mei doen we het over. Morgen ga ik als het goed weer is met mijn schoonmoeder pannenkoeken eten in Rijnauwen. Ik hoop dat dan de zon schijnt. Ze kijkt er naar uit.

Vanavond moet ik met de familie K. naar een dodenherdenking. Ze had me alvast benzinegeld gegeven in de vorm van een cadeaubon van de slijter. Dat werd een fles Bourgogne. Maar het wordt wel laat eten want ik wil dadelijk eerst naar het avondgebed van 18.00 uur gaan. Want aan mijn schema houd ik me zoveel mogelijk vast.

U o God is immers mijn kracht en steun. De tijd die ik voor U gebruik zal ik ook zoveel mogelijk invullen.

Laat mij o Vader steeds meer voldoening in het gebed vinden zodat ik eens geheel in het gebed zal opgaan.

Leer me mezelf goed voor te bereiden op de tijd dat ik alleen ben en ga pelgrimeren. In Uw hand geef ik me geheel o God. Doe mij vinden de juiste weg. Amen.

Jeande d'Arc 30 mei hoop ik in Rouen te zijn om jou te herdenken. Je bent nog steeds mijn favoriet. Al ben ik met een ander getrouwd geweest, vergeten doe ik je niet.

Moeder Maria wil mij leiden op het juiste pad en leer me te bidden in overgave en liefde. Amen.

4 mei 2000

Zoals de Vader één in ons is door zijn adem één in de ziel, zo ook is Jezus in de eucharistie een in ons met lichaam en geest. Zijn lichaam het heilig brood, wil door ons opgenomen zijn opdat we gesterkt door Zijn aanwezigheid groeien mogen in de eenheid met de Vader van wie Hij is uitgegaan. Niet zijn lijden en dood geeft de eenheid in God, maar de liefde. Hij had ons zo lief dat Hij, zoals Hij van de Vader was gekomen, Hij ook in ons wil zijn. De liefde van de Vader tot de Zoon is de kracht van de Heilige Geest. Deze is het die Jezus ons schenkt door Zijn lichaam opdat de liefde volkomen kan worden in ons. Onze fouten worden ons vergeven door Zijn bloed dat Hij steeds opnieuw offert tot verzoening met de Vader opdat wij als zondige mensen waardig mogen zijn Zijn Heilig lichaam te ontvangen. Het is de pijn Zijn Heilig sacrament aangedaan door de ontkenning en zelfs de verachting dat Hij Zijn Moeder naar de aarde stuurt om ons te bewegen boete en verzoening te bewerkstelligen tot eerherstel van Zijn liefde die ook de liefde van de Vader is aangedaan.

Hemel en aarde zal vergaan. Maar het woord van Jezus Christus zal steeds blijven bestaan. Zo heeft hij ook gesproken dat Hij tot verzoening van ons tot de Vader zou opgaan.

O Vader, ik schrijf dit door Uw genade gegrepen tijdens en na de Heilige Mis. Wil vaak tot mij komen met Uw licht en me bezielen met Uw liefde, Uw boodschap, Uw genade.

5 mei 2000

Waarom Heer moest mijn hart huilen en vulde mijn ogen zich met tranen nadat ik U had ontvangen in de communie en ik mijn oog richtte op Uw gelaat op het kruis. Mijn gemoed krimpt samen om niet uit te barsten in tranen. Niet dat ik me zou schamen voor mijn tranen maar ik wil niet weemoedig zijn want mijn liefde zou eigenlijk moeten juichen dit contact met U te ervaren. Nu ik dit opschrijf voel ik weer een moment die zelfde verbondenheid en komt in me op om straks even naar de kapel in Maarssen te gaan om te bidden. Ik ben er weer een tijd niet geweest. Om eerlijk te zijn hoop ik ook daar door U weer geraakt te worden. Het is een heerlijk zonnige dag vandaag en de natuur lokt me te gaan fietsen waarbij ik U Uw gebed kan loven voor de schoonheid en het gevoel van liefde tot U. O Vader, ik denk nu aan A. en L. en zie voor me het geestdriftige debat dat A. voerde. Het was alsof hij eindelijk een klankbord gevonden had voor zijn geestelijke gevoelens. L. genoot zichtbaar.

O Vader, wil met dit gezin zijn en schenk het de kracht van Uw Heilige Geest. De geest der liefde. Laat ze elkaar steeds meer beminnen en opgaan in U o bron van liefde. O Jezus, zou A. de leidsman voor me kunnen zijn ? We voelen elkaar zo goed aan, maar dit was een moment opname. Hoe zal dit verder zich ontwikkelen ? Uw genade moge de richtsnoer zijn. O Vader, ik ga nu op pad anders is de morgen voorbij. U is mijn liefde.

Maarssen.

Mijn oren zijn doof, de stilte doet zich horen.

Mijn oren staan open, willen naar U horen.

Mijn oren verlangen te horen Uw stem.

U geboren in Bethlehem.

Mijn oren luisteren naar mijn ziel

wanneer ik in gedachten voor U kniel.

Mijn oren willen zich sluiten voor het rumoer om me heen.

Want alleen in de stilte kunt Gij komen, in de stilte van het hart alleen.

En hoor ik het bonzen van het kloppen van mijn hart of het suizen van het bloed.

Dan is de stilte geboren en weet ik me stil aan Uw hart.

O vader wat maakt dat ik U wil horen.

Is mijn geloof soms verloren.

Of is dit ijdelheid en hoogmoed.

Toch weet ik dat ook Jezus zich terug trok in de stilte om te luisteren naar U.

O leer me te luisteren naar de stem van U.

De wierook lucht kwam me weer tegemoet toen ik de kapel betrad,

en ik wist dat het was Uw welkom diep in mijn hart.

Ik wilde gaan zingen als een David voor de Ark,

maar de woorden wilde niet komen.

Slechts deze ene zin :

“Ik heb U lief o God”

Het valt me op hoe weinig men weet van de woorden van Jezus. De bekende verhalen die wel,

maar de diepere dingen die soms hard zijn, die vergeet een ieder.

O Vader, laat mij een bron van liefde zijn voor mijn naaste. Laat mij zijn als Uw Zoon opdat heel mijn doen en laten gericht zullen zijn door de liefde. Vooral de liefde tot U.

6 mei 2000

Vader in de hemel.

Deze morgen werd ik weer door U gegrepen en dat niet één keer maar meerdere keren.

Vooraf door de tekst van het eerste lied dat we zongen. Het was alsof U tot mij sprak en ik barste in tranen uit. Als herinnering schrijf ik deze tekst nu op.

Omdat Ik je zo kostbaar vind

Zo waardevol

Ik heb je lief Ik ben je God van eeuwigheid af

En zal het ook in de toekomst zijn

Wees dus niet bang

Ik ben bij je. Ik roep je naam

Je bent van Mij.

Ik was zeer gevoelig deze morgen en door liefde gegrepen. Wanneer de tijd daar is ga ik, dat staat nu voor mij vast. Wanneer, dat is in Uw hand o Vader.

Deze ochtend had ik een gesprek met een van de bewoners van Tuindorp Oost. Ze is nog steeds gegriefd door een brief. Maar ik heb haar uitgelegd dat het ook een proef van U was een duidelijke vinger wijzing dat ze verkeerd bezig was. De grievende brief maakte duidelijk dat ze meer aan zich zelf dacht dan aan het doel van de taak die ze op zich had genomen. Ze zei aan het eind dat ik een goed postoraal werker zou zijn. Toen antwoordde ik : “Misschien wordt ik dat nog, al voel ik voor mezelf dat ik het niet waardig ben.”

O Vader , laat Uw genade vloeien over de velen die zich terecht of onterecht gekrenkt voelen en maak dat er altijd iemand is die vrede sticht in Uw liefde.

7 mei 2000

Hier een kleine notitie welke ik opgeschreven op een kladblok terug vond.

Ik verlang naar een klein kapelletje langs de weg

Waarin ik in gebed steeds kan wonen

Zodat Gij onder ons kunt blijven wonen

En ik hoop in woord en daad

Getuige van U te zijn

Voor hen die komen

Om bij mij, die zonderling, te wonen

Vader in de hemel.

Ik wil proberen wat gedachten op een rijtje te zetten. Dat zal moeilijk zijn want mijn gedachten vliegen rond. Moeder Teresa zegt :

“Ons leven moet doordrongen zijn van het gebed, zodat God in ons kan wonen en we heilig zijn. Het voortdurende gebed moet ons leiden tot nederigheid.”

Ze zegt :

Verander je hart.

We kunnen ons maar bekeren als we ons hart veranderen.

Van plaats veranderen is geen oplossing.

Van beroep veranderen is geen oplossing.

De oplossing is ons hart te veranderen.

En hoe veranderen we dat ?

Door te bidden.

Moeder Teresa.

Daarom wil ik zoveel mogelijk steeds naar de kapel in Zuilen om te bidden.

'S Morgens en 's avonds. Maar ook wanneer ik onderweg ben bid ik als vanzelf.

Bij het mooie weer zing ik als het ware God mijn dank toe wanneer ik op de fiets zit. Nog steeds is het zo dat ik wanneer ik naar een andere plek ga, het zij om te werken of gewoon om te genieten, en ik zit op mijn fiets, dan bid ik als het ware op de fiets. Gebeden en gedachten aan Gods liefde gaan als vanzelf.

O Vader, heilig ben ik niet. Ik maak nog te veel fouten. Maar beminnen doe ik U wel. Leer mij bidden zoals Gij dit van ons verlangt en niet in eigenwaan te lopen dromen. Beziel me met Uw Heilige Geest zodat ik moge leven tot Uw glorie en ten dienste van de naasten. Leer me bidden voor hen die niet bidden. Gij geeft me de tijd. Laat mijn droom om te pelgrimeren vooral een pelgrimage in gebed zijn zodat ik leve in liefde tot U. Niet ik maar God in mij. Vaak hoor ik over mij zeggen wat een aardige man of goeie man ik ben ! Maar is dit wel zo. Ik heb een hekel aan het werk dat ik doe maar het is zo brood nodig. Zelf zit ik liever thuis met een goed boek of lekker op een terrasje te genieten met een glas pils of goede wijn. Maar het is die ander die me met vriendelijk gezicht de mensen van dienst doet zijn. Het luisteren van de verhalen die steeds opnieuw worden verteld doen me glimlachen. Maar in mezelf denk ik “O alweer dat verhaal !” Ik voel me niet zo goed of vriendelijk maar probeer een ieder zijn waarde te laten behouden. Is dit de zin van het leven.

Ik begrijp de gevoelens van Dag Hammersjd neer geschreven in zijn merkstenen zoals : “Ik ben het vat. De drank is van God. En God de dorstende.”

O wat kan ik daar in mee voelen want wat ben ik als God niet in me is. Daarom verlang ik te pelgrimeren. Niet om me zelf te zoeken maar om in de liefde Gods te zijn en te bidden.

Waarom schrijf ik dit op. Het is als herinnering. Met een stille hoop dat ook een ander dit lezende tot inkeer komt. Wie of wanneer ?

Het is in Gods hand en als de ‘leegte’ me overvalt hoop ik ook zelf weer geraakt te worden door die stem van God die me doet schrijven en zal het lezen van dit dagboek tot steun zijn.

O Vader laat Uw genade rijkelijk vloeien zodat het bouquet van mijn wijn is in U.

Het is nu laat in de avond (01.00 uur) en ik kom terug van een amusante en leerzame avond. Ik ben nl. uit eten geweest. Mexicaans. Het was lekker. Maar wat voor mij belangrijker was, was de discussie met M., de vriendin van M., mijn zoon.

Het ging over het geloof in God en alles wat daarom heen hing. Ze had een boek (voor haar studie) dat begon over Paulus. Zijn zwart/wit reddenatie en de plotselinge ommekeer in zijn geloof. Ik heb benadrukt dat geloof een gave is die je krijgt en welk geloof dat ook is het verandert je leven en zienswijze. Daarnaast benadrukte ik op haar tegenwerping dat ik vond dat geloof een gave is en dat ik zij die niet geloven niet veroordeel maar het geluk toewens ook dit geloof te ontvangen. Met andere woorden, ik beweer dat iemand die gelooft een bestaanszekerheid heeft. Dit heeft niets met geld te maken en iemand die niet gelooft iets mist. Hoe je dit ook mag zien. Ik benadrukte ook dat iemand die God werkelijk lief heeft ook door het leed zal worden getroffen om daardoor te verrijzen in God met als voorbeeld de Christus of een St. Franciscus.

Het sociaal mede gevoel voor de naaste is dan de richtlijn. Liefde, begrip en opoffering van jezelf is het logische gevolg van een echte band met God.

Mei 2000

*Heer Jezus Gij zijt zo goed
Dat Gij gaf Uw offerbloed
Leer mij ook in offergave
Te leven tot Uw welbehagen
Maak de verzoeken niet te zwaar*

*Zonder Uw genade ben ik onmondig
En weet niet wat te doen
De wereld schreeuwt met tal
Van genoegens roept weg van U
Weg van het gebed, weg de vroomheid*

*Uw genade maakt dat ik bid
Dat ik me dienstbaar opstel voor mijn naaste
En wanneer Gij in me aanwezig bent
Vindt ik vreugde in het gebed*

*Het verlangen naar U
Doet mijn bloed sneller stromen
En leert me dat ik niets ben
Maar toch door U gezocht
Het niets neemt bezit van me in overgave
Het is Uw liefde*

9 mei 2000

Vader in de hemel.

Ik heb eerst een gebed afgemaakt en voel daardoor ook het verlangen in me stromen om te schrijven. Wat, ik weet het nog niet. Ik zal me door Uw geest laten leiden. Deze middag ben ik in de Botanische tuin geweest met een groepje vrijwilligers. Rondrijden met een rolstoel. Het was erg warm maar de mensen hebben er van genoten en dat is het belangrijkste.

O Vader wat is Uw schepping mooi. Het doet me zeer te weten dat elders op de wereld men elkander naar het leven staat. Fanatisme, brute kracht en drugs leveren de meest beestachtige situaties op.

O Vader leid toch Uw liefde als nieuwe katalysator over de wereld en bekeer de zondaars. Laat liefde de taal zijn.

11 mei 2000

Vader in de hemel.

Deze dag ben ik extra vroeg naar Uw kapel gegaan. De kapel van St. Lutger in Zuilen om daar bij Uw zoon te vertoeven en wat te schrijven. Deze middag moest ik thuis blijven omdat de verwarmingsmeters vernieuwd moesten worden. De tijd heb ik goed gebruikt door het huis een grote beurt te geven. Daarna ben ik gaan lezen in het boek over Lourdes. O Vader, reeds bij de eerste strofen van het verhaal over Bernadette en de verschijningen werd ik getroffen door een gevoel van verbondenheid en weemoed omdat ik me bewust was dat, ondanks dat ik 3 keer in Lourdes ben geweest, ik niet die devotie en liefde voelde die ik voor U en de maagd Maria behoorde te voelen. Ik was me bewust dat ik te vol van mezelf was, zodat ik blind reageerde op de toestanden rond de grot en in de stad. Ik voelde toen een gevoel van afkeer door de commercie rond Uw heiligdom.

De 1e keer was het in liefde voor Jezus en Maria. Maar mijn eigenwaan maakte me al snel dat ik wegluchtte. Waar was het vertrouwen en de offergave gebleven? De ander keren was het nog sterker. Al wilde ik wel, de grote liefdesband ontbrak.

Deze middag, toen ik de eerste zinnen las, werd mijn hart bewogen en moest ik erkennen en stamelen: "Moeder Maria vergeef me. Ik was een eigengereid mens, niet de pelgrim die ik had moeten zijn."

Tranen kwamen in me op en ik begreep de gemiste kansen. Moeder Maria, help me mijn hart weer openstellen voor Uw genade bron en leer me God en Jezus boven alles te beminnen. Jezus in het H. Sacrament wil me bezielen met Uw aanwezigheid. Ik voel me soms zo laf niet uitdrukking te kunnen geven aan mijn liefde voor U en als ik die jonge vrouwen zie die hier in oprechte eerbied neerknielen, dan vraag ik me soms af: moet ik dan een vrouw zijn om zoveel liefde te voelen dat de rest niet meer geeft?

Het gebed leeft wel in me en ik geef me graag aan U over. Maar dit gebeurt in mijn binnenkamer, thuis of in mijn hart. De getuigenis voor de wereld ontbreekt. Goed, ik doe veel goeds maar als getuige voor U is het niets. Och Heer, nu het materieel gunstig voor me is, immers ik leef alleen, kan ik vaak wat weggeven. Ik hoop mij na de dood van mijn schoonmoeder of wanneer Gij mij

duidelijk eerder roept, in nederigheid en armoede me aan U te geven. Het liefst als een St. Franciscus of anders als een St. Rochus.

Franciscus met de verkondiging van Uw liefdesboodschap.

St. Rochus als zwervende bedelaar in altijd durend gebed.

Want het gebed moet mijn levensadem zijn. Gebed en boete voor hen die dit niet meer kunnen getuigen van de verbondenheid met U.

Uw glorie o God is boven alles en Uw weg wil ik gaan. Wil met Uw genade me voorbereiden op mijn taak, zodat mijn liefde steeds meer mag groeien en mijn leven een getuige voor en van U.

12 mei 2000

Tijdens de maaltijd tussen de middag bedacht ik: wat heb ik toch veel soorten beleg. Moet dat nou niet wat minder. Toen keek ik naar buiten en zag diverse vogels vliegen en in mijn binnenste sprak een stem: is het niet net als de vogels, in het voorjaar en de zomer hebben ze een overvloed maar in de winter een schaarste. Zo ook met je eten. Nu heb je de weelde, straks wanneer je op weg gaat de schaarste.

God geeft naar behoefte. Hij bepaald wanneer waar en hoe. Dank hem voor het goede en herinner je het als het je minder gaat.

Vader in de hemel.

Dank duizend maal dank. Deze dag hoopte ik van nut te zijn voor mijn naaste, maar het zat er niet in. In Tuindorp-Oost durfden de oudjes niet naar buiten vanwege de warmte. Van mevr. B. kreeg ik een Nuts. Ze durft hem zelf niet te eten in verband met de nootjes (het gebit). Zelf had ik er wel trek in maar wilde me eerst nuttig maken. Dus naar Rosendaal voor de hr. M. die ik gisteren verstek had moeten laten gaan. Maar de hr. M. lag op bed dus kon ik niets met hem beginnen. Toen F., die klampte me aan om een sinaasappel voor haar te schillen. Dat werd (Francine eigen) een bakje vol met partjes 4 vruchten en toen moest natuurlijk ook nog de kaas voor haar gesneden in hapklare brokken. Toen ik weg ging, nog steeds met mijn Nuts, hoorde ik W., de knecht algemene dienst. Dus ik op hem af en bood hem de Nuts, die ik eigenlijk zelf had willen eten. Hij bedankte er natuurlijk voor want hij had er best zin in. Thuis gekomen werd ik door U o Vader bedankt en vond ik een enveloppe met f 60,- z.g.n. voor de auto, bij de post. Ook kreeg ik bericht dat de urn was aangekomen en deze week, waarschijnlijk volgende week geplaatst kon worden. Zo beloonde Gij mij voor mijn kleine gift. O vader, hoe kan ik U meer lief hebben. Ik zal zoveel mogelijk steeds aan U denken en proberen goed te doen. Niet om Uw gaven, maar om U te danken. Deze morgen heb ik weer gelezen in het boek over Lourdes. En wat bleek, Maria was al vele malen in deze streek geweest. Er zijn verschillende heiligdommen waar ik niets van wist. O Vader, wanneer ik op trektocht ga wil ik ze allemaal bezoeken. Ach Heer, overal kan ik U vinden. Iedere plaats is eigenlijk een Heiligdom van U want Gij zijt overal en de manifestaties van Maria zijn alleen bedoeld om ons mensen wakker te schudden en te wijzen op Uw liefde en het leed U en Uw Zoon toegebracht door ons mensen. O vader hoe kan ik U verzoening geven? Gij draait al wat ik doe om in liefdes gaven. Help mij de juiste weg te volgen en U lief te hebben. Doe mij U vinden en leer mij te getuigen van Uw liefde. Laat mijn leven een getuigenis zijn van Uw liefde. Gij

zijt de zon van mijn bestaan. O Vader, vele gedachten bestormen mijn geest, maar ik kan ze niet allen verwoorden want soms bestormt mij de twijfel, wijl ik toch in U geloof en zoveel door U gezegend ben. Laat mij ondanks die twijfel altijd met U verbonden blijven. Want ik weet en ervaar U. Doe de leegte niet de overhand geven. Gij hebt immers de rouwmoedige zondaar lief. Zelfs in het verhaal van Jeanne 'd Arc liet Gij Uw vergeving blijken door Uw Heiligen. Gedenk dan ook Uw arme zondaar met Uw aanwezigheid in liefde. Ontplooi in mij de juiste instelling en bewaar mij voor het kwaad. Nimmer wil ik U bedroeven. O Geest van liefde kom over mij opdat ik innig met U verbonden mag blijven en getuige van Uw liefde. Doe mij opgaan in U.
O Heer ik voel me meer verbonden met U aan het kruis dan in de Monstrans. Ik weet dat Gij in beide één zijt. Vandaag werd ik voor het eerst door U in de Monstrans aangeraakt en begreep hoe men door U aangeraakt moest bidden.

15 mei 2000

Vader in de hemel.

Wil goedgunstig oordelen over J.M.. Hij is zondag overleden. Hij was het zonnetje van zijn afdeling. Jammer genoeg is hij na zijn opname in het ziekenhuis nooit meer het zelfde geworden, al kon hij een pilsje wel waarderen. Het was zijn laatste vreugd. Ik zal hem missen.

P., de hoofdzuster van zijn afdeling, heeft een nieuwe klant voor me waar ik woensdag kennis mee zal maken, want dan komt hij kijken. O Vader, laat me ook voor deze nieuwe man van nut zijn zonder dat ik me teveel hecht. Want als mijn schoonmoeder overleden is, zal ik St. Rochus volgen en indien dat kan St. Franciscus. Leer me o Vader te bidden met al mijn doen en laten, maar vooral mezelf te vergeten en te leven in U. Gij zegt me veel goede boeken te lezen. Aanbevolen door St. Franciscus van Sales. Dat doe ik dan ook en hoop door hen geïnspireerd dichter tot U te komen. Het zal moeilijk worden straks te beslissen welke boeken ik naast de bijbel mede zal nemen. Ze zijn allen zo goed. Maar wanneer die tijd komt zult Gij mij wel geleiden.

18 mei 2000

*Waar is het dat ik Uw stem zal vinden.
Waar is het dat ik in Uw hart mag staan.
Gij hebt mijn naam in Uw hand geschreven.
Gij bepaald wanneer ik op weg mag gaan.*

*Hoe moet ik me voorbereiden.
Hoe moet ik Uw woorden verstaan.
De zon mag dan wel heerlijk schijnen.
Maar mijn hart is als een stille maan.*

*Uw liefde voel ik telkens weer.
En tranen druppen iedere keer.
Wanneer ik in U zit te mediteren.
Maar is dat al wat ik wil begeren ?*

*Het gebed moet uit mijn leven spreken.
Van Uw liefde wil ik leren preken.
Schrijven doe ik wonder wel.
Door Uw God gegrepen op dit vel.*

*Niet met dwaze dromen wil ik tot U komen.
Maar met vreugde diep in het hart.
Al is soms alles rood met zwart als de nacht.*

*O Jezus Gij laat U aanbidden.
Onder de gedaante van het brood.
Het brood des levens dat ons behoed voor de dood.*

*Genade, liefde is al wat Gij kunt geven.
Al zijn we daar vaak niet van bewust.
Slechts als Gij U doet verstaan.
En Uw Heilige Geest ons wakker kust.*

*Onzichtbaar leven dat naast ons is hier op deze aard.
Dat ons in liefde doet beven.
En beseffen wij zondaars zijn het niet waard.*

*Toch hebt Gij met Uw liefdesmacht
Door het kruis volbracht.
Dat wij tot de Vader moge gaan
En een beroep kunnen doen op Uw naam.*

*Cenakel Ludgerkapel Zuilen
Geschreven voor het avondgebed 18.00 uur*

18 mei 2000

Vader in de hemel.

Het is weer wat koeler na de hitte van afgelopen dagen. Vele bejaarden kunnen weer opgelucht ademhalen want ze hadden het moeilijk.

O Vader, het boek over Lourdes is bijzonder goed. Nuchter en toch niet afbrekend. Bernadette wordt in het juiste perspectief geplaatst. Ze is me er niet minder dierbaar om en ik hoop straks,

wanneer ik op vakantie ga, 27 mei, ook bij haar graf langs te gaan. Net als dat van Jeanne 'd Arc in Rouen.

O Vader verdiep de liefde tot U en maak dat ik door deze komende vakantie al vast wat leer van wat Gij met mij voor hebt.

De Paus Johannes Paulus is vandaag jarig. Hij wordt 80 jaar. Wil hem zegenen want hij leeft als een levend voorbeeld voor allen. O Vader ik zit in de Ludger kapel en kijk naar de beeltenis van Uw Zoon en heb steeds het verlangen Hem te omhelzen, te troosten, liefde geven. Gij spreekt : Ik kom in je bij de heilige communie. Toch blijft in mij het verlangen U te omhelzen en hoop ik dat Gij van Uw kruis afkomt. Is dit hovaardig Heer ? Niet om een wonder vraag ik maar de vervulling van mijn behoefte U te omhelzen. O Jezus ik heb U lief. Vermeerder mijn liefde en laat mij bewust worden waarmee ik U bedroef. O Heilige Geest, Jij maakt dat ik dit schrijf. Wil mij doen groeien in de liefde tot God en Jezus Zijn Zoon.

O Jezus, nu ik verder schrijf in mijn kamer en ik naar Uw icoon kijk, weet ik niet welke gevoelens ik moet omschrijven. Er is iets van teleurstelling in Uw blik en iets vragends. Als of Gij wilt zeggen, ik hou van je maar je beantwoord me niet. Als of je me niet begrijpt. De muziek op de radio doet me weemoedig worden want ik voel mijn hart mee op de muziek naar U omhoog gaan in verlangen U lief te hebben. Het doet me in tranen uitbarsten omdat ik me zo in U verbonden wil zijn. Hoe graag wil ik gaan op Uw weg. Maar het is aan U lieve Jezus hoe en wanneer. Ik moet nu even ophouden met schrijven want ik moet naar de fam. K. Een van de vele taken die ik me zelf heb opgelegd.

Wanneer alles goed gaat zal morgen de as van B. eindelijk op de plaats van bestemming komen. NI. op de rand van haar vaders graf in een sier urn.

Moge God met haar zijn en haar belonen voor het vele in liefde voor mij gedaan zodat ze samen met haar vader God moge loven en danken.

21 mei 2000

Met een stil gebed kom ik tot U. Wil naar mij horen in Jezus naam.

Vader ik vraag U om genade voor allen die door blinde haat getroffen zijn. Wil hen verlichten zodat ze inzien dat haat tot niets leidt en men beter vrede kan handhaven tot wederzijds geluk.

Vader wil zijn met mijn dochter en al die kinderen die zich niet begrepen voelen door hun ouders. Laat de conflicten niet voortduren en geef dat er wederzijds begrip ontstaat zodat men zich niet vast geroest blijft van het eigen gelijk maar open elkaar kan vergeven. Al moet er soms een hoofd gebogen worden. Doe deze kinderen Uw liefde ervaren en daardoor ook erkennen dat wederzijdse liefde beter is dan wrok om vermeende grieven.

Schenk ouders en kinderen vrede.

Vader in de hemel deze morgen heb ik me nuttig gemaakt. Eerst met de mensen naar de kerk en weer terug brengen. Toen een gesprek met H. de fysiotherapeute die bij B. was geweest, maar toen afgestoten. Het was een gesprek dat ons beide goed heeft gedaan.

Toen een Turkse man die een leuke band had. Eerst geplakt. Toen toch maar van band gewisseld. Dit nota bene met mijn goede kleren aan en zwarte handen.

Daarna M. gebeld en uitgenodigd voor het eten in een restaurantje. Het is al met al een drukke zondag. Nu heb ik nog even een pauze voor ik naar M. toe ga en schrijf ik dit als herinnering op. Wil o Vader met Uw genade me steeds nuttig maken voor de naaste en geef mij volgende week Uw licht zodat ik beseffen mag wat ik moet doen.

24 mei 2000

Vader in de hemel.

Dank voor het goede weer deze middag. Mevr. R. heeft genoten van haar rolstoeltochtje. Ik hoop vaak te kunnen rijden en dat ik een redelijke rolstoel in Rosendael zal kunnen krijgen zodat ik onafhankelijk mensen zal kunnen helpen. Misschien zelfs mijn schoonmoeder. Die komt toch al te weinig buiten.

O Vader zondag ga ik op reis. Het wordt steeds onwezenlijker voor me. Ik kan b.v. de franse les niet volgen want er is een soort lethargie over mij gekomen.

Wat wil ik in Frankrijk.

Op de eerste plaats Jeanne 'd Arc eren op haar sterfdag 30 mei in Rouen. Verder me ontspannen voortbewegen. Geld is immers geen beletsel. Alles zien wat met Jeanne 'd Arc te maken heeft. Daarnaast wel veel bidden en me op de liefde van Uw Zoon concentreren. Ik neem dan ook twee boeken mee. Liefde tot het kruis van Edit Stein over St. Jan v.h. Kruis en de geschiedenis van Jeanne 'd Arc waarbij voor mij het proces het belangrijkste deel is.

In Nevers ga ik natuurlijk bij Bernadette langs en misschien nog iets van St. Theresia v. Lixieux in Para Moriaal de H. Aant Kerk en als ik het vind de lectuur in het Nederlands in de diverse haltes. O Vader de intensiteit van mijn gevoel van liefde is wat aan het afzwakken. Ik ben teveel afgeleid. Goed ik kon tot 2 x toe iemand helpen met het repareren van de achterband (door deze te vernieuwen). O Vader wanneer vind ik iemand waarmee ik kan praten over mijn liefde tot U zoals bij A. en L..

O Vader zegen dat gezin en laat het steeds meer in U leven. Zegen ook die paar mensen die in deze kapel v.h. Cenakel komen bidden. Bevestig hen in U. Doe Uw liefde voelen in hun hart of beweeg hun gemoed zoals Gij mij zo vaak beweegt. Steeds hoor ik Uw stem in mijn ziel van ik hou van je, ik zal je leiden, maar het leeg maken van mijn gedachten, mijn geest en wil is nog zo moeilijk voor me. Ik hink nog steeds op de gedachten St. Rochus te volgen, maar ik weet dat ook de mensen helpen zoals ik op dit moment doe ook een goede invulling is. Alleen de dank die de mensen steeds uitspreken zijn voor mij steeds een streling van mijn ijdelheid en daar ben ik bang voor omdat het me van U afleid.

O Jezus, er zitten nu twee meisjes (jonge vrouwen) in de kapel die hier vaak komen. Ik zou graag me met hen over Uw liefde willen praten. Maar hoe moet dat. Ik ben voor hen een duidelijk oudere man en zelf moet ik oppassen ze niet in een vorm van liefde te omhelzen. Ik denk dat ze dat niet zouden begrijpen en zelfs afstoten. Maar Heer ik kom hier voor U. Hersterk in me de

liefde tot U en laat al wat ik schrijf me steeds meer tot U richten. Moeder Maria wees mijn hulp en steun.

Nu moet ik eindigen want het avondgebed gaat zo beginnen.

Vader voor het slapen gaan bid ik 3 liederen uit het liedboek waarvan 1 psalm. Het doet me Uw woord gedenken. Al is het vaak zo dat ik omval van de slaap. Maar U toegezegd probeer ik het vol te houden.

26 mei 2000

Vader in de hemel.

Dank dat Letitia gisteravond tot rust kwam. Ze had het weer heel moeilijk. Wil o Vader haar geloof in U niet verloren laten gaan. Schenk haar Uw genade. Wil haar goede werken vergelden hier op aarde. Geef haar ander werk zodat ze weer gelukkig kan zijn en indien mogelijk wat voorspoed zodat ze terug naar Suriname kan gaan voor haar moeder en haar kinderen of laat haar een man vinden die haar lief heeft. O Vader ik had haar f 1000,- toegezegd maar nu zegt Gij: "Je hebt toch het geld van E., f 5000,- ? Gebruik dit, zodat ze naar Suriname kan gaan want je moet onbaatzuchtig zijn in de liefde."

O Vader ik zeg het U toe dat ik na mijn vakantie er met haar over zal praten want ze moet het zelf wel willen. Ze krijgt het volledige reisgeld.

Gij noemt ons vrienden en Gij hebt ons alles gezegd wat Gij van de Vader gehoord hebt.

O Jezus laat mij deze titel waardig zijn. Gij hebt mij reeds zoveel liefde betoond. Help mij ook Uw liefde uitdelen. Gij bent in mijn hart gekomen met Uw lichaam en bloed. Laat Uw bloed mij doen stromen van liefde tot de naaste.

Leer mij bidden voor mijn nalatigheden en beter Uw woord verstaan. Gij die de liefde zijt laat ook mij een bron van liefde worden tot glorie van U.

Geachte lezers,

Dit dagboek eindigt op 26 mei 2000.

Heeft u belangstelling voor het verdere verloop van het Dagboek,

stuur dan een briefje naar onderstaand adres,

met € 5,- (vijf euro) i.v.m. als bijdrage aan de verzendkosten.

p/a S.Th. W. Heinsius
Cantondreef 61
3564 JL Utrecht